

BİR DOKTORUN
RUHSAL DÜNYADAN
MESAJLARI

II

Dr. KARL
NOWOTNY

Bir Doktorun
RUHSAL DÜNYADAN
MESAJLAR'ı

2

Dr. Karl NOWOTNY

**Bir Doktorun
RUHSAL DÜNYADAN
MESAJLAR 'ı**

2

**Çeviren
Semra TUNA**

Ruh ve Madde Yayınları

Kitabın orijinal adı

Mediale Schriften (1972)

Copyright © Dr. Karl Nowotny Foundation e.V.

Reichenhaller 69, D-83435, Bad Reichenhall – Almanya

Bu Kitabın Yayın Hakkı

İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı'nın
bir kuruluşu olan

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.'ne aittir.

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.'nden

yazılı izin alınmadan hiçbir alıntı yapılamaz ©

İstanbul, Kasım 1997

ISBN 975-8007-33-5 (Takım No)

ISBN 975-8007-35-1 (2. cilt)

● **Kapak Düzeni ve Baskı**

Meta Basım Yayıncılık Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti.

Tel: (0.212) 284 11 55/56 - 268 37 28 - 281 62 00 - 269 07 34

● **Yayın**

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.

Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı No: 4, D: 6

80060 Beyoğlu/İSTANBUL

Tel: (0.212) 243 18 14 - 249 34 45 • Faks: (0.212) 252 07 18

SUNUŞ

Okurlarımıza armağan ettiğimiz bu eseri üç kitap hâlinde yayınlayarak daha yararlı hâle getirmeye çalıştık. Aslı küçük hacimli altı cilt hâlinde yayınlanmış olan Mesajlar'ı ikişer ikişer biraraya getirerek (1+2), (3+4) ve (5+6) eksiksiz bir düzenlemeyle sevgili okurlarımızın ekonomik gücünü zorlamak istemedik.

Bedensiz bir Varlık hâline geldikten sonra Karl Nowotny, bedenli iken kullandığı bu ismini, tebligatında da imza olarak kullanmıştır. Tıpkı Albert Pauchard gibi... Dünya'dan ayrılmakla insanlık vazifelerinin bitmediğini bir kez daha ispat eden bu "ruh kardeşlerimize" yüce tekâmül yollarında başarılar diliyoruz.

Kitapların içeriği fevkalâde zengin konularla dopdoludur. Her biri üzerine ayrı ayrı kitaplar yazılıp, konferanslar verilebilir.

Tercüme işine gelince, Sn. Semra Tuna Hanımefendi'ye, yüksek ruhsal hassasiyetinin verdiği bütün imkânları kullanarak, sevgi ve teslimiyetle yaptığı bu hizmetinden dolayı teşekkür ederiz. İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği'nin bütün üyelerini ve yöneticilerini de zamana karşı gösterdikleri hizmet yarışından dolayı tebrik ederiz.

Metapsişik realiteyi, beden-ötesi sürüp giden gerçekliği böylesine irdeleyen **TEBLİĞLERİ** sizlere sunmakla sevinç duyuyoruz.

Ergün ARIKDAL

BİLYAY Vakfı
Ruh ve Madde Yayınları

Dr. Karl NOWOTNY

İÇİNDEKİLER

Sir George Trevelyan'ın Önsözü	13
David Lorimer'in Önsözü	16
Biyografi	22
Nasıl Başladı?	23
Giriş	27
Tebliğlerin Amacı	27
Maddî ve Ruhsal Tekâmül İçin Temel Olarak Toplum Şuuru. Uygar ve İlkel Toplulukların İnsanları Arasında Uzak Evliliklerin Tehlikesi	31
Cinsel Birleşmenin Değerinin Yanlış Yorumlanması. Tehlikeleri ve Gerekli Açıklama	35
Anormal Birleşmelerin Tesirleri ve Ortaya Çıkan Bozuklukları İyileştirme Metotları. Gebeliklere Son Verme Konusunda Öteâlemin Bakış Açısı	39
Kalıtımla Geçen Bozukluklar. Epilepsi, Multipl Skleroz ve Sebepleri	44
Bireysel Kişilikle İlişkili Olarak Genel Değer Ölçülerine Dayalı İnsan Davranış Biçimleri Hakkında Bir Doktorun Görüşü	48
Tıbbî Muayenede Tepkiler, Tepkilerin Önemi ve Tam Bir Teşhis Konulması	53
Duygusal İzlenimlerin Geri Tepmesi. Sağduyu	57

Doğru Düşünme, Bilgi ve Bilgeliğin Yolu. Hafıza, Ruhsal Varlık Faaliyetinin Temeli. İmajinasyon, Öteâlemdaki Geçmiş Varoluşun Aynadaki Aksi	62
Kalıtım Konusunda Hâkim Teori Hakikatin Bilinmesine Engel Teşkil Eder	66
Faydalı ve Faydasız Bilgi. Sosyal Düzeni Değiştirme İhtiyacı. Eşitsiz Servet Dağılımı Haklı Görülüyor.....	70
Maddeye Aşırı Değer Verilmesi, Yeryüzüne Getirilen Plânın Uygulanmamasından Kaynaklanır. Durugörü, Medyomsal Bir Yetenek	75
Toplumla İlişkili Olarak Bireyin Hayat Felsefesi. Ruh ve Canın Karşılıklı İlişkileri	79
Teknik Gelişmenin Yanlış Yorumlanması. His Olmadan Yürütülen Araştırmaların, İcatların Sonuçları	83
Can Ruhsal Âlemle İrtibattadır. Yanlış Hayat ve Ölüm Kavramları Cana Engeldir. Anormal Hissî ve Zihinsel Tavırları İyileştirme Konusunda Tavsiyeler	87
Sanat Eğitimi Sağlıklı Bir Hayat Felsefesini Oluşturan Anlamlı Bir Unsurdur. "Sanat"ın Tanımı	90
Hayata Karşı Alınan Tavır Felsefî Plânlama Ürünü Değil, Bir Yaşama Tarzıdır ve Mevcut Esaslara Uyum Sağlamaktır. Dinlerin Yanlışlığı	94
İnsanın Hayatını Kazanması Hakkında Bazı Düşünceler. Topluluk ve Toplum	98
Hayata Karşı Sağlam Bir Tavır Almak İçin Yeniden Düzenlenmenin Temeli Olarak Kişisel Yargı, Cesaret ve Kendine Güven	102
Bilgi ve Bilgeliğin Değeri ve Avantajı	105

Kişilik İncelemesinde İnsanî Vasıfların Değerlendirilmesi. Kendisini Kabul Ettirmek İçin Haklı veya Abartılı Arzu	108
Gerçekle Yüzleşme Cesareti, İnsanın Yetişme Tarzı ve Çevresinin Engelleyici Tesiri	112
Ailede Birlikte Yaşamak	116
Hayat Programının Uygulanmasında Evlilik ve Aile Her Zaman Şart Değildir	121
Hayat Plânını Arayış Doğru Meslek Seçimi Değildir. Hayatın Sonu İnsanın Hedefine Ulaşmasıyla Aynı Anlama Gelmez	125
Ahlâkî ve Yasal Zorunluluk	128
Hayat Vazifelerinin Yapılmasında Temel Olarak Fakirlik ve Zenginlik	132
Yanlış Giden Bir Programı İyiye Çevirme İmkânı. Sağlıklı ve Anormal İmajinasyon. Spiritüalizm Oyun Değildir	136
Tekâmül ve Hakikati Arayanlar İçin Bazı Temel Kurallar. Bencillik ve Elcilik Arasındaki Sınırlar	140
Spiritüel Değerler Asla Kaybolup Gitmez. "İyilik" ve "İyi Kalplilik" Arasındaki Fark.	143
Sonsuz Yasaların Maksadı Spiritüel Mükemmelliktir. "İyiliğe" Karşı "Kötülük". Öteâlemden Görüldüğü Şekilde İnsanlığın Gelişimi	146
Mükemmel İnsan Varlığı Mevcut Değildir. Yalan, Uygarlığın Bir Özelliğidir. Spiritüel Çalışma Fiziksel Eğilime Bağlıdır	150
Bariz Vasıflar Hayat Plânını İfade Eder. Kazanılmış Olan Kaybolmaz	154
Bazı Ruhsal Varlıkların Amaçsız Dolaşması. Bedenli ve Bedensiz Âlemler Arasında Ruhsal İrtibat Kurma Yolları	158

Enkarnasyonun İşleyişi	162
Bu Âlemle Öteâlemin Birbirlerine Tâbi Oluşunun Gerekliliği	166
İnsanlığın Kendisiyle Yüzleşecek Cesareti Olmayışından İleri Gelen Depresyonlar ve Bunların Tedavisi	169
İsteri, Teşhis ve Tedavisi. Kendi Kendine Negatif ve Pozitif Telkin	173
Madde Âleminde Spiritüel Enerjilerin Tesiri Hakkında Temel Düşünceler	177
Düşünce Nakli ve Dezenkarne Ruh Varlıkları Üzerindeki Etkisi. Öteâlemde Güç Kazanma Mücadelesi. Enkarne ve Dezenkarne Görüş Açılarından "Materyalizasyon" ve "Telekinezi"	181
Ruhsal Âlemde Araştırma Çalışmaları İçin Temel Kurallar. Medyomların Seçilmesi	184
İrtibat Kurmak İsteyen Ruhsal Varlıkların Tanınıp Değerlendirilmesi. İrtibatlarda Seçici Davranış	188
Medyomların İyi İrtibatlar Kurması	192
Medyomsal İrtibatların Amacı. Pozitif ve Negatif Sonuçları	196
Medyomsal Mesajlar İçin Doğru Konu Seçimi. Verilebilen Bilgiler. Medyomluk Kabiliyetinin Çeşitli Dereceleri	201
Görünürde Farklı Amaçları Olan İrtibatlar. Sonsuz Yasalarla Çelişen Kehanetler. Hür İradeye Yer Verilmesi. Medyomsal İrtibatların Doğru Değerlendirilmesi	205
Ruhsal Varlıkların Kendilerine Dikkat Çekme Yolları	209
Parapsikolojinin Spiritüel Fenomenlere Karşı Yanlış Tutumu ve Sorumluluğu	213

"Ruhsal Doktorlar"ın Yardımıyla Yapılan Ameliyatlar	216
Ruhsal Doktorlarla Çalışan Medyomlar Yeteneklerini Nakledemezler	219
Beden Dışı Deneyimler. Bu Tecrübelerin Anlamsızlığı ve Tehlikeleri	222
Beden Dışı Deneyimlerden Doğan Hatalar ve Aldanmalar	226
"Paranormal Fenomenler"ın Sebebi	229
Telepati ve Sınırları	233
İnsan Organizmasında İşleyen Tesirler ve Ruhsal Varlıklarla Uygunsuz İrtibatlardan Doğan Zararlar	236
Haricî Spiritüel Tesirlerin Tanınması	240
Negatif Tesirlerin Giderilmesini Engelleyen Zorluklar	243
Medyomsal Şifa ve Ruhsal Enerjilerin Doğru Seçilmesi	247
Obsesyondaki İnsanların Tedavisi	251
Bir Obsesyon Vakası- "Bayan E. H.- Münih"	254
Bayan H'nin Tedavisi Hakkında Medyomun Raporu. -Münih	257
"H.-Münih" Vakasına İlişkin "Bedensiz Âlemden Sesler" Hakkında Bir Rapor	267
Obsesyon Vakalarıyla İlgilenen Doktorlara Öneriler	271
Ruhsal Tesirlere Karşı Doğru Tavır İçin Gerekli Eğitim	275
Çevre Tesirlerinden Doğan Obsesyon. Tirol'de "Margit" Vakası Doktorlara Acil Bir Uyarı Oluyor	278

Madde Dünyasından Ayrıldıktan Sonra İyi ve Kötü İnsan İlişkilerinin Devamı. Yüce Âlemlerin Tesirleri ve Yardımları Karşısında Alınan Çeşitli Tavırlar	281
Medyom Olarak Çalışma Arzusu ve Bunun Getirdiği Tehlikeler	285
Tıp Biliminde, Özellikle Psişik Rahatsızlıklar ve Akıl Hastalıkları Sahasında Yapılması Gerekli Değişiklikler	289
Aynı Obsesyon Sebeplerinin Farklı Sonuçları Olur. Bedensiz Dünyadan Dinsel Tebliğler	293
Çocuklukta Duygusal Hastalıkların Tanınması ve Tedavisi	296
Spiritüel Tesirlerin Tanınması ve Değerlendirilmesi. Parapsikolojinin Sorumluluğu ve Onun Özel Vazifesi	300
Ruhsal Enerjileri Kullanan Kuruluşlar İçin Temel Kurallar. Her İki Âlemde Birbirine Denk Gelen Mantal Standartlar	303
Sadece İnsanlığın Faydasına Olduğu Takdirde Araştırma Yapılmalıdır	307
Bedenli ve Bedensiz Âlemlerde İşbirliği Arasında Bir Karşılaştırma	311
Bu Konuda Yararlanabileceğiniz Diğer Yayınlarımız	316

SIR GEORGE TREVELYAN'ın ÖNSÖZÜ

Spiritüalist olmadığım hâlde fizik ölümden sonra zihin, hafıza, kişilik ve bireyselliğin devam ettiğinden şüphe duymuyorum. Aynı derecede emin olduğum bir husus da, ruh varlıklarının uygun şartlarda tezahür edebileceği ve şimdi kendilerine daha geniş bir görüş alanı nasip olduğundan dolayı insanlık için hayatî öneme sahip öğretilerini tebliğ edebilmeleridir.

Öteâlemlerle irtibat fikrinde muhtemelen hiçbir yenilik yoktur. Hiç şüphesiz bu olayın işlerliğini sağlayan yöntem insanlık kadar eskidir.

İnsan beyninin iki parçadan oluştuğundan elbette kuşku duyulmaz. Eril (Masculine) olan yarı, büyük teknolojik uygarlığın kurulmasıyla yükümlüdür. Dişil (feminine) olan sağ yarı sezgiseldir; varlığın süregelen birliğini idrak edebilir, ruhsal âlemi tanıyabilir. Bu daha yüksek boyutta herkesi nasıl bir macera beklemektedir?

Dünyamızda yaşadığı zaman Dr. Karl Nowotny ile tanışmadık. Öteâlemlerle tebliğ ettiği öğretilerini onaylamaktan, mutluluktan öte bir haz duyuyorum. Verdiği bilgiler tartışılabilir özellikte mi? Evet, bazen. Ama buna kesin bir değer gözüyle bakıyorum. Dürüst tartışma, fikirlerin genişlemesi ve derinleşmesi için bir vasıta, takdirle karşılanmalıdır. Başkalarının fikirlerini araştırmamanın korkulacak bir yanı yoktur; büyük kazancı vardır.

Dr. Nowotny'nin öğretileri, inanıyorum ki, samimiyetin

kalite damgasını taşıyor. Kelimelerle ifadede güçlük çekilen bir tarzda anlattıklarının doğruluğu "hissediliyor".

Uzun süren bir evrim döneminden sonra insanlık yeni yeni uyanmaya başlıyor. Müjdelenen, Kova Burcu Çağı'na girişimizin heyecam.

Son 2000 yıllık Balık Çağı'nda Batı uygarlığının yapısını oluşturmak gerekliydi. En üzücü durumlardan biri, bu kadar çok bilim adamının ruhsal hakikatlere sırt çevirmesi, başıboş materyalizmin gözlerini kör etmesi sonucu lâboratuar deneyleriyle ispatlanamayan ve tekrarlanamayan her olayı reddetmeleridir.

Artık bu bile değişmeye başlıyor. Genel bir deyişle Ruh'a yönelik bir uyanma, insanın etten kemikten daha fazlasına sahip bir varlık olduğunun ve ruhsal bir güce-enerjiye tâbi olduğunun fark edilmesi ortaya çıkıyor. Gerçekten bu hayatî güç olmasaydı hayat işlerliğinden yoksun kalırdı.

Dr. Nowotny bir dizi durum ve soruya yeni bir ışık tutuyor. Ruhsal tebliğler sıklıkla -ve biraz da haklı olarak- vasat olmakla, insanın bilgi ve gayretlerine bir yenilik getirmekle itham edilir.

Dr. Nowotny hakkında kesinlikle böyle bir ithamda bulunulamaz. Onun öğretileri düşünmeye yol açıyor, aynı zamanda zihnin sınırlarını genişletiyor. Yeni eriştiği avantajlı pozisyonundan hem akılcı, hem de uygulanabilir tavsiyeler verecek güce sahip.

Gerçekten hepimizin üzerinde bir değişiklik var. Çok çeşitli şekilde kendi çevremde görüyorum. Örneğin, en azından insanlık, yeryüzünü yaşayan, soluk alan bir varlık olduğunu ve bizim onunla sevgi, uyum ve dostluk içinde birlikteliğimizin şart olduğunu fark etmeye hak kazandı.

Spiritüel öğretiler, her zaman tüm hayatın temeldeki Bir'liğini vurgulayarak bu mesajın yayılmasında hayatî bir rol oynamışlardır. Gerçekten herkes ve her şey birbiriyle iliş-

kilidir.

Dr. Nowotny'nin öğretileri ilginç ve önemlidir. Bu sebepten onları tavsiye etmekte hiçbir surette kuşku duymuyor, mümkün olan en geniş dinleyici kitlesine ulaşmasını umuyorum.

Sir George Trevelyan

DAVID LORIMER'in ÖNSÖZÜ

Yirmi yıl önce Swedenborg'u okumaya başladığımdan beri ölümlerden geldiği iddia edilen tebliğlerle ilgilenmekteyim. 18. yüzyıl bilim adamı ve saygıdeğer bir mistik olan Swedenborg kendi isteği ile bedeninden ayrılabilmesini, spiritüel âlemlerde dolaşabildiğini, dönüşünde intibalarını kaydederek "Heaven and Hell" (Cennet ve Cehennem) gibi kitaplarında yayınladığını söylüyordu. İnsanlar arasında tüm medyomsal ifadelerin boş ve anlamsız gevezeliklerden ibaret olduğuna dair çok yaygın bir yanlış mevcuttur. Hiçbir iddia hakikatten bu kadar uzak olamaz. İleri geri söylenenler ancak, tam ve belki de kasıtlı bir bilgisizliği ortaya çıkarmaktadır. Ölüm korkusu hakkında çok konuşulmuştur, ama ölümden sonra hayat korkusu hakkında pek o kadar değil. Birçok psikologlara göre ölümden sonra hayat inancı, yerine gelmesi istenen çocukça bir arzudur, oysa kendilerinin post-mortem (ölüm sonrası) hâlde içinde bulunmaları olası koşulların içyüzünü biraz kavrayabilselerdi düşüncesizce konuşmaktan oracıkta vazgeçerlerdi. Günün birinde seyahate çıkacağınızı bilseydiniz yapacağınız en esaslı hazırlık ne gibi rehber kitapların ve haritaların bulunabileceğini öğrenmek olurdu. Nowotny ciltlerini böyle bir rehber kitap sayıyorum.

Modern bilimin temel ilkelerinden biri şuurluluğun beyin proseslerinin bir yan ürünü olduğudur. Bu bakımdan beynin ölümü şuurluluğun sona ermesi demektir. Bu mantığa göre ölüm sonrası dünya ile hiçbir irtibat mümkün ola-

maz, çünkü aslında böyle bir dünya mevcut değildir.

O kaynaklardan geldiği iddia edilen her yazının, yazarın şuursuz zihninin imajinatif avareliklerinden fazla bir anlamı olmaması gerekir. Dr. Nowotny de hayattayken böyle bir görüşü paylaşmış olduğunu kabul ediyor ve 1965'te beden ölümünden sonra şuurlu olarak yaşamaya devam ettiğini anlayınca nasıl şaşırıldığını anlatıyor. Bu olay tümüyle birinci ciltte yer alıyor. Peki, modern bilime ait bu varsayımın insanları yanlış yönlendirmesi bir tarafa, temelinden yanlış olmasına ne demeli? Zihin ve beyin arasındaki ilişkiyi ifade etmenin başka bir yolu var: Beyin nakledecek veya süzecek kadar çok şuurluluk üretmemektedir. Bu görüş yüz yıl önce William James ve diğer bazı düşünürler tarafından geliştirildi. Beynin ölümüyle insanî şuurluluğun kendiliğinden sona ereceği hakkında bir açıklamada bulunmuyor, ama ölümün daha ziyade bir çeşit şuurluluktan bir başkasına geçiş olabileceğini ima ediyor.

Yukarıdaki iki yaklaşım ölüme yakın deneyimlere uygulanabilir. Ortodoks görüş, bunların beyin oksijensiz kalmasıyla veya diğer biyokimyasal ve belki de farmakolojik etkenlerin sonucu olarak tamamıyla onun tarafından meydana getirildiğinde ısrar eder. İletim teorisi (transmissive theory) ise beyin prosesleri ile karşılıklı ilişkiler bulunması gerektiğini kabul eder, ama ilişkilerin sebeplerle bir tutulamayacağını da ileri sürer. Ölüme yakın deneyimin materyalist yorumunda en şaşırtıcı fenomenlerden biri gerçeğe sadık kalarak anlatılan beden dışı deneyimdir. Burada süje, o sırada klinik olarak ölü bilinen fizik bedeninin bulunduğu pozisyonunda hiçbir şekilde görülmesi mümkün olmayan hadiseleri dosdoğru anlatır. Eğer burada bir idrak söz konusu ise duyular dışı olması icap eder. Beden dışı deneyim zihnin fizik bedenden bağımsız bir tarzda varlığını sürdürmesi ihtimalini düşündürüyor. Bu bağlamda ölüm sürekli bir beden dışı deneyim

oluyor.

"Survival?" (Hayat Devam Edecek mi?) (1984) ve "Whole In One" (Bir'de Bütün) (1990) adlı kitaplarımda ölüme yakın deneyim unsurlarını ölüm sonrası deneyim raporlarıyla karşılaştırdım. İkincisinin birincisinin bir uzantısı olduğunu ve fenomenlerin birbiriyle ilişkili şekilde en iyi anlaşılabilirliğini açıkça gördüm. Şimdi Dr. Nowotny'nin ölüm deneyimine dönecek olursak (cilt 1. s. 61), bir zamandan beri sağlığı hiç de iyi olmadığından güçlkle yürüyordu; ansızın kendisini rahatlıkla ve acı duymadan yürüyor hissetti. Arkasına döndüğünde kendi ölmüş fizik bedenini yerde yatıyor gördü ve kalbin durmuş olduğunu anladı. Ama hâlâ yaşıyordu! Üstelik (bunu hoş ve anlamlı bir ekleme sayıyorum) köpeği de çok şaşırmişti, çünkü efendisini aynı anda iki yerde birden görüyordu ve ne tarafa gideceğini bilemiyordu. Anlaşıldığına göre Nowotny bir kalp krizinden ölümüyle anî bir şekilde bedenden dışarı çıkmıştı. Bilgi aktarmaya başladığı zaman medyomu kısa sürede onun kimliğinin gerçekliğinden emin olmuştu, ama dezenkarne şüpheci doktor yine de bir problemle karşı karşıya idi. Aynı olay dünya hayatında materyalist olan Bertrand Russell'in de başına gelmiş, medyom Rosemary Brown vasıtasıyla irtibat kurduğunda hâlâ fizik bedeninde yaşıyor olsaydı bunun mümkün olduğuna inanamayacağını ifade etmişti.

Nowotny nörolog olarak, tebliğlerinin eski meslektaşları tarafından nasıl karşılanacağı konusunda bazı güçlüklerin farkındadır. Sinir hastalıkları ve psikiyatride standart modeller materyalist ve tümdengelimci olduğundan, obsesyon- dan veya bağlanmış varlıklardan herhangi bir şekilde konuşulması antidepresan ilaçlarda ve psikoterapinin ileri şekillerindeki gelişmeler sonucunda uzun zamandan beri itibarı sarsılan Ortaçağ'ın batıl inançlarına bir dönüş gibi görülüyordu. Kıbrıslı Daskalos'un bir ifadesini hatırlamak insanı

güldürebiliyor. Bu bilgi zat elektroşok tedavisinin başarılı olmasını hastadan varlıkları çıkarmasına bağlıyordu! Öte yandan bazı psikologlar geçmiş hayat terapisi kavramına açılıyorlar. Bu bilgilerle önceki bir enkarnasyondan geldiği söylenen bir travmayı yeniden yaşamak yoluyla sabit fikirler ve fobiler gözle görülür şekilde iyileştirilmektedir. Dr. Nowotny yazılarında reenkarnasyon anlayışını doğal kabul eder, hatta mekanizmanın bir kısmını da açıklar. Örneğin, her birimizin hayatımızın vazifesi olarak bir plânla dünyaya geldiğimizi ana hatlarıyla anlatır. Ana babalar için çocuklarının hayat plânını ve potansiyel yeteneklerini tanımak bu açıdan önem kazanmaktadır.

Benim görüşüme göre haklı olarak, yerinde bir hayat felsefesinin gerekliliği üzerinde ısrarla duruyor. Görünmez âlemlerin fizik dünya üzerindeki tesirlerini açıklıyor ve yer yüzü hayatındaki amacın temelde ruhsal gelişim olduğu anlayışını öngörüyor. Şöyle ifade etmiş: Madde spiritüel âleme tâbidir. Bizim materyalist kültürümüz buna dair hiçbir imada bulunmamakta, genç insanları TV dizilerindeki gerçek kimlikleri anlaşılamayan oyuncuların yaşam biçimlerine özendirilmektedir. Bu durum, spiritüel özelliklerin sabırlı gelişiminden, sevgi ve bilgeliğin benimsenmesinden çok uzaktır. Nowotny bir ruh varlığının olgunluğunu kesinlikle, her varlığı kucaklayan sevgi ile birlikte bilgi açısından değerlendirilmektedir. Eserinin hemen her yerinde okuyucuyu, ruhsal kaynaktan geldiği iddiasında bulunan her irtibatı iyice düşünmeden kabul etmemeye, doğruyu yanlıştan ayırma yeteneğini geliştirmeye teşvik eder. Bunları okuyan gerçekten tekâmül etmek istediği takdirde, düşüncelerin önemini ve onları kontrol edebilme ihtiyacını anlamaya başlar.

"Scientific and Medical Network" (*) bünyesinde yaptığımız çalışmalarda bilim ve tıbbın ufuklarını mevcut mater-

(*) Bu kuruluş hakkında daha sonra bilgi verilmektedir. Ç.N.

yalist ve tümdengelimci varsayımların ötesinde genişletmeye çalışıyoruz. Tıp alanında işimiz, defalarca ispatlanmış paranormal fenomenlerin tanınması, evrenselliğin değerlendirilmesi, mistik tecrübenin kıymeti gibi konuların yanı sıra, görünmez diye bilinen enerji sistemlerinin araştırılmasını içermektedir. Bizim tavrımız entelektüel açıklığı bilimsel uyanıklılıkla bağdaştırmaktır. Nowotny ciltleri bu alanda bize yardımcı olabilir. Yazılarında onun bu özellikleri gösterdiğine inanıyorum. Okuyucular öteâlemle irtibatın mümkün olduğunu kabul etmek suretiyle düşünce ufuklarını genişletmişlerdir. Verdiği sağlıklı ve şefkat dolu tavsiyeler üzerinde düşünmek onları daha üst bir seviyeye ulaştırabilir.

Umuyorum ki, Dr. Nowotny'nin bilgi aktarımı vakit geçmeden meslektaşları tarafından ciddiye alınır, teşhis alanları bilinen biyokimyasal ve psikolojik etkenlerin ötesinde genişler.

David Lorimer

David Lorimer İskoçya'da doğdu, Eton Koleji, St. Andrews ve Cambridge Üniversitelerinde öğrenim gördü. Kısa bir zaman ticarî bankacılık işinde çalıştıktan sonra eğitim alanına geçti. Edinburgh'da Fettes Koleji'nde ve Hants'ta Winchester Koleji'nde dil ve felsefe okuttu. 1986'da "Scientific and Medical Network"ün müdürü oldu.

"Survival? Body, Mind and Death in the Light of Psychic Experience" (Hayat Devam Edecek mi? Psişik Tecrübenin Işığında Beden, Zihin ve Ölüm) ve "Whole in One-The Near-Death Experience and the Ethic of Interconnectedness" (Bir'de Bütün-Ölüme Yakın Deneyimler ve Araişkililiğin Ahlâkı) adlı eserler yazdı, ayrıca "Prophet for Our Times" (Zamanımız için Peygamber) ve "The Circle of Sacred Dance-Peter Deunov's Paneurythmy" (Kutsal Dans Çemberi-Peter Deunov'un Tümritmik Düzeni) gibi eserleri yayına hazırladı.

"The Scientific and Medical Network" (Bilimsel ve Tıbbî Çalışma Grubu), psikologlar, mühendisler, filozoflar, terapistler ve diğer pek çok

Bir Doktorun RUHSAL DÜNYADAN MESAJLAR'ı

meslek elemanlarıyla birlikte çoğunlukla yetkili bilim adamları ve doktorlardan oluşan uluslararası gayri resmî bir gruptur.

Network kuruluşunun amacı, rasyonel ve sezgisel anlayışları beraberce destekleyerek bilim, tıp ve eğitim alanında derinlere bakışı geliştirmektir. 1973 yılında kurulmuş olup halen 50'den fazla ülkede yaklaşık 1.200 üyesi bulunmaktadır.

Tam üyelik davet yoluyla olmaktadır, genellikle sadece üniversite yetkili bilim adamları, doktorlar ve diğer meslek sahiplerine açıktır. Bununla beraber Network'ün hedeflerine, ilgi alanlarına sempati duyan herkes fahrî üye olabilir ve "Network" adını taşıyan bülteni alabilir.

Daha fazla bilgi için: David Lorimer, Lesser Halings, Tilehouse Lane, Denham, Uxbridge, Middlesex UB9 5DG, Londra.

BİYOĞRAFI

Dr. Karl NOWOTNY 26 Şubat 1895'te Viyana'da doğdu. 1914'te Viyana Üniversitesi'nde tıp öğrenimine başladı ve mezuniyetinde asistan olarak Üniversite Nöroloji ve Psikiyatri Kliniği'ne girdi.

1945'te, Dr. Nowotny Viyana Şehri Akıl Hastalıkları Hastanesi "Maria Theresien Schloessl"ın başhekimliğine getirildi ve 1963'te emekliliğe ayrılncaya kadar bu görevi yürüttü.

1946'dan itibaren Üniversite'de nöroloji ve psikiyatri üzerinde ders verdi. Geçen yıllar içinde çok sayıda bilimsel makale yayımladı. Psikik mesajları itibarıyla özellikle söz konusu edilmesi gereken makalesi "Bireysel Psikoloji El Kitabı, Bireysel Psikolojik Tedavi Tekniği" adını taşımaktadır.

Dr. Nowotny bireysel psikoloji alanında tanınmış bir şahsiyetti. "Viyana Uluslararası Bireysel Psikoloji Derneği"nin kurucularından biriydi. Yıllarca "Avusturya Psikik Hijyen Derneği'nin yönetim kurulunda yer aldı. Yetişkinlere verdiği akşam dersleri büyük ilgi görüyordu.

Avusturya Cumhuriyeti için üstün hizmetlerinden dolayı, 1960 yılında Dr. Nowotny'ye Altın Şeref Madalyası verildi.

18 Nisan 1965'te maddî dünyadan ayrıldı... Ancak birkaç ay sonra bu kitapta okuyacağınız ruhsal tebliğler yoluyla bir kere daha bizim aramıza katılmıştır.

NASIL BAŞLADI?

Nöroloji mütehasası ve bireysel psikolojinin önde gelen temsilcilerinden biri olan Dr. Karl NOWOTNY 18 Nisan 1965'te öldü.

Bundan çok önce ona bir hasta olarak gitmiştim. Geçen yıllar boyunca onun insanlığını ve eşsiz kişiliğini tanıma fırsatı buldum. Böyle bir doktor ve insan karşısında sınırsız güven, saygı ve hayranlık duyuyordum. Her durumda tavsiye ve yardımları etkili oluyor, üzüntüler, sıkıntılar hayatı çekilmez hâle getirdiğinde cesaret ve güç veriyordu. O sıralarda, bizim doktor-hasta ilişkisi içinde süren dostluğumuzu kat kat aşacak olan bir irtibatın bir gün ruhsal plânda beni ona bağlayacağı hiç aklıma gelmezdi. Bunun nasıl ortaya çıktığını kısaca açıklayacağım.

O ölmeden iki gün önce bir rüya gördüm. Önümde duran bir figür vardı ve şu sözleri söyledi: "Nowotny ölüyor." Böylesine apaçık bir iletişim beni şaşkına çevirmişti, ama bir türlü inanamıyordum, çünkü bir gün önce bana, Paskalya tatilini sayfiye evinde geçireceğini söylemişti. Dr. Nowotny bir süredir rahatsızdı. Fakat rahatsızlığı fazla merak edilecek bir hastalık değildi. Her şeye rağmen gördüğüm rüyayı unutamıyordum. 19 Nisan'da -ölümünün ertesi günü- cesaretimi toplayıp telefonla ona erişmeye çalıştım. O gün hiçbir cevap alamadım. Ertesi günü de telefonuma cevap veren olmadı. Bir şeylerin ters gittiği apaçık ortadaydı. Ayın 21'inde Viyana'daki evinden bir cevap aldığım zaman duyduğum kötü

haber karşısında artık şaşacak hâlim kalmamıştı.

Beni ziyarete gelen bir arkadaşıma derin bir üzüntü içinde gördüğüm vizyonu ve önsezimi anlattım. Kendisi yıllardan beri iyi bir medyum vasıtasıyla, dünya hayatında din adamı olarak yaşamış bir ruh varlığından tebliğler almaktaydı. Medyum, onunla çalışmaya devam etmek için o yaz Viyana'ya gelecekti. Arkadaşım beni medyomla tanıştırabileceğini söyledi. Böylece "Victor" adındaki o rahip varlığın Dr. Nowotny ile ruhsal irtibat kurmamızda yardımcı olup olamayacağını görecektik. Spiritüalizmle ilgili bir işe girişmeyi her zaman reddetmiştim, ama bu sefer tereddütsüz kabul ettim.

Medyum Bertha evime henüz girmişti ki Dr. Nowotny onun aracılığıyla konuşmaya başladı. Bu arada şunu da eklemem gerekiyor: Medyumun benim ne istediğime dair hiçbir fikri yoktu ve doktoru hiç tanımamıştı. Bertha, bilinci tamamıyla yerindeyken çalışan bir konuşma medyumudur. Transa girmez. Büyük bir merak içinde işletilmediğime ve aldatılmadığıma dair sağlam bir delil bekliyordum. Medyumu getiren arkadaşım şu tebliği steno ile yazdı. Bu bakımdan kelimesi kelimesine aynen yazabiliyorum:

"Ben sadece kısa bir süre için belli bir maksatla geliyorum. Çağrıldığım için geliyor değilim. Kısa bir ziyaret yapmayı arzu ettiğim için buradayım."

"Bizler bu âlemde buluşuncaya kadar uzun zaman geçecek. Bu nedenle insan maddî dünyadan ayrılmayı hiç aklına getirmemeli, daima hayatı ve vazifesini yapma gerekliliğini düşünmelidir. Ancak bu şekilde temiz bir vicdanla yüce kapılardan geçerek göz kamaştıran ışıklarla dolu bu âleme girebilir."

"İnsanlar karanlıkta yaşıyorlar. Açık olarak görmek istemiyorlar. Ama kapıdan geçtiğimizde aydınlanıyoruz ve dünya hayatını geride bıraktığımızdan mutlu oluyoruz. İleride bir âlem var. Benim için âlem burasıdır. Ah, insan hayatı

ne kadar kısadır! Ne kadar çabuk geçer! İnsanın güçlü olması, plânlarımdan şaşmaması, dünyasal zevklere tutsak olması, daima her şeyin iyi tarafını görerek mutluluk duyması gerekir. Üzüntü bizi, her çeşit iş karşısında yorgun ve âciz düşürür."

"Tek bir şey söyleyebilirim: Memnunum. Hayatım sona erdi diye bir üzüntü duymuyorum. İyi dostlarım oldu. Onlarla dostluk ettiğimden dolayı mutluymum."

"Doktor, şimdi ne yapıyorsunuz?" diye bir soru sordum. Şu cevap geldi: "Hayatta olduğum zamanki kadar çok yapacak işim var. Pek çok insan gelip benden tavsiye alırdı, ama onu yerine getirmezlerdi. Pek çok insana cesaret verdim, onlara destek olmaya çalıştım. Benim yanımdan ayrıldıktan sonra hiç dikkat etmiyorlar, okulu bırakan çocuklara benziyorlardı. Dersi düşünmüyorlar ve öğrendiklerini unutuyorlardı."

İlk sözcükleri irtibatın yolunda gittiğini düşünmemi sağlamış, son cümlesi de beni tamamen ikna etmişti,. Zira bunlar yetişkinlere verdiği akşam sınıflarındaki derslerini bitirirken sık olarak kullandığı ifadenin aynısıydı.

Bundan sonra irtibatı sürdürmek ve daha başka güzel tebliğler almak amacıyla Budapeşte'ye, medyom Bertha'ya birkaç seyahat yaptım. O çok başarılıydı, ama içimdeki sürekli irtibat kurma arzusu durmadan artıyordu. Cesaretimi toplayıp medyom vasıtasıyla Dr. Nowotny'ye benim elimi kullanarak yazmayı denemek istemez mi? diye sordum. Otomatik hakkında yazı daha önceden biraz bilgim vardı.

1966 Ekim'inde bunu ilk defa denedik. İki gün sonra, medyom yanımda olmadan yavaş da olsa tebliğler alabiliyordum. Yazı giderek güçlendi ve hızlandı. 1967 Nisan'ında bu esere başladım.

Birinci cilt, el yazısıyla 116 sayfa tutmuştu. Dr. Nowotny daha pek çok tebliğin bunu takip edeceğini söylüyordu. Bu

metin el yazmasından tek bir kelime değiştirmeden basılmıştır.

Dr. Nowotny'nin temennisi ile sözümü bitiriyorum. "Bu eser doktorların ve bu işle ilgilenen okuyucuların, insanlara doğru yolda rehberlik etmeleri, onlara iyi bir hayat felsefesinin değerini göstermeleri, huzur ve güven vermeleri için bir teşvik unsuru olsun."

Medyom Grete

GİRİŞ

Tebliğlerin Amacı

Canın (*) hastalıkları konusunda gözlemlerim açıklıkla ifade edilmiştir ve hiçbir şekilde akademik bir bildiri olmak iddiasında değildir. Pek çok kimseye bu konuda daha derin bir anlayış, bir idrak kazandırmaya yöneliktir. Duygusal hastahk vakalarında tıbbî yardıma pek başvurulmaz ve aslında pek fayda görülmez. Yazılarım, olasılıkla, ruh ve can üzerindeki negatif tesirlerin sonuçları kadar sağlıklı bir hayat tarzının nimetleri hakkında da düşünmenize yol açacaktır.

Doktorların bu konuya hâkim olabilmeleri ve her vaka-

(*) Dr. Nowotny kitap boyunca "spirit" ve "soul" sözcüklerini birlikte kullanarak bilhassa "soul" sözcüğü üzerine özel bir anlam yüklemiştir. Bu yüzden anlatmak istediklerini iyi karşılayabilmek için "spirit" sözcüğünü "ruh"; "soul" sözcüğünü ise "can" kelimesiyle karşılamayı uygun bulduk.

"Can" sözcüğünün, kitap içerisinde kullanıldığı anlamıyla, ruhçuluk literatüründe ki karşılığı "perispiri", okült literatürdeki karşılığı ise "astral beden"dir. "Can" ve "ruh" kavramı ve bunların karşılıklı ilişkileri konusunda şu açıklamaların okurlarımıza yararlı olacağını düşünüyoruz.

Perispiri: (Klasik Görüş) Ruh varlığının fizik bedenle irtibat kurabilmek için kullandığı, duyuyla algılanamayacak derecede ince ve seyyal maddelerden oluşmuş bir araç. Perispiri, ruhun yüksek, ince ve kudretli etkilerini bir transformatör gibi değiştirerek bedene aktarır ve bedenden gelen etkileri de ruha iletir. Bu seyyal araç yok olmaz, yıpranmaz, değişime uğramaz. Yoğunluk derecesi incelik, titreşim frekansı artabilir.

(Yeni Görüş) Ruhun maddesel âlemlerle ilişki kurabilmesi kendi "şuur alanı" ile imkân dahiline girmiştir. **Şuur alanı:** Çok farklı titreşim frekanslarına sahip çok ince enerji-madde (yarı maddesel) den oluşmuştur. Şuur alanının yaygınlık ve ışınım gücü ruhun tekâmülü ile ilgilidir. Perispiri, işte bu şuur alanının kaba maddeyle temasa geçen uç kısımlarını oluşturur. Başlı başına bir kimliğe sahip değildir. Belirli bir görevi yerine getirir, tek başına bütün ruhsal etkileri alma ve verme gücünde değildir.

Astral beden: İnsan varlığı okültistlerce üç prensipten meydana gelmiştir: 1- Fizik beden. 2- Astral beden. 3- Ruh. Bu üçlü ayırım içerisinde astral beden, ruh ile maddesel beden arasında aracı rolünü oynar. Şu hâlde astralin fonksiyonu, ruhun maddeye etkisini sağlamak için biyoelektrik, sinirsel kuvvet ve seyyale sağlamaktır.

ya koydukları teşhiste herhangi bir yanılığa düşmemeleri için daha öğrenecekleri çok şey var. Tebliğlerime tıp dersleri karıştırmak istemiyorum. Vasat okuyucu bunlardan bir şey anlamayacak, bunun yanı sıra gösterdiğim bütün iyi niyetlerim de boşa gidecektir.

Hekimler ve tıp öğrencileri söylediklerimi benimsedikleri ve bunu benimsediklerini de açıkça kabul ettikleri zaman, benim öteâlemden gelen bilimsel yazılarımı tıp âlemine sunma cesaretini gösterecek bir yayıncı bulunacaktır. Dedğim gibi, bu, çok uzak bir gelecekte olmayacaktır. O zamana kadar benden ilgilenmem istenen bütün bireysel vakalarda yardımdan kaçınmayacak ve bazı tıp dallarında hâlâ yapılagelen hataların çok zarar vermemesi için gizlice önlemler alacağım.

Madde dünyasını terk edişimden sonra medyomumla yaptığımız çalışmaların yanı sıra verdiğim tebliğlerin yayınlanmasından beri bazı önde gelen doktorların kanaatlerini değiştirdiklerini ve şimdi benim temel öğretilerimi takip ettiklerini sevinç ve şükranla görüyorum. Hastalardan hiç birinin durumu kötüleşmedi. Teşhislerim doğru çıktı ve önerdiğim tedaviler faydalı oldu.

Köklü değişikliklerin bir gecede ortaya konulamayacağı hususu hem doğrudur, hem de anlayışla karşılanır. Her oluşum zaman alır. Böyle kesin dönüşümler için sağlam temeller atılmalı ve rehberlik edilmelidir.

Nitekim yazılarımı, şimdiye kadar iyi sonuçlar vermiş olan gününüzün uygulamalarını kaldırıp atmanız için bir emir telâkki etmeyin. Daha ziyade, bireysel vakalara uygun tecrübeler yapma yoluna gidin ve bu şekilde, verdiğim bilgilerin doğru olduğuna dair zamanla kuvvetlenen bir kanaate varın.

Bunu söylemem gerektiğini hissettim, çünkü anladığıma göre, bazı doktorlar yazılarımdan derin bilimsel açıklamalar çıkmasını beklemişler. Bunları nakletmeye söz verdim ve sö-

zümü tutacağım, Ancak bu kitap serisi içinde değil. Gözlemlerim, sevgili okuyucum, bana, sizin tasavvur edebileceğinizden çok daha fazlasını anlatıyor. Herhangi bir şekilde ilişkiye girdiğim insanların verilen bir konuda düşüncelerini ve kişisel bir sonuca varmalarını her zaman teşvik etmeye çalışmışımdır.

Benim ilk tebliğ kitaplarımı okuyan nispeten az insanlar arasında bu bahsettiğim davranışa şahit olmaktan son derece hayrete düştüm. İçlerinden hiç biri kafa yormadan yazılarımı bir kenara bırakmadı. Kitaplarımın reklâmını yapmak gibi bir niyetim yok. Aslında onların içinde pek çok kimseye mutluluk ve hoşnutluk verecek bilgiler yer almaktadır. Ben sadece eserimin amacına dikkat çekip altını çizmek istiyorum.

Aynı zamanda açıklamak istediğim bir husus da, her problemin ve hayati ve gerekli bilgilerin her yönünün ayrıntılı bir şekilde ele alınmış olmadığıdır.

Kişisel gayretle elde edilmemiş ve özümsememiş her bilginin çabucak unutulup gitmesi doğaldır.

Karakter değişimi ve sağlam bir hayat felsefesinin benimsenmesi, kişisel bir buluş ve elde edilmiş olmalıdır. Bu özellik, insan zekâsının herhangi bir şekilde anlayamadığı öteâlem hâlleri ve şartları konusunda heyecan verici irtibatlar yoluyla elde edilemez.

Evrenin vazife ve sorumlulukları özel yasalara göre tayin edilip dağıtılır. Bu sebepten bir insan varlığı, öteâlemde olup da doğru yolu bulanların elde ettiği yetenek ve kudretleri hiçbir zaman kazanamayacaktır.

Tekâmül gayretlerinin amacını gerçekten öğrenmek istiyorsanız kolayca basit bir mukayese yapabiliriz. Dünya insanlarından biri kendine bir hedef edinmiştir. Bu hedefe ulaşmak maksadıyla olanca gücüyle çalışmaktadır. Adım adım hedefine yaklaşmasını güvence altına almak için eline geçirebildiği bütün araçlara karşı tam bir uyanıklık hâlinde

bulunması ve bunları kullanması şarttır. Alt düzeyde yardımcı olarak çalışmamış, kendisinden önceki büyük kişilerin yolundan yürümemiş bir kimse bir hükûmetin başına geçemez. Pek tabiidir ki yasal olmayan yollardan iktidara gelmiş kişiler konumuzun dışında kalıyor.

Öteâlem güçlerini ve şartlarını bütün azamet ve ihtişamıyla anlayabilmek için çok daha yüce özelliklere sahip olunması gerekir. İnsanoğlu yüce âlemlere girmeye hak kazanmadan önce çok daha yoğun bir biçimde kendisini eğitmeyi öğrenmek zorundadır.

Önceki tebliğlerimden birinde ölümden sonraki hayata ve dünyasal varoluşa dönüleceğine inanmanın şart olmadığına dikkat çekmiştim. Önemli olan tek şey, insanın madde âlemindeki kısacık misafirliği esnasında kendi içinde yücelen bir gelişim arzusu duymasıdır.

Her şeye rağmen öteâlemle irtibatlanma hakkında konuşmam ve bu irtibatlara karşı duyulan inancın önemini vurgulamam, temelde, istekli kişiye, yardım alabileceğini idrak etmesinden doğan inanılmaz bir rahatlık vermesinden kaynaklanmaktadır. İmkânlar herkese açıktır. Bu bilgi büyük hayal kırıklıklarına yer bırakmaz, gönül rahatlığı ve huzur getirir, yücelen yolda inançsızlık ve hatalarla dolu en zorlu gayretlerden çok daha hızlı bir şekilde tekâmülü sağlar.

Yardımlımı mutlulukla kabul eden akıllı öğrencilerim buna şahittir. Belki de henüz uygun zaman gelmemiştir. Eğitimli toplumun inatla karşı koyuşunu yıkacak, pozitif delil gerekmektedir.

Bugün, işimin karşıma çıkardığı problemler hakkında biraz daha genel şekilde kendi görüş açımdan konuşmak istiyorum. Bütün şüpheleri dağıtmaya yarayabilir. Bu tebliğ dizisinde hayata karşı doğru bir yaklaşım için önem taşıyan ve anladığıma göre dünya âlemindekinden biraz daha farklı bir şekilde değerlendirilmesi gereken özel alanları inceleyeceğim.

***Maddî ve Ruhsal Tekâmül İçin Temel Olarak Toplum
Şuuru. Uygar ve İlkel Toplumların İnsanları Arasında
Uzak Evliliklerin Tehlikesi.***

İnsanın kendi kaderini tek başına tayin edemeyeceğine sürekli dikkat çekmek şart oluyor. İnsan bütün meselelerde tam bir mantıksal tutarlılık isteyen sonsuz yasalara tâbidir. Onlardan kaçamaz.

Dünya hayatında pek çok insan, kitlelerin doğal saydığı ve uymak zorunda olduğu sorumluluk ve kuralların kendileri için, yani kendi mutlu azınlıkları için geçerli olmadığını zanneder.

Özgür yaşam denilen hayat tarzı için alınan önlemleri bir düşünün. Sosyal ve ulusal esaslara gelindiğinde her isteyen çizgi dışına çıkabileceğine inanmayın. Kurallar herkes için geçerli olmalı ve herkese kendi hayatını sistematik bir biçimde düzenleme imkânı vermelidir.

Bu bakımdan doğa bilimlerinde önde gelen büyüklerin kimya ve fizikten bahsediyorum- yaptıkları deneylerin hemcinsleri üzerindeki tesirlerini tamamen gözden uzak tutarak kendi sınırlı, kişisel alanlarında ilerlemeye çalışması çok yanlıştır. Birçok durumda ölümcül şekilde tehlikeli olabilen deneylerdir bunlar. İnsanî bakış açısından hiç şüphesiz suç sayılacak hatalar söz konusudur. Pek çok bilim adamı -tabii deneylerinin sonuçlarından haberdar olanları kastediyorum- öteâleme geçtiğinde ne yaptığının, ilâhî yasaları nasıl ihlâl ettiğinin idrakine varmaktadır.

Hiçbir maddî gelişme insanlığa zararlı olmamalıdır. Öyle olduğu takdirde bir gün gerilemeye veya yıkılmaya mahkûmdur. Eski Mısır krallığının dünya dışı âlemlerden gelen enerjilerle tahrip edilmesi sebepsiz değildi. O günlerin büyük fikir adamlarının budalalıkları onları kendilerine tahsis edilen sınırların çok ötesine itti. Ruhsal âlemlerin negatif tesirleri, zaman içinde çok daha sonra gelecek bir döneme göre programlanmış gelişmeleri önlemeye çalıştı. Bunların ortaya çıkması çok büyük felâketlere sebep olabilirdi.

Tehlike sadece eski Mısır zamanlarına özgü değildir. Bugün hâlâ devam etmektedir. Bütün fikir adamları ve teknolojinin ileri gelen büyükleri bunu daima hatırd tutmalıdır. İnsanlığın selâmetine zararı dokunan büyük keşifler önemsiz başarılardır. Aslında demek istediğim, bunlar başarı değildir. Şöhret ve alkışın öteâlemde, sonsuz hayatta bir değeri olamaz. Yeryüzünde, elde ettiği başarıdan yararlanmasına izin verilen çok sınırlı sayıda bilim adamı vardır. Onlar da üstün bilgilerini toplumun hizmetine sunanlardır.

İnsanlık doğru bir tekâmül yoluna girdiği takdirde, madde dünyasında toplum hayatı, evrenin tümünde geçerli yasa ve kurumlara ihtiyaç gösterir. Uygarlık-ki bu tür kurumlara dayalı bir kavramdır- bu yüzden doğup gelişmiştir. Ancak uygarlığın küremizin bir yanındaki varoluş biçimiyle geriye kalan diğer bölgelere nakledilebileceğine inanmak bir hatadır. Bir çocuğun yavaş yavaş gelişmesi ve uygarlığın bütün nimetlerini doğuştan itibaren kullanamaması gibi, ruhsal gelişim ve olgunluğun farklı safhalarında da genelde durum böyle olmaktadır.

Uygar dünyadaki bütün büyük insanlar bu görüş açısını benimsemeli ve tabiri caizse, çizmeyi bu kadar zalimce aşmamalıdır.

İlkel bir topluma kendi idrak sahasının çok ötesindeki bir hayat tarzını zorla kabul ettiremezsiniz. Ancak onlara ve-

rilecek bazı hizmetler de vardır ve bugünkü konumuzun temelini teşkil etmektedir. Yani bir toplum şuuru duygusu, bir temizlik ve düzen sevgisi aşlamak, sağlık eğitimi vermek. Gelişim bölgelerinde çalışan gönüllüler, doktorlar, gelişmekte olan milletlere yardım götürmekle, bu insanların zihin melekelerinin ortaya çıkmasını sağlayacak daha sağlıklı bir yaşam tarzı kurmalarına yardımcı olmakla vazifelidir. Bu gelişimin sadece temelleri atılmalıdır, çünkü tekâmül etmek gibi bir hedef varsa gelişim sürecinin hiçbir basamağı atlanmamalıdır.

Ülkenin kendi içinden doğmayan, kendi bilim adamlarının ve çağrı almış bireylerinin ortaya koymadığı teknik üstünlükler gelişim sürecini yavaşlatır. Bunların insan hayatının gerçek hedefinin keşfedilmesine yardımcı olmaz, sadece maddî çıkar ve ilerlemeye açık olduğu söylenen bir hayat tarzına hayranlık uyandırır. Takdir edilmelerini beklemeyiniz. Teknolojinin nimetlerinden sayılan bütün bu şeylerin çürümeye terk edilmesi kaçınılmazdır. Bu ülkelerin halkı bir zaman sonra nankörlükle suçlanacaktır. Benim fikrimi soracak olursanız, paranın tek başına mutluluk demek olmadığını fark ettiklerinde bu tür değer ölçülerine karşı çıkmakta haklı sayılırlar.

Uygar dünyanın gözünde yoksul sayılan bu insanlar ancak ve ancak tıbbî yardım almalıdır. Gelişmekte olan ülkelerde, toplumu alışılmamış ve kendilerine yabancı bir hayat tarzını kabul etmeye zorlamaksızın varlığını hizmete adanmak üzere seçilip hazırlanmış şefaatçi ulu kişiler her zaman mevcut olmuştur. Uygar dünyadaki hayatlarını doğada meşakkatli fakat son derece mutlu bir hayat uğruna terk eden böyle bazı büyük insanlar vardır. Her biri önemli işler başarmış, bütün tahminlerin ötesindeki hedeflere ulaşmışlardır. Onların hepsi yüce varlıklardan himaye görmüştür. Tıp tarihinde göze çarpan örnek kişiler olarak yerlerini almışlardır.

Güçlü olmaya karşı duyulan susuzluk ve kişisel prestij kazanmak gibi tamamen yanlış bir dürtü yüzünden, kalkınma yardımı fikrinin değerini yitirmesine neden gerek duyulmuştur? Maddî çıkar sağlamak ve ıstırap çeken hemcinsleri üzerinde egemenlik kurmak yüzünden mi bu kavram kötüye kullanılır olmuştur?

Yavaş yavaş, ama son derece yavaş bir şekilde, uygar dünya, şimdiye kadar sadece negatif sonuçlar vermiş olan uygulamalardaki yanlışlığı görmeye başlamaktadır.

"Toprakta yaşayacak ve rızkmı ondan çıkaracaksın." akılcı bir düstur olmuştur. İnsanlığın çeşitli açılardan dünya bilgisinden büyük ölçüde fayda sağlayacağı da inkâr edilemez. Tek taraflı bir bakış açısı ideal değildir. Aynı prensip iki insana aynı şekilde uygulanamaz.

Nörolog ve psikiyatristleri ilgilendirecek bir konuya geliyorum: Uygar ve ilkel halkların arasındaki evlilikler sonucunda uzak diyarlardan gelişmiş ülkelere getirilen hastalıklar. Bunlar bir ülkenin genel sağlığı için büyük bir tehlike teşkil ederler.

Bildiğimiz gibi, bütün âlemlerde, yabancı ve bilinmez olan, alışkanlık hâlinde ve günlük olanın önünde gelir. Hayat tarzları, davranışlar ve gelenekler de buna dahildir.

Aynı şekilde uygar dünya kendi imkânlarını ilkel milletlere empoze etmektedir. Onlar da karşılığında kendi âdet ve geleneklerini ister istemez uygar insanlara sergilemektedir. Ya fazla etkilendiklerinden ya da sadece sansasyonel sebeplerden, bu ilkel insanlar gördüklerinin aynını yapmak gerektiğine inanıyor ve günlük hayatlarına dahil ediyorlar.

Ne kadar anlamsız olduğunu açıklamamıza gerek yok. Çeşitli milletlerin mantaliteleri birbirinden farklıdır. Çeşitli uygar ülkelerde bile, insanlar arasında ve bu insanların alışkanlıkları, hayat tarzları arasında muazzam farklar vardır. Birbirlerine hiç benzemeyen insanları birleştirmenin iyi so-

nuç vermeyeceği gayet açıktır.

Kendime bir sınır çizerek her millet için değişen maddî temel özellikleri inceleyeceğim. Gelişmemiş bir insanın beyni ile daha ileri bir insanın beyni arasında fark vardır. Ruh varlığının gelişmişliği ile onun isteğinin ortaya çıkışı fizik bedeninin verdiği imkânlarla sınırlıdır.

Beden gelişimi böylesine farklı temel unsurlardan kaynaklanmak zorundaysa büyük rahatsızlıklar ortaya çıkabilir.

Başka bir bölümde bu konuda tekrar konuşacağız. Bu günlük meseleye dikkat çekmiş olmam yeterlidir. Şimdiye kadar, akıl hastalıklarının çözümlenmesinde ve nevroz semptomları arasında bu husus pek fazla göz önüne alınmamıştır.

Cinsel Birleşmenin Değerinin Yanlış Yorumlanması. Tehlikeleri ve Gerekli Açıklama.

En son, dünyanın diğer kısımlarında yaşayan insanların fizik yapısının bizden farklı olduğunu ve ayrı ırklardan evliliklerin tavsiye edilemeyeceğini, hatta çoğu zaman gayet zararlı olabileceğini anlatmıştım.

Bana, aksine deliller bulunduğu söylenecektir. Şöyle ki, uzak insanların evliliklerinden doğan çocuklar iyi gelişmekte, gayet normal bir tabiata sahip bulunmaktadır. Ancak tartışılabilir bir husus var: Kalıtım özellikleri çoğu zaman birinci kuşakta değil, üçüncü veya dördüncü kuşakta ortaya çıkar. Her ne şekilde olursa olsun son derece ihtiyatla davranılmalıdır. Gençlerin eğitiminde bu konuya yer verilmelidir. Bakarsınız ortaya bir fırsat-tehlike demeyelim- çıkıverir.

Bir adım daha ilerleyerek bazı kimselerin kendi ırkları için olağan dışı belirtiler göstermesi hâlinde ne yapmaları gerektiğini düşünelim.

Tıp camiasına göre bunlar akıl hastalıkları ya da sinir sistemi hastalıklarıdır. Aslına bakılırsa hastalık değil, tedavisi mümkün olmayan bozukluklardır.

Nitekim böyle bir kimseyi doğru şekilde yönlendirme girişiminde bulunmak şarttır. İnsanın, hiçbir suçu olmadan başına gelen böyle bir durumu ihtiyatla ele alarak yaygın hayat tarzına adapte olmasına yardım edilmelidir. Aşağılama, horgörme, hatta insan toplumundan dışlama tabii ki tavsiye edilemez. Aksine yardımsever bir anlayış, bağışlayıcılık ve sosyal, mantal, ruhsal düzeyde tam bir eğitim sağlanmalıdır. Bu tür davranış bozukluklarında ancak iyilik göstermeniz hastaya şifa verebilir ve ona daha iyi bir hayat tarzının kapısını açabilir. İçinde bulunduğu durumdan kendisinin sorumlu tutulmaması temel düşünce olmalıdır. Sadece sonsuz sabır bir fayda verecektir.

Şimdi bu meselelerle yakından ilişkili diğer şeylerden konuşmak istiyorum. Yani cinsel hayattaki durgunluklara karşı davramış tarzını ele alacağım.

Bunlar sadece yukarıda bahsettiğim ilişkilerde sıklıkla rastlanan bozukluklar değildir. Hayır, maalesef bunlar uyar dñnvada da ortaya çıkmaktadır.

İnsanlar sevgi ve antipatinin hayattaki rolüne pek dikkat etmezler. Onlara göre normal bir varoluşun temel şartı cinsel hayattır ve cinsel dürtüden uzak durarak sadece spirittüel düzeyde yaşayan bir insan normal değildir ve hayatın sunduğu en güzel zevkten kendisini mahrum etmektedir.

Bu düşünce büyük bir yanılığın ifadesidir. Yanılgı olması da iyidir. Bu tür maddeci sevme tarzını önemsemeyen insanlar, çoğu kez başkalarından daha ileri olmaktadır.

İlk bakışta insana çelişkili gibi görünebilir. Çünkü, insanlığın devamını sağlamak ve tekrardoğuşları mümkün kılmak için cinsel ilişki olmalıdır. Burada meselenin can alıcı noktasma geliyorum.

İki insan arasındaki ilişkinin esas maksadı neslin sürdürülmesidir; ama saf sevgiden yoksun olunca bahtsızlık sayılabilir.

Aşk sözcüğünün cinsel ilişki karşılığı kullanılması çok yanlıştır. Tebliğlerimin başında söylediğim gibi, insanlar, cinsel arzu ile her şeyi kucaklayan sevgi arasındaki anlam farkını açıkça belirleyecek yeni kavram ve ifadeler bulmak zorundadır. Bu, gündüzle gecenin farkı gibidir. İlişkinin ardından çoğu zaman acı bir hayal kırıklığı duyulması bu yüzdendir. İnsanın sonradan bir boşluk hissetmesi iyiye âlettir. Kendine karşı dürüst olduğu takdirde herkes aynı reaksiyonu göstermektedir. Tamamen normal olan bu boşluk hissinden memnun değilse abartılı zevklere ve sapıklığa başvurur. Ama bu da sadece giderek artan tatminsizliğe yol açar, çünkü istenen memnuniyet asla bu istikamette bulunmayacaktır. Pek az kimse cinsel zevkin mutluluk veya tekâmüle hiçbir zaman faydası olmadığını idrak edecek kadar zekidir.

Bazıları eşinde kusur bulmaya kalkışır, ya da kendisinde affedilmez bir noksanlık görerek kabahati üstüne alır. Böyleleri diğerlerinden daha fazla ıstırap çeker. Meseleyi tartışmaya, bir doktora veya üçüncü kişiye açılmaya cesaret edemez.

Bu konunun dikkatle ele alınması gerekir. Yetişmekte olan gençlere çeşitli yönleriyle tam bir eğitim verilmelidir.

Bahsettiğim durumu onlara anlatın. Mücadele ve arayış içindeki pek çok gencin acı hayal kırıklıkları yaşamaktan kurtulduğunu göreceksiniz. İnsan bu konuları tartışabilmelidir. Aşk, evlilik ve bunların aile çevresine getirdiği meseleler hakkında konuşmanın imkânsız olduğu zamanlar, Tanrı'ya şükür ki gerilerde kalmıştır. Hatalı eğitim yüzünden çok sayıda genç insan, cehaletlerini kötüye kullanan ve zihinlerini bulandıran kötü insanların arasına, yani kötü çevrelere

düşmüştür.

Aile konuları gençlerin eğitiminde çok önemli bir yer tutar. Onları dengeyi korumaya yönlendirmek gerekir. Yeryüzünde cennete kavuşmayı beklemeleri doğru olmaz. Nitekim bir ilişkinin temelinde gerçek sevgi, yani insanın fedakârlığa hazır olması, kendi çıkarlarından vazgeçmesi gibi özellikler bulunmadığı takdirde bir boşluk, tiksinti, hayal kırıklığı, kavgalar gündeme gelecektir. Bu özelliklerin olmadığı yerde en büyük mutluluk sadece cinsel ilişkiden beklense, sonuçta fiziksel, duygusal ve zihinsel ıstıraplar ortaya çıkacaktır.

Fiziksel ıstırap, organları aşırı zorlamanın, tabiatın koyduğu olduğu bilinen sınırların ötesindeki faaliyetin belirtisidir.

Bir utanma duygusu ve ceza korkusu, ilgili kişinin vakit varken bir doktor aramasına engel olmaktadır.

Bu yüzden özellikle cinsel hastalıklarda doktorların erken harekete geçmesi çok zordur. Eğer gençlerin eğitiminde bu meseleler ele alınmış olsaydı bu tür hastalıkların çoğu ta başından engellenebilirdi.

Böyle önlemler alınacağı yerde genç kuşak genellikle kendi başına erişkinlik çağına doğru sürüklenmeye ya da bunalımlar içinde büyümeye terk edilmektedir. Eski nesil onların yoldan saptığını, kim ne derse desin, gençliğin kendilerinden daha bozulmuş ve çürümüş olduğunu fark edince şoka giriyor.

İnsanlar, evlâtlarının yanlış şekilde yetişmesinin başlarına dert açacağını idrak etmeli, hâl çaresi olacak eğitime ciddi bir ilgi gösterilmelidir. Felâket gelip çattığı zaman değil, kendi tecrübelerine dayanarak koruyucu önlemler almak düşüncesiyle. Vaktiyle hayattan neler beklediklerini ve nelerde hataya düştüklerini itiraf etmeleri cesaret ister. Saf neşe, güven ve barış yerine hayal kırıklığının ıstırapı yaşanmıştır. Sebebi, hayatın kendilerine doğru yorumuyla tanıtılmış

olmamasıdır.

İşte bu yüzden o kelimeyle pek bir ilgisi olmayan davranışlara "aşk" demeyiniz. Onu da atlatacağınızı ispatlayabilirsiniz. Sonsuza dek sürüp size tatminkârlık duygusu veremez.

Bu konuda neler söylenmiş, neler yazılmıştır! Büyük hata, cinselliğin bir hayatı paylaşmanın normal temeli sayılması, ondan hoşlanmamanın da hastalık belirtisi veya kusur gibi görülmesidir.

Tıp bilimi bu bakış açısından kurtulmalıdır. Cinselliği reddetmek için ne kadar spiritüel olgunluk gerektiğini bilmenin yolu yoktur. Gelişmemiş organlar yüzünden, yani sadece bir fiziksel kusur meselesi ise negatif davranışın sebebi anlaşılacaktır. Ama cinsellikten uzak durulmasına böyle organların sebep teşkil ettiği anlamına gelmez. Aksine, yeryüzüne getirilen hayat plânının ruhsal temelinde bu tür bir reddediş zaten yer aldığından dolayı organların körelmiş veya yetersiz gelişmiş olması mümkündür. Teşhiste son derece dikkatli davranılmalıdır ve bir insanın cinselliğe düşkünlük gösterip göstermemesi hiç de önemli değildir. Sağlıklı ve normal bir hayat tarzı için bu şart değildir.

Ferdî psikoloğa bu bir kanıt olsun. Bir insanın hayatını değerlendirirken onun tatminkâr bir evlilik eşi olması ya da evlilikle hiç ilgilenmemesi önem taşımaz.

Toplum şuuru hedef alınacak en yüce istektir. Hayatta mutluluğa yol açar.

Anormal Birleşmelerin Tesirleri ve Ortaya Çıkan Bozuklukları İyileştirme Metotları. Gebeliklere Son Verme Konusunda Öteâlemin Bakış Açısı.

Farklı gelişim evrelerindeki ırkları ve insanları birleştirmemek konusunda size anlattıklarım çok önemlidir. Ama

daha da önemlisi böyle çiftlerin çocuklarıyla ilgilenirken nasıl davranacağımızdır.

Dediğim gibi, anormal gelişmeye yol açan en başta fiziksel sapıklıktır. Bu doğal gelişime engel olan, diğer şartların yanı sıra ruhsal varlığın üzerindeki etkidir. Bu insanlardan oluşmuş özel bir grubu inceleyelim, yani öyle bir grup ki, gelişimi geri kalmış organizma baskın çıkmış. Kısa zamanda alışkanlıklarının, hayattaki hedeflerinin daha ileri insanlarkilerle ortak bir yanı olmadığını fark edeceğiz.

Tıp bilimi bu hâli "kişilik yetersizliği" veya "kazanılmış eğilimler", belki de "ana babadan kalıtımla geçen bir eğilim" diye tanımlar. Oysa bu gelişimin belli prensiplere göre ortaya çıktığı, başka türlü olamayacağı hiçbir bilim adamının aklına gelmez. Yabancı eğilimlerin hâkim olduğu vakalarda, çok daha gelişmiş uygar forma uyum çok nadiren mümkün olacaktır.

Böyle vakalarda tek çözüm, iyi doktorların gözetiminde bulunmak, cinsel organları sağlıklı bir durumda tutmak için devamlı testler yapmak ve gerçekten çok acınacak hâldeki bu insanlara karşı doğru davranış yolunda gençlerin eğitilmesidir. Bizim normal hayat koşulları olarak kabul ettiğimiz tarzda onları yeniden eğitmek artık mümkün olmadığı takdirde, onlardan zarar görebilecek insanlar doğru şekilde bilgilendirilmeli ve cinsel ilişkide bulunmamaları için ikaz edilmelidir. Böylece pek çok ıstırap ve tahribatın önüne geçilmiş olabilir.

Sadece organik hastalıklar da olsalar pek çok ciddi rahatsızlığın böyle sağlıksız ve anormal birleşmelerden kaynaklandığını bütün psikiyatristler bilirler.

Ben sadece organik rahatsızlıklardan söz ediyorum. Ruhsal varlık aslında tahrip edilemez. Sadece organik beyin hastalanır ve vazifesini yapamaz. Bu şekilde can aşırı yüklenip engellenir ve ruh varlığının verdiği talimatı yerine getire-

mez. Benim görüşüme göre bu bir zaman kaybıdır, duygusal ve ruhsal gelişime engel olur. Doğaya aykırı, hastalıklı davranış ortadan kaldırılıp organlar kendi normal fonksiyonlarına tekrar kavuşuncaya kadar bu hâl devam eder. Bu insanların tedavisine çok özen gösterilmelidir. Hayata karşı aldıkları tavır doğru şekilde yönlendirilmelidir. Aslında tedavinin en gerekli temel şartı budur.

Hastaları ilaçlarla ve köklü bir tedavi ile iyileştirmeye çalışmak oldukça yanlıştır. Bunun tek sonucu insanî duygulara kayıtsız kalmak olacaktır. Asla bir iyileşme gerçekleşmeyecek, hiçbir ruhsal gelişme sağlanamayacaktır. Bu zavallı yaratıklar da insandır ve toplumun üyesidir. Elbette en büyük ilgiyi hak etmektedirler. Doktor, hayatın devamında gerekli olan doğal fonksiyonların düzenini bozup engelleme hakkına sahip değildir. Her kimse doğru yolu kendisi bulmalıdır. Bunu yaparken dikkatli bir eğitime ihtiyacı olacaktır. O insanlar ikinci sınıf yaratıklar değillerdir. Tekâmül etmek isteyen ve bu yönde teşvik edilmeleri gereken ruh varlıklarıdır.

Tüm insan hayatı aynı saygı ve itibara lâyıktır. İnsan, daha yüksek bir tekâmül seviyesine erişmiş olmakla kendini şanslı sayabilir ve içindeki ilerleme arzusunu da fark etmiş olabilir. Yine de kendini beğenmişliğin doğru bir hayat felsefesinde yeri yoktur. Bu yüzden daha az ilerlemiş insanlarla yakınlık kurmayı hayat programına dahil etmeli, vazifesinin onlara karşı doğru şekilde davranmasını öngördüğüne, yıkıp geçmek değil, bir yardım eli uzatmak gerektiğine inanmalıdır. Böyle bir plânı yerine getirmek elbette sıkıcı olacaktır. Hastanın ne hissettiğini anlayabilmek gereklidir. Başlangıçta onun düşünce tarzının anlaşılabilmesi ihtimali de olsa insan bu işi öğrenebilir. Derin bir anlayış kazanılıncaya kadar, tecrübeyle normlar ve kurallar tespit edilinceye kadar ilk zamanlarda pek çok hata yapılacaktır.

Bu işi her zaman sevgi ile ve insanlığa hizmet yolunda tam bir kararlılıkla ele almak gerekir. Olay, sonuçta ne olacağını göz önüne almaksızın güçlünün zayıfla mücadelesi değildir.

Doktorun hastalarına tahakküm etmesi ile hizmet vermesini ayırt etmek önemlidir. Gücünde iyi niyet ve sevgi hâkim olduğu takdirde tahakküm etmesi de uygun olabilir.

Bu konu açılmışken gebeliğe son vermek, yani doğmamış bir çocuğu "öldürmek" konusunda da bir şeyler söylemeliyim.

Katı konuşacaksak, bu iş, ruh ve cana tesir etmeyen, yani sadece madde üzerinde yapılan bir operasyondur. Öldürmekten söz etmemek gerekir, çünkü bu kelimenin dünyasal anlamı ruh varlığının maddî bedenden göç etmesi veya ayrılması tarzındadır.

Enkarnasyon doğumun ancak son safhalarında vuku bulur. İlk safhalarda bir gebeliğe son vermek bu bakımdan organik bir operasyona benzetilebilir.

Materyalist görüş açısına göre böyledir, ancak gelişimi, her insanın uymak zorunda olduğu değişmez prensiplere göre ele alan spiritüel görüş açısı farklıdır.

Eski kuşaklar evlilik dışı doğmuş bir çocuğa sahip olmayı günah sayarlardı. Uygarlık ve Kilise'nin hükmü böyleydi.

Bir çocuğun doğmasının istenip istenmeyeceği, bunun tavsiye edilecek bir şey olup olmadığı tıbbın karar vereceği bir meseledir, sosyal bir mesele değildir.

Gebe bir kadının sağlık durumunun çocuğun gelişmesine uygun olup olmadığına ancak bir doktor karar vermeye yetkilidir. Doktor, sadece çok ciddî vakalarda koruyucu bir operasyon önerebilir. Böyle bir kararın sosyal faktörlerle veya ana babanın bencil istekleriyle bir ilgisi olmamalıdır.

Bir kadın isteyerek veya kazara gebe kalmışsa, sonuna kadar gitmesi, kendisinin seçtiği veya kaderinin yazdığı va-

zifeleri üstlenmesi, elinden gelenin en iyisini yapması doğru olur.

Doğumdan önceki çok büyük bir karamsarlık çoğu zaman çok büyük bir mutluluğa dönüşür, kendi yolunda vazgeçmeden yürüyen bir anne için en zevkli bir hayat vazifesi hâline gelir.

İşte burada doktor, özellikle iyi bir psikolog rolü oynamışsa, en büyük ödülünü almış olur.

Bu bölümde bu konuya girdim. İlişkiye girilecek eş seçiminin de önemli olduğunu düşünüyorum. Aynı derecede gelişmemiş eşlerin birleşmesi sonucunda oldu diye doğum engellenemez. En başta kaçınılması gereken şey bu birleşmedir. Buna dikkat çekmek ve bu yolda bir adım atılınca geriye dönülemeyeceğini vurgulamak istiyorum. Ayrıca, çocuğun fiziksel gelişiminde, standartlarımıza göre normal ve sağlıklı olmasma yol açacak şekilde, daha ileri eşin tabiatının hâkim olup olamayacağını da en başta bilmek mümkün değildir.

Dünyadaki bir doktor bu meselelerde karar verip açıklık getiremez. **Enkarnasyon, bir insanın garip ve anlaşılmaz bulacağı kural ve yasalara göre tezahür eder.** Bu bakımdan insan, sağlıklı maddî esaslara önem vermeli, yıkıcı tesirlerden uzak durmaya çalışmalıdır.

Bu bölümde dikkatle gözden geçirilmesi gereken bazı konular ortaya çıktı. Zamanın akışı içinde bunları daha iyi öğreneceğiz.

Gebeliğin sona erdirilmesinin bir insan varlığının öldürülmesi değil de, anne bedeninde bir operasyon şeklinde kabul edilmesi görüşü büyük önem taşımaktadır. Söz buraya gelmişken, böyle bir operasyonu yapmaya hakkımız olup olmadığı meselesini lütfen hatırdan çıkarmayalım. Bugün mevcut yasal görüş ve toplumun yargılarında olduğu kadar ciddi bir suç sayılması gerekirse de ruh varlığının gelecekteki gelişmesi üzerinde tesirleri olabilir.

Katı yasalar uygulamak ve gayet dikkatli tetkikler yapılmasında ısrar etmek çok doğru olur. Tabii ki sonuçlar toplumu değil, sadece yasaklanmış imkânlardan bencil sebepler yüzünden faydalanan kimseyi ilgilendirir.

*Kalıtımla Geçen Bozukluklar.
Epilepsi, Multipl Skleroz ve Sebepleri.*

Bugün anlatacağlarım, tebliğlerimin içinde ilk defa yer alıyor. Konumuz, bir hayat süresince alman dış tesirlerden kaynaklanan hastalıklardan farklı olarak kalıtımla geçen bozukluklar.

Önce ana babada ortaya çıkmış bir hastalıkla başlamak istiyorum. Uygun bir yöntemle tedavi yoluna gidilmemiş, ameliyat edilmemiş, ya da hasta, hayata karşı ihmalkâr yaklaşımı yüzünden hiçbir zaman bir uzmana danışma yoluna gitmemiştir.

Hastalık, fiziksel kusurlarla veya az gelişmiş, ya da kötü gelişmiş organlarda, özellikle beyinde ortaya çıkar.

Bu türe giren başlıca hastalıklardan biri sara olarak da bilinen epilepsidir. Bu hastalığın, hemen her olguda birbirine az çok benzeyen semptomlarını her nörolog ve psikiyatrist bilir. Bu şikâyetle birlikte gelen nöbetler beklenmedik zamanlarda, görülür veya hissedilir bir sebebi olmaksızın ortaya çıkar. Eğer zamanında doktor çağrılmazsa bu nöbetler kontrol altına alınamaz. Hasta sonradan hareket kabiliyeti kazanıp az çok rahatlıkla normal hayatını sürdürebildiğinden dolayı tıbbî yardım alma konusunda pek istekli olmaz. Ancak dostlar ve ailenin, hastanın geçirdiği ihtilâçlara (çırpınma), acı içinde ve ellerinden bir şey gelmeden seyirci kaldığı hâllerde kendisinin gerekli tedaviyi görmesi beklenebilir.

Hastalığın ilk safhalarında tıbbî yardım verilecek olursa, çoğu zaman iyileşme mümkündür. Bu takdirde normal, sağlıklı doğurganlık açısından artık bir tehlike kalmaz.

Ancak bu hastalıklar sıklıkla erken çocukluk döneminde ortaya çıkar. Durum böyle ise, elbette çocuktaki rahatsızlıktan tamamen sorumlu olan ana babaya dönmek gerektir.

Burada önlem almak ve sorumluluk alma meselesi karşımıza çıkıyor. Büyük ölçüde ihmale uğrayan bu konuya ergenlik çağı eğitim programında gereken önem verilmelidir.

Hastalık ve sakatlıklardan zamanında korunmaya bilimin bugünkünden daha fazla önem vereceği bir çağ herhalde gelecektir. Bir doktorun, durumdan tamamen tesadüfen haberdar olduktan sonra uyarıda bulunması yeterli değildir. Bulaşıcı hastalıklarda alışlageldiği şekilde bu konuda da devamlı kontrollerin yapılması bir yükümlülük olmalıdır.

Özellikle epilepsi tahmin edildiğinden çok daha yaygın bir hastalıktır. Tıp bilimi bunu bilmektedir, ama sebebi tam olarak açıklanamadığından dolayı, hastalığın sürekli yayılmasına karşı mücadele etmek için köklü önlemler almakta isteksiz davranmaktadır.

Ben adını koyacağım. Epilepsi, beynin, düzenli solunumu yönlendiren, aktive eden ve bunun sonucu olarak düzenli kan dolaşımını da kontrol eden bölgesinin dejenerasyonu ile ortaya çıkan ciddi bir dolaşım rahatsızlığıdır.

Hastalığın ilk safhalarında, yani hastada kısa bir süreden beri nöbetler görülmeye başladığında, beynin hastalıklı bölgelerinin vazifelerini yapabilmesi için uygun şekilde tedavi edilir ya da en azından bu bölgeler güçlendirilirse, hastanın tam bir şifaya kavuşması mümkündür.

Bu güçlendirme beyne elektrikle ışın vermek suretiyle yapılabilir, ancak bir şok hâli meydana getirmeyecek derecede gayet küçük, ölçülü dozlarda verilmesi gerekir; yoksa zıt

bir tesir de yapabilir. Beynin zayıf düşmüş bölgeleri anî uyarıya dayanamaz ve felç olabilir.

Tıbbî tedavi için yeterli bir tecrübe birikimi oluşmuştur, ama burada ele almak istemiyorum.

Şifası mümkün olmayan vakalar veya tedavinin ardından iyiliğe dönen ama sonra nüksedenler sadece kontrol altında tutulabilir.

Örnek olarak bu bozukluğu seçtim, çünkü bununla yaşayan insanların, çocuk sahibi olmamaları gerektiğini öğrenmeleri için zamanında bazı önlemler alınmasının ne kadar önemli olduğunu gayet açık bir şekilde görmekteyiz.

İkinci bir sebep daha var. Epilepsi, her zaman kalıtımla geçen bir hastalıktır. Bir kuşaktan diğerine sadece nakledilmekle kalmaz, daha da şiddetlenir. Bu tür bir kalıtım babaların günahına gayet tipik bir örnektir. Eşit derecede gelişmiş ve eş seçiminde yeterince dikkatli davranmamış iki insanın birleşmesi böyle sonuçlanmış olmaktadır.

Multipl skleroz henüz geniş ölçüde araştırılmamıştır. Bedende büyük harabiyete yol açan, onu çürüten korkunç bir hastalıktır.

Epilepsinin aksine, bu hastalığın kalıtımla geçmesi şart değildir. Kansere benzeyen bir enfeksiyondur. Bu iki hastalık da, vaktiyle tüberkülozun olduğu gibi, insanlığın başında bir derttir. Ve bir tedavi şekli bulununcaya kadar öyle kalacaktır. Ne olacağını söylemeye izinli değilim, ama bu ciddi organik rahatsızlıklarla savaşmanın en azından korkunç etkilerini azaltmanın yakında mümkün olacağını söyleyerek sizi teselli edebilirim.

Zihinsel faaliyetin sürdürülebilmesi ve yakındaki sinir merkezleri ile beyindeki bölgeler hasara uğramadığı sürece bu faaliyetin gerçekten artırılabilmesi multipl sklerozun tamamen organik bir hastalık olduğunu gösterir. Kol ve bacakta felç, kusurlu bir beyin fonksiyonundan kaynaklanıyor de-

ğildir. Hasara uğramış omurilikteki periferik sinirlerin harabiyetine bağlıdır.

Bu hastalığı akıl hastalıkları sınıfına sokmanın saçmalık olduğu anlaşılmalıdır. Böyle düşünülmüş olabilir, çünkü psik dejenerasyon veya anormal bir hayat tarzı şeklinde kabul edilmiştir. Bu hastalıktan mustarip insanlara ne kadar çok zarar verilmiştir! Çok yanlış olarak onlara cüzzamlı muamelesi yapılmıştır ve hâlâ yapılmaktadır. Tıp biliminde bu tür bir rahatsızlık için koruyucu önlemler henüz bulunmuş değildir.

Epilepsinin aksine, bir kimsede semptomlar görülmediği sürece bu hastalık kalıtsal değildir. Ancak bu hastalığı olan bir kadın aynı hastalığa sahip bir erkekten gebe kaldığı takdirde, gebelik derhal sona erdirilmelidir. Böyle bir harekete hak verilebileceğini anlatmak için bu örneği seçtim. Hastalık çocuklarda daha şiddetli olarak ortaya çıktığından dolayı epilepsi hâlinde de gebelik aynı şekilde ele alınmalıdır.

Evlenmeyi düşünen insanlar, böyle muayeneler standart uygulama olmasa bile, tam bir sağlık kontrolünden geçmeye mecbur tutulmalıdır.

Aile kurmak hayatta her zaman en arzu edilen hedef olmayabilir. Herkes hayat plânını uygulayarak tekâmül edebilir ve başka yollardan değerini ortaya koyabilir.

Organik bozuklukları ve kalıtımla geçen hastalıkları olan kişiler, bunları uyarı diye kabul edip hayatta tek başlarına yol alarak vazifelerini yapacaklarını bilmelidirler. Bu şekilde vazifelerini nerelerde arayacaklarını daha çabuk ve daha kolay idrak edeceklerdir.

Kadınlar dertlerinin nereden geldiğini öğrendiklerinde analık yeteneklerini başka her yerde kullanabilirler. Ve hiçbir ıstırap özgüven ve korunma sağlayan yararlı bir uğraşı sürdürmeye fırsat tanımayacak kadar büyük değildir.

Hiç şüphesiz, ben sadece zihinsel ve duygusal hayatı et-

kilemeyen ve kalıtımla geçen hastalıklardan söz ediyorum. Daha önce de söylediğim gibi sadece fiziksel, yani tamamıyla maddî özellikler kalıtımsal olabilir. Akıl hastalıkları diye bilinenler düşünme yeteneğini etkilediğinden dolayı beyin engelleridir.

Bu akıl hastalıklarının kalıtımla geçişini de organik değişikliklere bağlamak gerekir. Daha önce açıkladığım şekilde, çocuklardaki etkisi aile büyüklerinden daha şiddetli olmaktadır.

Bu çok ciddî bir meseledir ve genel prensiplerle açıklanıp anlaşılamaz. Her vaka tek tek ele alınmalı, nereden kaynaklandığı ve ne derecede ortaya çıktığı teşhis edilmelidir.

Çocuğun normal gelişiminin tehlikeye girebileceğine dair işaretler mevcut olduğunda gebelikten kaçınmak gerekir.

Gebe olmaktan korunma hiçbir zaman hata değildir. Gebeliğe sebepsiz ve tıbbın onayı olmadan son vermek tabii ki hatadır.

Sağlıklı çocuklar yetiştirecek ana babaların sağlıklı bir hayatta gereksinimlerinin tam bir tablosunu çizebilmek için bu konuda daha söyleyeceklerimiz olacak.

Bireysel Kişilikle İlişkili Olarak Genel Değer Ölçülerine Dayalı İnsan Davranış Biçimleri Hakkında Bir Doktorun Görüşü.

Bugün daha önce sözünü edip de genişletmediğim farklı bir konuyu ele alacağım. Şöyle ki, bir doktor, bireyin davranışının temel değer ölçüleriyle ne dereceye kadar bağlantılı olduğunu düşünmeli ve bu değer ölçülerinin herkese aynı şekilde uygulanmasını sağlamalıdır. Bireyin duygularını ve davranış tarzını, onun genel kişiliğiyle ne dereceye kadar

bağlantılı olarak incelemeye zorlanmalıdır?

Bu, büyük bir esneklik ve anlayış gerektiren bir konudur. Olayların üstüne çıkarak meseleleri objektif bir şekilde inceleyebilme yeteneği ister.

Her birey özgündür. Duyguları ve hayat felsefesi hiç kimseyle kıyaslanamaz. Daha önceki bir bölümde buna değinmiştim.

Diğer taraftan herkes için aynı olan ya da olması gereken reaksiyonlar vardır.

Bunlar, cana tesir eden ve evrensel bir reaksiyona sebebiyet veren dış uyaranlardır. Şiddet derecesi aynı olmayabilirse de hepsi belli bir kalıba uyar. Örneğin, anî bir darbeye herkes aynı beden reaksiyonunu verir. Uzun zamandan beri bunu biliyor, fizik muayenelerimizde bu bilgiyi temel alıyoruz.

Duygusal tesirler bu kadar açıkça bilinemez. Her insan, bir uyarana, hatta bir dış uyarana farklı şekilde reaksiyon gösterir. Bir darbe çeşitli tepkilere yol açabilir. Bir şok etkisi yapabilir. İnciteceği düşünülebilir veya düşmanlık gibi görülebilir. Bu tesir sadece ilgili kişinin karakterine bağlıdır.

Demek istediğim, bir uyarana karşı her zaman aynı tepkiyi almak mümkün değildir. Bize, çeşitli derecelerde tesir alma kabiliyetini inceleme, zihinsel ve duygusal olgunluk seviyesini tayin etme, zihni ve duyarlılıkları tesiri altında tutan tıkanmaların yerini tespit etme ve her bireyin zekâ ve duyguları arasında oldukça uyumlu bir yaklaşım meydana getirebilecek bir tedavi yolu bulma fırsatını veren sadece bu farklılıktır.

Şimdi yepyeni bir saha açılıyor. Daha sonra bu konuya döneceğim.

Peki, bu karşı eğilimlerden doğan en anlamlı temel sorunlara ne şekilde yaklaşmalıyız? En başta gözümüzü açarak ve önyargısız.

Nitekim bir kimsede anormal bir davranış ya da bir kusur olarak nitelenen şey bir başka kişide eleştirisiz kabul edilir veya hoşgörülür. Genel davranışlar uyumlu bir bütün teşkil etmelidir. Belki de hiç kimse henüz bu düzeye gelmemiştir. Her zaman dünyaya dönmek istememizin ve böyle yapmak zorunda oluşumuzun sebebi kesinlikle budur. Tabii ki tekâmülümüzde en yüksek mükemmellik düzeyine erişmeyi arzu etmekteyiz.

Şimdi bazı somut konularla ilgilenmek istiyorum. Bün-yeye bağlı davranış biçimlerini, erişmiş olduğu olgunluk seviyesi ile uyumlu olarak ruhtan kaynaklanan davranış biçimlerinden ayırt etmemiz gerekir. Maddî anlamda bunlar bedensel özelliklerdir ve cana tesir ederler.

Kabul edilmiş belli bir standarda uyan, sağlıklı büyümüş bir insanın bedensel kısıtlamaları olmaması gerekir. Bu, doğal sayacağımız birinci değer ölçüsüdür.

Utangaçlık, tedirgin edici suçluluk duyguları, yetersizlik, ahlâksızlık veya suçlanabilir olmak abartılı derecede ise bedensel kusurların ve anormal gelişmenin sonuçlarıdır. Dejenerasyonun derecesine uygun düştüğü sürece bunlar oldukça normaldir ve gelişmesinde bir engel sayılacak olsa bile bireyin kişiliğinin bölünmez bir parçasını teşkil eder. Her olasılığı düşünsek de bu pek doğal davranışın üstesinden gelmek ona nasip olmayacaktır. "Bu bir istisnadır" demek yanlıştır.

Normal ve sağlıklı olan, yine de bir aşağılık kompleksi belirtileri gösteren insanlarda durum farklıdır. Onlar genellikle kabul edilen değer ölçülerine uymadıklarına inanmışlardır. Bu insanlar duygusal baskı altında bulduklarından yanlış davranışları yüzünden sağlıklarını bozmak, hatta kaybetmek tehlikesi ile karşı karşıyadırlar.

Bu alanda yanlış düşünmenin sonuçlarını her derecesiyle görmeye alıştık. Bunların çeşitli düzeylerde tedavi edil-

mesi gerekir. Bu işi bir nörolog veya psikiyatristin yapması da şart değildir. Ana babalar ve öğretmenler bu tür aşırı hassasiyeti ilk fark edecek kişilerdir. Erken çocukluk döneminden başlayarak kendine güven, fiziksel rahatlık ve normal gelişimi desteklemeyi vazife bilmelidirler. Bu açıdan rehberlik verilen, ilgi gören insanlar abartılı reaksiyonlarla sarsılmaya pek o kadar yatkın olmayacaklardır. Herhangi bir şekilde aşagılık hissi duyan bir kimse bunu telâfi etmenin bir yolunu arar. Bedensel eksiklikler ise çoğu zaman abartılı bedensel hareketlere sebebiyet verir. Her şeyde olduğu gibi, mutlu bir orta yol bulunmalı ve çocuk büyürken hayalleri ona göre yönlendirilmelidir. Bu şekilde gelecekte ortaya çıkabilecek hatalar, hatta suçlar için önlem alınmış olur.

Bedensel özürlü, örneğin doğuştan sakat insanlar çok dikkatli davranılarak sevgiyle tetkik edilmeli ve yol gösterilmelidir. Böyle bir derdi olan insanların hepsi bu yüzden ıstırap çekmez. Ancak bir kimse kolay kolay öyle bir ruhsal olgunluk düzeyine gelemes, ki kendisini gelişmesi normal ve sağlıklı hemcinsleriyle mukayese edecek yerde özürlü oluşunu doğal kabul edip bu hâlinin önemli sayılmayacağı bir alanda ilerlemeye çalışsın. Genelde bu insanlar gözle görülür şekilde ıstırap çekerler.

İlgisiz görünenler duygusal olarak en çok ıstırap çekenlerdir. Bu tavrın görünüşte hiçbir şaşmaz belirtisi yoktur. Böyle insanların çok ince bir şekilde ruhuna nüfuz etmek doktora teşhis imkânı verebilir.

Açık bir kitap gibi olmayanlara yardımdan kendimizi alıkoymayalım. Onların çekingenliği, hayatlarının açık seçik bir tablosunu elde etmek için tek tek her birinin sırlarına inmemize yol açmalıdır. Yani insan varlığını tetkik eden biz doktorlar böyle yapmalıyız. Burada amaç, bilgimizi zenginleştirmemiz değil, şifa vermek ve kendilerini baskı altında tutan fikirlerden onları kurtarmak olmalıdır.

Daha önce belirttiğim gibi, hasta, nadiren doğru söyler. Bu gözlemim yanlış yorumlanmamalıdır. Hastanın doktora her zaman yalan söylediği anlamına gelmez. Hayır, kendisi de bilmemektedir. Yanlış hayat anlayışı, olayları yanlış görmesine yol açmıştır. Gerçek fikri odur, ancak ya yanılmıştır, ya da hakikati iç varlığından ortaya çıkarmamaya kararlıdır. Çoğu zaman-kendi aklına göre- doktorunun sempatisini kazanmak ve saygı görmek için iyi bir izlenim bırakmak amacıyla kendisini ona iyi durumda göstermeye çalışır. En özel duygularını, çekingenlik hissetmeden, kendi rızası ile çok nadiren açıklar.

Bu, doktora çıkış noktası teşkil edecek ideal bir temel olabilir; yine de hastanın verdiği bilgiyi negatif anlamda abartarak hak ettiğinden daha kara bir tablo çizip çizmediğini araştırması gerekir. Hastanın davranış biçimi karşısında doğru bir değerlendirme yapabilmesi için doktordan, yüksek bir görüş açısından olaylara bakma yeteneği kadar, ama her şeyin üstünde, tam bir bilgi ve objektiflik isteyen bir iştir.

Şimdi böyle problemlerin nasıl ele alınacağını anlatacağım. Doktorun çok gelişmiş bir kimse olduğunu var sayarsak hastayı rahat konuşturacaktır. Onun hayat tarzını, çeşitli zihinsel faaliyetlere olan düşkünlüğünü veya bunlardan hoşlanmayışını tetkik edecek, sonra da hastanın hangi alanlarda bazı yetenekleri olduğunu veya özel yetenekleri olduğunu anlamaya çalışacaktır. Etkili tedavi için çıkış noktası bunlar olacaktır. Hasta birtakım değerli duyguların varlığı üzerinde uyarıcı olduğunu öğrenmekten mutluluk duyacaktır. Bedensel özürüne ilişkin sıkıntıları kendiliğinden uzaklaşacaktır.

Doktorun burada durmaması gerekir. Tedavide göz önüne aldığı fiziksel temeller üzerinde sadece düşünmekle kalmamalıdır. Hastayı hayata karşı doğru tavır almaya teşvik ederken yeteneklerini hemcinslerinin faydasına sunması

için onu cesaretlendirmesi de uygun olur.

Hiç şüphesiz buradâ ağır zekâ özürlü hastalardan bahsetmiyorum; daha çok, diyebilirim ki, insanlığın enine kesitini ele alıyorum. Henüz kendi başına doğru yolu bulacak durumda olmayan ve zihinsel gelişmeleri için çok şeyler yapabilecek bu insanların fiziksel gerilikleri sonuç olarak yavaş yavaş ortadan kalkacaktır.

Zihinsel olgunluk bedensel kalıtım için sağlıklı temellerin garantisidir. Bunun ardından tekâmülcü ve engellenmemiş zihinsel gelişim için gerekli temel atılmış olur.

Tıbbî Muayenede Tepkiler, Tepkilerin Önemi ve Tam Bir Teşhis Konulması.

Dün şundan söz ediyorduk: İnsan, birey olarak düşünül­düğünde özgün bir varlıktır ve aldığı izlenimlere tepkisi ruhsal olgunluğu ile uyumludur. Bu bakımdan, doktorların bu tepkileri tanımlamaları ve her zaman çabuk ve doğru bir teşhis koymaları kolay değildir. Nitekim herkes aldığı izlenimlerden kendi kişiliği ve hayat plânına göre yararlanmaktadır.

Şimdi hangi tepkilerin genelde normal sayıldığını ve doğal olmayan tepkiler gözlemlendiği takdirde doktorun ne yapması ve ne yapmaması gerektiğini inceleyeceğiz. Fizik dünyada insan bedeni en çok sıcak ve soğuğa tepki verir. Her iki hâlde de ortalama tolerans değerleri mevcuttur. Bunlardan başka bazı rahatsızlıkların belirtisi olan değerler de vardır. Yani demek istediğim, bütün insanlar sıcak ve soğuğu aynı şekilde hissedip vücut sistemlerine bir zarar gelmeksi­zin onlara dayanamazlar.

Örneğin, doktorluğum sırasında bir kimsenin anî soğu­ğa maruz kaldığında çoğu zaman bunu tolere edebildiğini,

ama sonradan genel sağlık durumunun bozulduğunu tespit etmiş olsam, bu oldukça anormal bir tepkinin mevcudiyetinin ve gerekli ayarlamayı sağlama kabiliyetinin bulunmadığının bir belirtisi olurdu.

Normal şartlarda soğuk etkisine maruz kalan bir insan tabii ki çok uzun sürmemesi gerekir- bozulan dengesini yeniden kurabilmek için kendi dolaşımından ısı üretir. Zayıf veya zayıf düşmüş bir dolaşım sistemi bu dengeyi kurabilecek hâlde değildir. Soğuk, dolaşımında uyarıcı etki yapacağı yerde onu daha yavaşlatır ve sinir sistemi yoluyla cana tesir eden bir rahatsızlık ortaya çıkar.

Kısa süreli soğuk tedaviler dikkatle uygulandığı takdirde genellikle çok değerli olur. Organizmayı uyararak sonradan gelen dengeleyici ve sakinleştirici bir etki yaparlar. Dolaşım sistemi düzenli çalışmayan zayıf insanlarda ise sonuç böyle değildir.

Tıp biliminde iyi bilinen pek çok farklı reaksiyona küçük bir örnek verdik. Tedavilerden iyi sonuçlar alınmıştır ve naturopati'de geniş ölçüde kullanılmaktadır.

Bu tür tedaviler, çeşitli tedavi şekilleri arasında değerli bir yer tutar ve doğa güçlerinin aslında kimyasal ilâçlardan daha çok kullanılması gerektiğini gösterir. İlâçlar belki belli bir hastalıkla mücadelede etkilidir, ama diğer alanlar ve diğer organlardaki yan etkileri ve zararlı sonuçları bilinmemektedir ve bazen gayet tehlikeli olabilir.

Konumuz tepkiler, tıbbî tetkiklerde bunların önemi ve doğru teşhis koyma.

Demek ki, soğuk tedavisinde anormal tepki veren bir kimsenin daha dikkatle ele alınması gerekiyor. Bu tepkinin çeşitli sebepleri olabilir. Mümkündür ki gençliğinde -bu tür tedaviler genellikle yaşlıca insanlara uygulanır- hasta el üstünde tutulmuş ve şımartılmıştır. Gerektiğinden daha sıcak yerlerde bulundurulmuş ve sağlıklı bir hayat yaşatılmış olabi-

lır. Bu yüzden soğuk tedavisi, vücut sistemlerinde bir şok etkisi yapmaktadır. Bu tür bir vakada bir güç kaybı tepkisinden ve duygusal bir boşlukla sonuçlanmasından kaçınmak için normal fizik bakım yavaş yavaş ve dikkatle uygulanmalıdır. Eğer bir kimseye gençliğinde normal sağlık bakımı yapılmışsa, neşeli bir tabiatı varsa, fazla üstüne düşüldüğüne dair bir belirti bulunmuyorsa, anormal tepkinin başka sebepleri olması gerekir. Bunlar araştırılacaktır.

Mekanik olarak tespit edilebilen organik hastalıkların dışında, doktor psişik tesirlerin genellikle her şeyden önemli olduğunu görecektir. Bunlar, doğallıktan uzak bir hayat tarzı, yanlış bir hayat felsefesi, çok çaba isteyen veya tek yönlü bir işin getirdiği duygusal stres gibi unsurlarda aranacaktır. Burada uygarlık sınırları içinde mümkün olduğu kadarıyla tedavi edilmeyi ve uzaklaştırılmayı bekleyen muazzam bir saha karşımıza çıkıyor. İnsanoğlu iyiden iyiye sinirlidir. Zayıflamış, tükenmiştir. Karşı koyma çareleri ararken mevcut bütün imkânları kullanmamıza değecek feci tesirlerin anahtar belirtileridir bunlar. Sebepleri artık doğru olarak tespit edilmeye başlanmalıdır. Ondan sonra bireylere uzanan yardımlar artabilir ve tüm insanlık sürekli fayda görür.

Ne kadar çok insan varsa bir o kadar da duygusal rahatsızlık çeşidi vardır. Sebepleri çoğu zaman aynı veya benzer olmaktadır, ama sonuçlar birbirinden o kadar farklıdır ki, hepsini kapsayan bir tedavi uygulanamaz.

Ama şu kural herkesin işine yarar: Dikkatli ol! Can hasas bir enstrümandır. Akordunu bozmak, hatta tellerini koparmak istenmiyorsa onlara gayet dikkatli olarak dokunulmalıdır.

Her doktor günlüğünün ilk sayfasına bu cümleyi büyük harflerle yazmalıdır. Bildiğinden ve bir gün fark edeceğinden daha çok, onun gücü ve yönetimi altında kalmaya mahkûm, değerli bir ebedî varlıkla karşı karşıya bulunduğu-

nu her zaman hatırdaki tutmalıdır. Bu yüzden sadece mekanik bir şekilde mesleğinin icaplarını yerine getirmek maksadıyla değil, en yüce çağrıya doğru ilerlemek için çalışması gerekmektedir. Kendisine emanet edilen insanların üzüntü, hastalık ve negatif tesirlerini hissedip araştırmasını sağlayacak doğru kudret ve kabiliyeti bulacaktır.

Her hastalığın canda yer ettiğini, hastanın düşünce tarzı ile hayatını pek fazla dikkate almaksızın bir organı iyileştirmek veya kesip çıkarmanın yeterli olmayacağını tekrar tekrar söylemeliyim.

Anormal tepki vakalarında canın ya fazla yüklendiği, ya da engellendiği sonucuna götüren mekanik tesirlerin dışında, tabii ki, ruhsal varlığın veya hayata ve onun gayesine karşı yanlış bir tutumun doğrudan sebep olduğu tesirler de vardır. Bunun kökenine incek olursak ruhsal varlığın, insan varoluşunun doğru temellerini henüz anlamamış olduğunu, doğru yola girmek için görüşlerini değiştirmesi gerektiğini fark edebiliriz. Bu vakalarda hiçbir negatif organik tepki mevcut değildir. Daha ziyade hayatî enerjiyi yükseltecek doğal kaynakları tanıma arzusunda bir eksiklik bulunmaktadır ve böylece iyi tesir bastırılmakta ve reddedilmektedir. Hasta, ancak bakış açısını doğru yöne çevirdiğinde ve kendi zihinsel alanında çalışarak yardımcı olduğunda hoş gidecek faydalı bir tesir beklenebilir.

Fizyolojik hastalık vakalarında ve akıl hastalıklarında da sıklıkla, hastanın işbirliğine ne kadar çok ihtiyacı olduğunu her doktor bilir. O, yol gösterir, hasta da o yolu takip etmelidir. Doktorun başlıca vazifelerinden biri onu bu prensibin önemine ve doğruluğuna ikna etmektir.

Bir doktor için temel davranış biçimlerinin bir listesini çıkardık. Hangi alanlarda hastasını yönetebileceği, öte yandan, hastanın bireyselliği, kişiliğini tanıyarak doğru bir değerlendirme yapabilmesi için hangi zamanlarda sezgisel ye-

teneklerinin serbestçe ortaya çıkmasına izin vereceği giderek açıklanıyor.

Galiba aynı şeyleri tekrar tekrar söyleyip duruyorum, ama mümkün olan her durumda bu kelimeleri sıralamak ve sürekli olarak dikkati onlara çekmek için böyle yapmaya mecburum. Her şey onların üstüne kurulmalıdır.

Ruh varlığından gelen tesirler, doğanın geçerli evrensel kurallarına ters düşüyorsa, bunlar dikkatle incelenmelidir. Hastanın hayatıyla uyumlu olup olmadıkları göz önüne alınmalıdır. Böyle vakalarda hayatın akışını bozmamak, bireyi kararsız bırakmamak ve onu bir çatışma hâline sürüklemek için son derece dikkatli davranmak şarttır.

Her bireyin hayat tarzına, onu değişmez olarak kabul edecek derecede saygı göstermek gerekli değildir. Hayır, kişilik ve hayat yolu bir kere belirlendi mi, büyük değiştirme vazifesi başlar. Daha yüksek hedefler göstermek gerekir. Bu konuya biraz daha zamanımızı vererek üzerinde konuşmaya degecek birçok düşünceleri -doğal kabul edilenleri bile- kâğıda dökeceğiz. Bunların doktorlarca, tıp bilimince kabul edilmeleri ve şimdiye kadar olduğundan daha fazla dikkat sarf edilmesi gerekmektedir.

Duygusal İzlenimlerin Geri Tepmesi. Sağduyu.

Dün organizma üzerindeki tesirleri ve bunların sonuçlarını anlatmıştım.

Şimdi fark edilmesi çok daha zor olan ve tesirleri öyle kolayca anlaşılıp tespit edilemeyen diğer güçleri ele almak istiyorum.

Bunlar düşüncelerin, sözlerin, şahit olduğumuz ve okuduğumuz olayların doğurduğu tamamen duygusal izlenimlerdir.

Çocuğun izlenimleri, hem iyi, hem de kötü anlamda özellikle geniş kapsamlı olduğundan dolayı ilk çocukluk yıllarından başlamamız gerekiyor.

Gürültüden ve çirkin bir çevreden korunan, güneşli, iyi havada sevgi ile bakılıp yetiştirilen çocuk, daha sonraki yıllarda tekâmülüne yararlı olacak tecrübeleri seçmek için gayet iyi bir temel edinmiştir. Böyle bir kimse, başına gelen olayların o zamana kadar geçirdiği tecrübelerle uyumlu olup olmadığını sezgileriyle araştırabilecek ve çelişkili olan her ne varsa kendi rızası ile reddedecektir. Bunlar sadece dışarıdan gelen intibalar olmayacak, kabul ettiği ilkelere uymayan bütün tesirler göz önüne alınacaktır.

Çirkin, gürültülü bir çevrede, sevgi, şefkat görmeden, iyiliği düşünülerek yol gösterilmeyen, düşe kalka hayata atılan bir çocuk, dünyaya beraberinde getirdiği hayat plânının gerisinde kalmaya mahkûmdur. Başlangıçta mevcut şartları doğru kabul edecek ve çevresinde bulduğu yönü izleyecektir. Eninde sonunda, spiritüel olgunluk derecesine göre, mevcut şartların ideal olmadığını idrak edecek ve kendine ait yeni bir yol çizecektir. Bazen de bu idrak uyanması asla gerçekleşmez.

Temel şartlar şimdi çok geniş bir yön çeşitliliği sunuyor. Hayat plânını ilerletmek, geliştirmek ve yerine getirmek için en iyi şekilde bakılıp büyütülen sağlıklı, normal bir genç kaygısız, mutlu, pozitif bir çocukluk dönemi geçirmiş olabilir. Kişiliğin gelişmesi ve olgunlaşması sadece ideal temellere oturmuş olsa ne kadar çok tekâmül yolu bulunacağını kolayca hayal edebiliriz. Bundan bir sonuç çıkıyor: Ya tam zıddı olursa, şartlar negatif olursa, göz önüne alınacak nedir?

Reenkarnasyonun değişmez, sonsuz yasalara dayalı, belli bir düzene göre işlediğini söylemiştim. Şöyle ki; maddî temeller birbirine böylesine aykırı olduğunda buna haksızlık gözüyle bakılmamalıdır. Elbette bu, olayların kendi gidişine

bırakılması ve bu dünyada bütün kişilerin farklı olduğu, mutluluğun eşit dağıtılmadığı gibi bir düşünceyi ister istemez kabul etmeniz anlamına gelmez. İnsan bilgisi sınırlı bir ufkun içine sıkıştırılmıştır. Tekâmülünü berrak bir görüşle tümüyle kavramasının yolu yoktur. Hür iradesi ile doğru yolu seçmeye zorlanmaktadır. Hakikati bulana kadar yanılmaları olacak, ama mutlaka ilerleme gösterecektir.

Bilge kişiler bilirler ki, sadece hakikat arayışı insanı mutluluğa götürür. Bu kişilerin aldığı vazife, hemcinslerine gayretlerinde yardımcı olmaktır. Bunu yaparken kendileri daha ileri gidecekler ve tekâmüllerini mümkün olan en iyi şekilde hızlandıracaklardır.

Duygusal izlenimler ve etkilerine dönelim.

Demıştim ki, insan, içindeki en derin sırlarını açıklamaya eğilimli ve istekli değildir. Bunu yapabilmesi, doktoruna, ana babasına ya da öğretmenine tam bir güven duymasını gerektirir.

Eğer bir kimse önceden alışık olmadığı hâller veya olaylarla karşılaşır, onları kendi kendine açıklamaya, pozitif ve yararlı mı, yoksa bir sonuç vermeyecek özellikte mi olduklarına karar vermeye ve bunları kendi hayat felsefesine dahil etmeye çalışacaktır.

Duygusal meselelerde kişisel kanaat, bir durumu her zaman değerlendiremez. Bu yüzden can sağlam bir fikir edinmeden sadece o izlenimi çeker. İzlenim böylece alındıktan sonra can kendiliğinden tepki verir, onaylar veya karşı tavır alır.

Doktor hastasından sık sık şu sözleri işitir: "Bu korkunç şeyleri duydum, gördüm, ama onları bir daha düşünmedim." Bariz karşı tavır. Can için tehlike buradadır. O, izlenimleri alır, ama ya hür iradesinin eksikliğinden ya da zayıflığından onları ruha nakledemez. Üzüntü canda kalır, çünkü meseleyi aydınlatacak bir açıklama kendisinde mev-

cut değildir.

Bir izlenim ne kadar stresli, ne kadar ezici olursa olsun, bir açıklama canın yükünü hafifletebilir. Mantık, duyguların üstündedir ve onların tesirini azaltır. Nitekim sağlıklı zekâ ve berrak bir görüş, maddî dünyanın olayları ve bu olayların maksadı karşısında gereken özelliklerdir.

Örneğin, daha önce belirttiğim gibi, insanlar neden yakınlarından ayrılmaları, neden ıstırap çekmeleri gerektiğini idrak edebilselerdi, sevilen bir insanın ölümü kalbi parçalayan öyle derin bir acıya yol açmayacaktı. Bu, muhtemelen, verebileceğim en ağır örnek, ama günlük hayatta o kadar sık görülüyor ki, daha hafif olaylarda aynı sağduyu ile hareket etmek ve birkaç dakikada bu acılardan kurtulmak zor olmayabilir.

Bakınız, ilk defa "sağduyu" kelimesini kullandık. Şimdi can ve ruh açısından bunu inceleyeceğiz.

Sağduyunun genelde kabul edilen anlamı şudur: Uygun olmayan her ne varsa uzak durmak veya vazgeçmek, ya da içinizden uzak durmayı tercih edeceğiniz, ama herhangi bir sebepten gerekli görülen vazifeleri yerine getirmek.

Bu iş, bir tür duygu anahtarını kapamayı gerektirir, ya da alternatif olarak duyguyu bastırmak ve yerine tamamen zihinsel bir düşünce koymak.

Bir işi yapmayı isteksizlikle üzerinize aldığınız zaman sağduyudan bahsetmeyebilirsiniz. Aslında o sırada içinizden zıt yönde bir hareket yapmayı istemektesinizdir. Sağduyu bu değildir. Bu, zorlama ve emre bağlı itaattir. İkisi arasında büyük bir fark vardır. Açıklanması gerekir.

Çocuk, ana babanın veya öğretmenin doğru bildiği şeyleri yaptığı zaman genellikle herkes ona akıllı der. Eğer çocuk doğru olduğunu düşünüyorsa, o zaman siz ona haklı olarak akıllı dersiniz. Ama burada, eşit derecede, rahatına geldiğinden, meseleyi kendi başına çözümlenmede tembelliğinden,

cezalandırılma ve aşağılanma korkusu yüzünden öyle davranmış olabilir.

Çocuğun kendi iradesi normalde o kadar sağlamdır ki onu, başka bir fikri karşı koymadan kabul etmeye inandırmak neredeyse imkânsızdır.

Çoğu ana babalar, çocuklarının kendilerini sevmelerinin, söz dinlemelerinin, saygılarından veya onların daha yaşlı ve tecrübeye dayanarak konuştuklarını bildiklerinden, karşı koymadan görüşlerini kabul etmelerinin şart olduğu fikrindedirler. Biz artık bunun ne kadar yanlış olduğunu, kişisel bir görüşü, kişisel tecrübeleri genç bir insana zorla kabul ettirmenin tamamıyla hatalı bir eğitim anlayışı olduğunu biliyoruz.

Sağduyu her zaman açık seçik kişisel bir karar ve mantıklı düşünmeyi ifade eder. Söz konusu meselede sadece bu çözüm uygun ve doğrudur, başka yolu yoktur. Aynı zamanda somutlaşmış ılımlılıktır. Akla gelebilecek her durumda bizim için çok arzu edilir olan dinginliğin bir işaretidir. Uyumlu düşünce ve duygunun nasıl kurulabileceğini, zihinsel ve duygusal açıdan dengeli kişiler olacak çocuklar yetiştirmek istiyorsak nasıl yönlendirilmeleri gerektiğini yavaş yavaş göreceğiz.

Sağduyu bir kimseye artık iyilikseverlikten daha fazla bir şey kabul ettirilemiyor. Örneklerle açıklanması ve hayat-taki her durumda denemeye tâbi tutulması gerekiyor.

Herkes kendini gözlemleyip eleştirebildiği hâlde az insan bu denemeyi yapabilir. Dürüstlikle kişisel bir değerlendirme yapmak çok zordur. Ya bir mazeret ararsınız, ya da abartırsınız. Mantıklı karar verme yerine aşağılama vardır ki bazı durumlarda çok tehlikeli olabilir.

İnsan bütün davranışlarında açık seçik düşünmeye gayret etmelidir. Her şeyin kaderin elinde olduğu hissiyle akılsızca tesir altında kalmaya razı olmamalıdır. Bu husus hür iradeyle çelişir.

Düşünme, hissî bir tesir altında kalmaksızın mantıklı bir karara varmak için duygusal değil, zihinsel tepki vermek demektir. Kolay değildir. Gerçekten eğitim ve rehberlik ister.

Bugünlük bitireceğiz. Yarın, sağduyudan bilgi ve hakikate geçişle, bunların can ve ruh üzerindeki tesiriyle devam edeceğiz. Güzel bir konudur. Çeşitli açılardan ele alınmaya değer.

Doğru Düşünme, Bilgi ve Bilgeliğin Yolu. Hafıza, Ruhsal Varlık Faaliyetinin Temeli. İmajinasyon, Öteâlemdeki Geçmiş Varoluşun Aynadaki Aksi.

Dün baskı ve yabancı iradeye itaate zıt anlamda sağduyu ve düşünme hakkında konuşmuştuk.

Bugün iyi ve kötü düşünmenin neye yol açacağını ve ruhsal tekâmülde gerçek değer ne olduğunu göreceğiz. **Dikkatle inceleme ve uygun bir karar arama demek olan doğru düşünme bilgi ve bilgeliğin yoludur.**

Bir olguyu önce hakikat ve kalıcı realiteler âleminde bir sınıflandırmaya tâbi tutmadan benimsemek sadece geçici bir farkındalıktır. Böyle bir intiba nadiren sürekli bir kavram meydana getirir ve çabucak unutulur. Tamamen sezgisel bir anlayıştır.

Duygusal intibaları süratle zihin seviyesine çıkarmayı başaran insanlar bunları muhafaza etme arzusu göstererek hafızalarında bilgi yönünden sonsuz zenginlikleri depolayabilirler.

Bilgi, hakikat arayışında tekâmülün başlıca ve en önemli temelidir. Ancak bilgi, daha önce belirttiğim gibi, bilgelik değildir ve ilâhî anlamda hakikatten çok uzaktır. Bilgi ilk adımdır, bir kimseye onu israf etme hakkını vermez. Yol-

da daha ileriye gidilmelidir. Bilgi, değeri veya değersizliği açısından sürekli denemelere tâbi tutulmalı, sadece insanlığın yararına olacak şekilde ileriye götürülmelidir.

İnsan, pasif faaliyetten -gerçeklerin ve az çok ilginç izlenimlerin özümsemesi- yaratıcı aktif çalışmaya geçmeye pek hevesli değildir. Tembellik yüzünden veya sadece bilginin enkarne âlemde nihaî başarı olduğu şeklinde hatalı bir inanç dolayısıyla bu hâl çok sık görülmektedir. Belki de aşağılık duygularıyla engellenmekte, açıkçası böyle bir işin altından kalkamayacağını hissetmektedir.

Burada yine genç insanın, hastanın, faydalı bir alanda kullanılması gereken büyük bir bilgi birikimine sahip olduğunu gören öğretmen veya doktor devreye girmek zorundadır. Ön şart, doktorun, fazla bilginin bir kimseyi kısmen mutlu edeceği ve bilgisini kullanmayı başaramadığı takdirde, onu yararlanılacak bir hâle getirmeden dünya hayatından ayrılacağı görüşüdür.

Bilginin okuma ve araştırma ile elde edilen geniş kapsamlı bilgi olması şart değildir. İnsan hayatının her yerinde tekâmüle giden ilk adım olarak mükemmel hâle getirilecek bilgi alanları vardır. Dördüncü boyutta zihinsel gelişmenin değerlendirilmesi yeryüzünde mevcut bilimsel değerlendirmelerden oldukça farklıdır.

Bilgi kazanmanın hangi hedefe götüreceğini bilen, ama bu işe girişmeye istekli olmayan bir kimse, daha sonraki bir hayatta telâfi etmek durumunda kalacağı büyük bir hata yapar.

Bunu bilmek kadar öğretmek de önemlidir. Pek çok kimsede insanlığın gelişmesine yarayacak işler yapmak eğilimi vardır, ama küstahlık edeceğini, yetkisi olmadığını, böyle bir çağrı almadığını düşünür. Böyle durumlarda gerçekten çaba harcayarak atıl güçler bastırılacakları yerde toplumun yararına kullanılmalıdır.

Bilginin sadece bir başlangıç olduğunu söylemiştim. Diyebilirim ki, az çok sağlıklı, normal gelişmiş insanlar söz konusu olduğunda sadece uyandırılmayı bekleyen yeteneklere sahip olmayan tek bir kimse bile yoktur.

İzlenimleri emen ve kendisinde tutan hafızadan bahsetmiştim. Şimdi insanların bunu nasıl anlamaları gerektiğini açıklamaya çalışacağım.

Ruh varlığı, beynin yardımıyla izlenimleri emer, değerlendirir ve sınıflandırır. İradesine ve beden içinde çalışma kabiliyetine bağlı olarak düşünceleri alıkoyar. Beynin, tam gelişmiş olmadığı takdirde, ruh varlığı için bir engel teşkil edeceğini anlatmıştım. Bir insanın çok küçük bir odada rahatça dolaşamayacağı gibi, ruh varlığı da dünyasal hapishanesinde aynı durumdadır.

Hayatın ilk yıllarında, hasta veya sıkıntılı bir canın meydana getireceği tikanmalar o kadar sık görülmediğinden dolayı, ruhun hareket serbestliği daha fazladır. Bu yüzden erken çocukluk tecrübeleri çoğu zaman ileri bir yaşa kadar muhafaza edilir. Öte yandan yaşlılık çağında beyindeki değişikliklere ve hayatîyetin azalmasına bağlı eksiklikler izlenimlerin kolayca unutulmasına ve ancak geçici bir şekilde ruh varlığına nakledilmesine yol açar.

Hafıza zayıflığı tıbbî testler gerektirir ve doktorun beden ve zihin gelişimini tespit etmesini öngörür.

Yine de şurası unutulmamalıdır: Bir organik zafiyet hiçbir surette ona paralel, şifa bulmaz bir zihinsel geriliği ifade etmez.

Organlar ve psişe üzerinde uygun tedavi ile genel bir ilerleme kaydedilebilir, ruh varlığı da beraberinde getirdiği hayat plânının tüm icaplarının hakkını verebilir.

Çocukluk hatıralarının muazzam gücünden ne gibi sonuçlar çıkarılabileceğini görmek isteriz. Hatırlama gücü, bunun derecesi, muhafaza edilen izlenimlerin sayısı, bize, ge-

lişme özgürlüğünü ve çocuğun geliştiği çevrenin durumunu gösterir. İntibaların çeşidi ve duygusal olarak bunlardan yararlanılması onun sevecen mi, yoksa ilgisiz bir atmosferde mi büyüdüğünü ifade eder.

Hiç şüphesiz bir yetişkinin anlattıklarından yeniden mükemmel bir tablo yaratmak kolay değildir. Hatıralar bazen çarpıtılmıştır. Anlatacaklarını örtülü bir şekilde sunmak ya da ilginç ve olağan dışı göstermek insana çok çekici gelir.

Hafızada tutulmuş olaylara uzanan zaman aralığı incelenebilir. Hatıralar ne kadar geriye giderse çocuğun gelişiminin o kadar kısıtlanmış olması mümkündür. Gençliklerinin en önemli ve tesirleri kalıcı dönemine ait kesinlikle hiçbir hatırası bulunmayan insanların genelde beyinlerinin tam gelişmediği var sayılmalıdır, çünkü duygusal izlenimler genellikle bu dönemde özgürce özümsemektedir. Herkesin kendi bünyesine göre hayatın ilk dönemlerine uzanan bir hafızası olduğunu anlatmak istiyorum. Aksi takdirde bir şekilde bedensel-fiziksel özür aranmalıdır.

Erken çocuklukta yeteneklerin gelişiminin de benzer şekilde ortaya çıktığı görülür. Çeşitli zamanlarda ve her anlamda şaşırtıcı sonuçlar tespit edilmiştir. Çocuk büyürken kendi eğilimlerini izlemekte ne kadar serbest bırakılırsa, ruh varlığının beraberinde getirdiği hayat plânını uygulaması için ihtiyaç duyduğu yolu bulması o kadar hızlı olur.

Şunu yeterince sık söylediğimi sanmıyorum: Bırakınız çocuklarınızı sakın, sıkıntısız çevrelerde olgunlaşsınlar, uçuk düşüncelerini ve hayal güçlerini kısıtlamaya çalışmayın. Bu zihinsel imajlar onların hayat plânının ipuçlarıdır. Birlikte getirdikleri program budur. Ruh ve canlarında saklı bulunan, öteâlemdeki geçmiş hayatın imajıdır.

İyi hareketlere yol açan, hayvan ve insan sevgisiyle dolu sağlıklı bir imajınasyonu çocuğun yakın bir rehberliğe ihtiyaç duymadığının bir belirtisi olabilir. Diğer yandan, karışık ve

çevredeki her şeye zıt fikirler, iyi ve sevecen hareketler yolunda rehberliğin şart olduğunu gösterir. Düşünceleri yavaş yavaş elci, verici, bencillikten uzak bir davranışa çevirmek ana baba ve öğretmenlerin vazifesidir. Çocukları aşığılamak ve soyut örneklerle zorlamak yerine, onların hakikat arayışlarında rehberlik etmek yetişkinlerin gerçekten en güzel vazifelerinden biridir.

Onların öğrenmesi gereken şeylere kendi davranışlarınızla örnek olmak sadece en iyi değil, aynı zamanda tek yoldur.

*Kalıtım Konusunda Hâkim Teori Hakikatin
Bilinmesine Engel Teşkil Eder.*

Dün, bilgi, bilginin değeri, diğer insanların yararına olacak şekilde kullanılması zorunluluğu hakkında konuşmuş-tum. Bu davranıştan büyük vazifeler doğar. İnsanlar bunu hatırlarından çıkarmayarak bilgilerini yerinde kullanma gayretlerinde bir yavaşlama göstermezlerse iyi ederler.

En başta tıp alanındaki bilgilere, henüz keşfedilmemiş alanlardaki araştırmalara ve aradaki gerçek ilişkileri fark etme girişimlerine dikkati çekmek istiyorum.

Bireysel psikolojinin temsilcileri, çeşitli davranış biçimlerinin sebeplerini tespit etmek ve sonuçlarından yararlanmak için insan psişesini araştırma gayretleri içine girmişlerdir.

Aslında bu çalışma çok ileri gidememiştir, çünkü kozmik dünya ile bağlantıları gözardı etmekte ve sonuçlarının tümünü sadece enkarne varoluş hâllerinden çıkarmaya çalışmaktadır.

İlk olarak, kalıtım konusunda hâkim teori hakikatin bilinme yolunu kapatmaktadır. Çeşitli fırsatlarda bundan

epeyce vurgulayarak söz ettim. Örneklerden, çevre ve eğitimden elde edilmiş ne varsa hepsi fark gözetilmeden bir önceki hayatın benzer tecrübeleriyle ve oradan kazanılmış bilgilerle aynı potaya konulmuştur.

İnsanın, her şeyi tek bir hayat süresi içinde başarmak zorunda olduğu var sayıldığında zaten başka türlü düşünülemez. Aslına bakarsanız mevcut tekâmül düzeyi, yeryüzünde ve hayat okulunda pek çok, bazen sayısız yolculukların sonucudur. Bu husus, tıp biliminde apaçık bir şekilde kabul edilmediği sürece, can ve ruh âlemlerinde yapılan her araştırma yama gibi kalır.

Bünye şartlarının veya çevrenin sebep olmadığı dejenerasyonlara, hastalıklara karşı koymak için özellikle bu alanda daha iyi bir hakikat bilgisi, hayati önem taşımaktadır. Bedensel kalıttan doğan kusurlar, hastalıklar çoğu zaman bu bilgi olmaksızın tedavi edilebilir. Ancak daha başka enerjiler de alınıp kullanılabilir. Bu enerjiler madde âleminin ötesinden gelmekte, anlaşılmayı ve insanlığın faydası için işlerlik kazandırılmayı beklemektedir.

Bunları isimlendirip anlatamam. Nasıl çalıştıklarını da söyleyemem. Başka bir maddeden, başka bir bileşimle oluştuklarından dünya tıbbının terimleriyle sınıflandırılmaları mümkün olmuyor.

Başarınız için gereken, bizlerin yardımına, açıkladığımız fikirlerin gerçekliğine inanmanızdır.

Tıp biliminin şimdiye kadar geldiği noktayı gözardı edilebilir, geri veya bir işe yaramaz olduğunu söylemek istemiyorum. Ama elinin altındaki imkânlar gözönüne alındığında, insanlığın tekâmülüne hizmet etmekte, genel sağlık durumunu düzeltmekte, spiritüel mükemmeliyete giden yolda insanlara yardım etmekte yetersiz kaldığı ortaya çıkıyor. Pek çok büyük tıp adamı, bireyi bir bütün olarak görmemek, sadece organları teknik bakımdan ele almak gibi

bir hataya düşmüştür. Organların işlevleri, birlikte çalışma tarzları, birbirlerine bağımlı olmaları hiç düşünülmemiştir. Tekrar tekrar vurgulamam gerekiyor. Bu meseleler, beden hakkında oldukça geniş bir bilgiye yol açabilir ve bu bilgiyi yararlı kullanmak bedene bir bütün olarak iyilik getirebilir. Ancak, eğer makine sadece temizlenir, kusurlu bir organ yapay olanıyla değiştirilirse yarım iş yapılmış sayılır.

İnsan hayatının değeri fizik seviyede değil, daha ziyade mantal seviyede, yani bir motora bağlı kalmadan işlevi olan bir seviyede aranmalıdır. Elbette, defalarca vurguladığım gibi can ve ruhun aracı olan bedeni uygun şekilde bakımlı tutmaya dikkat edilmelidir. Madde, maddesel hayatın ana temeli ise, ihmale gelmez. Var olan her şey Tanrı'nın takdiriyle ve ihsanıyla meydana gelmiştir. Sadece bu sebepten önem verilmeli ve korunmalıdır. Ama maddeyi -ruh ve candan ayrılmış olarak- mükemmel hâliyle, dünya insanına bahşolunabilecek en yüce ihsan şeklinde kabul etmek, benim onayladığım ve bundan sonra da onaylayamayacağım bir husustur.

Dikkatimi çeken bir durum var. Tıp bilgisindeki yüksek standardın sonucu olarak bugün pek çok hastalık ve bedensel özürlü tedavi edilmiştir. Onlarca yıl önce hâl böyle değildi. Bununla beraber, bedensel organlar üzerinde yapılan müdahaleler sonunda ne kadar sıklıkla zihinsel ve duygusal rahatsızlıkların ortaya çıktığı hakkında sizlerin bir fikriniz yoktur. Çünkü birey tümüyle değil, sadece hasta organ tedavi görmektedir.

Bu sözlerimin uygun şekilde anlaşılacağından ve büyük tıp adamlarına saygısızlık etmekle suçlanmayacağımdan eminim. Tek istediğim daha fazla anlayış, daha fazla bakım ve hasta hakkında bütünsel (holistik) bir değerlendirmedir.

Büyük bilim adamlarının hedefi bilgelik olmalıdır. Evrensel sevgi ile birleşmiş bilgi anlamında bilgelik. Evren-

sel sevginin temeli, kendini adayarak, iyilik ve alçakgönüllülükle hizmettir. Bunlar bilgiden bilgeliğe geçişin temel özellikleridir. Geniş bilgi sahibi insan, ancak bu şartları yerine getirmek suretiyle, pratik tecrübe sahasının tümünde değerli, yararlı veya zararlı olanı fark etmeyi ve araştırmayı öğrenir.

Tıpla bağlantılı olarak, bu, gayet basit bir örnekle açıklanabilir. Doktor çalışmalarından bilir ki, herkes yemek içmek zorundadır, herkes uyumak ihtiyacındadır vs. Yetersiz gıda, içecek, uyku ve istirahatten kaynaklanan rahatsızlıklar, yeneden dengeyi kurmakla düzeltilebilir ve iyileştirilebilir. Ancak mahrumiyetlerin sonucu olarak zayıf noktaların ne derecede ortaya çıktığını, doktor gayet doğru bir şekilde değerlendirebilmelidir. İlâç dozları da buna göre ayarlanmalıdır. Bu sadece, aynı ilâçtan hastaya bir miktar daha verilerek yapılamaz. Ancak sebepleri ve ayrıca sonuçların ortaya çıkması için geçen zamanı tetkik etmek gerekmektedir.

Bu hususların önemsenmeyerek bilgisiz kalınması inabileceğinizden daha zararlı olmuştur. Sebebi gayet açıktır: Bilgi içten bir anlayış göstermeksizin soyut şekilde uygulanmıştır. **Organizmanın zihinsel, duygusal ve bedensel fonksiyonlarının birbirine bağlı oluşu gibi, alabileceği hayatî enerji de düşünülmemiştir.**

Bu çok basit örnekten de, can ve ruhun karşılıklı ilişkilerini ve tesirlerini düşünmeden bir organa müdahale etmenin ne kadar tehlikeli olduğu anlaşılıyor.

Bir kere daha özetliyorum. Organların fonksiyonunu ve nasıl iyileştirileceklerini tespit etmeye varıncaya kadar tıp alanındaki ilerlemeler gözardı edilemez ve elbette takdirle karşılır. Sakıncası, kişisel olmayan soyut tedaviden, negatif anlamda ne çıkabileceğini bilmemekten geliyor.

Ruhsal olana başvurmadan bu bütünlüğün farkında olmak kolay değildir. Mesleğine saygılı ve insanlık hizmeti ya-

pan bir doktorken bu konuyu bugünkü kadar bilmiyordum. Şimdi tek yönlü bir bakış açısı ile ne gibi sonuçlar alınacağını gayet açık görüyorum.

Harikulâde başarılı ameliyatından negatif anlamlar çıkacağını kabul etmek bir doktor için zor olsa bile, her hastalığın engellenmiş bir can ve zayıflamış zihinsel aktiviteden kaynaklandığını göz önüne almalıdır. Büyük hekimler ne kadar farklı teşhisler koyacaklarını, hastanın psişesinin ne kadar geriye gidilerek düşünülmesi gerektiğini, hangi ana temellerin sağlanmasının şart olduğunu kısa zamanda anlayabiliyorlardı. Böylece organik tedavileri, insan bedenine müdahaleleri tatminkâr, doğru bir sonuç verebilirdi.

İşlerini bir çağrı şeklinde kabul eden ve bu seviyede çalışmayı arzu eden doktorlarla, hastalarına sevgi, anlayış, bağışlayıcılık, şefkat ve derin bir duygu birliği içinde hizmet verecek insanlarla karşı karşıya bulunduğumuzu varsayarak bu ihtiyacın ne kadar kolay karşılanabileceğinin düşünülmesini istiyorum sadece.

Bu alanda başarılı çalışmalar yapılmıştır, ama söz konusu kişiler yalnız kalmaktadır. Materyalist eğilimli meslektaşlarının çoğunluğu onları ciddiye almamaktadır.

Hiç şüphesiz, göremediğiniz rahatsızlığı, görülebilen veya makinelerle ölçülebilen hastalıklar kadar başarıyla tedavi edip şifaya kavuşturamazsınız. Bu güçlüğe karşı koyacak cesareti bulmalısınız.

Faydalı ve Faydasız Bilgi.

Sosyal Düzeni Değiştirme İhtiyacı.

Eşitsiz Servet Dağılımı Haklı Görülüyor.

En son, bilginin bilgelik demek olmadığından ve sadece bir insanın hafızasında depo edilip geniş ölçüde insanların

iyiliği için kullanılmadığı takdirde hakikate bir nebze yaklaşmadığından söz etmiştim. Bilgi, denemeye tâbi tutulmalı ve faydalı görülen ne varsa yaygın bir şekilde değerlendirilmelidir.

Bu yüzden faydalı ve faydasız, hatta zararlı olanın sınırlarını çizmek gerekmektedir. İnsanlar tıka basa bilgi doludur, ama değerli olanla olmayan arasında pek fark gözetilmemektedir.

Faydasız bilgi cana öyle baskı yapar ki, hoşnutsuzluk, hatta nefret duyar. İnsanlığa barışçı, tekâmülcü bir hayat gelecekte o tür bilginin yayılmaması gerekir. İğrenç ve cezaî olayları halka ilân etmek ve ne kadar korkunç olursa olsun, bunlara önemli ve ilginç gözüyle bakacakları yönde insanları eğitmek anlamsızdır.

Dünyanın, ruhu şefkat ve mutlulukla dolduran ve onu yavaş da olsa gayret etmeye iten güzel konular hakkında pozitif derslere ihtiyacı vardır. Halka yapılan bildirimler çok güçlü bir eğitici tesir vermektedir. Negatif oldukları takdirde cana duygusal ağırlık yüklerler ve ruhsal varlık bunlara karşı çıkmak zorunda kalır.

Tekâmülü nispeten ilerlemiş bir insan, bunları uygun şekilde değerlendirip doğru, makul sonuçlar çıkaracak gücü bulacaktır. Zayıf bir kişi her zaman böyle tepki göstermeyebilir. Akıllı insanlar bu tür konulardan uzak dururlar, kendilerine ilginç gelmeyen, ilâhî rahmet ve ilhamdan nasibi olmayan, ruhsal gelişmelerini zenginleştirmeyen konular hakkında resim görmek, haber dinlemek veya konuşmak istemezler.

Şimdi sorumsuz kişiler tarafından maksatlı olarak uyandırılan izlenimler konusuna geliyorum. Önem ve kudret kazanmak uğruna son derece güçlü bir arzudan yola çıkarak dikkatleri kendi üzerlerine çekmek için, kendileri hakkında konuşulması için mümkün olan her şeyi yaparlar. Ço-

ğu zaman kötü niyetlerle ve özel bir gaye ile motive ediliyor değildirler, daha ziyade hırsları yüzünden böyle davranırlar. Topluma verdikleri zararı ölçmeleri mümkün değildir. Bu durumun tersine, tıpkı iyi aracı olan ve çağrı almış olan insanların işlerinin pozitif sonuçlarını tahmin edememeleri gibi.

Bunlar yolları düzenlemesi gereken insanlardır. Hayat şartları iyileştirilmeli, güvence altına alınmalıdır ki kendilerini tamamıyla hizmete adasınlar. Ne anlatmaya çalıştığım apaçık ortada.

Sosyal düzen, değişim ihtiyacında. Yıkıcı ve sağlıksız olana karşılık, yönü değerli olana doğru çevrilmelidir.

Hayatta en arzu edilir hedef, hani denir ya, bireyin özgürlüğü değil, beraberliğin her şeyden önemli olduğu bilgisidir. Her zaman vurguladığım bir gerçek var: Eğer başka insanların yararına değilse maddî başarı anlamsız kalır.

Demek ki, doğru hayat felsefesi yolunda yeniden eğitime öncelik verilmelidir. Bu bağlamda, dünya malından vazgeçmek değil, daha ziyade, ruhsal ve maddî ihtiyaçlar arasında uyumlu bir denge anlamına geldiğini vurgulamıştım.

Bir kimse bir başkasından daha az dünya malına sahip olduğu fikrine kapıldığında talep ortaya çıkar. Bu, herkesin eşit miktarda servet sahibi olması gerektiği varsayımına dayalıdır. İşin böyle olmadığını sadece söylemek önemli noktayı ispatlamak için yetersiz kalır. Çünkü herkes, ruhsal açıdan, gerçek ilişkileri ve ilâhî yasaları anlayabilecek derecede spirüel gelişme göstermemiştir.

Öyleyse eğitimin başlayacağı yer burasıdır. Bu eğitim temele inerek yavaş yavaş, ancak şefkatli ve yardıma hazır olarak verilmelidir.

Aslında pek çok insan maddî hayatı için eline geçenden daha fazlasını talep edebilir. Gerçekten uygarlık ve bunun yanı sıra her millete ait yasaların yorumu eşit dağılıma engel

olmaktadır. Huzursuzluk buradan başlar. Yeryüzünde bütün savaşların, nefretlerin kaynağını bu temel sorunda bulabilirsiniz.

Maddî servet dağılımında tam eşitlik olamaz.

Benim bilimsel konumla bunun ne ilgisi var diye merak edebilirsiniz. Böylesine büyük duygusal ıstırapların başlıca sebeplerinden biridir. Madde, hayatın negatif yönüdür. Maddeye uygun şekilde hâkimiyet kurup onu kullanmak yoluyla ruhsal tekâmülü sağlayacak vasıta olarak seçilmiştir.

Yanlışlık, ona çok fazla önem verilmesinden doğuyor. Bu husus ruh ve canı engelliyor, onları savaş vermeye zorluyor. Bir ölüm kalım savaşı, boyunduruk altına alma veya yok etme savaşı değil, ancak enerjilerin ölçüsü olan, hedefi bu enerjilerin akıllıca kullanılması olan bir savaş. Madde daima var olacaktır, ruh ve can tahrip edilemez özelliktedir. Ancak maddenin değiştirilebilme özelliğine karşılık, ruh ve can engellenmiş, kısıtlanmıştır.

Maddeye fazla önem verilmesi olumlu gibi görülebilirse de zamanla, yeryüzündeki insanların sağlıklı yaşama şartlarına zarar verir ve son derece ciddî sinir bozukluklarına, can ve ruh üzerinde strese sebep olur.

Bu bakımdan çeşitli uygarlıklar çerçevesinde, insanların sağlıklı bir hayat sürerken ihtiyaç duydukları şeyleri üretmeleri, elde etmeleri ve kazanmaları yolunda prensipler konulması, imkânlar yaratılması çok önemlidir.

Bununla demek istediğim, kimsenin ölçüsü eleştirilemez ve eleştirilmemelidir. Ama temel ihtiyaçlar karşılanabilir olmalı ki, herkes kendi ruhsal ve bedensel yeteneklerine göre hayatını serbestçe düzenleyebilsin.

İnsanların neyin gerekli ve faydalı olduğuna karar vermeleri için nasıl bir tavır alacakları kendilerine gösterilmelidir. Sağlıklı ve arzu edilir olanın sınırlarını çizmeyi öğrenmelidirler. Bunun ilkeler ve iyi örnekler vasıtasıyla sağlanama-

ması hâlinde organik gelişmede dejenerasyonla birlikte zihin yeteneklerinde çoğu zaman gayet bariz bir gerileme, diğer bir deyişle, ruh ve canın engellendiği bir durum ortaya çıkacaktır. Bu belirti, öğretmeni, doktoru ya da böyle insanların korunmasından sorumlu olanları ikaz edecektir.

Buradan çıkaracağımız sonucu şöyle açıklamak istiyorum: Yardım olarak insanlara maddî servet dağıtmak, bir tatminkârlık ve bedensel iyilik dönemi yaşatmak yeterli değildir. Enerjileri, kendi başlarına sağlıklı bir varoluş ve hayatları için normal bir temel yaratacak imkân ve desteği bulacakları bir tarzda yönlendirilmelidir. Baskı yapılmadan, kendi hür iradeleriyle gerçekleştirilmelidir. Doğru yolu arayan ve hakikati tanutmaya çalışan bir toplumun üyeleri oldukları hissini taşımalıdır. Yoldan çıkmış kimselerin hayata karşı doğru bir tavır içine girmelerine yardım edin. Kendilerine yeterli olanın ötesinde sahip oldukları her ne varsa vazgeçmelerine yardım edin. Kalplerinden nasıl güvenle ve gerçek eşitlik duygusuyla karşılık vereceklerini göreceksiniz.

Eşitlik, eşit maddî servet dağılımı anlamına gelmez, madde dünyasının verecek neyi varsa, insanın hür iradesiyle ve kendi çabalarıyla alması ve yaratması için eşit hak anlamına gelir.

Bütün yozlaşmaların temel sebeplerini araştırmak daima esastır. Tek bir kimsede veya insan gruplarında olması fark etmez. Kendilerine karşı yapılmış ve spiritüel olgunluklarına göre mücadele ettikleri haksızlıklardan kaynaklanmaktadır.

Haksızlık yapmakla suçlananlar her zaman kendi çağdaşları değildir. Geçmişte yapılmış hatalar vardır. Şimdi bunların gerçekten düzeltilmesi gerekmektedir.

Adım adım ilerlemek istiyorsak, kendimizi bu vazifeye adadığımız takdirde başarıya ulaşacağımızdan emin olabiliriz.

*Maddeye Aşırı Değer Verilmesi, Yeryüzüne Getirilen
Plânın Uygulanmamasından Kaynaklanır.
Durugörü, Medyomsal Bir Yetenek.*

Bugün, ileri bir spiritüel seviyedeki insanların nasıl yanlış yola saparak şimdiye kadar elde ettikleri kapsamlı bilgiyi geliştirip mükemmel hâle getirmeyi başaramadığı konusunda yazmak istiyorum.

Doğum anına dönelim ve hayat yolunda insanı ciddi şekilde tökezleten, birlikte getirilen hayat plânını da hazırlanmış gidişinden saptıran tesirleri inceleyelim. En başta göze çarpan özellikleri, tekâmüle yönelmiş ve geniş ölçüde toplumun yararına olacak bir hayat programı seçerek gözden geçirelim.

Bu kimse insanlığın samimî bir yardımcısıdır. Egoizm ve bencillik dönemi sona ermiş, başkalarına vereceği hizmetin evrensel ve dolayısıyla bireysel başarıya götüreceğini idrak etmiştir. Öteâlemden, son yeryüzü hayatındaki bütün hatalarını gözden geçirmiştir. Şimdi yeni hayatında her olaydan mümkün olan en iyi şekilde yararlanmak, tekâmül ruhuyla yaşamak ve çalışmak için madde âlemine dönmeyi istemektedir. Maddî meseleleri sadece bir hedefe götüreceği araçlar şeklinde yorumlayarak bu tür şeylere fazla önem vermeme arzusu, içinde sağlam bir yer etmiştir. Niyetleri hem asil, hem de iyidir.

Aldığı karara sadık kalması ve iyi niyetlerini ispatlaması maksadıyla kendisine varoluşunun temel ihtiyaçları karşısında pek az dünya malı sunan bir çevrede doğar. Burası gösterişli değildir, ama orada yaşayan insanlar hâllerinden memnundur ve çevre bu kimseye bahşedilen hayat tarzına uygundur. Bununla beraber hâkim bir maddeci görüş mevcuttur. O şartlara uyum sağlamak için güçlü bir sağduyu ve alçakgönüllülük gerekmektedir.

Genç kendi seçimiyle izleyeceği yola temel hazırlık prensipleriyle birlikte iyi bir eğitim görebilir. Ama dış tesirler araya girer ve iyi niyetlerini bastırır. Hür iradesi ona, esas hedefi ile doğrudan çelişkili başka hedefler gösterir. Gerçekten maddî çıkarları reddederek bencillikten uzak, başkalarına kendini adama gayretleri zaman zaman ortaya çıkıyorsa da madde galip gelmektedir. Bu olayda ruhun istekli olduğu, ancak bedenın zayıf kaldığı açıktır. Bu örnek, maddenin ruh üzerindeki zaferini anlatmaktadır.

Maddî imkânların kullanılmak ve zevk alınmak için verildiğini söylemişim. Ama kullanmak ve zevk almak, onları biriktirmek, bireyi hemcinslerini ihmal edecek, sadece dünyasal zevklere tapacak ve sonunda onlara yenik düşecek bir duruma getirecek derecede dünya malına düşkünlük gösterip servetini artırması için boşuna zaman ve enerji harcaması değildir.

İnsanlar artık sadece maddeden aldıklarıyla yaşamadıklarını öğrenmelidir. Madde bedene rahatlık vermeye yarar. Bu maksatla pek azı gereklidir.

Maddenin en azıyla yetinen ve uygar dünyanın gözünde sefil denecek düzeyde ilkel şartlarda yaşayan milletleri düşünelim. Genelde bunlar, aşırı bir bolluk içinde varlığını sürdüren diğer milletlerden daha sağlıklı, daha dinamikler. Ama ancak uygar denilen dünyanın abartılmış fırsatlarıyla karşılaşınca kadar... Uygar dünyada en iyi ve ruhsal açıdan en ilerlemiş insanların genellikle çok mütevazı bir çevreden gelmelerinin sebebi budur. Buralarda sosyal kurumlar varlıklı sınıfların imtiyazlarını ortadan kaldırmak için büyük çabalar harcamıştır.

Bireysel psikoloji bu düşünceleri daha fazla dikkate almalı ve hür iradeyi maddî başarı aramaya teşvik etmemelidir. Profesyonel görevlerin yürütülmesinde ortalamanın üstünde bir beceri aranmamalıdır.

Gerçek şudur ki, bir insan varoluşunu sürdürmenin yanı sıra -ki bunun çoğu zaman ruhsal gelişimiyle ortak bir yanı pek yoktur- zihinsel yeteneklerini geliştirmek ve gelecekte bir çağrı almak için bir zemin oluşturmak maksadıyla sanat, edebiyat, klâsik Yunan ve Lâtin edebiyatlarıyla meşgul olmak suretiyle kişisel tekâmülünü gerçekleştiriyorsa ehliyet kazanmaktadır.

Burada da vurguladığım husus, amacımın hayata karşı doğru bir tavır almanın ne kadar önemli olduğunu insanlara göstermektir. Onlara bu enkarnasyonun hedefini açıklayın. Şöyle bir ümit ve güven aşılaysın: Doğru yolda atılan her adım, ne kadar küçük olursa olsun, tekâmül demektir ve daha sonraki varoluşlar için daima bir temel teşkil edecektir.

Niyetlerinin aksine en başta seçmiş olduğu yoldan sapan o ilerlemiş insanı anlatıyordum. Bir kere daha davranışlarındaki yanlışlığı göreceksiniz ve iradesini güçlendirecektir. Hata, tekâmülün duraklamasına neden olur, ama geriye götürmez. Maddeye çok fazla önem vermesine rağmen başkaları için çalışmaları iyi niyetli ve başarılı olmuştur. Ama kendi tekâmülü engellenmiş, hakikat çok arkalara itilmiş ve yaptığı yardımlar kendisine hazırlanan imkânlarla uyum içinde olmamıştır.

Hayattaki her durumda ruhsal ve maddî âlemler arasında paralellikler vardır. Gerçekten her yerde belli bir düzen işlenmektedir. İstenen sonuç, sadece tüm enerjilerinizi kullanmakla elde edilebilir. Enkarnasyon sırasında ruhsal bilgimizin, madde ile engellendiği anda maddenin cazibesine maruz kalırız. Ama herkes için böyle olmayabilir. Bazı insanlarda ruhsal âlemin hafif bir pırıltısı devam etmektedir.

Durugörürlerin genellikle mütevazı maddî çevrelerden gelmiş olmalarının sebebi budur. "Gelmiş olmaları" diyorum, çünkü bugünlerde maddenin baskısı öyle bir hâl almıştır ki, onu elde etme gayretleri ve bunun insanların içinde ve

çevresinde meydana getirdiği muazzam huzursuzluk yüzünden tüm duygusal dürtüler (impuls) zayıflamış ve durugörü yeteneği az çok kaybolmuştur.

Maddenin doğru değerlendirilmesi, ılımlı kullanımı ve ruhsal âleme tâbi kılması bu yetenekleri bir kere daha aydınlığa çıkarabilir.

Durugörü, medyomsal bir güçtür, bir lütuftur ve bu yüzden yeryüzü hayatında yapılan haksızlıklar, işlenen suçlara karşı sürdürülen savaşta topluma hizmet etmek için kullanılmalıdır. İyi ve kötü medyomlar olduğu gibi, dürüst ve dürüst olmayan durugörürler de vardır. Neticede bu özelliğe ve böyle bir güç lütfedilmiş insanlara negatif bir gözle bakılmıştır. Daha önce de söylemiştim, bir ruhsal plâna dayalı ve gücünü ruhsal kaynaklardan alan yetenekler maddî kazançla asla temas hâline getirilmemeli, böyle kazançlar elde etmek için kullanılmamalıdır. Madde, ruhsal pozitif başarıyı zayıflatan veya engelleyen negatif bir unsur olduğundan yetenekler bundan zarar görecektir.

Durugörü gayet basit olarak insanın kendisini maddenin dışında ve dolayısıyla beden hapishanesinin dışında daha yüksek bir plâna çıkarması ve ruhsal gözle tecrübeler geçirmesi, bunları canda özümlemesi ve ruha nakletmesi yeteneğidir. Bir durugörü medyomunun dünya dışı âlemlerde sınırsızca hareket edemeyeceği kolaylıkla anlaşılabilir. Bu işi başarmak şuurlu bir tavır ve ruhun isteyerek pasif bir hâle sokulmasını gerektirir. Bazı insanlar tam bir pasif hâle girme güçlerini kaybettiklerinden ya da ağır şekilde zarar vermiş olduklarından dolayı durugörüü sadece rüyalarında gerçekleştirebilir, kehanet vizyonları ve ilhamları şeklinde tecrübeler geçirirler.

Kehanet rüyaları, vizyonlar, uzaklarda meydana gelen olayları şuuraltında ve bilmeden yaşamak, insan aklına göre anormal sayılan bütün bu yetenekler medyomsal âleme ait-

tir. Tabii ki bu tür irtibatlar mutlaka halka açıklanmak niyetiyle gerçekleşmemiştir. Genel bir fayda gözetilmiş değildir.

Oteâlemlerle irtibat kurmaya çağrı almış iyi bir medyum yeteneklerini sadece insanlığın tekâmülü için kullanmaya izinlidir.

Bugün kavramların nasıl birbiri içine girdiğini ve onları incelediğimiz bakış açısından nasıl madde dışı kaldıklarını görebiliyoruz. Maddenin ruhsal âleme tâbi olduğuna ve doğru bir hayat felsefesinin her şeyden önemli olduğuna zaman zaman döneceğiz.

Bütün ilişkiler anlaşılınca ve hayata karşı doğru tavır almanın yolu gayet açık bir şekilde belirleninceye kadar bu düşünce akışlarına daha sık yer verecek ve onlara gerektiği kadar zaman ayıracağız.

Toplumla İlişkili Olarak Bireyin Hayat Felsefesi. Ruh ve Canın Karşılıklı İlişkileri.

Bugüne kadar olan yazılarımda hayatın problemleri, onları karşılamanın yolları, vasıtaları, çoğu zaman halledilemeyecek gibi görünen vazifeleri nasıl ele alacağımız hakkında çok şey gördük.

Yeni düşünce ve mantık akışlarına hazırlık maksadıyla bunları özetleyelim.

Daha ileri tüm düşüncelere temel olarak ruh, can ve beden arasındaki karşılıklı ilişkileri inceledik ve bunların değerlerinin ve vazifelerinin neler olması gerektiğini kısaca belirttik. Ele aldığımız diğer konular da şunlardı: Sağlıklı bir cana nasıl bakılmalıdır? Rahatsız bir can nasıl tedavi edilir? Geniş çerçeve içinde dejenerasyonun sebepleri nelerdir ya da daha ziyade ruhsal tekâmülün engellenmesine ne sebep olmuştur? Daha iyi, daha mükemmel bir hayat tarzına kavuş-

ması ve daha hızlı tekâmül etmesi için insanlık hangi yolları izlemelidir?

Bununla beraber, görüldüğü gibi, üzerinde konuştuğum çeşitli alanlarda ne yapılması gerektiğine dair, şimdiye kadar bir fikir vermedim.

Yazılarımı okuyan insanların aklıma pek çok soru takılacak, yukarıdakilerin dışında kalan bazı problemlerin de çözümlenmesi gerektiğini düşünecek, ayrıca kişiliğini tesir altında bırakan, hayatında, mesleğinde birinci derecede anlamı olan meselelerde açıklamalar bekleyecektir. Zamanın akışı içinde bütün önemli meseleleri ele alacağıma söz vererek sizden sabırlı olmanızı ve bana inanmanızı istiyorum.

Ancak nihaî hedef değişmiyor: Hayata karşı sağlıklı ve pozitif tavır, bilgi ve hakikate ulaşmak için çaba... Bu, öteâlemde bulunan bizler için de soylu bir vazife ve ödüllendirici bir hedef olmalıdır.

Hepimiz hâlâ yolun başında olduğumuzu, tekâmülümüzü sürdürmek, olgunluğumuzu artırmak için daha yüksek ve daha ilerlemiş ruhsal varlıkların yardımlarına ihtiyaç duyduğumuzu idrak ediyoruz.

Yüce ruhlar grubuna ait olmadığımın ve mevcut insan neslinin çok üstünde bulunmadığımın tamamen farkındayım. Nispeten doğru bir dünya hayatından sonra öteâlemde öğrenebildiklerimi, çok daha ilerlemiş varlıkların rehberliğinde öğretmeme ve mütevazı ruhsal olgunluğum sayesinde fark ettiğim ilişkileri açıklamama izin veriliyor. Böylece insanlığa yeni fikirler ve daha açık bilgiler aktarılacak.

Şimdi ilk cildin okunması sırasında ortaya çıkmış olabilen sorulara geçiyorum.

Hemcinsleriyle ilişkili olarak bireyin hayata bakışı, gözden geçirmek istediğim ilk konu.

Herkesin kendisine yeterli ölçüde, kendi hayat felsefesi olması gerektiğini vurgulamıştım. İnsanın kendi dünyasının

gayet kesin sınırları olduğundan kişisel görüşleri başka birininkine uyamaz. Ancak hayatın amacı hakkında temel yorumlar herkese açık olmalıdır; öyle ki, hiç kimse hareketlerinden hem kendisine, hem de etrafındakilere karşı sorumluluk taşımaksızın canının istediğini yapabileceğini, düşünebileceğini, hissedebileceğini zannetmesin.

Bu temel yorumlar çeşitli başlıklarla alt gruplara ayrılabilir. Ruh, can ve işlevleriyle birlikte bedeni ilgilendirenlerin yanı sıra, sadece egoya ilişkin olmayıp toplumsal hayat ve insanların birbirlerine bağımlılığı konusuna girenler de vardır.

Hiçbir parça tümünü göz önüne almadan başarıyla tanıtılamaz. Ruhsal tekâmüle götürecek pozitif bir yorumdan söz ediyorsak, hayata karşı alınan tavır bir tek kelimedede, "sevgi"de doruk noktasına ulaşmalıdır. Her şeyi kucaklayan, bilgi ve bilgelik bağlamında fedakârlığa istekli olma anlamında sevgi. Nihâî olanın elde edilebilir görünmesine imkân veren tek kombinasyon budur. Yani sonsuz hakikatin keşfi ve Tanrı'nın açık ve kesin sezgisi.

Şimdi bireye ait sözünü ettiğimiz temel yorumları detaylı bir şekilde inceleyelim: Can, ruh, beden ve bunların başkalarıyla ilişkileri.

Can, hayatî enerjidir. Onun korunması, hayata karşı sağlıklı bir tavır alınmasının en önemli temelidir. Ama biliyoruz ki can dünyasal varoluşta kendi başına, yani ruh ve bedenden bağımsız olarak işlevini sürdüremez.

Öteâlemdeki hayatın buna göre büyük farkı vardır. Sadece bu sebepten daha ileri bir hayat diye nitelendirilebilir. Ruh, bedenin bağlarından kurtulmuştur ve kelimenin gerçek anlamıyla hürdür.

Şimdi fiziksel engelleri ve tesirleri göz önüne almaksızın mevcut olgunluk seviyesinde ruhsal varlıkla birlikte düşünerek canın uygun şekilde nasıl korunacağını araştıralım.

Hemen göreceğiz ki burada farklı enerjiler birlikte ol-

maktadır, çünkü iki ruhsal varlık hemen hiçbir zaman aynı tekâmül düzeyinde bulunmamaktadır.

İleri bir tekâmül durumuna ulaşmış ruhsal varlıklar huzur ve iyilik hissi yayarlar. Oysa hâlâ aşağı bir tekâmül durumunda bulunan varlıklar çevrelerinde, hoş olmayan bir tesir uyandırırılar.

Can hislerin mekânıdır. Hayata karşı pozitif bir tavır ahenkli hisleri temel alır. Bu da, ruh ve bedenle karşılıklı pozitif ilişkiler anlamına gelir. Abartmaya eğilimli, güzellik ve ahenge değer vermeyen, aşırılıklara düşkün, ya da günlük olayların geçip gitmesine pasifçe göz yuman duygusal bir yapı, özel bakıma ihtiyaç gösterir. Ruhsal varlık öncelikle, güzel olan her şeye karşı ilgi eksikliğinin giderilmesi ve müzik sevgisinin desteklenmesi gerektiğini fark eder. Ruhsal varlığın rehberliğinde canın incelenmesi ahenkli bir denge durumuna doğru olgunlaşmanın, aynı zamanda sağlıklı hislerde ve insan sevgisinde odaklanmış hayatiyeti oluşturmının tek yoludur.

Soyut öğretiler en iyi yardım tarzı değildir. Sadece iyi bir örnek, faydalı edebiyat olsun, taklit edilmeye değer bir kimse olsun, arzu edilen sonuca ulaştıracaktır. Başkalarının yararına, hayata karşı sağlıklı bir yaklaşım gerçekten elde edilecekse, ruhun alma kapasitesi iyi tesirleri çekecek, kötü tesirleri yansıtacak şekilde yükseltilmelidir. Ruh, kendi payına düşen ince hisleri göstermediği takdirde, en sağlıklı beden ve muazzam bir bilgi birikiminin faydası olmaz.

Gelecek sefer bunu gerçekleştirmeyi mümkün kılan yolları göreceğiz. Sezgiler, hisler, sevgi, sonsuz yüzleri olan kavramlardır.

Sözlerimin türlü yorumlara açık olması kaçınılmaz. Yalnız hepsi aynı doğrultuda ifade bulacaktır. Sadece büyük veya küçük ölçüde olma meselesi vardır. Günlük hayatta cana nasıl bakılacağını gösteren pek çok örnek bulunacaktır. Bun-

lar sadece bilim için saklanacak değildir. Tekâmül etmek isteyen, kendisine ve tüm insanlığa daha mutlu bir varoluş yaratmak için çaba gösteren herkese sunulmuştur.

Böyle yolların varlığının bilgisi tek başına hedefe götürmez. Mutlu, ahenkli bir zihin hâli, sıkı ve yorulmak bilmez bir çalışmanın ödülü, hayata karşı doğru bir tavrın ilk adımı olacaktır. Yarın devam ederiz.

Teknik Gelişmenin Yanlış Yorumlanması. His Olmadan Yürütülen Araştırmaların, İcatların Sonuçları.

Şimdi insan hayatında büyük önem taşıyan, ancak gereken dikkat gösterilmemiş meseleleri anlatmakla başlamak istiyorum. Hislerin hayatta çoğu zaman engelleyici bir tesiri olduğu, gerçek düşünceye yer bırakmadığı, sorunları tekâmüle zarar veren bir hâle getirdiği yaygın bir kanaattir. Bir örnek verelim: Bir kimse teknoloji alanında bir meslek seçmiştir. Geliştireceği ve izleyeceği düşünce akışının hissî bir görüşten oldukça bağımsız kalması gerektiğine inanır.

Teknolojinin ilerlemesinin böyle çok zarar vermesinin sebebi kesinlikle buna bağlanmalıdır. İnsan hayatında çok ağır tesirleri olan bu bilginin temsilcilerinin insan varlığının hayatî enerjisinin bir motora değil, daha önce ifade ettiğim gibi, gayet hassas bir âlete benzediğinden hiçbir zaman haberleri olmamıştır ve pek çoğu bugün hâlâ haberdar değildir. Bu âlet gayet derin bir şefkat ve incelikle kullanılmalı ve bakım görmelidir. Bu tek yanlı düşünce tarzından dolayı keşfedilip gelişmesi insanlığın yararına değil de zararına olmuş çalışmaların listesini çıkarmanın bir anlamı yoktur. Ve bu düşünme ve çalışma tarzı bugün hâlâ sürüp gitmektedir. Duyguya, sağlıklı bir hayatın ihtiyaçlarına yer vermeyen teknolojinin sadece değersiz olmakla kalmayıp aynı zamanda

büsbütün tehlikeli olduğunun idraki henüz uyanmamıştır.

Tam şimdi, teknoloji ve ona bağlı mekanizasyonun en üst düzeyde tutulduğu bu dönemde, teknik verilerin araştırılması ve yararlanılmasından sorumlu insanlar, ruh ve can arasındaki uyumlu etkileşimden haberdar edilmelidir. Teknoloji gelişme değildir. Sadece gelişmenin değerini artıran bir vasıtaadır.

İnsanın gerçek ilerlemesinin neleri kapsadığını belirtmiştik. Şunu hep tekrarlamalıyım: Madde, en çok arzu duyulan bir hedef olmamalı, sadece sağlıklı bir hayat için gerekli ve istenir olduğu ölçüde, insanın görüş alam dahilinde yer almalıdır.

Kendi kişisel çıkarının hemcinslerinin zararına olup olmadığını düşünmeden, sadece başkalarının yanında insana üstünlük vermeyi amaçlayan her teknik başarı kınanmaya değer. İnsanların hayatiyetini alıp götürür. Ancak çok uzun zaman sonra yerine konabilir.

Teknoloji; ahlâkı, bilim adamlarını, düşünürleri ve onların yardımcılarını eğitmekte kullanılan konuların hayatî bir bölümünü teşkil etmelidir.

Hazırlık öğrenimi görmüş yetişkinler için kurulan okullarda bu dersler başlatılmalıdır. Eğer çocuklukta canın bakımına gereken özen gösterilmişse kendilerine bu derslerin verilmesi şart değildir. Yine de, yetişkinler doğru eğitilirse, onların çocuklarının pek çoğu doğru tavırlar edinecek ve insanlığı bugün gayet değerli ve kesinlikle doğru olduğu inancıyla izlediğinden tamamen farklı bir yöne sevk edecek bir yol gösterilecektir.

Örneğin, her çeşit motordan çıkan gazların zararlı etkilerinin ayrıntılı bir şekilde incelenmesinden sonra, insanların motorlar üzerinde çalışmaktansa onlardan vazgeçmesinin daha yararlı olacağı sonucuna vardıklarını düşünelim. Bu varsayıma göre, motor imalâtının ciddî şekilde kısıtlanacağı

bir zaman çok uzakta olmayacaktır.

Nitekim teknoloji ile ilgili kişiler spiritüel düzeyde eğitim görerek yeni geliştirilmiş icatları toplum açısından değerlendirmeye tabî tutmalıdırlar. İnsan gücünün yerini alan, öte yandan kullanana fazladan bir iş ve konsantrasyon yükleyen bir cihaz uygun olmadığı düşüncesiyle kabul edilmemelidir. Daha kolay çalıştırılması ve hayatî enerjiyi israf etmemesi temel prensip olmalıdır. Asgarî emek ve hayatîyetin korunması en iyi sonuçları vermektedir. Şöyle anlatayım: Bırakın insanlar yeni icatların ağırlığı altında ezilmeden önce söyleyeceklerini söylesinler. Teknoloji temsilcileri tarafından istenildiği sanılan pek çok şeyden vazgeçilebildiğini göreceksiniz.

Doğru his ve dürüst insanî düşünce olmaksızın yaratılan her şey, hayatî enerji olmaksızın yaratılmıştır. İcadın ruhsal yönü eksik kalmış diyebilirim, çünkü insan ruhu üzerindeki tesiri unutulmuştur. Mevcut bütün imkânlardan yararlanıldığından dolayı abartılı ölçüde yaratılmış her şey kısa zamanda insanlığın başına gereksiz bir yük olur, değersizliği ve yıkıcı sonuçları anlaşılır.

Bir doktor olarak düşündüğümde görüyorum ki, insan ruhu önemsiz sayıldığından ve sadece maddesel organizmanın var olduğu kabul edildiğinden dolayı, kimyasal ürünlerin uygunsuz kullanımından ne kadar çok yanlış, ne kadar büyük zararlar doğmuştur. Zararın orantısızca büyümesi istenmiyorsa, kanımca, yanlış düzeltilmenin tam zamanıdır.

Bizler insan gelişiminin şafağında değiliz. Ortasına yaklaştık, ama hâlâ önümüzde büyük bir zaman aralığı var. Olayları olduğu gibi kabul ederek çaba göstermek zorundayız.

Şu ana kadar olanları bir kenara itip sıfırdan başlamak mümkün değildir. Hatalarımızdan kurtulmak, yeni bir hayata, uygun bir hayat tarzına doğru yavaş yavaş bir köprü

kurmak için savaşmalıyız. Zor bir iş, asla bir gecede başarılamayacak bir iş...

Bir işin ne zaman yapılacağı o kadar da önemli değildir. Sadece yapılmasının şart olması önemlidir.

Doğru yolu bulan her kişi, insanlığın tümüyle değişmesine katkıda bulunur. Bir başlangıç yapılmış olduğundan değişim kuşaktan kuşağa geçildikçe görünür hâle gelecektir. Yeryüzündeki yol gösterici varlıklar, ruhsal âlemin ihmal edilmesinin verdiği zararın farkında olmaya başlıyorlar. Bu, iyileşme yolunda ilk adım.

Sadece maddî çıkar uğruna bir icadı hemcinslerinin kullanımına sunduğu zaman bir insanın ruhunun tam olarak nasıl etkilendiğini açıklamaya çalışacağım. Böyle bir keşif için fikir en başta onun kendi düşüncesinden değil, yaptıkları çalışmaları bir temele oturtmak isteyen öteâlemdeki ruhlardan gelmektedir. Böyle bir olayda icadı yapan kişi, icadım kullanım alanında gördüğü zaman, bunun faydalı sonuçlarının -bunlara kendisinin hemen hiç katkısı olmamıştır- icadın kendisinden değil, insanlara sunduğu avantajlardan ibaret olduğunu anlayacaktır.

Örnek olarak özellikle teknolojiyi seçtim. Bu alanda madde en önemli unsur. Teknisyen, mantığıyla çalışan bir insan varlığı olarak her türlü duyguyu uzak tutma eğilimindedir, daha doğrusu bunun için çaba harcamaktadır. Tabii ki, bu zihinsel işleviyle elindeki işin mantıksal bir değerlendirmesini yapmaktadır. Ancak hayati enerji olmaksızın vazife alınamayacağından dolayı, ruh daima işin içine girmektedir. Ruh, iradenin uyarısını (impuls) beyne nakleder, onun da işi yapması için düşünmesi gerekir. Ruh bu sırada olup bitenlerin dışında kalıyorsa, sonuç tamamen mekanik şekilde yerine getirilmiş bir iş olacaktır. Nitekim sadece maddî teknik bir iş yapılacağına araya duygu karıştırmamak avantajlı olabilir. Yine de nihai hedef asla unutulmamalıdır, yani hemcins-

lerimize hizmet.

Çok önemli teknik başarılar genellikle duygu karıştırılmaksızın gerçekleştirilmektedir. Bu, insanlığın yararı düşünülüyor demektir. Artık, böyle hissiz icat sahiplerinin ve araştırmacıların iyi güçlerle kontrol altında tutulmasını ümit etmekten başka çare kalmıyor.

Doğru çözümü bulmak için, neyin destekleneceğini, neyin reddedileceğini bilmek için, ne dereceye kadar hislerinize güvenebileceğinizi düşünmek zorundasınız.

Benim görüşüme göre bu çok basit: Öteâlemin iyi enerjilerine güvenin. Sadece iyilik yapmak gibi dürüstçe bir arzuyla aktardıkları bilgiyi kabul edin. İnsanlığın ruhsal gelişimini ileri götürmeyecek bütün başarılarla karşı çıkın.

Can Ruhsal Âlemle İrtibattadır. Yanlış Hayat ve Ölüm Kavramları Cana Engeldir. Anormal Hissî ve Zihinsel Tavırları İyileştirme Konusunda Tavsiyeler.

Öteâlemle irtibat ve insanlık hizmetinde can, bizi uzun zaman meşgul edecek bir konudur. Kelimeler yetersiz kaldığından ve insan idraki anlaşılması zor kozmik enerjilere nüfuz edemeyeceğinden dolayı dış tesirlerle nasıl bir hâl aldığını anlatmak benim için kolay değil. Buna rağmen bir şok veya uyarıya nasıl reaksiyon gösterdiğini, bu reaksiyonun nasıl ortaya çıktığını ve hangi tesirlerden uzak durulması gerektiğini anlatmaya çalışacağım.

İnsan canı dünyasal hiçbir kavrama uymayan bir organdır. Can bir organdır; çünkü insan bedeni içinde işlevi olan her şey, görünmez de olsa organikdir. Tıp bilimi, organik ve psikik hastalıklar arasında kesin bir fark gözettiğinden bu size karışık gelebilir. Psişenin gerçekten var olduğunu düşünür ve insan bedeni içinde elle tutulamayan, ölçülemeyen unsur-

ların varlığını kabul eder. Ama buna aldanmayalım, çünkü tıp bilimi can ve ruhun faaliyetini, sadece organik olarak tespit edilen temel unsurların tesiri diye yorumlar. Ona göre her şeyin başı beyindir.

Uzun zaman canın kalpte yer aldığı düşünölmüştür. Kalp bütün canlılık işlevlerinden sorumlu motordur. Bu pek de sebepsiz değildi, çünkü prensipte hayatı ve hayatın tezahürlerini yönlendiren ve devam ettiren bu motordur. Ama kalp oldukça normal ve sağlıklıyken, hayatın, bazen başka bir organın işlevini yitirmesi yüzünden sona erdiğini düşünürsek, canın, yani hayatı enerjinin kalpte toplanmış olmadığı, daha önce ifade ettiğim gibi bütün bedene yayıldığı açıktır.

Herhangi bir organ vasıtasıyla canla irtibat kurulamadığını, ayrıca herhangi bir organ vasıtasıyla ona bakılıp iyileştirilemeyeceğini size hatırlatmak isterim. Hasta bir organ sadece canın engellendiğini veya hasta olduğunu gösterir. Bütün organik rahatsızlıkların -bedende kalıtsal olmadığı veya bedensel tesirlerden kaynaklanmadığı müddetçe- uygunsuz bir hayat tarzının, hayatın anlamını yanlış değerlendirmenin ve her zamanki günlük işlerin baskısının sonucu olduğunu, bunların tümünün hayat plânına göre gitmediğini açıkça anlamamız yeterlidir.

Size bir kere daha hatırlatıyorum: **Hayatın anlamının yanlış değerlendirilmesi canı engeller, onu hasta eder.**

Sevdiği bir arkadaşın veya evlilik eşinin ölümüyle matem tutan ve kaybettiği o kimseye karşı davranışının uygunsuz, bencil, dostluktan uzak, gerekli ilgi ve sevgiden yoksun olmasıyla kendini suçlayan bir kimse, organlarının işlevlerini uygun şekilde yapamamasına kadar varabilecek derecede canını baskı altında tutar, uyku uyuyamaz olur. Sükûnetle kuvvetini toplayacağı yerde, düşünceleriyle geçmişe dönerek sıkıntı ve ahenksizlik yaratır. Günlük hayat ilâve prob-

lemler ve stresler getirir. Sonuçta hem zihin gücü, hem de beden gücü devamlı akıp gider.

Üzüntüden kendini yiyen insanın hatalar yapmış olması pekâlâ mümkündür. Ancak ne olmuşsa bunlar düzeltilemeyeceğinden geçmişte yaşamak bir fayda vermez. İyileşmenin tek yolu, hayat ve ölüme karşı doğru tavrı öğrenip onu benimsemektir.

Kaybettiği arkadaşı veya sevgili eşiyle, sanki fiziksel olarak yanı başındaymış gibi konuşabileceğini anlamalıdır. Tek bir konuşma yeterli olur. Yanlışını anlaması, o yanlış hatırlama arzusu, kısa zamanda kendisine bağışlandığı hissini verecektir.

Daha önce de anlattığım gibi, üzüntüye sebep olan duyguları dikkatle ele almak gerekir. Analiz ederek, anlayış göstererek canın üstündeki yük kaldırılacaktır.

Kendini suçlama hiçbir zaman tekâmülün anahtarı değildir. Bir hata işlenmişse, bir daha tekrarlanmaması için açıkça itiraf edilmeli, zihinsel olarak değerlendirilmelidir.

Canın yükünü hafifletmek için, yeryüzünde son kez bulunmadığını, gelecekte yaşayacağını ya da öteâlemde şimdiye kadar yapmayı ihmal ettiği şeyleri tamamlama imkânı bulacağını kabul etmelisiniz.

Aslında başarısızlığa uğrayan can değildir; kişiliktir, ruhsal varlıktır, ama enkarne görüşte ikisi birbirine o kadar sıkı sıkıya bağlıdır ki tezahürlerin zihinsel veya duygusal olduğuna karar vermek zordur. Bu bakımdan duygusal dediklerimizi gerçekten öyle kabul edelim.

Davranış hâllerinin tedavi edilmesinde, sakinleştirilmesinde olaya ruhsal varlığın mı, canın mı sebebiyet verdiği önemli değildir. Geçmişte kalanların, bir kere anlaşıldı mı, ondan sonra sadece iyiliğe giden bir değişiklik imkânı sunacak bir kriter olduğu bilgisiyle geriye değil, ileriye bakmak, hayata karşı pozitif bir tavır almaya doğru atılmış bir adım-

dır.

Öte yandan gelecekte daha pek çok hayat yaşayacağınızdan dolayı, bu hayatınızda tekâmül etme arzusunda olmayı önemsiz saymayın. Teselli olsun diye yaptığım açıklamanın yanlış anlaşılmasını istemem.

Yanlış bir hareket vicdanınızda ağır bir baskı yapıyorsa cesaretiniz kırılmasın. Aksine, yanlışlarınızdan doğruyu öğrenin, gelecekte daha iyisini yapmaya karar verin, nefret, kıskançlık ve diğer negatif düşüncelerden uzak durun. Ezici yükün baskısından ancak o zaman kurtulabilirsiniz.

Nitekim yanlış taktiklerde, hatalı nefis murakabelerinde ısrar edecek olursanız, canımıza binen yük daha da ağırlaşır. Ölümden sonra hayatın var olduğu bilgisi, vereceğiniz kararın iyi bir parçasıdır. Hasta bir canın başarıyla tedavi edilmesini ele aldığımız zaman bunu size hatırlatacağım. Bugünlük bu kadar.

Sanat Eğitimi Sağlıklı Bir Hayat Felsefesini Oluşturan Anlamlı Bir Unsurdur. "Sanat"ın Tanımı.

Dün ele aldığım konulara dikkatinizi vermeniz ve tavsiyelerimi tutmanızda ısrar ediyorum. Yazdıklarımı yanlış anlamayın. Amacım sadece entelektüel merakınızı karşılamak değildi. Bu yeni fikirler ruhunuza nüfuz etmeli ve onu öylesine doldurmalıdır ki üzerine daha başka bir şeyler kurulacak yeni bir temel oluşsun.

Sözlerimi nasıl kabul edeceğinizi, beklentilerimin gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini görmek için sabırsızlanıyorum. Elinizdeki zamanı kullanın. Kolay değildir. Yıllardır uygulaması yapılmış veya sadece kabul edilmiş bir hayat anlayışı böylesine köklü bir şekilde değiştirilemez ki fikirlerin birdenbire alt üst olması beklensin.

Sabırsızlık etmeyin. Bana tahammül gösterin. Öğrenecek ve değiştirecek daha çok şey var. Henüz başlangıçtayız. Sizi okumaya davet ettiğim okul zor, ama ödüllendirici. Düşüncelerimin akışını izlediğinize pişman olmayacaksınız.

Bugün bir adım daha ileri giderek insanlar bütün enerjilerini günlük ekmeklerini kazanmaya verdiklerinde, kişiliklerini besleyip olgunlaştıracak zaman bulamadıklarında ne yapmak gerektiğini açıklamaya çalışacağım.

Çoğu insanlar başarılarını maddî kazanç çerçevesi içinde ölçerler, yine de kâzândıklarından asla tatmin olmazlar. Ayrıca ihtiyaçlarını açıkça belli eden bir ruha sahip olduğunu bilenler de vardır. Bu insanlar kendilerini hem zihinsel, hem de duygusal yönden uyaran, maddî düşünce ve çıkarlardan uzak, ilham verici güzel uğraşlara ihtiyaç duyarlar ya da bunlardan zevk alırlar.

Maddenin ruha ağırlık verip zincire vurduğu idraki onları, geçimlerini sağlamakla bir ilgisi olmayan, ama fiziksel güçlerine mutluluk ve doyum sağlayacak derecede hayatiyet veren alanlardaki hedeflere ulaşmaya sevk eder.

Sanat bazı kimseler için vakit geçirilecek bir şey değil, madde âleminde daha üst düzeyde bir hayata erişilmesi amacıyla insanlığa verilen temel uğraşlardan biridir.

Yaratıcı çalışma, pozitif felsefenin bir parçasını teşkil eder. Varoluşun devamında şart değil diye aşağılanamaz, ihmal edilemez veya fazlalık sayılamaz.

Hayat sadece madde bedeniyle ilgilenmek, bakım ve beslenme yoluyla onu sağlıklı tutmak meselesi değildir. Te-kâmül etme gayretinde olan bir ruhsal varlığa destek verilmelidir ki daha iyi ve daha yüksek bir seviyeye çıkabilmesi mümkün olsun.

Birçok güzel iş faydasız diye aşağılanmıştır, oysa gerçekte bunlar insanlığa teknik gelişmelerden daha faydalıdır.

Gayet mütevazı şartlar içinde yaşayan bir kimse kişisel

gelirini yemeye, içmeye değil, müzik veya tiyatroya harcamayı tercih ettiğinde bu, israf sayılmaz. Bazı iyi kitaplar satılmadıklarından dolayı okunmadan öylece kalıyor. Aşırı ölçüde giyime, kıymetli takılara, ruh ve canın gelişimi karşısında öncelik tanınması üzülmeyecek bir husustur.

Gerçek sanatın ne olduğuna, ruhsuz el işi ile Tanrı vergisi yetenek arasındaki sınırın nereden geçtiğine karar vermenin çok zor olduğunu kabul edelim. Genellikle insan tabiatından gelmeyen, ama her meslekte olduğu gibi çağrı almış kişilere mahsus, son derece ince bir his vardır. Bu insanlar yaratıcı bir tarzda bu işle meşgul olmasalar bile, sanatla ilgili bir alanda uzmanlaşmışlardır ve sanat olanla sanat olmayan arasında çok iyi karar verebilirler. Sanat yaratıcılığa meyli olan veya ilham alan insanlara mahsustur denilebilirse, sanatçılar az rastlanır kimseler olmaktadır.

Sanat aynı zamanda, amacı herkese açık olmayan eserlerin yorumlanması ve açıklanmasıdır.

İnsan ruhu güzellikten, ahenkli sesten, yüce düşüncelerden zevk alma ihtiyacındadır, ama bunların her birinden aynı zamanda değil. Yine de hayata karşı pozitif bir tavır kazanmak bu alanların hiç birinin ihmal edilmemesi anlamını taşır.

Ruhu en çok etkileyen sanat müziktir. Gerçekten ilâhî ilhamla geliyorsa hastaları, yoldan çıkmışları iyileştirebilir. Çalkantılı ruhları yükseltmenin en iyi yoludur, onları yüce âlemlere götürür ve bir gün daha güzel bir dünyada işitecekleri harikulâde sesler hakkında bir fikir verir.

Müzik yüce âlemlerdeki varoluşun temelidir. İnsan ruhu tekâmül ederken, gençlerin yetiştirilmesinde, formasyonunda giderek temel bir unsur olacaktır. İnsanlığın içinde bulunduğu nispeten ilkel tekâmül seviyesinde halen buna inanmak belki de zordur. Bir kuşaktan diğerine geçerken büyük bir gelişme beklenemez. Ancak yüzlerce yılda veya daha

uzun bir zaman süresi içinde fark edilebilir.

Buna rağmen herkes fiillerinde daha ileri tekâmül tarzını hedef almak zorunluluğundadır. Kendisi ve çocukları için bir sonuç çıkmayacak diye hiç kimse olayları mevcut durumuyla kabul etmemelidir.

Bu bakımdan sanatın önemsenmesi sağlıklı bir hayat felsefesinin çok önemli bir parçasıdır ve gayet zayıf, gayet az gelişmiş olsa bile her insan için bir alanda cazip ve uygun bir başlangıç vardır. Sanat sadece belli bir kişinin şu veya bu alanda çoğunluktan daha iyi yapabildiği şey değildir. Çok basit olarak ifade edersek, safiyet ve soylulukla ruha biçim, renk veya ses vasıtasıyla tesir eden, can ile ruhun tesiri olmaksızın mekanik bir şekilde ortaya çıkamayan bir olgudur.

Hiç şüphesiz bütün biçimli şeyler sanatsal yaratı sınıfına dahil edilebilir. Binlerce yıl önce, insanlığın bugünden çok daha aşağı bir tekâmül düzeyinde bulunduğu sırada yaratılanları görseydiniz, onların gerçekten sanat eseri olduğunu anlayabilirdiniz.

Bugün "sanat" kavramı daha kesinlik isteyen bir bakış açısıyla irdelenmelidir. Zekâ ve şuurlu irade olmaksızın gerçekten sanatsal bir eser verilemez. Sanat eseri sadece kişiliğin ortaya koyabileceği özel bir damga taşımalıdır.

Şimdi şöyle sorularımız var: İnsan yardım almadan gerçek bir sanat eseri yaratabilir mi? Gerçek sanat eseri nedir? Cevabı şöyle: Değerini asla kaybetmeyen... Böyle bir sanat eseri zevkler ve görüşler değişse bile yüksek seviyesini tüm zamanlarda muhafaza eder.

Gerçekten büyük şaheserler, örneğin müzik alanında, hiçbir zaman sanatçı tarafından tek başına üretilmez. Böyle insanların medyum olduğunu, saf, göksel tonları özümseyerek duygusal yeteneklerine, alma kabiliyetlerine, spiritüel olgunluk ve teknik formasyonlarına göre ellerinden gelenin en iyisini ürettiklerini söylemiştim. Bu çağrı kendi

faydaları ve zevkleri için değildir. Tüm insanlık onların eserlerinden yararlanmalı ve zevk almalıdır. Sizlere bunu tekrar tekrar hatırlatacağım. Resim sanatının, edebiyatın, müzik ve her eğitici uğraşın ihmale uğramamasına özen gösterin. Hepsi de hayata karşı pozitif bir tavır almaya giden yolda önemli kilometre taşlarıdır.

*Hayata Karşı Alınan Tavır Felsefî Plânlama Ürünü Değil,
Bir Yaşama Tarzıdır ve Mevcut Esaslara Uyum
Sağlamaktır. Dinlerin Yanlışı.*

"Hayata karşı tavır" konusuna ilişkin bazı bölümler daha yazacağız. Zamanı geldikçe bu tavrın oluşmasındaki bütün pozitif tesirleri incelemek istiyorum.

Sanatı ele aldım ve müziğe hâkim faktör dedim. Ayrıca zihinsel aktivitenin üstün bir güç olmadığını da öğrendik. Can, herkesin yararına olacak şekilde, girişimlerin tasarlanmasında, karar verilmesinde ve değerlendirilmesinde belli bir rol oynar. Ama en başta bütün toplumun iyiliği düşünülmelidir. Ancak o zaman, örneğin teknoloji alanında icat yapacak birinin isteği yerine gelebilir. Bunlar sadece bireyin değil, aynı zamanda bütün bir milletin selâmeti için önemli ilkelerdir.

Hür iradesinden dolayı insan, olayları bağımsız bir tavırla yorumlayabilir. Nitekim her zihinsel faaliyette olduğu gibi, maddî temeller insana ya yardımcıdır ya da onu engeller. Sadece kendi yakın çevresi için değil, aynı zamanda genelde insanlara karşı tavrı için de böyledir.

Bu durumda kriterler, gelenek ve yasaya dayalı alışkanlıklar kadar, insanların koyduğu standartların kabul veya reddedilmesidir. Pozitif bakış bir ölçüde insanın bu alışkanlıkları kabul etme çabasıyla, hemcinslerinin mutluluğunu ar-

tırmak ve bir sonraki kuşağa daha iyi şartlar hazırlanmasına yardımcı olmak için mevcut bütün imkânlardan yararlanmasıyla ortaya çıkar.

Hayata karşı pozitif yaklaşım, isteyerek yapılan felsefî bir projenin sonucu değildir. Bireyin bir görüş açısı seçmesine yarayan önemli sorular ve olaylara karşı verdiği anî tepkilere dayalı bir hayat tarzıdır.

Ya kendi tecrübelerimiz yüzünden ya da nasibimize düşen hayat tarzı ile o çevredeki anlamlı değişikliklerin bir sonucu olarak ne kadar sık fikir değiştirmişizdir ya da fikir değiştirmek zorunda kalmışızdır!..

Hayat insanların fikirlerini oluşturur ve kararlarında onlara özgürlük tanır. Tabîî, daha önce söylediğim gibi, böyle kararların her biri spiritüel olgunluk ve ruhun alma kabiliyetine bağlıdır.

Buna göre hayatın anlamı hakkında her fikir değişmek zorundadır.

Öncelikle insanların çoğunluğu için hangi tesirlerin önemli olduğuna, hangi ilkelerin var olduğuna, hangilerinin oluşturulacağına ve hangi yollardan gidileceğine karar vermek isteriz.

Hedef, dostça ilişkilere dayalı bir hayatın çaba gösterilmeye değer olduğuna, bu sonuca ulaştıracak pek çok yolun bulunduğu ve gerekli eğitimin pek çok şekilde elde edilebileceğine dair bir kanaat sahibi olmaktır. Bir çocuk doğru şekilde eğitilirken sonraki yıllarda bu prensibi kabul etmesi için şartlandırılır.

Önemli bir geriletici unsur egoizmdir. Genç insanların eğitilmesini engeller, onların başkalarına karşı yardımsever olmalarını güçleştirir.

Sadece kendini düşünmesi inancıyla yetiştirilen bir insanda büyük olasılıkla bir dostluk duygusu gelişmeyecektir.

Ahenkli bir denge hâline dayalı sağlıklı bir varoluş,

gençler için izlenecek en iyi yoldur. Tabii ki bizler kaderimize tek başımıza hâkim olabilecek durumda değiliz.

Daha önceki bir bölümde bu konuyu tartışmış ve en şursuz seviyelerde olanlardan başlayarak göz kamaştırıcı bir parlaklık içinde bulunanlara kadar, şimdi çeşitli âlemlerde tekâmül etmek için çaba veren bütün ruhsal varlıkların bir gün tek bir ışıpta birleşecekleri sonucuna varmıştık. Toplumdan ayrılmış yalnız bir ruh varlığı asla bu hedefe varamaz.

Tabii bu bilgi aydınlanmış bir ruh varlığına yabancı değildir. İnkâr edilemez bir hakikat ve hedefe ulaşmak için gerekli bir şart olarak görür. İnsanlık çeşitli dinlerde bu temel hakikati Tanrı'nın emri olarak kabul etmiştir. Ebedî hayatın ilkeleri binlerce yıldan beri bilinmekte ve yüksek seviyeli ruhsal varlıklar tarafından dünyaya aktarılmaktadır. Ancak maddenin, tamahkârlığın ve dünya mallarının haksız dağıtılmasının sonucunda insanlık bu ebedî realiteden çok uzaklaşmıştır.

İnsanların insan ve eşya hakkındaki değer yargıları sadece dış görünüşe dayanmaktadır. İçsel değerleri unutmuslardır. Onların seviyesini yükseltip dış değerlerin çok üstüne çıkarmayı unutmuslardır. Ben şimdi, dinî toplumlara dönüşü yüceltmek istemiyorum. Aksine. Birçok mezhebin sınırı aşması ve abartılı dinî uygulamalar yüzünden anlayışla karşılanabilir Tanrı'yı reddediş hareketi epeyce gelişmiş ve tamamen zıt bir gidişe yol açmıştır.

Kilise'nin -hangi dalma ait olursa olsun- bu abartılı dinî uygulamalardan uzak durması da hayati önem taşımaktadır. Sadece kendisini dine veren insan iyidir, soyludur, söz ve eyleminde Tanrı tarafından din yolunda çalışması takdir olunmuştur, şeklindeki görüşleri desteklememelidir. Bunun yerine, yarı yolda birleşen görüşlerin birbirine yaklaştırılması gerçekleştirilmelidir.

Topluma adanmış bir hayat uzun süre ruhban sınıfının imtiyazı olarak bilindi. Bütün maddî zevklerden vazgeçmekle bağlantılı görülüyor ve böyle insanların hayatı hemen tüm dünyanın gözünde kefaret ödeme şeklinde yapılan bir fedakârlık gibi düşünülüyordu. Nitekim kendileri de dünyadan vazgeçmelerine, özellikle var olmayan bir cehennem korkusuyla ruhlarını daha yüksek bir hayata hazırlamak gözüyle bakıyorlardı. Toplum hizmeti fikri, bu bakımdan bir aldatmaca olmuştu.

Toplum hayatı tam bir kendini verme, başkalarının istek ve arzularına boyun eğme anlamına gelmez. Bir başka yardım tarzıdır. Yardım ve fedakârlık etmek için, insanın saygı, ilgi ve istekle kendini hencinslerine adayışıdır.

Herkes toplum için ve toplumla yaşayabilir. Kişisel arzulardan uzak kalmayı, dünyasal ihtiyaçların değersiz olduğunu düşünmeyi gerektirmez.

Hayata karşı sağlıklı tavrın bir parçası da, dünya nimetlerinden kendiniz yararlandığınız ölçüde hencinslerinizin de aynı zevki almalarını çok görmemektir. Kendi kişiliğinizin sınırlarını aşmadan yardıma, sevgiyle hizmete hazır olun.

Kölelik derecesine varan hizmet, iyilik değil, zayıflık belirtisidir. Öyleyse doğru davranışı bulmak için sağlıklı bir ölçü gereklidir. Burada insanları çocukluktan itibaren bu amaçla eğitmenin, mantıklı fikirler ve inandırıcı örneklerle gözlerini açarak hencinslerine karşı kişiliğini zenginleştiren güzel bir tavır almaya sevk etmenin gerekliliği ortaya çıkıyor.

Bundan sonra dikkatimizi toplum içinde ve toplum için yaşamaya vereceğiz. Daha pek çok temas noktaları ve her düşünen insanın açıklamasından memnunluk duyacağı bazı problemler var.

*İnsanın Hayatını Kazanması Hakkında Bazı Düşünceler.
Topluluk ve Toplum.*

Hayata doğru yaklaşım için temel şart olarak diğer insanlara karşı uygun tavır konusunun henüz sonuna gelmiş değilim. Ele almamız gereken daha birçok yönleri var.

Uygun bir felsefe, sonsuz hayat ve Tanrı inancının benimsenmesinin yanı sıra uygarlığıyla, günlük istekleriyle varoluş hakkında kişisel bir görüşe de ihtiyaç gösterir.

Çok geniş bir konudur; en önemli meselelerinden bazılarını, özellikle insanın hayatını kazanmasına yönelik tavrını açıklayacağım.

Herkesin zorunlulukları ve hakları konusunda kendine göre bir fikri vardır ve herkes kendi yöntemleriyle bunların üstesinden gelmeye çalışır. Hiçbir iki insan aynı tekâmül seviyesinde olmadığından bu işte belirlenmiş bir yöntem de yoktur. Bir faktör herkes için geçerlidir: Çalışmak suretiyle dünya malına hak kazanmak, kendi değerini ortaya çıkarmak ve kendi geçiminden hemcinslerini sorumlu tutmamak ihtiyacı.

Esaret kavramı kullanım alanından kalkmış olsa bile, ne yazık ki dünyada esaret hayatı yaşayan pek çok insan vardır. Bir sisteme ne ad verildiği değil, sadece ne gibi bir tesiri olduğu önemlidir. Bireyin kişisel özgürlüğü tamamen gözardı edilip dünyada sadece birkaç kişinin yararına, insan gücüyle inşa edilmiş ne kadar çok tesis olduğunu düşünmek acı geliyor. İnsanları canavarlaştıran her zaman maddeye karşı hatalı tavır, dünya malı ve güç edinme hırsı olmuştur. Genelde kitleleri, bazen bütün bir milleti bile tesiri altında bırakır.

Genelde insanlara karşı yanlış tavrın kalıcı sonuçlar doğurmayacağı gibi, bireyin iş yerinde arkadaşlarıyla olan ilişkilerinde benzer tepkilerle karşılaşılacaktır.

Meslek hayatında astlar ve üstler insanî seviyede eşit ol-

malıdır. Sadece yaptıkları işlerde farklılıklar bulunmaktadır.

Meslekî çalışmalarda alt kademede yer almak yozlaşarak boyun eğme hâlini almamalı ve üst kademedен böyle bir talep gelmemelidir.

İnsanlar hakkında geçmişlerine ve yüksek denilen öğrenimlerine bakılarak farklı bir değer ölçüsüne göre karar verildiği yerde hiçbir uyum ve buna bağlı olarak hiçbir gelişme beklenemez. Meslek hayatındaki işbirliğinin temel kuralı, bu beraberlikten arzu edilen sonuçlar çıkması bekleniyorsa, herkese saygı ve anlayış gösterilmesidir. Bu alanda öteâlemeden gelen yardımlar önemlidir. İyi bedensiz varlıkların rehberliğinde yaşayan bir şirket müdürü, kuruluşunda kendisine düşman kişilerle pek fazla karşılaşmayacaktır.

Yeryüzünün ötesindeki güçlere doğru şahsiyetsiz ve küstah tutumuyla teknolojinin aşırı bir hızda gelişmesi sonucu insan varoluşuna yeterli önem verilmemektedir. Bu durum, sonsuza uzanan değerlerin ve Tanrı'ya olan bağlılığın genelde inkârına yol açıyor. Bu bağlılık ruh ve can için o kadar kesinlikle gereklidir ki, evrensel sevgi olmaksızın ve toplumu bir bütün tarzında düşünmeksizin geliştirilen bütün büyük teknik başarılar bir gün yeniden ortadan kalkacaktır.

Güç kazanma tutkusunun tatmini için ruhsal yeteneklerin akla gelebilecek her alanda düşüncesizce kullanılması aslında onların ilâhiliğine karşı saygısızlıktır. İnsanlık tevazuyu unutmıştır.

Hangi alanda olursa olsun, tevazu bütün girişimlerinde insanlığa yol gösteren bir rehber olmalıdır.

Bir kere daha işaret etmek isterim ki yaptıkları işte doyum ve mutluluk arayan meslek sahibi insanlar, hayata karşı pozitif bir yaklaşımla birlikte ve emeklerinin amaç ve gerekliliği hakkında şuurlu, açık bir kavrayışı benimsemelidir.

Bu konuda detaylı açıklamalar bekleyenler için uzun bir makale yazabilirdim. Ancak tebliğlerimin gayesi bu değil.

Ben sadece, hayata karşı pozitif bir tavrın temel şartlarından söz etmek istiyorum. Konuyu kapsamlı bir şekilde ele almak bütün pozitif ve negatif unsurların irdelenmesini gerektirirdi.

Burada bir gözlemimi daha eklemeliyim. Meslek nadiren çağrıdır; özellikle bilek gücüyle mekanik bir iş yapıldığında çağrı değildir. Bir can ve ruhun tekâmül ihtiyacını asla karşılamayacaktır. O hâlde günlük hayat çarkının monotonluğunu, boşluğunu dengeleyecek ek bir ilgi alanı bulmak gereklidir. Ancak bilek gücüyle yapılan işin belli, uygun bir hayat standardı sağladığı bilgisi, kazanılan paranın verilen emek karşılığı olduğuna ve hak etmeden alınmadığına dair bir vazife hissi, bir doyum yaratır. Vazife hissi insanı güçlü ve özgür kılar, neşeli ve mutlu olmasına hak tanır. Zevk duymadan yapılan işten bir sonuç çıkmaz. Yetenekleri sonuna kadar kullanarak yürütülen bir vazife, insanı nimetlere gark eder. Ne zaman ve hangi şekilde olacağı söylenemez. Zamanında, zahmetleri dikkat çekmemiş görünse bile böyledir.

İnsan kendi yaptığı işlere karşı aldığı bütün tepkileri bilecek durumda değildir. Çoğu zaman masmavi bir semadan yüzüne gülen bir şans gibi görünen bir olay belki de geçmiş gayretlerinin ödülüdür.

Öteâlemle irtibatlar hakkında bütün sırları açıklamaya yetkili değilim, ama diyebilirim ki en küçük ve en mütevazı girişimlerde bile, sonsuz ilâhî yasalarla uyumlu olarak kozmik enerjiler faaliyettedir.

"İnsan tek başına kaderini tayin edemez" derler, ama kimse inanmasın. Onun hür iradesi var. Hemcinslerine yararlı olacak şekilde güç kazanma ve haris düşüncelerle kısıtlanmamış pozitif niyetler besliyorsa, sadece yardımsever, iyi ruhları kendisine çekecektir. Tabii ki bu, daima temiz bir vicdanla işine gitmesine bağlıdır.

Bu fikirler bizi şu sonuca götürüyor: **Hiç kimse hemcinslerini ve toplumu düşünmeksizin mutlu bir hayat süremez.**

Ama sadece topluluk insanları biraraya getirmez. Toplum da biraz düşünmek gerekir. Topluluk içinde sınıf ayrımı olmadığı hâlde toplum maddî görüşlere göre sınıflandırılır. Bir insanın geçmişindeki hayat tarzı, öğrenim durumu, spor vs. gibi bedensel yetenekleri, çeşitli sosyal sınıfların belirlenmesinde geçerli olan niteliklerdir. Bu hususlara özen gösterilmesi gerekir, çünkü topluluğu etkiler. Toplum insanları geçmişteki hayat tarzı, çevre ve öğrenimlerini göz önüne almadan değerlendirmeye hazır olmadığı sürece adalet ve insanların hayatlarını etkileyen her şeyde birçok yanlışlıklar yapılacaktır.

Spiritüel olgunluk bir insanın yetişme tarzı ve öğrenimi ile elele gitmez. Dünyada yapılan hatalar buradan gelir, yani lider olmayan liderlerin, insanları büyüleme yeteneğine sahip olduklarından dolayı kitlelere hükmeden liderlerin yaptığı hatalar.

Bununla beraber şimdilik sosyal sınıflar olmaksızın dünyayı düşünmek mümkün değil. En azından insanlara, benzer ilgileri olan diğer insanlarla biraraya gelme ve bu beraberlikten zevk alma fırsatı veriyor. Nitekim değişiklikler olacaktır. Aslında yüksek öğrenim için maddî temellerin - maddî servet demek istiyorum- bundan böyle seçici faktör sayılmaması dolayısıyla değişim başlamış olmaktadır.

İlerlemiş bir ruhun çoğu zaman mütevazı bir çevrede enkarne olduğundan, çünkü maddî servetin bu kişinin tekâmülüne yol açacak yerde daha çok onu engelleme olasılığı bulunmasından söz etmiştim. Bu idrak, genel bilgi hâline geldiğinde, toplum engelleri yıkacak ve insanlığa rehberlik edecek en iyi kişileri seçecektir.

*Hayata Karşı Sağlam Bir Tavır Almak İçin Yeniden
Düzenlenmenin Temeli Olarak Kişisel Yargı,
Cesaret ve Kendine Güven.*

Hayata karşı sağlam bir tavır almanın daha değineceğim birçok yönü var. Bunlar insanların yolunu açacak, bir hedef gösterecek; onlar da bu hedefe doğru ilerlemek için günlük hayatlarında izlemeye kararlı oldukları kurallara bağlı kalacaklardır.

Böyle kurallar insanın sadece kendisine değil, eşit derecede herkese uygulanır olmasıyla özel bir olgunluk, tecrübe veya akademik öğrenim gerektirmemesiyle bir anlam kazanıyor. Bunlar sadece iyilik yapma ve uygun hareket etme arzusu taşıyan temel tavırlardır.

Aynı şekilde bireyin hayata karşı ya pozitif ya da negatif bir tavrı vardır. Milletler veya ortak çıkarlarla birbirlerine bağlanmış insan toplulukları için de böyledir.

Bir milletin hayat felsefesi, politikasına ve diğer ülkelere karşı almış olduğu tavıra yansımaktadır. Bu felsefe herhangi bir şekilde iktidara gelmiş ve kitlelerin güvenini kazanmış bir azınlık tarafından temsil edilir. Başkanların çoğu zaman kendileri ve yakın çevreleri için bir hayat felsefeleri vardır ki bu iyidir. Ama sık sık, kendilerinin hak ve hakikati bulma çabalarının karşısına dikilen güçlerin elinde bir araç durumundadırlar.

Gayet büyük çelişkilerin yaşandığı bu çağda, sadece pozitif enerjilerin hâkim olacağı ve hiçbir negatif tesirin bulunmayacağı bir temel atmak herhalde kolay değildir. Bu işin ideali, her şeyi kucaklayan sevgiyle ve benlikten uzak sadakatle apaçık yönlendirilen bir kişi veya grup bulmak olacaktır. Ama kim onları denemeye tâbi tutacaktır? Böyle faziletleri nasıl tanıyacaklardır?

Ben açıkça belirtmek istiyorum ki, insanların çoğunluğu

veya en azından hükümet çevrelerinde güçlü bir mevki olanlar hayata karşı dengeli bir bakış edinmedikleri sürece böyle bir rüyanın gerçekleşmesi mümkün olmayacaktır.

Bu yüzden bu meseleyi bir tarafa bırakalım da onun yerine düşüncelerimizi, bu rüyaların rüyasına hür irade ile erişmesi gereken ve erişecek olan birey üzerinde yoğunlaştıralım.

Şimdi temel kuralları özetlemek istiyorum.

İlk başta madde dünyası ve sonsuz değerleri ile, enerjileri ile tüm evren arasındaki bağlar karşısında doğru yaklaşım mevcut olmalıdır. Ondan sonra maddenin ve dünya malının doğru değerlendirilmesi gelir, yani insanın dünya malı üstündeki hakkı ve onu kendi başına bir amaç değil de ancak bir amaca götüren vasıta olarak kullanma zorunluluğu. Birey böylece evrende ve dünyada yerini alabilir.

Sıra şu fikre geliyor: İnsan için dünyasal varoluşun amacı nedir? Sonsuz, şaşmaz yasalara göre insan tekâmül edecek, sonunda aynı hedefe doğru ilerlemeye çalışan diğer ruhsal varlıklarla birlikte sonsuz mutluluğa kavuşacaktır. İnsan bu gidişten de, nihaî gayeye kendi hür iradesiyle ulaşacağı gerçeğinden de kaçamaz. Her ruh varlığında başlıca özellik hür iradedir. Onunla hayata bakışını saptayabilir, bunu değiştirebilir, ona uygun şekilde yaşar ve çalışır.

Çevresindeki her şeyin değerine karar vermek, başka herhangi bir görüşten oldukça bağımsız bir şekilde kendi hür yargılama hakkına sahip olmak insanın hayat tarzını geliştirmesinde çok önemlidir. Hangi meselelerde hareket serbestliğine izin verildiğini, ne zaman ve hangi şekilde ihtiyatlı hareket etmenin veya uyum sağlamanın gerektiğini bilme yeteneği de bu kapsamda düşünülmelidir.

Ben prensipler ortaya koyamam, bunların insanların çoğunluğuna faydası dokunacak olsa bile. Böylesine mükemmel bir tertipte spiritüel yaptırım eksikliği duyulmaz. Hu-

zurlu düşünce ile elde edilen uyumlu bir denge çoğu insanın uygun bir hayat tarzı bulmasına yardımcı olacaktır. Tabii ki "çoğu insan" demekle tekâmül yolunu seçmiş, ya da en azından bunu yapmaya çalışanların çoğunluğunu kastediyorum.

Hayata karşı sağlam bir tavır cesaret ister. Bu, muazzam bir hata yaptığınız apaçık ortaya çıktığı zaman dahi, kendine sarsılmaz güven demektir. Yanlışlarınızdan öğrenin. Onların üzerinde durmayın. Negatif duyguları atın. Islah olmak için sağlam bir kararla işe başlayın. Hayatın farklı yorumlanmış olması yeterlidir, doğru dengeyi bulmak arkasından gelecektir.

Büyük servetleri ve maddî değerleri daima en arzu edilir hedef olarak gören bir kimsenin şimdi benim öğretilerimle hayat tarzını değiştirmesi gerektiği sonucuna vardığını düşünelim. Sahip olduğu her şeyden bir anda vazgeçmeyecek, elindekini dağıtmayacak, heba olup gitmesine izin vermeyecektir. Bu çok yanlış olurdu. Niyetinde samimî ise servetinin toplum yararına kullanılması için bir zemin hazırlayacak, kısa zamanda bunun kendisine ne kadar çok iç özgürlük ve mutluluk getirdiğini fark edecektir. Böyle bir değişikliğin plânlanması bile beni haklı çıkarır. İyiliği ve cömertliğine karşılık çoğu zaman nankörlükten başka bir şey görmeyeceği korkusu onu bu işten vazgeçirmemelidir. Başarı ölçüsü o değildir. Kendi kişiliğinde başarıya hak kazanmıştır.

Pozitif bir hayat görüşüne götüren çeşitli unsurlar konusu henüz bitmedi. Ancak görüş noktalarını sadece sıralamış olmaktan kaçınmak istedim ve bu yüzden konu dışına çıktım. Bunun için özür dilerim, ama pek çok okuyucuya faydalı olacak pratik bir görüş sunmuş olduğumu ümit ediyorum.

Çeşitli fikirlerin tek tek irdelenmesi gerektiğini düşündüğüm için bugünlük kapatıyorum.

Bilgi ve Bilgeliğin Değeri ve Avantajı.

Bugün dün bıraktığım yerden devam etmek istiyorum. Herkesin hayat hakkında kendine göre bir fikri vardır; onu elbise değiştirir gibi bir anda kenara atıp yeni bir hayat görüşünü benimseyemez. Yeniden uyum sağlamak büyük sabır işidir. Daha önce anlattığım gibi, insanın kendine karşı sabrı, anlayış ve bağışlayıcılık.

Bu konuyla ilgili bölümleri, paragrafları yeniden okumanız gerektiğini hatırlatmalıyım. İnsanın ekseninde bulunduğu bir çember gibi, hayatın ihtiyaçları hakkında fikirler, görüşler ve yorumlar temelden yukarıya giden yol boyunca işaret direkleri gibi sıralanmışlardır. Yükselirken onlar size rehber olacaktır. Geniş kapsamlı bir tablo ortaya çıkıyor. Her ihtiyaç, kabul edilmek istenen her inanç, gözlemcinin, yani samimiyetle tekâmül etmeye çalışan kişinin bakış noktasından eşit uzaklıktadır. Her biri istenen sonuç için esastır ve aynı derecede önemlidir.

Makul hiçbir bakış açısı görmezlikten gelinemez. Her faset açıkça görülüp anlaşılmadıkça asla bir ahenk kurulamaz.

Tablomuzun tümü için gerekli bazı kavramlar ve temel kurallar hâlâ eksiktir. Bu bölümde onları ele alacağım.

Her şeyden önce bilgi ve bilgelik kazanma çabasından bahsetmek istiyorum. Derecesi değişebilirse de herkesin bu çabayı göstermesi esastır. Bilginin tek başına nihaî hedef olmayabileceğine dikkat çekmişim. Uygulamalı bilgi -bununla insanlığın menfaati için kullanılır bilgiyi kastediyorum- bir kimsenin üzerine aldığı vazifenin yerine getirilmesini temsil eder. Ve böyle bir vazife bir kısmı bu hayatta, geri kalanı daha sonraki bir hayatta yapılsın diye bölünemez. Böyle bir durumda tekâmülün geri kalması muhakkaktır.

Her kim ilerlemek ve daha yüce bir âleme liyakat kazan-

mak arzusuyla dünyaya gelirse, bu temel kuralı her zaman göz önünde bulundurmak zorundadır.

Tabii ki meslekler ve bilgi alanları var, örneğin çeşitli bilim dalları. Burada topluma nasıl hizmet edilebileceğini görmek kolay değildir, ama aslında amacı toplumun yararına olmayan bir tek bilim dalı bile yoktur. Pratikte hepsi hayatla, uygarlık ve kültürün yasalarıyla doğrudan ilişkilidir. Hepsi, sağlıklı, tekâmülcü bir varoluşun ihtiyaçlarını ele alır, bundan dolayı bilginin temelidir ve bilginin yükselmesini teşvik eder.

Elde edilmiş bilgi, bir dereceye kadar, yeni hayat formlarının yaratılmasında kullanılmaktadır. İnsanlar için dünyasal var oluşu daha rahat bir hâle getirmek maksadıyla, bir dereceye kadar, kozmostan ve mevcut tüm enerjilerden yeni olanaklar yaratacak araştırmalar yapılmaktadır. Ama bütün bu girişimlerin altında yatan düşünceler başka bir istikametten gelseydi, yani bahsettiğim istikametten ve başlıca ilgi bireyin başarısına, şöhretine ve itibarına yönelik olmasaydı hepsi nasıl çok daha değerli olabilirdi!..

Bazı büyük icat, keşif ve bilimsel araştırmaların faydalı sonuçları kullanılmadan öylece bekliyor. Sebebi açık, yani bir kimsenin yanındakine belli etmeden üstünlük kazanmak istemesi, ki sonuçta bu alanlarda hiçbir ilerleme olmuyor. Bunlar insanlık için ya kayıptır ya da çok sonraki bir tarihte onlardan yararlanacaktır. İnsanlığa artan bir şekilde teslimiyet hızlı bir gelişime yol açabilir, böylece uzun bir zaman önce hayat için çok daha sağlam ve daha değerli bir temel atılabilirdi. Ne yazık ki bilimin tüm dallarında durum böyledir. Tıpta da köklü değişiklikler olması gerekirken fazla bir ilerleme kaydedilmemiştir.

Bilgi ve bilgelik arasında da bir ayrım yaptık. Kabul edelim ki birincisi ikincisine yol açar, ama bu, "bilgelik" kelimesinin ifade etmesi gereken anlamın küçük bir parçasıdır. Böy-

lece bir kere daha her şeyi kucaklayan sevgiye geliyoruz. O da hayata sağlam bakışın bir parçası.

Bilgelik, bilginin uygulanmasıdır, ama en iyi anlamda, tüm pozitif enerjilerle. Ben dünyada elde edilebilen ve -dediğim gibi- hiçbir şekilde, öteâlemde mutlak mükemmelliğe yol açacak bilgelikle mukayese edilemeyen bilgelikten söz etmek arzusundayım. Bu, hem insanın, hem de hâlihazırda daha aydınlık durumda olan biz ruhsal varlıkların, hâlâ sonsuz bir şekilde uzak kalmış olduğumuz nihaî hakikatlerin keşfini akla getiriyor.

Eğer biz yine de bu kavrama yeryüzündekiler için geçerlilik tanırsak, en azından yalnızca bilginin, ruhsuz tecrübe ve bilgi birikiminin bilgelik kazanmak için yeterli olmadığı şartını koymalıyız. Ruh burada anlamlı bir rol oynamalıdır; sadece hayatî enerji olarak değil de duygusal bir tarzda reaksiyon verme kapasitesi ile. Bu tür bir his, her bilgiyi hafızaya yüklemeye önce ona ne gibi bir değer ve yarar atfedilebileceğine karar vermelidir.

Okulunu bitirince paldır küldür yepyeni bir sahaya atılan ve her şeyi yeniden öğrenmeye başlayan, öğrenmiş olduklarını uygulamaya koymadan yeni bilgiler edinen bazı kültürlü insanlar vardır. Mümkündür ki bir kimse tahsilini bitirdikten sonra onca zaman başkalarının etkisiyle ümit verici olduğuna inandığı bu çalışmaların -tabîi hepsi maddî anlamda- kendi plânlarına uygun düşmediğini anlar. Böylece cesaretle yeniden başlar. Burada ancak diğer insanlara hizmet arzusu kararı etkileyen faktör olduğu takdirde buna hakkı vardır ve hakikî değer taşır. Diğer her durumda yapılan, bilginin nihaî kıymeti hakkında tam bir yanlış yorumlamadır ve genellikle korkusuzca ve kararlılıkla hayat vazifeleriyle karşılaşmada yetersizlik ifade eder. İnsanlık bu kimsenin kendisinden ve eğitiminden asla fayda görmeyecektir. O da, bilgi susamışlığı ile öyle müşkül bir hâlde tedirgindir ki

yaptığı işten pek zevk alamayacaktır.

Benim eleştirilerim bilimlere ve onlardan çıkarılacak bilgiye yönelik. Ancak insan varoluşunda bilgi ve bilgelik elde edilebilecek başka sahalar da vardır. Akademik çalışmalara girmek her zaman gerekli değildir. Bunlar artık günümüzde araştırma ve ilerleme ihtiyaçları için arzu edilen beklentilere cevap vermiyorlar; en azından çoğu durumda.

Ne kitap okuyan, ne de yazan, pratik bilgi ve tecrübelerini doğa ile yakın bağlarından elde eden mütevazı ve gösterişsiz insanları düşünelim. Çoğu zaman nasıl çok bilgi ve bilgiğe sahiptirler! Doğaya olan yakınlıklarıyla kapalı mekânlarda yaşayan insanlardan çok daha sıkıntısız ve daha saf bir duygusal hayatı korumuşlardır. İnsanın kusurlarını bilir, isteyerek, şükranla, Tanrı'nın inayetine sığınır. Huzurlu yapılarıyla insanların karakterlerini öğrenecek zaman bulurlar. Yalnızlık içinde yaşadıklarından büyük şehirde oturan bir insandan çok daha fazla yardımlaşmaya muhtaçtırlar. En azından bu ihtiyacın şiddetle farkındadırlar. Bu nedenle samimî bir toplum oluştururlar. **Düşünmeye gerek duymaksızın** bir kimsenin komşusunun yardımına koşmakla vazifeli olduğunu bilirler.

Faydalı olduğu söylenen birbiriyle ilişkili hayat şartları inanılmaz bir ilerleme gibi görünmekteyse de, sonuçta, doğanın kucağında yaşayan bu sağlıklı insanlara zarar verecektir.

***Kişilik İncelemesinde İnsanî Vasıfların Değerlendirilmesi.
Kendisini Kabul Ettirmek İçin Haklı veya Abartılı Arzu.***

Bir kere daha hayata karşı pozitif tavır oluşturmaya yardımcı bazı yeni konuları araştıralım.

Hedef değişmemektedir, ancak karşılıklı ilişkileri anlat-

maya birkaç kelime yeterli olmuyor ve bu ilişkiler anlaşılıp uygulanacaksa onları anlatmak da önem kazanıyor.

Bu bakımdan kişiliği oluşturan bütün insanî vasıfları tetkik etmek gerekir. İyi mi kötü mü, merhametli mi ilgisiz mi, bencil mi elci mi, gösterişten uzak mı hırslı mı, ağırbaşlı mı saldırgan mı?

Bu farklılıkları tetkik edecek ve her vasıf için kaç tane seviye ve derece bulunduğunu anlayacak olursak -daha önce belirttiğim gibi- bir kimse için geçerli olan şeyin başkaları için geçerli olmadığını göreceğiz. İnsanlar hakkında tek bir ölçüye göre karar verilemez. Hemcinslerimizin kişiliğini öğrenirken de, karşılaştığımız insanların karakterini araştırırken de böyledir.

İlk önce başkaları hakkında kendi özelliklerimize göre hüküm vermeye kalkışıyoruz, ya da en azından kişilik özelliklerini ve bunların belirtilerini kendimizinkilerle kıyaslıyoruz. İyi bir fikir edinmeye, diğer kişinin şu veya bu özelliği ile üstün mü, aşağı mı olduğunu anlamaya çalıştığımız takdirde bunun bir değeri olabilir. Ve burada kesinlikle doğru bir yorum yapılmalı, kimseyi aşağılamadan fikir edinilmelidir. Tek arzumuz, kişinin o özelliğini tanımak ve genel kişilik çerçevesi içinde ifade etmek olmalıdır.

İnsan tabiatı bilgisini ve birey için kendini yargılamayı öğrenmenin önemini anlatmıştık. Bu konunun diğer insanlarla günlük temaslarımızda da hayatî önemi vardır, çünkü anlayış ve bağışlayıcılık olmadıkça, kişilikleri kendi bütünlükleri içinde değerlendirmedikçe sosyal hayat ne başarılı ne de yararlıdır.

Bu noktada insanın kendisini ön plâna çıkarma arzusu- nu tetkik edeceğiz. Herkeste belli bir dereceye kadar bulunması normaldir.

Kendini tanıtmak, değerini ispatlama arzusu duymayan insan isteksizdir, beceriksizdir ve irade gücü tamamen kay-

bolmuştur. Hayat yolunda kayıtsız bir şekilde sürüklenecek, yaşadığı günün önünü ardını düşünmeyerek başka insanlara bir parazit gibi yapışacak ve onların hayat tarzına aşağı yukarı kendisini adapte edecektir.

Hayatta şu veya bu çevrede bir şey başararak oraya damgasını vurmak insan tabiatında var olan bir içgüdüdür. Kaderinde fikrî bir çalışma mevcut değilse ve bu alanda kendini göstermesine yol açacak bir yeteneği de yoksa, beden gücüne bağlı bir işe konsantre olacak ve o işte ustalaşmaya kadar içi rahat etmeyecektir. Diğer alanlarda geçerli olan prensip burada da geçerlidir. İzlenecek doğru yol, orta yoldur. Değerinizin bilineceği bir çevrede kendinize saygı uyandırın. Her zaman tevazu ile, ama sakın bir kararlılıkla. Hayattaki her durumda insanın karşılaştığı engeller kendisini gösterme konusunda duyduğu sağlıklı bir arzuyla aşılabılır. Yenilecek güçlükler tabii ki vardır. Gözü yılmaması gerektiğini bilen, amacından sapmamakta kararlı olan insan, kendisine saygı uyandıracak ve tayin edilmiş hedefine ulaşacaktır. Kendine olan saygısı onu, bunu yapmaya zorlar. Kişiliğini ne dereceye kadar ortaya koyacağı hakkında kesin bir sezgisi vardır.

Ancak bu konuda çoğu zaman içinden gelen sese karşı koyar ve bir engeli aşarken aslında gerektiğinden daha çok enerji harcar. Kişisel prestij sağlamak için hissettiği abartılı dürtü aşırı gayret sarf ettirir. Yanlış hevesi yüzünden tatmin olacak ama ne bulacaktır? Sonuç acı hayal kırıklığı ve ümitsizliktir. Örnek aramamıza gerek yok. Herkes ya kendi başından geçmek suretiyle ya da toplumun her seviyesinde gördüğü talihsizlik örnekleriyle bu tür olaylara alışkıdır.

Doğru davranış içinde insanın hayatta kendine uygun yeri bilme kabiliyeti vardır. Herkes bu kabiliyeti elde edebilir, ancak kendi mizacını dürüstlikle incelemeyi gerektirir. Tabii bu da, meseleleri açıkça ve hakikat ışığında görebilen

sağlıklı bir ruhla yapılabilir. Engellenmiş bir can kendi yeteneğini ortaya çıkaramaz ve bu yüzden ya başına gelene razı olacak ya da yapamayacağını bile bile hedefi şaşırarak, gerekli ve faydalı olmasa da kendi kişiliğini ortaya koymak için kontrolsüz ve düşüncesizce mücadele edecektir.

Tıp doktorluğum sırasında buna benzer vakalara müdahale etmek durumunda kalmıştım. Uzun uzun cesaretlendirici konuşmalarla ve dikkatle, anlayışla hastanın ruhuna nüfuz etmek suretiyle, hiçbir engelle karşılaşmadan hedefine ulaşmış tamamen yanlış düşüncelerin tükettiği enerjinin yenilenmesine yardımcı olabiliyordum.

Kişiliğini ortaya koymaya çalışmayan bir insanın sonu felâket olabilir. Bu tutum onu hayattan tamamen vazgeçmeye, hatta intihara kadar götürebilir.

Hayata sağlıklı bakış içinde, aşırılığa kaçmaya yer yoktur, ama insanın kendi kişiliğini ortaya koymasını vurgulamanın da bir yoludur.

Çocuklarda bu arzu büyüklerde olduğundan çok daha dikkati çekecek derecede kendini gösterir. Bunu bir kusur, bir kişilik bozukluğu gibi düşünmemeli, bastırmaya çalışmamalısınız. Çocuğun kişiliğini ortaya koyma gayreti uygun şekilde yönlendirilmeli, hayal kırıklığına yol açabilecek hedefler tayin etmenin sonucunda neler olabileceği ona açıkça anlatılmalıdır. Çocuğa kabul ettirilecek temel ilkeler konusunda sadece kişisel tecrübeyle karar verilebilir; baskıyla, imkân tanımamakla veya katı cezalarla olamaz.

Günlük hayatın sürekli baskısı, yetişkini, kişiliğini ortaya koymaya daha fazla özen göstermeye, bu kavramları kendi hayatına geçirmeye zorlar. Daha yüksek bir bakış açısından kendisini inceleme kabiliyetini kazanması şarttır. Dürüst bir özeleştiri vasıtasıyla kişiliğine uyumlu olarak yeterli, abartılı veya eksik özen gösterdiğini fark etmeye çalışmalıdır. Bu, kendini eğitmenin, kendini yargılamanın bir derece-

sidir ve ancak dürüstlükle yapıldığı takdirde başarılı olur.

Benim düşünce akışlarımı izlemeye ve uygulamaya istekli olanlara önemli vazifeler vermek zorundayım. Madde karşısında doğru yaklaşım çabucak bulunamıyorsa gevşemeyin, ümitsizliğe kapılmayın. "İnsanoğlu hatadan ârî değildir" derler; oysa ben "hiç kimse hatadan ârî değildir" demeliyim. Hata kesinlikle başarının temelidir, çünkü hataya karşı savaş, güvenli, tedricî bir ilerleme gösterir.

Burada üzerinde çalıştığımız mozayiğe küçük bir taş daha ekledik ve yeni taşlar bulmak için gözümüzü açmalıyız. Sizlere daha çok şeyler anlatacağım. Tebliğlerimi merakla beklediğinizi umarım.

Gerçekle Yüzleşme Cesareti, İnsanın Yetişme Tarzı ve Çevresinin Engelleyici Tesiri.

Pek çok fikir adamı, filozof ve bu alanda uzmanlaşmış diğer bazı kişilerin yakından incelediği bir konu olan hayata pozitif bakıştan söz ederken onların açıklamalarına ilâveler yapmamın şart olduğunu hissediyorum.

Arada küçük bir fark bulunduğunu kabul etmeniz gerekecek. Yeryüzünde meselelere materyalist görüşle bakıldığına kavramlar çoğu zaman biraz değişmiş oluyor, bazen arkadaki öne çıkarılıyor. Tabii ki yeryüzü hayatının bir sonu olduğu ve her şeye sadece bir hayat süresi kadar kavuşulabileceği düşüncesi yüzünden daha uzağı gören bir yaklaşımın eksikliği duyuluyor. Hakikate biraz daha yaklaşmak istiyorsanız meseleleri ele alacağınız daha yüksek bir dayanak noktası bulmanız gerekmektedir.

Buna ilâve edeceğim bir husus var: Doktor olarak nörolog ve psikiyatristlerin fikirleri ile birlikte konuyu bütün tıbbî yönleriyle düşünüyorum. Daha önceki tebliğlerimde, dok-

torların tedavi esnasında ruhu göz önüne alması gerektiğini, ruhun günlük şartlara, hayatın amacının yorumlanmasına ve bu görüş açısına tesir edebilecek bütün unsurlara ne kadar çok tâbi olduğunu ayrıntılı bir şekilde açıklamıştım. Bu bakımdan psişik rahatsızlıkların tedavisi organik bir hastalık gibi, sadece bedeni ilgilendiren bir operasyon değildir ve daha zordur. Psikiyatrist kendi bireysel tarzıyla çevre ve alışkanlıklardan gelen reaksiyonları incelerken can ve ruh üzerindeki elle tutulması mümkün olmayan tesirleri araştıracaktır.

Can üzerindeki bütün bu tesirleri söz konusu ediyorum. Bu tesirler ve bunların sonucunda ortaya çıkan hâller genellikle hâlâ pek önemsenmiyor.

Demiştim ki, organik hastalık vakalarında sadece beden üzerinde duruluyor. Her organik hastalığın kökeninin hasta veya engellenmiş bir canda bulunduğu konusunda, ısrarla ifade ettiğim öğretime karşı bir çelişki olmasını istemedim. Burada anlatmaya çalıştığım, organik hastalık durumunda sadece fizik bedenin muayene edilmesi. Çünkü hasta organ gözle görülüyor, dokunulabiliyor, ölçülebiliyor ve ameliyatla alınabiliyor.

Sebebin araştırılması ikinci derecede. Bunu tekrarlayarak size hatırlatıyorum. Yanlış anlaşılmasın.

Aslında çoğu kimseler için söylediklerim gayet açık ve yeni bir şey değil. Yine de biliyorum ki bu konu, çalışmalarımızda canın asıl önemini temel aldığımız takdirde tamamen anlaşılmuş olacaktır.

Pek çok insan bir başarısızlığın sebebini, söz konusu olay karşısında yanlış bir tavır içine girmiş olmasına bağlamayı aklından bile geçirmeyerek, vicdanını rahatlatmak için kabahati kendinden başka her yerde arayacak kadar ileri gider. Meselenin üzerine ciddiyetle eğilerek cesaretini toplayıp gerçeğe yüzleşmek yerine kendi kendisine yalan söyler.

Hatalarınızdan bir şeyler öğrenin. Onlardan başkalarını sorumlu tutmayın. Çoğu olayda sebepler sizin içinizde durmaktadır. Dikkatle düşünürseniz her şey açığa kavuşacak, yanlışlıklar olmayacaktır.

Gerçekle yüzleşme cesareti aynı zamanda hayata karşı pozitif tavrın bir parçasıdır. Herkes doğru ile yanlış arasındaki farkı ve belli bir olayda yanlış hareket edip etmediğini bilir. Meseleyi bir kere daha düşünerek bu konudaki pozitif ve objektif tesirleri incelemek için bu yeteneğini kullanması yeterlidir. Bu da bir dereceye kadar cesaret ister, çünkü zayıf bir ruh ve uygunsuz bir can çoğu zaman, bir hatayı fark edip kabullenmenin getireceği yükü taşıyacak güce sahip değildir ve onu düzeltmek için bir yol bulamaz.

Kendi çocukluğunuzu düşünün. Belki bir yaramazlık yapıyor, ama suçu kabullenmiyordunuz. Kendinizi kendi gözünüzde haklı çıkarmaya çalışıyordunuz. Çoğu zaman cezalandırılma korkusundan değil, sadece utanma duygusundan. Çocuklar hatalarını, dikkatsizliklerini, dağınıklıklarını kabul etmekte zorlanırlar. Bunu yapabilenler genellikle bu davranışın yararları hakkında küçük yaşlardan itibaren eğitim görenlerdir. Onlar hatalarından bir şeyler öğrenmeye teşvik edilmişlerdir.

Tabii burada kötülük dolu kişiliklerden bahsetmiyorum; onlar konumuz dışında.

Gerçekle yüzleşme kabiliyeti; dengesiz, kendi hayrını düşünüp harekete geçemeyen, hiçbir zaman kişisel görüşünü ifade etmemiş bir kimsenin büyük ölçüde ilerleme kaydetmesine sebep olur. Maddî anlamda çevredeki insanlara aşırı bağımlılık gösterildiğinde çoğu zaman bu durum mevcuttur.

Kötü bir çevrede büyüyen, ta başından beri dürüstlükten uzak, yalancı, hatta hırsız tabiatlı insanlarla birarada kalan bir çocuk önceleri bu hayat tarzının doğru hayat tarzı ol-

duğunu düşünür, çevresindekilerle aynı özellikleri gösterir. Zamanla kendinde diğer insanların farklı, hatta tamamen zıt davranışlara sahip olduğu bilgisi uyanır ve bu hayat tarzını aşağı görmeye başlar. Böyle bir çocuğun, çevresinde olup bitenlere karşı koymak, yeniden öğrenmek ve gerçekle yüzleşmek için çok büyük cesarete ihtiyacı vardır. Tecrübeyle yaşanması gereken tavır ve kavramların çatışması dolayısıyla bu gayet uç bir örnek oldu.

İnsan hayatının her sahasında çoğu zaman bırakılmakta güçlük çekilen yanlış yorumlar vardır.

Gerçekle yüzleşme cesareti ruhu ağır bir yükten kurtarmak demektir. Bu bakımdan hayat plânının bir parçasıdır.

Böyle bir vakada psikiyatrist, tesirlerin ve eksikliklerin farkında olarak hastada öyle bir tepki uyandırmalıdır ki, meseleleri hem pozitif, hem de negatif anlamda karşılayabilsin.

Aşağılık duygularına karşı savaşmayı pozitif, insanın fazla kendini beğenmiş olmasını negatif sayıyorum. Bunların ikincisi olan kendini beğenmişlik, bir girişim başarıya ulaşmıyorsa ya da bir istek yerine getirilmiyorsa başkalarına kusur bulmak tarzında doruk noktasına çıkar.

Yabancı bir tesirin bir işin iyi gitmemesine sebep olması tabii ki mümkündür; ancak dengesiz, kararsız bir kişi kabahati sadece kendisinde bulmaya çalışacak ve olayın iyi sonuçlanmasını engelleyen kaderin bu beklenmedik oyununu kabullenmektense ümitsizliğe kapılacaktır. Kaderden söz etmişken, bir insanın hayatı önem taşıyan kararlarında hür iradenin tek etken olmadığını, kader plânının da rol oynadığını eklemek istiyorum.

Gerçekle yüzleşme cesaretinin büyük önemi var. Bir örnek vereyim. Bir kimse ömür boyu parasal güvenlik vaat eden bir kariyerin eşiğindedir, diğer taraftan bu işe uygun olmadığından da emindir. Kendisine asla mutluluk ve tatminkârlık getirmeyeceğini bilir. Çevresindekilerin hoşuna git-

meyeceği, hatta razı olmayacağı için işi kabul etmemeye karar verecek cesareti gösteremezse bu mesele onda duygusal bir yük hâline gelecek ve ağır bir depresyona yol açabilecektir. Bu safhada çalkantılı ruh hâlinin sebebini anlamak zor olabilir. İşin başında muhakemesinin tercih ettiği yolu seçecek cesareti gösterememiştir. Şimdi tabii ki kartlarını masanın üzerine açmaktan çekinecektir.

Herkes günlüğünün birinci sayfasına şunu yazmalıdır: "Gerçekle karşılaşacak cesaret." Bu cesarete sahip olmadığı takdirde her sabah o günün yapılacak ve yapılmayacak işlerine karar vermeden önce yazdığı bu sözü tekrarlamalıdır.

Hemcinslerinize yalan söylememenizi hatırlatmak gereksiz. Bundan kaçınılmasın. Ancak kendinize yalan söylemeniz çoğu zaman daha tehlikelidir. Ne olursa olsun akılsızlıktır. Nitekim bu satırları okuyan herkes bu sözleri değerlendirecek ve hayatında böyle pek çok hata yapmış olduğu sonucuna varacaktır. Hem de ne çok!

Geçmişe takılıp kalmayın. İleriye bakın ve daha iyisini yapın.

Ailede Birlikte Yaşamak.

Bugün aile hayatının bazı önemli yönlerini ele alacağız. Bireyin kendisiyle ilişkili olarak ve toplum içindeki durumunu anlattık. Ancak toplumun en dar çevresi olan aile üzerinde durmadık. Diğer alanlarda olduğu gibi burada da uyulması gereken temel prensipler ve yasalar mevcuttur.

Son birkaç yüzyıl içinde aile ilişkilerinde ilgili kişilerin hem yararına, hem zararına birtakım değişiklikler olmuştur.

En başta hangi aile bireylerini ele aldığımıza karar verelim. Bazılarımız dar bir çevreyi, bazılarımız daha geniş bir çevreyi düşünmektedir.

Sayırsız aile büyüklerini, halaları, teyzeleri, yeğenleri, kuzenleri bu incelemeye dahil etmek istemiyorum.

Kelimenin en yalın anlamıyla aile; ana, baba ve çocuklar demektir. Ve bu küçücük çevrede birlikte ideal hayat için uygulanacak upuzun bir temel ilkeler ve kurallar listesi mevcuttur.

Aile toplum hayatının temelidir. İlk basamaktır, tüm insanların ahenkli birliğinin, milletler ailesinin örneğidir. Böyle diyorlar.

Ancak biz bu ideal hâlden çok uzağız. Kaç aile, en saf ahenkli bir hayat yaşadığını söyleyebilir?

İyi bir aile hayatından sorumlu iki kişiyle incelememize başlayalım: ana ve baba.

Ailede günlük hayatın bütün meselelerinde duygu başta gelmelidir. Son derece önemlidir. Olabilir ki sizin mutlak saydığınız bir vazifeyi yerine getirmeniz gerekmektedir, ama bu iş günlük hayatın ahengine tesir ediyor ya da onu bozuyorsa, örneğin aile bireylerinin sağlığına zarar veriyorsa ya da onlara başkaca bir külfet getiriyorsa, ahengi bozmamak uğruna o vazifenin yararlarından vazgeçmek daha iyi olmaz mı diye düşünmelisiniz. Nitekim elcilik ana baba için başlıca ilkelerden biridir. Birbirlerine karşı elcilik, ama her şeyden çok evlâtlarına karşı elcilik.

Ana baba için doğru hayat felsefesi şöyle bir inancı -ya da bilgiyi- içermektedir: Kendileri çocukları için orada olmak zorundadırlar; açıkçası fiziksel üstünlükleri dolayısıyla çocuklarının, onları dünyaya getirdiler diye kendilerine minnet duymalarını ve bu yüzden yabancı bir iradeye teslim olmaya benzer bir tarzda kendilerine saygı göstermelerini bekleyemezler.

Bu, dikkatle ele alınması gereken bir meseledir. Sık sık belirtmiş olduğum gibi ana babaların, bir ruh varlığının kendilerine teslim edilmesinden dolayı, dünyasal olgunluk ka-

zanıncaya kadar sevgi ve özenle bu çocuğa bakacaklarından dolayı Tanrı'ya şükretmeleri için çok sebep vardır. Spiritüel olgunluk çocuğa doğumda bahşedilmiş bulunmaktadır. Zaman zaman bu olgunluğun ana babadan çok daha üstün bir derecede olması mümkündür.

Bu bilgi, üzerlerine aldıkları taahhüdün farkındalığı ile birlikte, ana babalar için hayata karşı doğru tavrın bir parçasıdır.

Çocuklarına karşı en iyi niyetler besleyen akıllı ana babalar günlük hayatta onlara çok büyük özen göstereceklerdir. Çocuklar da buna karşılık verecektir, çünkü iyi bir örnek en iyi öğretmendir ve hep öyle kalacaktır.

Saygı görme isteği -baba işten eve yorgun geldiğinden, istirahat vs.'ye ihtiyaç duyduğundan, çocuklardan doğal olarak istenmektedir- ana babaların tasavvur edebileceğinden çok daha büyük bir hatadır. Onlara göre terbiyeli çocuklar masada -özellikle büyükler konuştuğu zaman- konuşmazlar. Bu hâl ailede ahenk yaratmaz, daha ziyade hükmedenlerle hükmedilenlerin bulunduğu bir ev halkı ortaya çıkar.

Bu konuya, bireysel günlük olaylara göre ne söylenip ne yapılacağı hususunda bir dersle devam edebilirdim. Ana babalar çocuklarını bir kere kendileriyle eşit tutmaya ve onların spiritüel olgunluklarının seviyesine uygun şekilde söylediklerine inanmaya ya da güvenmemeye karar verdikten sonra onlarla yetişkinlerle olduğu gibi konuşmaya başlayınca artık ne söylesem kesinlikle fazla ileri gitmek olur, gereksiz olur.

Engellenmemiş çocuksu bir ruhun günlük hayatta bir yetişkinden daha etkili ve daha uygun bir şekilde ele alabileceği pek çok mesele vardır. Bir çocuğun görüşü istenecek olsa ona ne çok güvence ve özgüven verilmektedir!

Çocuğun bu yüzden küstahlaşacağını sanmayın. Hayatta daima doğru kararı vermenin ne kadar güç olduğunu küçük yaşta fark etmesi daha mümkündür. Birtakım hatala-

rından gayet mütevazı ama kendine güvenli bir kişi olmayı kısa zamanda öğrenecektir.

Yasalar yoluyla çocuklarının vesayetini alan bir babanın bunu zor kullanarak uygulaması ne doğrudur, ne de gerekli. Vesayet ona sadece önemli taahhüdünü hatırlatır.

Aile halkası dahilinde hayata karşı doğru tavır, birbirlerine bağımlılık duygusu ve her durumda bir diğeri için doğrulanacak anlamlı bir yükümlülük içermektedir. Bir kimse- nin babasında, oğlunda, kardeşinde, annesinde en gizli düşüncelerini güvenerek açabileceği bir dost bulduğunu ifade etmesinden daha değerli, daha güzel bir şey olamaz.

Güven, ailede bir hak tarzında kendiliğinden doğmaz. İlişkilerden bağımsız kazanılması gerekir. Bunun en kolay, ana baba ve çocuklar arasında ahenkli bir yaklaşımın buna imkân verdiği bir aile çevresi içinde bulunacağı derhal anlaşılabilir, ama ne yazık ki durum her zaman öyle değildir. Sebebi, çocukların ana babaları genelde kendi istedikleri gibi bir dost olmaktan çok uzak, sıkı disiplin uygulayıcıları şeklinde görmesidir.

İnsanlar dünyasal varoluşlarındaki maksadı yorumla- yışlarına evlilik ve aileyi de dahil ederler. Ve bu nedenle insanlığın devamına hak tanımak isterler. Bu insanlar hayat programlarında çocuklarına karşı doğru davranışlara da yer vermelidirler. Çoğu zaman kendi başlarından geçenleri göz önüne alarak ana babaları onlara nasıl davranmışsa çocukla- rını öyle eğitmenin doğru olduğunu düşünürler. Öğrenme- leri gerekiyor ve pek çok durumda bir daha öğrenmeleri ge- rekecektir. Kabul edelim ki kendi eğitimlerinde alışılmış bir kalıp izlenmişti, ama unutmazınlar, ana babanın tesiri sona erdiğinde bir çeşit kendini eğitime onun yerini almıştı. Yanlış yetiştirilmeden ileri gelen önyargıları bir tarafa koyma zo- runluluğu var. Eğer bu hâl spontan (kendiliğinden) gelişme- yi engellemişse, onun yerine kişisel bir hayat görüşü kabul

edilmelidir.

Şimdi çocukları, ahenkli, iyi bir aile hayatının sonuçlarını ve bunun tersini gözden geçirelim.

Her çocuğa hayat plânını keşfetme ve izlemekle yükümlü olduğu yollarda gelişme fırsatı verilmesi gerektiğini açıklamıştım. Sevgi dolu çevrelerde büyüyen bir çocuk bunu kolayca yapacaktır. Şimdi niçin sadece ana babalarla çocukları aile kapsamına almak istediğimi anlatmalıyım.

Bir çocuğu yakın ve daha uzak aile çevrelerinde dolaştırarak beğenilmesini, övgüler yağdırılmasını beklemek, affedilmez bir davranıştır. Teyzelerin, büyükannelerin, amcaların her zaman söyleyecek bir sözleri vardır ve genellikle negatiftir. Çocuğun kötü yetiştirildiğini, kötü eğitildiğini ve benzer şeyleri iddia eder dururlar. Herkesin bir tavsiyesi olur, öneriler yağar. Hatta yetiştirilmesine de karışırlar. Çocuğun baskı altında kalmadan gelişmesine fırsat tanınacaksa, bu "her şeyi biz biliriz" tavrına izin verilmemelidir.

Çocuğun sevgi dolu yaklaşımları yanında bazı insanlardan hoşlanmayı da kontrol edilemez. Pratikte çocuğun öfke duyduğu, karşı tavır aldığı bireyleri olmayan bir aile -geniş anlamıyla aileyi kastediyorum- bulunmaz. Küçük bir çocuğun duygularını bastırmasını ve insanlar karşısında tamamıyla zıt tepkiler sergilemesini bekliyorsanız, onu samimi-yetsizlik yolunda eğitiyorsunuz demektir ve bu duygu hayatı boyunca yeniden ortaya çıkacaktır.

Hayat, -yetişkinlerin yardımı olmaksızın- duyguların her zaman serbest bırakılamayacağını ta başından öğretir. Onu sonsuza kadar baskı altında tutmak istemiyorsanız, kendisine telkin edilmiş bir mantıkla tepki vermeyi henüz öğrenmemiş küçük bir çocuğun frenlenmemiş duygularını bastırmamalısınız.

"Telkin edilmiş mantık" dedim. Aslında çocuğun davranışında doğru mantık yok değildir, ama çoğu zaman kestir-

me yoldan giderek ana babayı mahçup eder.

Aile halkasını mümkün olduğu kadar küçük tutmak akıllıca bir iştir. Daha geniş akraba çevresinin çocuğunuzu yetiştirme tarzınız konusunda veya ahenkli bir aile hayatı hakkındaki fikirleriniz dolayısıyla hiçbir şekilde sizi kendisine hesap vermeye zorlayamayacağı şeklinde bir görüş benimsenmelidir.

Aile hayatının neslin devamını öngören bir kavramdan doğduğunu söylemiştim. Ancak evlilik ve ailenin bir insanın hayat plânına kendiliğinden dahil edileceği anlamına gelmiyor.

Programı, aile kurmayı değil de başka bir hususu temel alıyorsa hayatının anlamı hakkındaki zıt yönde yorumu yanlış değildir. Buna karşılık kazancını sadece kendisi için kullanamayacağından korkarak ya da rahat, zevklerle dolu bir varoluştan vazgeçmek zorunda kalacak diye aile kurmaktan kaçmamalıdır.

Yarın insanların hayata karşı aldıkları tavırda farklılıklar olabileceğinin altını çizmek için başka programlar üzerinde görüşeceğiz.

Hayat Programının Uygulanmasında Evlilik ve Aile Her Zaman Şart Değildir.

Dün hayat felsefeleri ana baba olma vazifesini içeren insanlar hakkında konuştuk. Bu önemli vazifenin yerine getirilmesinde hangi yolu benimseyeceklerini ve çocuklarına neleri öğütleyeceklerini bilmeleri gerektiğini anlattık.

Şimdi evlilik yolunu seçmeyen, çocuk sahibi olmayı arzu etmeyen insanları ele alalım.

Konuya çeşitli açılardan bakılabilir ve bazı yanlışlıklar da yapılabilir.

Bir Doktorun RUHSAL DÜNYADAN MESAJLAR'ı

Bu bağlamda evlilik ve ana babalık her zaman asil düşünce ve niyetlerle başlatılmış değildir, çoğu zaman mecburiyetten olmuştur, yani tam tersidir. Kaderinde evlilik ve analık veya babalık olan bir kimse, maddî tesirler dolayısıyla böyle bir rolün dışında kalabilir. Savaş ve getirdiği sefalet çoğu zaman çizilmiş yolu değiştirir.

Ben bu istisnâî hâlleri tartışmak istemiyorum. Bunlarla geçmiş yıllarda gayet sık karşılaştık. Benim anlatmak istediğim programlarda insanlar ta başından beri hayatta tek başına ilerleyecek, ama pek tabîî mevcut dünyasal varoluşlarının bütün içaplarını yerine getireceklerdir.

Olağanüstü kabiliyetlerin ortaya çıktığı hâllerde, insanın gelişmesini, yaratmasını veya başarısını engelleyecek veya zarar verecek şekilde ilgisini bölmekten kaçınması -aynı zamanda maddeci bir bakış açısından da- haklı görülebilir. Büyük sanatçıların durumu böyledir. Onlara uygun evlilik eşleri, tamamen ahenkli bir atmosferde ve huzurlu bir anlayışla olağanüstü yeteneklerini destekleyen, ilham veren kimselerdir.

Gerçekte durum pek öyle değildir. Sonuç genellikle tatsız bir evlilik ve azalmış yaratıcı güçtür. Sanatçılara "uyal tabiatlı" ve "sorumsuz" denilmesi de bu yüzdendir. İyi bir evliliğin cesaret verici anlayışım boşuna arayıp dururlar. Aslında hemcinsleriniz hakkında, sadece bireysel kişiliğin rol oynadığı meselelerde karar verirken gayet ihtiyatlı olmalısınız. Hiç kimse bir başkası hakkında onu çok iyi tanımadan bir fikir sahibi olamaz. Dürüstlikle kendinize değer biçmenin ve kendinizi hakkıyla tanımanın ne kadar zor olduğunu bir düşünün!..

Uygurluk yasalarının istisnasız herkese uygulanabilir belli davranış tipleri önerdiği tabîî ki unutulmamalıdır. Bunlar olmasaydı, mevcut şartlar ve -dürüst olalım- insan varlıklarına hâkim olan ilkelik göz önüne alındığında tekâmülleri-

nin yeterince acıklı hâlini gölgede bırakacak bir kaos ve pervasızlık yaşanabilirdi.

Ama çok fazla kötümser olmayalım. Dünya ortamında da bugünün kuşağı farkında olmasa bile hatalar gelişmeye yol açar. Defalarca belirttiğim gibi eksik olan şey gerekli uzak görüşlülük ve meseleleri uygun perspektiften değerlendirme kabiliyetidir.

Umarım tavsiyelerimin insanlara yardımı dokunur. Kendi payına düşen hak ve yükümlülüklerden hiç biri haberdar değil. Şüphelerini giderecek bir işaret bulamıyorlar.

Daha önce de anlatmıştım, mükemmel şekilde düzenlenmiş bir hayatın ihtiyaçlarının bugünkü yorumlanmasına göre insanın şu üç alanda kendisini kanıtlaması gerekiyor: Evlilik, dostluk ve meslek. Birçok başarısızlıklar bu teorinin yanlış olduğunu ortaya koymuştur. İnsanlar haklı görülebilecek bir evlenme isteğine sahip olabilirler, ama herhangi bir şekilde şartlar uygun olmaz ya da istenen eş bulunamazsa bu da değişebilir. Artık önemli olan insanın hayata karşı aldığı tavrın yıkılan önşarta nasıl uyum sağlayacağı meselesidir.

Bugünün öğretilerine göre her evlenmemiş insan acınacak bir varlıktır. Kendisini toplum tarafından dışlanan geri, yetersiz, uyumsuz bir kişi gibi görecektir. Dünyasal varoluş için acıklı bir durum. Tamamen yanlış bir görüş.

Evliliği gerçekleşmeyen ve içsel varlığında böyle bir arzu duymayan bir kimse dikkatini başka meselelere çevirmelidir. Böyle bir çaba verdiği takdirde hayal bile edilemeyen vazifeler önüne çıkacaktır. Maddî anlamda serbest olduğu takdirde, yani bir aileyi yaşatma yükümlülüğü bulunmadıkça bu vazifeleri alıp başarıyla yürütmesi mümkündür. Ne yazık ki pek az kimse bu çok önemli ilişkiler, hayatlarının bu yolda gelişmesinin sebepleri ve ellerindeki imkânlar hakkında bilgi sahibidir. Ama en önemlisi, başarısızlık gibi görünen bir durumla karşılaştıklarında ve bir fedakârlık yapmaları

gerektiğinde bile hayata bakışlarının pozitif kalmasıdır. Böyle bir olayda insanın yapacağı en kötü şey, hayatını bir felâket olarak görmek, kendini dağıtarak geri ve belki de gelişmemiş hissetmek olacaktır.

Kadınlar kadar erkekler de bu yanlış anlayışa açıktır. Bu konuda şimdikinden çok daha fazla, teselli verici ve cesaretlendirici yazılar hazırlanmalıdır. Bu hayatta çok miktarda pozitif enerji bireyin yararına ve insanlığın refahına olacak şekilde kullanım alanına sokulacak yerde atıl bırakılmış, toplum için kayıp teşkil etmiştir.

Büyük ölçüde sadece ortadan kaybolmak ve ayıp görülen hâlden kaçmak için hayal kırıklığına uğramış genç kızlar, aldatılmış kadınlar ve nesli devam ettirme yeteneğinden yoksun erkekler gibi pek çok kimse geçmişte manastırlara girmişlerdi.

Giderek bu anlayışın ne kadar yanlış olduğu, daha fazla cinsel özgürlüğün utanma duygusunu ortadan kaldırdığı, kötü niyetli eleştirinin tesirini hafiflettiği idraki uyandı.

Bu yeni özgürlük ve ilerleyen anlayışa rağmen hâlâ kendilerine eziyet eden, başkalarına baktıklarında hayalî kusurlarını bir felâket olarak gören insanlar vardır. Onları anlayışla ve doğru şekilde aydınlatmak gerekmektedir. Doktor böyle bir insanı, bu hayalî eksikliği dengelemek amacıyla başka yönlerden üstün vasıflara sahip olduğuna inandırmaya çalışmamalıdır. Herkes tam bir hayat plânıyla dünyaya gelir. Evlilik ve aileden vazgeçmesinin tek sebebi budur.

Aynı zamanda, önceki bir hayatta analık özelliklerini ispatlamış bir kadının aile çevresi dışında bunlardan yararlanabileceğine dikkat çekmiştim. Sırası gelince bunu kendiliğinden yapacaktır.

Sonuç olarak, hayat plânı, evlilik ve çocukları kapsamadığından dolayı hiç kimsenin daha az değerli veya daha az gelişmiş olmayacağını bir kere daha vurguluyorum. Bu ger-

çek depresif zihin hâlinde pek çok kadın ve bir o kadar da erkeğe teselli versin ve hayata bakışlarında güven duysunlar.

*Hayat Plânını Arayış Doğru Meslek Seçimi Değildir.
Hayatın Sonu İnsanın Hedefine Ulaşmasıyla
Aynı Anlama Gelmez.*

Dün hayat plânındaki değişikliklerden bahsederken, tahhüt edilmiş vazifelerin yerine getirilmesi için ön şartlar ortadan kalktığı takdirde değişiklik yapılmasını gerekli, hatta mecburî saydık. Temel kavramların hepsinde, hemen hepsinde böyle değişiklikler olabilir. Bir insanın programı diye fark edip inandığı hususların gerçekten o olduğu hiçbir surette kesin değildir. Hatalı görüş çoğu zaman, doğru meslek seçimi yapılmış olduğu ve bu işte bir kere beceri kazanıldığında hayat vazifesinin tamamlandığı yolundadır. Bu yüzden başlangıçta programın uygulanabilmesinden önce, programın ne olduğunun yorumunda köklü bir değişiklik gerekmektedir.

En önemlisi, öteâlemle irtibatların sadece açıklık kazanmasıyla yetinilmemeli, hayat vazifelerinin yürütülmesi için de bir program hazırlanmalıdır. Anlaşılmadık bir nokta kalmasın diye bunu bir daha açıklayacağım.

Ölümden sonra hayata inanmayan insanlar bile evrenden gelen tesirlerin mümkün ve gerçek olduğunu göz önüne almalıdır. Bu tesirler, tabîî bilimler ve teknolojiye yürütülen araştırmalarla oldukça açık bir şekilde gösterilmektedir. Şüphelilik, bu gezegende bir toplum şuurunun ve sağlıklı bir hayatın kurulması için yaşatılması gereken bütün değerlerin inkâr edilmesine yol açmayabilir.

Sağlam bir materyalistin bu varoluşta belki de gerçek bir

tatmin duygusu bulamayacak diye engelleyici, yıkıcı davranışlar içine girmesi gerekmez. Bütün meselelerde sağlam olduğu söylenemese dahi, onun da hayat hakkında sağlam bir görüşü olmalıdır. Hiç şüphesiz onun hayatın maksadı hakkındaki yorumu, insanlığın ilerlemesi için özellikle büyük önem taşıyan noktalarda gerçek ilişkilere samimiyetle inanan bir kimsenininkinden farklı olacaktır. Bunlar, ruh ve canın gelişmesi için insanlara verilen gerçek spiritüel değerlerdir. Materyaliste göre kelimenin gerçek anlamında bir çağrı mevcut değildir, varoluşunu sürdürmesinde sadece bir kariyer, bir iş söz konusudur ve o da elverdiğince pratik olmalıdır.

Çağrı üstün bir gücün bir insanı "çağırmasını" öngörür, ama tam bir materyalist böyle bir otoritenin varlığını kabul etmez.

Nitekim böyle insanları, yeryüzündekilerden daha yüksek güçlerin var olduğuna ikna etmek için her türlü gayret gösterilmelidir. İncanın ve iyi niyetin rahatlığını hissetmeler dahi en azından kendilerine tekâmüle giden yolu göstermek gerekir.

En önemlisi, servet ve gücün hayatın en üstün nimetleri olduğu görüşünü benimsemiş materyalist, her aksilikte, gerçek değerlerin farkında olan bir kimseden çok daha fazla ıstırap çekecektir. Yaşadığı her hayal kırıklığı materyalisti, hayattaki hedeflerinin ciddi şekilde gerilediğine veya tamamen uçup gittiğine inandıracaktır.

Hayata karşı doğru tavır, Tanrı bilgisi, tekrardoğuşlar ve öteâlemden gelen tesirleri temel alır.

Tabii ki herkes yeryüzüdeyken bu açık ve kesin anlayışı benimsemeyecektir, ama bilgi içsel varlığında mevcuttur, düşünce ve davranışlarını yönlendirecektir. Oldukça şursuzca, özel bir eğitim almadan maddeci bir hayat görüşünü reddedecek, elindekiyle veya yaptığı işin kendisine getirdikleriyle yetinecektir. Bu her zaman duygusal ve spiritüel geli-

şiminin temeli olacaktır.

Bununla beraber çevre negatif bir tesir yaparak temel pozitif ilkeleri bastırabilir. Bu nedenle insanlara temel ilkelere doğru davranışları öğretmek, onların düşünce tarzını olgunlaştırmak, rahatsız edici unsurları uzak tutmak için her fırsattan yararlanılmalıdır.

Yazılarıma bu ilâveleri yapmayı gerekli görüyorum. Nakletmeye çalıştığım hâlin apaçık bir tablosunu sunmak için farklı görüş açılarını ne kadar çok anlatsam yeterli olmayabilir.

İnsan kendi kararlarına göre hayatını düzenlemesine imkân sağlayan ruh ve beden güçleriyle donatılmıştır. Hür iradesi bu güçlerden yararlanabilmesini mümkün kılar, ya da güçleri körelir. Onları bol veya idareli kullanabilir. Onların maksadını anlayışı doğru ölçüyü bulmasına yarar.

Bu bakımdan herkesin yapması gereken şey, hayatta doğru hedefi görmektir. Bunun için kendini çok iyi tanıması, yeteneklerinin tamamen farkında olması, sırf o an için yaşamaması, kendini akıntıya bırakmaması zorunludur. Kim bu işe girişecek olsa, büyük tehlike içinde demektir. Sadece iyi güçlere değil, bütün güçlere kapısını açmakta ve onların oynacağı olabilmektedir.

Görülüyor ki dünyaya getirdiğiniz plâna uyum sağlamanız son derece önemlidir. Bunu başaracak yetenek sizde mevcuttur.

Bir insana ruh ve beden güçlerinin hayat plânını gerçekleştirmesi için verildiğini anlatmıştım. Güçlerinden yararlanması gerekir. Bunları ana hatlarıyla tetkik edecek ve bir hayat felsefesi geliştirmek için ne dereceye kadar gerekli olduklarını göreceğiz.

Bunlar esasında, temel platform sayılabilecek hür irade vasıtasıyla ifade bulur. Düşünme, aklını kullanma ve mantıklı bir sonuca varma isteği izlenecek yolu gösterir.

Bundan başka çevrenin sunduğu imkânlar kadar kendi doğal güçlerini ve sınırlılıklarını da bilmesi gerekmektedir.

Düşünme ve deneme, içeride uyandırılmayı bekleyen saklı şeyi hissetme son derece önemlidir. Hedefleri yüksek ahlâkî idealler gösteriyorsa, öteâlemin rehberliğine güven duyuyorsa, spiritüel içsel gücü yolu gösterecektir. Rehber düşünce, vazife ve yükümlülüklerini idrak etmek olmalı, fedakârlık arzusu duymaksızın gayesiz, rahat bir hayat sürmek olmamalıdır.

Bunun için insana hayat plânına uygun fizik güçler verilmiştir. Uzun bir hayatın sağlıklı, müsait bir beden gerektirdiğini hiç hatırdan çıkarmadan bu güçlerini kullanmalıdır.

Hiçbir hedef kısa vadeli değildir. Aslında, bir hayat süresi geniş kapsamlı, sürüp giden bir programın sadece küçük bir bölümünü teşkil eder. İnsanın bir dünyasal varoluş içinde hedefe erişebileceğini var sayması gerekmemektedir.

Şimdi bu türlü hedeflerin tabiatını ele alacağız ki ne söylediğim anlaşılsın. Maddî olarak ölçülüp değerlendirilebilen bir hedef değildir.

Bir kimsenin spiritüel hedefi dünyasal hayatı büyük ölçüde aşmalıdır. Gayretleri onu uygun istikamete çevirecek ve -dediğim gibi- yolunu bulabilirse mutlu olacaktır. Yol boyunca meslek ve çağrı, ıstırap ve mutluluk, zenginlik ve fakirlik şeklinde gerçekleşen istasyonlar vardır ve bunları ele alış tarzı önemlidir.

Muazzam bir konu. Yarın devam edeceğiz.

Ahlâkî ve Yasal Zorunluluk.

Bugün hayata karşı pozitif tavrı yeni bir açıdan sunmak istiyorum: Başkalarının sıkıntılarına anlayış göstermek. Buna sempati demek istemiyorum, daha ziyade hemcinslerini-

zin problemleri karşısında sizin tavrınız. Onlara ne kadar ilgi duyuyor veya ilgi duymaya zorlanıyorsunuz?

Bazı zorunluluklar ahlâkîdir, bazıları yasal.

Ahlâkî zorunluluklar kendi vicdanınızdan, sizin kişisel spiritüel nüfuz sahanızdan doğar ve dış tesirlerden etkilenmez. Yasal zorunluluklar uygarlığa bağlı olarak ortaya çıkmış, devlet veya millet içinde yer alan düzenlerdir. Hiçbir şekilde ahlâkî zorunluluklarla kıyaslanamazlar. Ahlâk terbiye demektir, iyilik ve fedakârlığa her şeyin üstünde yer verir. Doğru davranış hakkında kişisel yorumunuz sizin belli bir tarzda hareket etmenizi emrettiğinde ortaya çıkıyor diye bir ahlâkî zorunluluktan kaçamazsınız.

Ne anlatmak istediğimi bir örnekle açıklayacağım. Bir insanın başı derde girmiştir ve iyi, gerçek bir dosttan başka gidecek kimsesi yoktur. Bu dostuna gelir; yardım istemek için değil, ama o durumu anlamıştır ve ihtiyacını karşılar. Bu olayda aile bağı gibi ilişkiler bulunmadığından yasal zorunluluk yoktur. Sadece hissiyat bazında yardım yapılmıştır, yani candan ruhsal varlığa nakledilen bir histir.

Başka bir örnek verelim: Bir kimse sokakta düşer ve bir ayağını kırar. Yolda kazaya şahit olan iyi kalpli insanların hiç biri, ne kadar acelesi olursa olsun, yardım getirmeden oradan ayrılmayacaktır. İçsel gözünün önünden geçen çaresizlik tablosu bu insanlara bütün kişisel çıkarlarını unutturur; ahlâken temiz insanlar oldukları için kendilerini yardıma zorunlu hissetmektedirler.

Bir insan her zaman bu anlamda ahlâkî bir sorumluluk taşıyacak hâlde değildir. Çoğu zaman ahlâklı hareket etmesinin sebebi korkularındır, yani aşağılık biri gibi görünmek, başkaları üzerinde kötü bir intiba bırakmak, onların surat asmasına sebep olmak tarzında birtakım korkuları vardır.

Kişisel çıkar düşünceleri ya da saygı görme arzusu olmaksızın saf kalple yapılan bir davranışta ahlâkî bir zorunlu-

luk yerine getirilmiş olmaktadır. Sık sık birinin şöyle söylediğini işitirsiniz: "Yapmam gerekiyordu, çünkü ahlâken az çok zorunluydum". Bu tür davranışlar aslında ahlâklılıktan çok uzak düşüncelerden kaynaklanmaktadır, yine de yasaların koymadığı bir zorlama ile yapılmıştır.

Ahlâkî düşüncelerle motive edildiklerinden dolayı bazı yasal zorunlulukların böyle anlaşılmaması gerekir. Bunlara yasal denilmesinin sebebi, bu tür zorunlulukların yerine getirilmesini istemeye hakkı olan kişilerin, herhangi bir dış yardım olmaksızın haklarını zorla talep eden bir pozisyonda bulunmalarındır. "Yasal" kelimesi böylece açıklanıyor. Artık ayrıntılara gireceğim.

Hayata karşı pozitif tavır, sadece kendi çıkarınızı düşünmemeniz gerektiği bilgisini de kapsar. Herkesin hemcinslerine, çevresine ve aslında tüm insanlığa karşı ahlâkî zorunluluğu vardır. Kim bu sınırlamaya tâbi olmadığını düşünüyorsa, geleneklerin koyduğu kurallar kadar, doğa yasalarını da çiğnemiş sayılır. İnsan bu emirlerin şuurlu bir şekilde hakkını vererek sosyal hayatta her gün, hatta her saat ortaya çıkan zorunluluklardan kaçmazsa, evreni kucaklayan sevginin bir zerresi yaşanmış olur, hakikate yaklaştıran ufak bir adım atılır.

"Başkalarını düşünme" kavramı zorunlulukların bir parçasıdır. Çevreye karşı, sadece hissiyattan doğan ahlâkî bir tavır anlamındadır. Kişisel çıkar düşüncesi olmaksızın, yasal baskı olmaksızın kendinizi çevreye adanmış hissetmeniz demektir. Hareketlerinizin başkalarına engel olmadığını, rahatsız etmediğini kontrol edersiniz. Sadece elle tutulur, gözle görülür sosyal ilişkilerde değil, düşünce ve konuşmada da, yani diğer insanlarla her çeşit ilişki hâlinde böyle bir kontrol gereklidir.

"Ahlâkî" kelimesini kullandığım için bir an bunun anlamını düşünelim. Sağlam bir hayat felsefesi, ahlâkın doğru

değerlendirilmesini gerektirir. Yeryüzünde bütün insanların evreni kucaklayan sevgiyi hedef alarak çaba gösterdiğine inansaydım, aslında bu konuyu genişletmeye ihtiyaç duymazdım. Nitekim, bu sevginin mevcut olması gereken bireysel alanlar dışında, evreni kucaklayan sevgi fikrini anlamak ve hayatınızı onun üzerine kurmak kolay değildir.

Ahlâk hakkında çok konuşulur, ama nadiren tam olarak açıklanır. Açıklamak zor değildir. Ahlâklı olma özelliğinden, uygarlığın ve bir bakıma sosyal ilişkilerin spiritüel, fiziksel, duygusal ve entelektüel yönleri arasında karşılıklı ilişkileri iyi tanımak anlaşılır. Ahlâk bireyin kendisine değil, aksine diğer insanlarla ilişkilerinde uygulayabileceği bir özelliktir.

"Sen" ve "ben", "ben" ve "sen" arasındaki ilişki ahlâkı tanımlamaya imkân verir.

Ahlâkî davranışın derecesi size en yakın olan kimseye karşı tavrınızda ve diğer insanlara karşı toplu tavrınızda ortaya çıkar.

Ahlâkî davranış standardı yüksek veya düşük olabilir. Sınırları şüphe götürür. Tamamen reddedilmesi ahlâksızlık olarak nitelendirilir.

Gelenekleri, yasaları ihlâl eden, tiksinti uyandıran, sağlığa zarar veren her aşırı hareket ahlâksızlık sayılmalıdır. İnsanlarda bu ifadenin kullanımını erkek ve kadın arasındaki cinsel ilişki ile sınırlamak gibi bir eğilim görülüyor.

Aynı ahlâkî prensiplere göre, sahtekârlık, hırsızlık, insanın bilerek canına kasteden, başkasının malına, mülküne zarar veren, yasaya karşı gelen bütün suçlar ahlâksızlıktır. Daha yüksek bir dayanak noktasından bakılınca her birinin temeli hemen hemen aynıdır. Eşler buna razı olsa da insan bedeninin kötüye kullanılması hırsızlık kadar suçtur. Her tecavüzde enerjinin boşa gittiği, duyguların incindiği, sağlığa zarar verildiği bilinmelidir.

Ahlâk herkeste aynı derecede gelişmiş değildir ve her-

kes tarafından aynı derecede anlaşılabilir. Bir kimsenin oldukça normal ve ahlâken doğru saydığı bir şey, bir başkasında aşırı derecede duygusal strese sebep olarak haklarının çiğnendiği kanısıyla üzüntü verecektir.

Ahlâk birkaç kelimeyle özetlenebilecek açık seçik bir standart değildir. Herkes bireysel görüşüyle kendi tabiatındaki spiritüel ve duygusal olgunluğuna göre onu tanımlayacaktır. Genelde doğa ile uyumlu yaşayan ve geleneklere uyma duygusuyla çevresindekilerin görgü ve âdetlerine özen gösteren bir kimse ahlâk açısından olgun sayılabilir.

Ahlâkın çeşitli yorumlarından üzerinde konuşabileceğimiz bazı hususlar daha çıkabilir. Çalışmalarımız için konuyu burada bırakacağız. Ben sadece söylediklerimi düşünmenizi, sınırlılıklarınızı açıkça belirlemenizi ve belki de öğreneceğiniz bir şeyler çıkacak hatalar yapmış olduğunuzu fark etmenizi istiyorum.

Hayat Vazifelerinin Yapılmasında Temel Olarak Fakirlik ve Zenginlik.

Düşünce alanımızı genişletmek maksadıyla bugün hayata karşı pozitif tavır için gerekli olan temel ilkelerin listesini vermeye devam edeceğim. Maddenin değerlendirilmesi ve doğru ölçüde kullanılması önemli bir husustur. Tabii bunu tekrar tekrar söyledik. Konumuz çerçevesi dahilinde bazı fikirler ilâve etme gereğini duyuyorum.

Bir insanın olgunluğu ve zekâsı nasıl başka bir insandan gayet farklı oluyorsa, maddî servetten yararlanmaları ve bununla iyi bir hayat sürmeleri de öyle farklıdır. Varlıklı bir çevrede doğmuş bir kimsenin en başta eşitsiz servet dağılımını düşünmesine neden yoktur. Kendi yetiştiği yer ile başkalarınınkini kıyaslamayı daha sonra öğrenecektir. Sefalet ve yok-

luk içinde doğmuş bir çocuğa gelince o, daha kısa zamanda niçin kendisinin o kadar şanslı olmadığını düşünmeye başlar. Standart bir gelişme düzeyine gelmiş olan uygarlık sefalet ve yokluğa yer vermemelidir. Toplumda üst ve alt uçlar arasında aşılması mümkün olmayan bir açıklık bulunmamalıdır.

Demıştik ki, bir kimsenin başkalarından daha fazla mal mülk sahibi olmak gibi bir nimete kavuşması aslında önemli değildir. Öte yandan plânının icaplarını karşılayabilmesi için herkesin dünyasal varoluşunda yeterince servet sahibi olması istenecek bir hâldir.

Yardım ve hizmet etmek suretiyle toplum şuurunu ispatlamayı vazife bilen ve bu amaçla maddî imkânlarından vazgeçen bir kimse, varlığını sürdürürebilmek için ihtiyaç duyduğu kadarıyla hoşnut olacaktır. Maddî anlamda başkalarına bakmak yükümlülüğünü taşıyan başka bir kimse ise sadece sosyal tesisler kurmak ve yardımcılar yetiştirmekten daha fazla bir şeyler yapmak istiyorsa, sosyal ihtiyaçların hakkını vermek için daha geniş imkânlar sağlayan bir maddî desteğe ihtiyaç duyar.

Servet bir kişiye ait olsa dahi, toplumla da ilgili bir taraftı vardır. Toplumun yararına olmalı, ona hizmet etmelidir. Buradan gördüğümüz şekilde her varlıklı insan kendisine Tanrı'dan ihsan ettiği maddî servetin sadece tek sahibi değil, aynı zamanda idarecisi ve gözeticisidir, yani birtakım zorunluluklarla dünyaya gelmiş olmalıdır.

Dünya serveti belli bir maksat ve misyonu olmaksızın kimsenin havadan kucağına düşmez. İnsan sadece kendisinin ve ailesinin kullanabileceği kadar servete sahipse, ılımlılık ve tasarrufun enkarne hayatın getireceği spiritüel vazifelerin gerçekleştirilmesinin garantisi olduğunu bilmesi iyi bir şeydir.

Demek ki servet her zaman az veya çok sorumluluk isti-

yor. Derecesi miktarına ve temel değerine bağlı.

Bir yandan servet sahibi mutlu kişiler, bu reddedilmesi imkânsız gerçekten giderek haberdar olmalıdırlar. Hayat plânlarında taahhüt ettikleri üzere, toplumda uygun şartlar oluşturmak için çevrenin verdiği vasıta ve imkânlardan daha fazlasına ihtiyaç duyanlarla adaletli bir paylaşımı düşünmek zorundadırlar.

Enkarnasyon, plânın kriterine göre gerçekleşiyorsa, bu paylaşımın daha en başta yapılmış olması gerekirdi diye itiraz edebilirsiniz. Tabii ki doğru ve gelecekte böyle olacak. Ama şimdilik insanlar maddî servetin değeri konusunda o kadar yanlış fikirler besliyorlar ki içlerinden hemen hiç biri kendisine miras kalan veya çalışıp kendi yaptığı servetinin küçük bir kısmından dahi feragat etmeye hazır değiller. İnsanlar iç değerlerinin ve tekâmüllerinin hiçbir şekilde servetlerinin büyüklüğüne bağlı olmadığını eninde sonunda idrak etmek zorundadırlar.

Diğer taraftan mütevazı şartlarda yaşayan insanlar, -mütevazı kelimesiyle, varlıklıların zıddına tam bir sefalet ve yoksulluk içinde yaşayan uç vakaları anlatmak istemiyorum- daha büyük bir servete sahip olsalardı daha mutlu ve daha rahat bir hayat süremeyeceklerini bilmelidirler. Bu da pozitif hayat felsefesinin bir parçasıdır. Daha önce ifade ettiğim gibi, maddenin yanlış değerlendirilmesi, var olma savaşında büyük duygusal ıstırapların ve ard arda gelen başarısızlıkların başlıca sebebidir.

Size öğütler vermek benim için kolay. Ben maddenin ağırlığını taşıyorum. Ben sadece spiritüel değerleri kendime çekiyor ve sadece bunları nakledebiliyorum.

Ancak görebiliyorum ki maddî servet dağılımı, insanlık haksızlık gibi görse dahi, sonsuz evrensel yasalara göre uygulanıyor. Bireyin kendine uygun ve yeterli sınırlılıklarını anlayacak iyi niyet ve bilgelik insanlarda mevcut değil.

Bir kimsenin mutluluğuna tahsis edilmiş maddî servet, mal, mülk ile tek bir kişinin mülkiyetinde olsa bile toplum için hazırlanmış maddî servet arasındaki farkı görebilmeniz gerek. Bu durum, başkalarına bu serveti kontrol etme hakkını vermek anlamına gelmiyor. Maksat servetin kullanılabilir olmasıdır. Böylece çoğu zaman servetin gözetim ve idaresinde sorumluluk taşımayanlar gerçek sahibinden çok daha tatmin olur, daha fazla mutluluk duyarlar.

Birçok ailenin geçiminin kendilerine bağlı olmasının sorumluluğunu taşıyan ruhsal açıdan ilerlemiş büyük servet sahipleri meseleyi böyle düşünmüşler, adaletli ve insanî bir yönetimle servetlerini çoğaltmışlardır.

Bu aileler nesiller boyu ileri görüşlü bir hayat felsefesi ile sosyal gelişme yolunda hizmet etmişlerdir. Ne yazık ki savaş, nefret, haset ve tamahkârlık onların yaptıklarının çoğunu mahva sürüklemiştir.

Maddî servetin değeri, akıllıca kullanılması, aşırıktan kaçılması hususunda bu kısa tebliğimle, insanların bu yeryüzü varoluşunda kendilerine zar zor yetecek kadar mı, daha rahat yaşayacakları kadar mı ya da çok fazla servet bahşedilmiş mi olduğunu düşünmelerini istiyorum.

Pek tabiidir ki bu, insanın kendisine karşı tamamen dürüst olması anlamına geliyor. İnsanın daima arzuları olacak, istediği bir şeye sahip değilse yaşayamayacağını düşünecektir. Oysa bazen tam tersi bir sonuca varabilir ve o arzusundan vazgeçmekten gerçekten mutluluk duyar. Bir şeyi elde etmek ne kadar zorsa, bir kere elde edildikten sonra o kadar iş yaramaz olduğu anlaşılır.

İçsel sesinizi, vicdanınızı daha çok dinlemesini öğrenin. Neyin gerçekten arzu edilir olduğunu rehberinize sorun. Dış görünüşlerden, gösterişten etkilenmenize izin vermeyin.

Büyük servetleri olanların hissettiği fakirlik korkusu tamamen ayıplanacak bir hâldir. Uygun şekilde idare edilme-

dikleri, savaş ve zulüm pençelerini uzattığı takdirde maddî zenginliklerin ne kadar kolay uçup gittiğini onlar da pekâlâ bilirler.

Diyebilirim ki fakirlik endişesi tamahkârlığın cezasıdır, ama insan sakın bir hayat istiyorsa bu endişe maddiyatın değersizliğinin bir işareti olmalıdır.

Bu konuda bugün yeterince konuştuğumuzu sanıyorum. Pek çok iyi ama servet düşkününü insanın hayat tarzlarını değiştirmeyi düşünecekleri ümidiyle kapatıyorum.

*Yanlış Giden Bir Programı İyiye Çevirme İmkânı.
Sağlıklı ve Anormal İmajinasyon.
Spiritüalizm Oyun Değildir.*

Bugün dünyasal varoluşunda hayatın doğru yolunu bulamamış bir ruhsal varlığın bu işi öteâlemde nasıl gerçekleştirdiğini ve geçmiş hayatıyla nasıl bağdaştırabileceğini anlatmak istiyorum. Zor bir tecrübedir, kapsamlı özeleştirme ve büyük bir istek gerektirir.

Geçmiş hayatlarında belli bir olgunluk ve oldukça iyi bir gelişim düzeyine gelmiş bir ruhsal varlık kısa zamanda kontrolünü yapacak ve madde dünyasına geri dönmeyi arzu edecektir. Orada aynı tecrübelerden tekrar geçecek ve doğru yolu bulacaktır. Şu veya bu girişiminde daha büyük başarı elde edebileceği ortaya çıkınca yeryüzünde pek çok insan da aynı arzuyu duyar.

Şu sözleri pek sık işitiriz: "Bir daha dünyaya gelecek olursam her şeyi başka türlü yapardım -ya da daha iyi yapardım. Bir daha bu kadar beceriksizce, bu kadar cahilce davranmazdım. Yaşlı zamanımdaki tecrübem gençliğimde olsaydı, hayatım farklı olurdu." Pek çokları böyle düşünür, böyle konuşur ve çok ciddî görünürler. Ama genelde insan-

lar bu sözleri şaka yollu söylerler. Binde bir kişi söylediklerine gerçekten inanıyorsa mucize sayılır. Geri dönüp tekrarlamaktan bahsettiğinde sadece hayal gücünün ürünü diye düşünülür; oysa ciddiye almakta bir sakınca yoktur, çünkü hayal gücü de yeryüzü insanların tam olarak anlayıp açıklayamadığı bir fenomendir.

İnsanlara göre sağlıklı hayal gücü ve anormal hayal gücü vardır. Sözü edilen konunun yeryüzü kavramlarına göre anlaşılır olmasına bağlıdır. Öteâlem hayatı sırasında edinilmiş fikirlerin yansıması olduğundan hayal gücünü anlamak her zaman mümkün değildir. Bu fikirler ruhsal varlığa mal olmuştur ve onları özümleme kabiliyetine bağlı olarak mevcut enkarne hayata transfer edilirler.

İnsanın mantıklı kelimelerle açıklayamadığı her şey anormal, hatta çılgınlık sayılmaktadır. Gerçekten bu tür intibaldan bazıları geri ruhsal varlıkların tesirlerinden doğduğu için zararlıdır. Zihinsel rahatsızlığı olan bireylerin tedavisinde bu olgunun araştırılması önemli bir adım olacaktır. Doktorların gayet ciddi şekilde ele alması gerekir. Bu âlemle öteâlem arasındaki irtibat karşısında duyulan tam bir kanaat ve iman en iyi sonuçları verecektir.

Önde gelen bilim adamlarının çok geçmeden çekingenliklerini yenerek, bu meseleleri açık açık konuşacaklarını şimdiden görebiliyorum.

Spiritüalizm heyecan arayanlar veya maddî çıkar bekleyenler için bir oyun değildir. Bana göre tespih çekmekle, dualar mırıldanmakla ilgisi olmayan dinî bir harekettir, evren ve evrendeki pozitif enerjilerle birlikte her şeyi kucaklayan anlamda yalın bir dindir.

Benim yaptığım sadece kelimeleri biraraya dizmek değil, söylediklerimi kelimenin gerçek anlamıyla tamamen kabul eden, onlara uygun olarak davranan ve böylece insanlık hizmeti yapanların yararlanacağı gayet derin bir bilgi vermektir.

Demek ki hayatta yanlış yol tutmuş bir insan öteâleme geldiğinde, bencilliği ve dünya malına düşkünlüğü yüzünden, çevrenin ve geleneklerin karşısına çıkardığı engeller yüzünden, programını hiçbir şekilde veya en azından ana hatlarıyla uygulayamamış olduğunu fark eder. Eriştiği olgunluk seviyesinde hataları büyük ihtimalle geçmiş hayatlarındakilerden çok olmayacaktır. Daha önce de anlatmıştım, bunlar sonsuz yasalara göre ölçülür, yani bir yargılama sistemi yoktur. Ne kadar ileri gittiği veya gelişmekte ne kadar yetersiz kaldığı konusunda herkes kendi kararını kendisi verir. Dünya hayatının sonucundan memnun olup olmadığını, kendine bir dinlenme hakkı tanıyabileceğini, başkalarından geri kalmamak için bir çaba gösterip göstermeyeceğini hür iradeyle idrak eder.

Herkes, içinde, derinlerde bir yerde, karşı koyamadığı, ancak hayatın maksadını ve insanlık hizmeti yapmanın gerekliliğini görmezlikten gelerek maskeleyip bastırabildiği bir tekâmül arzusu taşımaktadır. Bunu anlatmıştım. Vazifelerini yapmayarak çeşitli hatalara düştüğünü hisseden insanlar için yeniden dünyaya döndüklerinde hiçbir şey hatırlamasalar ve özel temeller üzerine kendiliğinden bir şeyler inşa etmeye başlayamasalar bile ihmal ettikleri yönlerini geliştirebileceklerini bilmek de bir teselli sayılır.

Her hayata dönüşünde ruhun gücünün arttığını söylersem bana inanmalısınız. Ayrıca öteâlemede her zaman tekâmül etme fırsatı bulunduğundan bir sonraki dünya hayatı daha büyük tekâmüle yol açacaktır. Enkarne hayatın varoluşumuzun zirvesini temsil ettiği şeklinde bir yanılsamadan uzak duralım. Merdivenin çok başlarındaki bir basamaktır ve öyle kalmaktadır. Kişiliğimiz dünya standartlarına göre ne kadar parlak olsa da gelişmemizde tevazuyu temel almalıyız. Ancak tevazu ile bakışlarımızı yüce değerlere çevirebiliriz.

Tevazu, kendinizi aşağı görmekle eşanlımlı değildir. Burada da ideal çözüm orta yoldur. Hemcinsleriniz için yaptığınız iyi işler yeterince takdir görmelidir, ama bunu hiçbir zaman küstahlığa vordırmayın. Tıpta böyle bir hâl kolayca ortaya çıkabilir. En büyük başarısızlıklar özellikle bu alanda olmakta, en büyük zararlar verilmektedir.

Dünya hayatına birlikte getirdikleri programı bilmeden insanların doğru yolu nasıl bulacaklarını düşünelim.

Herkes kendini sınavarak kabiliyetlerini keşfedebilir. Bunun için günümüzde çoğu zaman yapıldığı gibi uzmanlara başvurmak, muayeneden geçmek gerekmez.

İnsanın kendi portresini hazırlaması zor değildir. Herkesin davranışlarını analiz edebilmesi, yeteneklerini nasıl ve ne zaman kullanacağını bilmesi özel bir metot gerektirir. Ama bunları yaparken tamamen dürüst olmalıdır. Kendisini dobra dobra, olduğu gibi resmetmesi için doğru kanaat ve doğru fikirler edinmeye yönlendirilmelidir.

Doğru yolu arayanlara yardımcı olmak amacıyla birtakım prensipler hazırladık.

Genç insanın fikirlerini, çeşitli yollardan sivrilmiş insanların fikirleriyle mukayese etmesi istenir, bu yola sevk edilir. Bu, bir çeşit bilinçaltında kendini analizdir. Örnekleri incelemek önemlidir.

Örnekler genellikle yol göstericidir ve hep öyle olacaktır. Çocuklar büyüklerin davranışlarını kopya ederler; aynı şekilde büyükler de örnek aldıkları kişileri taklit ederler. Tabii ki kurnazca bir reklâm yoluyla ve belki de maddî servet ve değerleri yanlış şekilde kullanmak suretiyle hak etmedikleri bir üne kavuşan insanlar değil de, model olarak seçilecek doğru kişiler aranmalıdır.

Bugün burada duruyoruz. Yarın bu değerli kişilik portresini çıkarmamız için gerekli prensipleri özetleyeceğiz.

***Tekâmül ve Hakikati Arayanlar İçin Bazı Temel Kurallar.
Bencillik ve Elcilik Arasındaki Sınırlar.***

Dün tam bir programı ve bir insanın vazifelerini yerine getirmesi için bunu nasıl bileceğini, hayatını nasıl bu program çerçevesinde kuracağını ve bütün bu işlere nasıl hazırlanacağını anlatmıştım.

Şimdi tekâmül ve hakikati arayanların yolunda işaret direkleri olacak bazı temel kurallar koyalım.

Bu kuralların dünya malını hâlâ hayatın en arzu edilir hedefi diye kabul eden, insanın sadece bir kere yaşadığını var sayanlar için olmadığını size bir kere daha hatırlatırım.

Müstesna bir kişiliği ve spiritüel vasıfları olan bir model insan bulmakla başlayın.

Spiritüel tekâmül için bu vasıfların hangilerinin tam olarak geliştirileceğini, hangilerinin bastırılacağını, değerli bir çağrıya temel olarak hangilerinin ele alınacağını bilmek gerekir.

En önemli prensip insanlığa özveri ile hizmet etmektir. Bu, bencillğe yer vermez. Elcilik aslında insanın kendini hiçe saymama yol açmamalıdır. Sağlıklı ölçüde insanın kendine saygısı olmadıkça hayatta hiç kimse tekâmül edemez.

Kibir ve küstahlığa meyletmeden kendi kişiliğinize karşı bu temel tavrınız çocukluktan başlayarak uyandırılmalı, kişiliğinizin sınırlarına özen gösterilmelidir.

İnsanın özsaygısından çevresindeki insanlara karşı tevazu ve onları koruyup gözetmesi anlaşılır. Özellikle çok gelişmiş bir varlık, kendisinden daha az gelişmiş olanlar ve o varlığa saygı gösterme konusunda zorlananlar arasında yetiştiği zaman. Bunlar derin fikirlere dayalı görüşler değildir. Daha ziyade önceki hayatlarda edinilen ve ruhta tasnif edilip saklanan bilgilerdir.

Doğanın mantıklı yasalarına göre bu bilgiler ruhtan zi-

hine intikal ettirilir. Daha ilk çocukluk döneminde bu işi mantığa vuramayan büyüklere karşı şaşkıncı derecede bir üstünlük ortaya çıkmaktadır. Bazı durumlarda zekâca daha geri kalmış kişi otorite sağlamak düşüncesiyle çok gelişmiş bir çocuğa hükmetmek ister. Başka biri çıkıp çocuğun üstünlüğünü kabul etmek zorunda kalmasın diye ilgisiz görünmeye çalışır. Ama pek nadiren bir büyük, çocuğun üstünlüğünü tamamen kabul ederek onun özgüvenini üstünlüğü ile eşit düzeye getirmesi için çaba harcar.

Bu farklılıklar hayatî önem taşır. Doğru bir muhakeme için temel prensipler koymak son derece önemlidir. Aslında bu prensipler önce, kendilerini çocuklarının beden ve psişesinin yaratıcısı gören sırf bu yüzden hataya düşüp üstünlük taslayan büyüklere anlatılmalıdır.

Öyleyse elcilik ve bencilliğin sınırları nerededir? Egoist bir tavıra ne zaman göz yumulur? Ne zaman bastırılmalıdır?

Hayatın devamı tehlikeye girdiğinde, kişiliğin korunması gerektiğinde, entelektüel standartların geliştirilmesi söz konusu olduğunda, bir çağrıyı yerine getirecek ve özel değerlere dayalı hedefler takip edilecekse egoizm hoşgörü ile karşılanır ve gerekli bulunur. Böyle durumlarda çevredeki insanlar başka isteklerde bulunsalar da, spiritüel seviyenizin çok altında bir yol takip etmeniz için sizi zorlasalar da, yüce vazifeler sadece kaderinizde varmış gibi görünmekle kalmayıp aynı zamanda siz de öyle hissettiğiniz takdirde, boyun eğmeyi asla aklınıza getirmeyin.

Kişiliğinizi ihmal etmeniz, yani zıt yol daha uygun ve daha az iş çıkarıyor diye yeteneklerinizi görmezlikten gelmeniz zararlı sonuçlar doğuracak ve ruhsal tekâmülünüzü noktalayacak bir hatadır. Özel bir yetenek istemeyen rahat işlerle insanlık yardımı yapmayı istemek hiçbir şekilde elcilik değildir, bir aldatmacadır. Elciliğin tam tersine egoizmdir, sorumluluktan yoksundur. Tabî insanlar böyle bir işi feda-

kârlık gibi, kendini adama gibi nitelendirmeye pek meraklıdırlar. O insanın kabiliyetlerinin gösterdiği ufak çabaların ne kadar üstünde olduğunu bilmeleri mümkün değildir.

Hiç kimsenin içinde, derinlerde bir yerde doğru yolu seçip seçmediğini, spiritüel olgunluğunu tam anlamıyla kullanıp kullanmadığını idrak edemeyecek derecede yetersiz olduğu söylenemez. Çoğunlukla dış görünüşler ona içsel tatminden daha çok şey ifade eder. Hemcinslerinin sonunda, tavrını mutlaka haklı çıkaracak bir görüşte oldukları kanaatinde dir.

Bireyin insanlık uğruna, bilinçli ve istekli olarak fedakârca bir hayat yaşaması kolay değildir. Mutlak bir kendini adayış beklenemez veya tam olarak öyle anlaşılmaz, çünkü maddenin de hakkını vermek gerekir; dünyasal varoluşun temeli olduğundan ihmale gelmez. İşte yine uyumlu bir denge hâli karşımıza çıkıyor. "Komşunu kendin gibi sev" emrinde bu husus anlatılmaktadır. Bu kavram enerjinizi kendiniz kadar hemcinslerinize de vermeye ve kendinize olduğu kadar başkalarına karşı da iyi düşünceler beslemeye sizi teşvik eder. Düşüncenin gücü, yüksek ahlâkî idealler taşıyor ve dışa olduğu kadar içe de yöneliyorsa hayata karşı pozitif bir yaklaşım oluşturur.

Kendinizle çevreniz arasında bir denge kurmanın yolu budur. Başkalarına açıkça özen göstermeyi ve iyi niyeti temel alan bir denge...

Bu yüzden ana babalar bir çocuğun yumuşak başlı davranması ve aile politikasında söz sahibi olmak için savaşacak gücü bulamaması yüzünden, kardeşlerinin hükmü altına girmesini hiç istememelidirler.

Yeryüzüne getirilen programda hemen her zaman geçmiş hayatlarda yapılan hataların tesirlerini yok edecek hizmetler yer alır. Böyle bir arınma ve onu takip eden karmik kurtuluş, vazifeler isteksizlik ve içsel direnç göstermeksizin

temiz kalple kabul edildiği takdirde mümkün olur.

Elcilik, kelimenin en doğru anlamıyla, kendi çıkarı olmaksızın bir başkasını koruyup gözetmek, iyi davranışlarda bulunmak, nefsinin düşünmeden fedakârlık yapmaktır. Bir annede bu vardır. Anne kendini feda etmek istemediğini çoğu zaman itiraf etmekten utanan eşi ve çocukları için örnek alınacak bir kimsedir. Bu sebepten annelik elciliğin en saf örneğidir. Böyle bir hâl mevcut olmasaydı, bu kaynak kuruyunca dünyanın sonu gelirdi. Daha ileri bakış noktamızdan bizim düşündüklerimiz böyle.

Hayat programını uygulamanın ilk prensibini sanırım yeterince detaylı olarak açıkladım. Konuyu biraz daha genişletebilirdim, ancak çok karmaşık hâle getirmeden yazdıklarımı düşünebilmeniz için size zaman tanımayı tercih ediyorum. Nitekim her şey yerine oturup anlaşılır hâle gelinceye kadar bu fikirlere tekrar tekrar döneceğiz.

*Spiritüel Değerler Asla Kaybolup Gitmez.
"İyilik" ve "İyi Kalplilik" Arasındaki Fark.*

Hayata karşı pozitif tavır herkesin vazifelerini yerine getirmesini ve sorumluluk almasını ister. Bunlar da yapısına ve zorluk derecesine bağlı olarak kişiden kişiye değişir. Bu sebepten maddî servetin herkese eşit dağılmadığını, üzerinde durulup geliştirilmesi gereken başka değerler de bulunduğu hatırdaki tutmak esastır.

Hayatın derin maksadını doğru yorumlayanlar içgüdüsel olarak vazifelerini arayacaklar, bunları nasıl ele alacaklarına karar verecekler, birlikte enkarnelik oldukları unsurların hangilerini bu vazifelerde kullanacaklarını düşüneceklerdir. Bunlar önceki enkarnasyonlarda kazanılmış esaslardır.

Vazifeleri yerine getirmek için asla vakit çok geç değil-

dir. Hayatın daha ileri bir döneminde insan kendini bilmeyi öğrendiğinde ve yılların akışı içinde neyin spiritüel gelişmesine katkısı olduğunu, neyin onu alıkoyduğunu fark ettiğinde idraki uyanır.

Tebliğlerimde bahsedip durduğum ilişkilerden ne kadar az insanın haberdar olduğunu düşünürseniz, bugün yer yüzündeki insanlar geleceğe bir temel teşkil etmek üzere naklettiğim bilgilerden istifade etmek için onları çocuklarının eğitimine dahil etselerdi bundan sonraki kuşağın ne kadar muazzam bir şekilde tekâmül edeceğini artık kolayca anlayabilirsiniz.

Doğru bir hayat felsefesinin köşe taşları olarak bencillik ve elcilik üzerinde görüştük. Şimdi bir insanın bu iki özellik arasında ideal dengeyi fark ettiğini ve bu uyumlu denge hâlini gerçekten hayatıyla bütünleştirmek istediğini var sayalım. Kendisi için bunu yapmak zor olmamalıdır. İyi niyet daima hedefe ulaşır. Artık dünya malı için bir savaş verme meselesi kalmamıştır, spiritüel değerler ön plâna çıkmıştır. Hiç kimse bunlara hakkı olup olmadığı sorgulayamaz. Meselenin can alıcı noktası işte burada. Elde edilecek böyle bir tabiata sahip her ne varsa insanın içindedir. İleri bir spiritüel hayat istiyorsa, bu hayatın temelleri, canı ve ruhu içinde sıkıca yer etmiş olmalıdır.

Hayata karşı doğru tavrın ilk prensiplerini kim bilir de onları uygulamak için bir şey yapmazsa, hakikat ve tekâmül yolunda gösterilecek çabayı en önemli yükümlülük olarak gördüğü noktaya varacak derecede henüz spiritüel açıdan olgunlaşmamış demektir. Başarısızlığında kabahati ya çevresindeki insanlara ya da kendisine dikkat etmesine zaman tanımayan elverişsiz şartlara ve benzer durumlara yükleyecektir. Böyle bir insanın vazifeleri azdır, ama -sınırlı da olsa- spiritüel âlemlerde tekâmülü imkânsız değildir.

En saf anlamıyla tanımladığımız elcilik kavramının kü-

çük veya büyük ölçüde uygulanabilen bariz nitelikleri vardır. Bunlar "iyilik" ve "iyi kalplilik" tir.

"İyilik" kelimesinin kişisel çıkar olmaksızın bencillikten uzak bir hareketi ifade ettiğini daha önce söylemiştim. Maddî anlamda olduğu kadar ruhsal anlamda da bu tür kendini adamanın en yüksek şekline fedakârlık denir.

İyi kalplilik hoşlanmanın üstünde bir duygudur, ama maddî bir fedakârlıkta bulunacak kadar ileri gidilmez. Hâli tavrı arzu ve isteklerini yerine getirecek gibi görüldüğünden dolayı komşusuna yardım ve tavsiye almaya gelen bir insana gösterilen anlayış, bağışlayıcılık ve şefkattir.

İyilik, farkında olmanızı istediğim temel kuralların önemli bir unsurudur. Hayat programını yerine getirmesi için insanı ihtiyacı olan iç huzuruna, ahenge ve spiritüel olgunluğa götürür. İnsan mantıklı bir kararlılıkla iyi olamaz.

İyilik, kişilik içinde kökleşmiş bir vasıftır. İyilik hissin-den yoksun olan bir insan, zıt hislerine karşı koyması için eğitilmeli ve doğru hareket tarzına sahip kişileri örnek alarak kendisini eleştirel bir gözle incelemelidir.

Hayat programını fark etmek için gereken özelliklerin spiritüel olgunluk ve ahenk olduğunu söylemiştim. İç varlığıyla ahenk kurabilen ve ruhundan rehberlik alan bir kimse, yolunun nereden geçtiğini açıkça görme şansına sahiptir.

Maddî hayatın istekleriyle -bedensel varoluşun korunması- dördüncü boyutta daha önce bulunduğu yerden daha yüksek bir seviyeye ulaşmayı arzu eden ruhsal varlığın daha önemli istekleri arasında açık seçik bir fark gözetmeliyiz. Dünyada hiçbir güç içten gelen bu arzuyu bastıramaz. Savaşlar sadece maddî çıkarlar için yapılmaktadır. İnsanlar bu kudret ve toprak mücadelesinin ne kadar haksız ve boş olduğunu, bu şekilde asla ruhsal bir gelişmeye gidilemeyeceğini idrak ettiklerinde savaşlar da bitecektir. Geçmişte kilise adına yapılan savaşlar, bugün milletler arasındaki mücadele ve

savaşlar kadar ayıplanacak olaylardır.

Kudret, adalet demek değildir. İnsanlığa barış ve spiri-
tüel özgürlük verebilecek tek şey olan evreni kucaklayan sev-
ginin temel prensiplerini ihlâl eder. Bu güzel hedefin hayal
edemeyeceğiniz kadar uzakta olduğunu düşünebilirsiniz.
Evet, bedenli görüşle öyledir. Ama bizim daha ileri bakış
noktamuzdan pozitif bir gelişme görüyoruz. Zaman bize bir
şey ifade etmiyor, önemsenmesi gerekmiyor.

Birkaç nesil süresince ana hatlarını anlattığım bu ideale
erişileceğini düşünmeyin. Her hayatta büyük sabır ve ta-
hammülle, iyi niyetle ileriye doğru ufacık bir adım atılabilir.

Cesaretinizi kaybetmeyin. Tek yol ileriye ve yukarıya
doğrudur. Cehennem ve lânetlenme inancı bedenli hayata
ait bir kavramdır. Bu inanç, insanları yanlış yola götüren ve
genellikle dayanılması çok zor olan eziyetlerle karşılaştırır.

İnsanları kendilerini deneme ve eğitime tâbi tutmaya
razı edin. Başkalarına hizmet yoluna giren herkesin yapması
gerekten vazifeleri öğrenmelerine yardımcı olun.

Yarın iyiliğin çeşitli anlamlarını araştırmaya devam
edeceğiz. Bu çeşitli anlamlar arasındaki farkı açıkça formüle
etmek ve altını çizmek önemlidir.

Sonsuz Yasaların Maksadı Spiritüel Mükemmelliktir.

"İyiliğe" Karşı "Kötülük".

Öteâlemden Görüldüğü Şekilde İnsanlığın Gelişimi.

İyilik ve iyi kalplilik çok sık kullanılan kelimelerdir, ama
ne anlama geldikleri düşünülmediğinden yerli yerinde kul-
lanılmış olmayabilirler.

İyi insanlar genellikle pek dikkat çekmezler, sakindir-
ler, bu önemli özelliklerinden gurur duymazlar ve böyle bir
özelliğin kendilerine yakıştırılmasına bir türlü inanmak iste-

mezler. Bir bilge insanın aslında ne kadar az bildiğini hiçbir zaman aklından çıkarmaması gibi, gerçekten iyi olan bir insan da bu faziletin en yüksek derecesine erişmiş olduğunu asla tamamen kabul edemez.

Sadece dikkatli düşünce bu ince farkları açığa çıkaracaktır. Bunlar bedenli standartlara göre ince farklardır; dördüncü boyutun standartlarına göre anlaşılmaları kolaydır. İnsanların ne düşündükleri önemlidir ve üzerinde durulması gerekir. Doğru muhakeme edebilmeleri için anlayışları geliştirilmelidir.

"Bilgi" kelimesi ile "bilgelik" kelimesi arasında da ince bir fark vardır. "İyilik" ve "iyi kalplilik" arasında da böyle bir durum söz konusudur. Bilginin ufak ölçüde bilgelik şeklinde yorumlanmasının doğru olmadığı gibi iyi kalplilik de iyiliğin basit şekli değildir. Buna dikkatinizi çekiyorum, çünkü insanlar bu kelimeleri çok sık yanlış kullanırlar. Örneğin, sizin adınıza bir şey yapmasını istediğiniz bir arkadaşınıza "Bana bir iyilik yapar mısın?" derken, kelimenin gerçek anlamında iyiliği aklınıza getirmezsiz. Birisi için bir şey yapmak, kendi çıkarı olmaksızın o insanı memnun etmek duygusuyla yapıyorsa iyi kalplilik olarak adlandırılabilir. Bu kavramları inceden inceye açıklıyorum ki siz kendiniz doğrusunu öğrenip ona göre hareket edebilirsiniz.

Hem pozitif, hem de negatif anlamda, düzeltilmesi gereken bazı hatalar vardır. Pek çok insan kendi davranışlarına iyi gözle bakmadığından ve hak etmediği bir aşağılık duygusuna kapıldığından dolayı negatif diyorum.

Hayat programını fark etmek gerekir demiştik. Bu programın yerine getirilmesine yol açacak vazifeleri aramak şart değildir. Herkesin vazifesi hazırlanmıştır, ona verilecektir. Yapacağı tek şey, onları kabul etmek ve bütün varlığıyla kendini onlara adamaktır. Hiç kimse Tanrı ve O'nun değişmez yasalarının onu unutacağından, atlayacağından korkmasın.

Eğer uyum sağlayabilmişse vazifelerine ulaşacak ve onları uygulayacaktır.

Hiç kimseye dayanabileceğinden daha ağır vazifeler verilmez. Tamamen maddî anlamda vazifelerle ruh ve cana mahsus vazifeler arasında fark olduğunu da vurgulamam gerekiyor. Üzerimde maddî problemlerin yükünü taşımadığımdan ben buradan sadece ruh ve cana mahsus vazifeleri görebiliyorum. Ruh ve canın bir kısıtlanmaya maruz kalmadan tekâmül edebilmesi için maddî problemlerin çözümlenmesi gerekmektedir. Onları da açıklayacağız.

İyiliğin zıttını henüz konuşmadık. "Kötülük" kelimesi çoğu zaman yanlış anlamda kullanılmaktadır. Kötülük sonsuz yasaları ihlâl eden ve bilerek onlara karşı çalışan bir özelliktir. Bu yasalardan haberdar olmamak gayet düşük bir tekâmül seviyesinin işaretidir. Daha ileri bilgisi olanlar standardı yükseltmektedirler.

Gerçekten kötülük taşıyan insanlar, geri ve cahil olanlar kadar göze çarpmamaktadır.

Öteâlemde bizim nispeten ileri görüş noktamızdan tekâmülü görmek mümkündür, ama, dediğim gibi, bir kuşakla bir sonraki kuşağa bakılınca pek fark edilmez. Bu işlem, bir organın alınıp yerine başka bir kimsenin organının takılması gibi bir operasyon değildir. Duygusal ıstırapların insan hayatının büyük kısmına hâkim olması ve bunlara sabır göstererek dayanılması şeklinde, insanlığın tekâmülü de ruh âleminin tümünün giderek mükemmelliğe yaklaşmasıyla bağlantılı olarak görülmelidir. Bu hedefe varması gerekir, çünkü sonsuz yasaların muradıdır.

Kötülüğe dönersek, şunu belirtmek isterim: Hakikati bulmaya, kendini bilmeye ve eğitmeye çalışan bir kimse hiçbir şekilde kötü olamaz. Bir hareket insanî anlamda kötü olabilir, ama onu yapanın kötü olması gerekmez.

Bu tebliğlere başladığımda, iyi ve kötü kavramlarının

bedenli ve bedensiz âlemlerde farklı olduğunu söylemiştim. Şimdi bu farkı açıklayalım.

Sebeup ve sonuç çoğu zaman birbirlerine oldukça zıt bakış açılarıyla düşünülecektir. Kötü bir hareket -insanî standartlara göre bir suç- öyle bir sebepten kaynaklanabilir ki mutlaka kötü niyetler ve kötü düşüncelerden doğmamış olmakla birlikte kötü bir sonuca yol açabilir. Bunu anlamak mümkündür. İnsanın öfkesi üzerindeyken yaptığı hareketler de böyledir. Kendisi kabul etmeye, davranışını haklı göstermeye çalışmasa dahi, suçlu kimsede derin bir pişmanlığa sebep olabilir.

Suç işleyen bir kimsenin düşünce sürecini anlamak pek mümkün değildir. Ortaya çıkan neticelerin sebep olduğu reaksiyon büyük ölçüde mantıklı düşüncelerden doğduğu için fazla bir şey ifade etmez. İşin duygusal yönü nadiren anlaşılır. Yine de insan ruhunun içine bakamayacağınıza göre, suçlu birinin gerçekten kötü olup olmadığı gösterdiği duygusal belirtilerden anlaşılır. İnsanlar bu yüzden kararlarında sık sık hatalar yaparlar. Bedenli hayatın yasalarıyla uyumlu olmayan her harekete kötü damgası vurulduğuna göre bu hatalardan kaçınılamaz.

Bu şartlar altında insanlığın global hâli o kadar negatif bir şekilde gösterilmiştir ki insanların içi güvenle değil, ümitsizlikle dolmuştur.

Hayatın maddî gelişiminde korku, zorluk ve güvensizliklere sebep olan engelleri size başka türlü göstermeye hiç niyetim yok.

Kötülüğün dünyaya hâkim olmadığını bilin, içiniz rahat etsin. Pek çok hata yapıyor, ama düzeltilmeleri mümkündür. İyi niyetle kontrol altına alınabilirler.

İyilik, kötülük gibi derhal anlaşılmaz, bu da yanlış sonuçlara götürür, demiştim. Tekâmül sürecinde yolunuza çıkan engelleri aşabilmeniz için büyük cesaret ve imana ihtiyacınız var.

İşte bu sebepten hayat programınızın hakkını vermenize yardımcı olacak yeni bir bakış açısı sunmak istiyorum.

Vazifelerinizi cesaretle, dosdoğru karşılayın. Vazife almaya yetecek kabiliyetin sizde olmadığını sanarak tereddütler içinde yana çekilmeyin. Bir kere çalışmaya başladınız mı kabiliyetleriniz artacaktır, gerekiyorsa sonsuz boyutlarda artacaktır. Bunun pek çok güzel örneği vardır. Örneğin, çağrı almış sanatçılar başka hiçbir kimsenin yapamayacağı şekilde olağanüstü eserler verirler. Demiştim ki evrenden herkese yardım gelir. Şimdi bir de şunu ekliyorum: Yardım, kendisi için hazırlanmış olduğuna inandığı yolda güvenle yürüyenlerin tam önüne düşer. Çağrı, ilâhî bir armağan ve bir seçilmişlik işaretidir. Çağrı alan kişiye bir yükümlülük getirir; tabii ki meslekî çalışmadan daha çok enerji ve daha çok duygusal kendini adayış ister. Böyle bir kimsenin nüfuz alanı gayet geniştir, hiçbir maddî sınır tanımaz. Meslekle çağrı arasındaki büyük fark budur diye anlatmıştım. Bugün için bitiriyorum. Yarın hayat programının anlaşılıp başarıyla uygulanmasında önemli olabilecek yeni fikirleri tartışacağız.

Mükemmel İnsan Varlığı Mevcut Değildir.

Yalan, Uygarlığın Bir Özelliğidir.

Spiritüel Çalışma Fiziksel Eğilime Bağlıdır.

Dünyaya getirilen plânın uygulanmasında temel teşkil edecek bazı özellikleri konuştuk. Bunları inceleyecek olursak hepsinin istisnasız çağdaş kişiliği belirleyen özellikler olduğunu göreceğiz. Yüzlerce, hatta binlerce yıl içinde bir insanın kişiliğinde bulunması gereken başka normlar da olacaktır.

İnsanlar bu faziletleri değişen derecelerde kendilerine mal etmişlerdir, ama hiç kimse mükemmellik derecesine glememiştir. Tam bir kemâl mertebesine erişmiş insan mevcut değildir.

Spiritüel çevremiz, bu iyilik hâline erişmiş olan ve öğretilerini anlayabileceğimiz bir şahsiyetin adını ileri sürer: İsa peygamber. Bu örnek kendi içinde bugünün insanının Me-sih'in standartlarından ne kadar uzak kaldığına inanmanızı sağlayacaktır.

Yine de, hedef, insanın ilerlemesinde bir dürtü olarak kalmalı, bu yola giren insan, kusurları konusunda kendine karşı tam bir dürüstlikle işe başlamalı, cam gerekenleri yapmadığından onu engelleyen şeyin ne olduğunu veya ruhunun irade impulslarını nakledip nakletmediğini bilmelidir. Kendine ve başkalarına karşı dürüstlük o zamana kadar başarılanları, düşüncelerle davranışların önemini değerlendirmenin başlıca şartıdır. Bir anda en yüksek standarda gelmesine gerek yoktur, ancak bunun yolları, vasıtaları aranmalıdır.

Kendinize karşı dürüst olmanız kolay değildir. Pek çok kimse öyle olduğunu düşünürse de hemen hepsi kendini eleştirmemek için ve diğer taraftan hatalarından hoşlanıp onları nefsinde geliştirmekten zevk duyduğundan dolayı samimiyetsiz davranmaktadır.

Hayatını yalanlar ve aldatmacalar üzerine kuran bir kimse kendisine önerilen yolu takip etmek istese dahi pek uzağa gidemeyecektir. Şimdi bana kızacak, kötü niyetli olmakla suçlayacak, kimse için iyi bir söz söylemiyor diyeceksiniz, ama ben bunu açıklamak zorundayım, ruhlarınızı görebiliyorum. Pek azınız dürüst olmaya, yanlış düşüncelerden, yalan ifadelerden uzak durmaya çalışmaktadır.

Çoğu zaman çevrenizdeki insanlar sizden özel bir düşünce tarzı bekleyerek zorla gerçek duygularınızı saklamanıza yol açarlar. Sonuçta içine kapalı bir insan hâline gelir, kim-senin aklını karıştırmamak, kimseyi kızdırmamak için gerçekten yalan söylersiniz.

Uygarlık pek çok hususta yetkili kişilerin, geleneklerin zorla kabul ettirdiği kurallara uyum sağlamanızı ister ve ha-

kikatin ortaya çıkmasını engeller. Örnekler vermemiz gerekmiyor. Ne demek istediğimi herkes anlar. Spiritüel tekâmülün farklı dereceleri ortak bir seviyeye geldiğinde ve hayatın maksadı hakkında farklı görüşler insan toplumlarının tümünde bir dengeye kavuştuğunda yalanlar geçmişte kalacak, insanlar açık kalplilikle biraraya gelerek hakikate kucak açacaklardır.

Dünyanın yalanlardan arındığını ve karşılaştığımız her şeye görünen değeriyle bakıldığı bir dünya hayal edelim. Sevincimizin sınırı olmazdı. Bugün böyle bir hâli aklımız almıyor. Ama yine de bu ideale kavuşmak için herkesin bundan böyle yapmak durumunda olacağı vazifelere ışık tutuyor.

Olgunlaştırılması beklenen tüm nitelikler spiritüel seviyede. Yeryüzünde hayat buna fırsat tanıyor. Tekâmül canın güçlenmesiyle doğru orantılı. Bu yüzden can ve ruhun ikisine birden uygulanan temel prensiplere dikkat edilmelidir.

Bununla tamamen duygusal ve mantal orijinli faziletlerin hepsini açıkladığımızı söylemek istemiyorum. Çok fazla tek yanlı olmamak için konuyu maddî bir alana yaymamız tek isteğim.

Can ve ruhun kabiliyetlerini dördüncü boyuttan ele aldığımda bunların bedenın kalın kabukları altında ne kadar sıkışıp ezildiğini görüyorum. Ama enkarne insan için bu doğal bir hâl.

Bedenın fonksiyonunun önemi üzerinde durmama gerek yok. Beden bakımının canın selâmeti ile el ele gittiğini ve ruhsal varlık iradesini beyin yoluyla tezahür ettirdiğinden dolayı ihtiyaçlarının anlaşılabileceğini öğrenmiştik. Tabii ki sinir sistemi candan dürtüyü (stimulus) alarak ruha ve organlara nakletme görevi yapıyor.

Yeryüzünde nörolog olarak çalıştım. Bu alanda oldukça tecrübe kazandım. Bilgilerimin büyük kısmı doğrudu ve bir parça değer taşıyordu, ama gerisi mükemmellikten uzak

ve tamamen yanlışti. O zamanın yerleşmiş bilimsel öğretilerine ters düşmüyorsa da, bugün düzeltilmeye ve başka görüşlerle takviye edilmeye muhtaç olduğunu anlıyorum. Sadece insanların davranışlarına ilişkin psişik meseleler konusunda değil, -bu konuda bireysel psikolojinin öğreneceği daha çok şey var- bireysel dokular ve organ nörolojisine ait gayet karışık meselelerde de böyledir. Şimdiye kadar doktorlar hep yanlış yönde çalıştığından dolayı bunlara bir çözüm bulunamadı. Meslektaşlarıma sunacağım eserin bir bölümünü bu konular oluşturacak. Bu tebliğler için uygun değiller.

Bedenin doğru bakımı ve fiziksel eğitim için gereken şeylerin listesini çıkarmaya ihtiyacımız olduğunu sanmıyorum. Çok özetleyecek olursak, bu, düzenli bir hayat tarzı kadar her şeyde, özellikle yiyecek ve içeceklerimizde ılımlılıktır. Teknik ilerlemeler insanlara daha kolay bir hayat sunmuştur, ama teknoloji, stres nedeniyle bedene epeyce zarar vermiştir. Strese karşı koymaya çok özen gösterilmelidir, yoksa ruh ve canı tesiri altında bırakır.

Gürültü ve çevre kirliliğinin de sebebiyet verdiği yoğun stres canı rahatsız eder ve onu işini uygun şekilde yapmaktan alıkoyar. Böyle bir durumda organlar gerektiği ölçüde işlevlerini sürdüremezler. Düzensizlikler ortaya çıkmaya başlar ve sistemin tümü zarar görür. Canın tepkisi hayatî enerjide bir azalmaya yol açar, spiritüel aktivite de engellenir. Her yönden bu problemi ele alıp inceleyebilirsiniz, ama bütün parçaları birbirine bağlıdır, yani diğerleri olmaksızın biri tek başına işlevini sürdüremez.

Hayat programı üzerinde çalışırken onu oluşturan unsurların dengeli bir şekilde işleyip işlemediğini devamlı kontrol etmek gerekmektedir. Unsurlar derken can, ruh ve bedeni kastediyorum. Zayıf, hasta bir bedenden direnç ve enerji gelmez. Fiziksel enerji eksikliğini gidermek için yoğun çaba gösterilmelidir.

Fiziksel enerji, ortalamanın üstünde bir bünyenin olağanüstü bedensel işler başarması şeklinde algılanmamalıdır. Anlatmak istediğim daha ziyade düzenli, doğal bir hayat tarzının normal doğup normal yetişmiş sağlıklı kişiye tanıdığı standart fiziksel hâldir.

Yetersiz beslenme, yetersiz bakım gibi dış tesirlerin ıstırabını çekmiş insanların izleyeceği program tamamen farklı olacaktır. Eğer ruhsal tekâmüle ortalamanın üstünde özen gösterirlerse, fiziksel güçleri tam olan insanlardan daha çok ilerlediklerini göreceklerdir.

Bu bölümde kısaca anlattıklarım, hayat plânının nasıl anlaşılıp nasıl uygulanacağı konusunda bir yol göstermekten ibarettir. İnsan organizmasındaki bütün karşılıklı ilişkilerin tam bir açıklaması olarak yorumlanmamalıdır. Buraya kadar okuyan herkesin soracak birtakım soruları olacaktır. Daha pek çok şey açıklayacağım, ama bugün için yeterince görüştük.

*Bariz Vasıflar Hayat Plânını İfade Eder.
Kazanılmış Olan Kaybolmaz.*

Dün insanların kendilerini nasıl inceleyip denemelere tâbi tutmaları gerektiğini, hangi kişilik özelliklerini geliştirmeye kadar vereceklerini ve bu enkarnasyonda onları mükemmel hâle getirmek için nasıl çalışacaklarını anlattık. Zayıf taraflarının sebebini araştırmalı, ellerinden gelenin en iyisini yaparak onları eleştirisel bir bakışla ve dürüstlikle analiz etmelidirler. Özellikle üzerinde düşünülecek ve istifade edilecek başlıca faziletleri ele aldık.

Bu kavramlar yeterince iyi bilindiğinden ve izafi değerleri açık olduğundan size yeni bir şey söylemiyor gibi görünsem de, hayat plânının araştırılmasıyla bağlantılı oldukların-

dan dolayı her şeye rağmen onlardan söz etmek zorunda kaldım.

Düşünürsek, bu değerler bir genel hayat plânu oluşturur ve herkesin hayatının bir parçasıdır, ama herkeste aynı derecede gelişmiş de değildir. Bu bakımdan nereden destekleneceğini araştırmak gerekir.

Tamamıyla kişisel vazifenin oldukça dışında, pratikte her insanda bir temel vasıf vardır. Bu bir eğilimdir, bir yetektir, hayata damgasını vurmasını sağlayacak belli bir yönde bir lütuftur. Onu kendisi yapan bu özel, hâkim vasıf, yerine getireceği vazifelere, yani hayat programına ışık tutar. Bir hata yapar ve bu vazifenin ne olduğunu anlayamazsa, bu, tekâmülünde asla bir gecikme anlamına gelmez. Ancak hayatının akışını doğru değerlendirmiş olduğu takdirde ihtiyaç duyacağından daha fazla duygusal ve zihinsel güçle karşı koyabileceği hayal kırıklıkları ve zorluklara sebep olabilir.

Hür irade her zaman tayin edici faktör olmaktadır. Bazı tesirler onu hayatın maksadına uyma kararından saptırabilir, ama iyi niyetle geliştirilmiş ve kazanılmış ne varsa sonsuz kadar muhafaza edilir.

Örneğin, başkalarına yardım etmesi için öğretmen olma çağrısı aldığını hisseden bir insan, her şeyden çok, son derece sabırlı olmalıdır. Eğer bundan yoksun ise, gelişme göstermediğini, öğrencilerinde dirençle karşılaştığını, gerçekten çağrı olsa bile ruhunun, yaptığı işle gereken irtibatı kuramadığını kısa zamanda fark edecektir. Ama bu, başarısızlığına razı olması, yetersizliğini kabul etmesi ve yanlış meslek seçmiş olduğu sonucuna varması anlamına gelmez. İyi niyetini bir ke-re ortaya koydu mu artık kısa zamanda eksikliğini duyduğu özellikleri telâfi edebilir.

Sık sık belirttiğim gibi tıp mesleğinde de aynı durumu görüyorum. Doktorlar ihtiyaç duydukları özelliklerin gerçekten kaçma sahip olduklarını kontrol etmek maksadıyla

kendilerini tam bir tetkikten geçirmelidirler. Üçüncü şahıslar veya hastalar böyle bir değerlendirme yapamazlar, yapacak olsalar bile çok geç kalmışlardır. Tıp öğrencilerine öğretilen ahlâk bilgisi, eğer gerçekten insanlığa yardımcı olmak istiyorlarsa canlarında ve ruhlarında derinlere kök salmalıdır.

Diğer insanlara karşı yapılan yardımlarda bunun bir aile içinde veya yabancılara karşı yapılıyor olması arasında büyük fark vardır.

Aile bireylerinin ruhları arasında tam bir uyum pek nadiren ortaya çıksa dahi aile çevresi içinde doğal bir bağ mevcuttur. Aile dışından olanlarla bu irtibatı kurmak çok daha zordur. Onların her şeyden önce dostluklarının kazanılması gerekir. Çoğu zaman yardıma ihtiyaçları olduğunu da gizli tutarlar.

Bir annenin çocuklarının ihtiyaçlarını hissetmesi çok daha kolaydır, ama bunu yapmak istediği takdirde. Maddî konulara fazla girmiş olsa dahi bu önemli vazifeyi görmezlikten gelmemelidir.

Başka insanlara yardımcı olmak sadece onların ihtiyaçlarını hissetmek değil, onların problemlerine karşı içten bir anlayış göstermek demektir.

Aslında bu meseleleri konuşmamız bile gerekmez. Ama insanlık kendisine öğretilenlere ihtiyaç duymayacak seviyede bir olgunluğa henüz erişmemiştir.

İnsanlar içinde buldukları anı yaşamak eğilimindedirler ve faal bir günün sonunda tatmin olacaklarına genellikle içsel bir boşluk yaşarlar. Bunun sebebi o gün diğer insanlar için bir hizmet yapmamış olmaları, hatta bunu hiç düşünmemeleridir.

İnsan her gün küçücük de olsa bir iyilik yapmalıdır. Dostça bir söz veya bir yardım teklif edildiğinde, cesaret verildiğinde kalpten gelen bir teşekkür bile yeter. Günlük hayatın akışı daha önemli işlere pek fırsat vermese dahi o kadarı yeter.

Bir kimse, dostça bir selâm verildiğinde kendi tepkisini gözlemelidir. O anda karamsar düşünceleri biter, neşelenir. Kendi mutlu reaksiyonundan cesaret alarak bunu devam ettirmek için bilinçli bir çaba göstermelidir.

Özellikle şunu bir kere daha vurgulamak isterim ki programını iyice öğrenemediğini düşünerek kimsenin cesareti kırılmasın. Hayat, programın uygun zamanda tezahür etmesine imkân verecek kadar uzundur. Bu beklentiyle yaşayan tekâmül eder, çünkü kendi kişiliğini tanır ve mücadele etmesi gereken kusurlarını fark eder. Bu bir kişisel zaferdir ve kendisini zalimce bir tarafsızlıkla tetkik ederek hatalarını yendiğini bilmekten mutludur.

Dedim ki hayat, programın geniş zamanda öğrenilmesi-ne yetecek kadar uzundur. Ama bu hayat süresi içinde yerine getirmeye karar verdiğiniz şeyin bilincinde olmayacaksınız o kadar da büyük önem taşımaz. Bu dünyadan ayrıldığınızda anlayacaksınız ve kendinizi yeryüzünde bir sonraki enkarnasyona hazırlayacaksınız.

Ruh ve canın bedensel âleme hâkim olan maddeye bağımlılığı doğa yasalarının koyduğu kaçınılmaz bir sınırlamadır. Öteâlemle kurduğunuz güzel medyumsal irtibatın dışında çevrenizdeki sırlar size hiçbir zaman açıklanmayacaktır. Onları öğrenme hevesine kapılmayın. Kötü sonuçlar doğuracak hatalara düşebilirsiniz.

Önünüze açılan yola rıza ile girin. Sabırla araştırın. Hareketleriniz her gün daha iyiye gitsin. Bir insanın doğru yolu tutması ve bu yolun bütün sıkıntılarına, eziyetlerine güler yüze katlanması, onların doğa yasalarına göre başına geldiğini, onları hak ettiğini hissetmesi, razı olması hiç de görülmemiş bir olay değildir. Endişe ve üzüntülerine rağmen bu insanlar daima huzurlu ve hoşnuturlar. Yaşadıkları zorluklardan şikâyet etmeksizin insanlık hizmeti uğruna kendilerine düşeni yaptıklarından dolayı şükür içinde olurlar. Enkar-

ne insanların çoğunluğu bu seviyeye geldiğinde, dünyada huzursuzluk, hoşnutsuzluk, kıskançlık ve nefret kalmayacaktır.

Öteâlemleri anlatamam. Benim ruh ve canım tamamen dünyaya alışmış durumda. Biz öteâlemde farklı âlemleri tanımayı gerçekten arzu etmiyoruz. Bizi dünyasal varoluşun üstüne yükseltecek bir tekâmül seviyesine ulaştığımızda o âlemleri de tanımaya imkân bulacağız.

Benim gayem, insanlara, ruh ve canlarını ahenk içinde olgunlaştırmalarının, kendilerinde soylu nitelikler geliştirmeleri için her türlü gayreti göstermelerinin; cennetin dünyada yaşanması, kazanmak için çaba göstermeden büyük maddî servetler yapmak gibi saçma fikirlere saplanıp kalmalarının gerçekten ne kadar önemli olduğunu prensipte açıklamak.

Açıklamalarımı tekrar tekrar okuyun ve tavsiyelerimi günlük hayatta uygulamaya başlayın. İki uç arasında daima bir denge kurun. Unutmayın ki pozitif anlamda bile aşırılık maddeye bağlı olduğu sürece sağlıklı değildir.

Tavsiyelerimi tam anlamıyla yerine getirecek bir kimse daha dünyaya gelmedi. Bu sebepten anlattığım hususlarda daha ılımlı bir yaklaşım beni memnun eder.

Burada hayat plânı veya programının nasıl anlaşılıp uygulanacağı konusunu bitiriyorum. Yarın dördüncü boyutla irtibatın diğer ilginç yönlerini ele alacağım.

***Bazı Ruhsal Varlıkların Amaçsız Dolaşması.
Bedenli ve Bedensiz Âlemler Arasında
Ruhsal İrtibat Kurma Yolları.***

Artık diğer meselelerden bahsetmemizin ve insanların hemen hiç bilmediği bazı hususları açığa kavuşturmamızın

zamanı geldi. Bunların kötüye kullanılması ve yeterince değer verilmemesi yüzünden dünya insanlarına ve dördüncü boyuttaki ruhlara da çok zarar gelebilir.

Bedenli âlemi terk eden bir varlığın, bedensiz âlemde doğru yolu bulacak ve kendini idare edecek kadar bilgilenmiş ve hazırlanmış olması çok nadir bir hâldir.

Bu âleme giren cahil ve hazırlıksız bir ruhsal varlık, dilini ve âdetlerini bilmediği yabancı bir ülkeye gelmiş bir insana benzemektedir. Nereye gideceği, ne yapacağı hakkında hiçbir fikri olmadan kendisine yardım edecek, tavsiyelerde bulunacak birine rastlamayı ümit ederek amaçsızca dolaşır durur.

Tıpkı dünyada olduğu gibi burada da dolaşıp durmak ve araştırmak söz konusu olduğunda sonsuz varyasyonlar mevcuttur. Ama şartlar, yeryüzünde alışılmış şartlardan o kadar farklıdır ki buraya yeni gelmiş ruhsal varlık başlangıçta sistemi kavrayamaz. Bununla beraber tekâmül ederek yükselmiş ruhlar burada insan aklının almayacağı derecede düzenin var olduğunu görürler.

Kabul etmeliyim ki insanın başlangıçta kendisini bulduğu hâl çok şaşırtıcıdır. Ölüm kolayca kabul edilemez bir geçiş olduğundan dolayı işler daha da karışır. Herkes bu hâli fark edeceğine inanmıştır, ama fark edemez. Dolaşıp durmaktansa kendini güvende ve korunma altında hissedeceğini sandığı dünyaya dönmeye çalışır.

Her ruhsal varlık devamlı olacak şekilde dünyaya dönme arzusu gösterir demek istemiyorum ve öyle anlaşılmasın. Yalnız ölümden hemen sonra, her zaman harika bir yer gibi düşündüğü dünyaya hâlâ duygusal bir bağı vardır. Geçişini tamamlaması için herkesin belli bir zamana ihtiyacı olacaktır.

Bir ruhsal varlığın yeryüzündeki insanların düşüncelerini okuyabildiğini daha önce söylemiştim. Şimdi dünya hayatından ayrılmış, ama kaderini henüz idrak edememiş, öte-

âlemin güzelliklerinin henüz zevkini alamamış bir ruh varlığını tasavvur edelim. Geride bıraktığı ailesinin, dostlarının onun ayrılışına ne kadar üzüldüğünü görünce doğal olarak onlara dönmeye, ağlayanları teselli etmeye çalışacaktır. Ama bunu yapamaz. Kimsenin kendisini iştmediğini görür. Ümitsiz bir duruma düşmüştür, çaresiz bir hâlde çözüm yolu arar. Madde âlemine bağları güçlü oldukça orada kalmak için o derece inatla mücadele eder ve rehberinin akıllıca tavsiyelerinin yanı sıra verilen fikirlerin tümünü görmezlikten gelir.

Psikiyatrist olarak spiritüalizmden çok sık bahsedildiğini duyduğum için şanslıydım. Yakın bir temas kurmayı reddetmiş olsam bile sonsuzla ilişkimiz konusunda öğrendiklerimin bir kısmı benimle kaldı.

Bazı insanlar tamamen cahil bir hâlde buraya geliyor, dördüncü boyutta hayatın devam etmesi, yeryüzünde tekrarlanan enkarnasyonlar ve benzeri konularda kendilerine öğretilenleri kabul etmek için hazırlıksız ve isteksiz davranıyorlar. Bu bireyler sonsuz zorluklar içinde. Değişikliklere uyum sağlamaları, yeni bir yol tutma arzusunu ifade etmeleri çok zaman alıyor.

İki âlem arasındaki ilişkilerin kesilmesine gerek yoktur. Buraya geçmiş olanlarla mantal irtibat devam ettirilebilir.

Düşüncenin gücünü ve uzakta olan bir kimseye pozitif veya negatif bir anlamda nasıl tesir edebileceğini anlatmıştım. Düşünceler, fizik bedende hapsolmayan bir ruhsal varlığa ise çok daha güçlü bir şekilde ulaşacaktır. Bütün engeller ve rahatsızlıklardan kurtulmuş olduğundan bir anten gibi düşünceleri alacaktır.

Eğer ileri bir bilgi sahibiyse ve hayatın devamına derin bir iman besliyorsanız, dünyadan ayrılmış bir ruhsal varlığa düşüncelerinizi gönderebilirsiniz. İrtibat kurduğunuzdan emin olmanın bir yolu yoktur ve bir cevap da bekleye-

mezsınız, ama iyi niyetli sözlerinizin, düşüncelerinizin yerine ulaşacağından hiç şüpheniz olmasın. Yüksek sesle veya sakın bir düşünme hâlinde konuşabilirsiniz. Dünyadan yeni ayrılmış kimseyi artık yeryüzündeki insanlar arasında bulunmadığı fikrine alıştırın. Önünde yeni ve daha ileri bir yol açıldığını, hâlâ maddeye bağlı kalan sizlere göre gerçekten daha talihli olduğunu, Tanrı'nın bahşettiği imkânlarla karşılaştığı rehberlerine inanmasını, iyi arzuları ve huzurlu düşünceleri birlikte götürdüğünü ona anlatın. Hayatının devam edeceğini, yeryüzünde yapmayı plânladığı ama yapamadığı her şeyi yapmaya fırsat bulacağını açıklayın.

Cezalandıran, intikam alan, ölümden sonra kayıtları kontrol eden, mükâfatlandıran veya mahkûm eden bir Tanrı'nın olmadığını söylemişim. Yeryüzünde yapılan bir hata insanı cehenneme yollamaz.

Şimdiye kadar ne kadar az yol almış olduğuna bakmaksızın herkes tekâmül etme arzusu taşır. Tekâmüle yol açacak bir hayatın verilen mücadelelere değdiğini idrak edinceye ve böyle bir hayatı arzu edinceye kadar karanlıktan aydınlığa çıkamayacaktır.

Bazı insanlar materyalizasyon olayını görmek için dünyadan ayrılmış ruh varlıklarıyla irtibat kurmak isterler. Bu olay insan tabiatıyla uyumlu değildir, kabul edilmemesi gerekir. Bir medyom vasıtasıyla irtibat kurmak insanlara daha az heyecan verici gelir. Ancak gözle görülemeyen olaylar yanılma ve aldanmalara daha müsait olduğundan o zaman da çok dikkatli davranılması gerekir.

Yeryüzündeki insanların yapmamaları gereken pek çok şey yapmaları gibi, bu âleme geçen her ruhsal varlık da dünyaya bağlı gelişim evresinde aynı şekilde davranır.

Bu, ayrıca bir varlığın buraya geçişinden hemen sonra dünya ile irtibat kurmak isteyip istememesine bağlıdır. Doğrusu, irtibat kurmaya izni var mı, yok mu demeliydim. Aslın-

da dördüncü boyuttan gelen her irtibat daha yüksek bir seviyeden izin almış olmalıdır. Benim durumum farklı. Ben ilk önce bedenli âlemle bütün ilişkilerimi kestim ve sonradan bu vazifeyi yapabilmek için yeniden irtibat kurdum.

İki âlem arasında pek fazla değer taşımayan ve sadece merak duygusunu tatmin amacıyla düzenlenen irtibatlara pek nadiren izin verilir. Böyle toplantılara katılanlar sinir sistemlerinin bozulduğunu göreceklendir.

Bir ruhsal varlıkla irtibat kurmak istediğiniz takdirde ona pozitif düşünceler gönderin. Onu hareket ettireceği bir masaya çağırmanıza gerek yoktur.

Ama her şeyden önemlisi, kaybınızdan dolayı bir zaman üzülmüş ardından teselli bulduktan sonra ölmüş bir kimse için ağlayıp sızlanmayı bırakın. Öteâleme geçen kim olursa olsun, daha iyi bir hayata kavuştuğunu, gözyaşlarının sadece üzüntünüzü ifade ettiğini düşünmeniz uygundur.

Bu bölümü bitirirken ölümün sebep olduğu ayrılık hakkında söylediklerimin anlayışla karşılanmasını ve kabul edilmesini umuyorum.

Yarın enkarnasyon konusunu ve özellikle ön şartlarını ele alacağız.

Enkarnasyonun İşleyişi.

Bugün dünyasal ölümden sonra dördüncü boyutta yeniden hayata kavuşması esnasında yaşadığı haletlere karşılık, dünyaya tekrar doğuşunda bir ruha neler olduğunu, bu âleme geçmeden önce ne gibi tecrübeler edindiğini anlatmak istiyorum.

Her şeyden önce bedensiz âlemin gerçek hayat olduğu hatırdadır. Bir kimse dünyasal vazifelerini tamamlayarak oradan ayrılınca, son enkarnasyonundan önce bu-

lunduğu seviyeden daha yüksek bir seviyede bu hayata döner.

Size anlattıklarımın burada edindiğim bilgilerden ibaret olduğunu, tahmin ve inanca dayalı kanaatimi aktarmadığımı kabul etmelisiniz. Dahası, sizlere ancak anlayabileceğiniz bilgileri veriyorum.

Daha önce açıkladığım gibi, ruhsal varlık bütün zayıflıkları ve hatalı görüşleriyle asıl yeri olan dördüncü boyuta döner.

"Boşluk" kelimesinin kullanılması zihinleri karıştırabilecekse de burasını geniş, boş bir âlem şeklinde tasavvur edebilirsiniz.

Ruhsal varlık fizik olarak algılanamaz. Dünya lisanında "ışyan" (radiant) denir. Bu ifadeden de anlaşılacağı üzere bu ışıklı varlıklar var olmaları için mekâna ihtiyaç duymazlar.

Ruhsal varlığın ana rahminde gelişmediğini ve çocuğun ana babasından kalıtım yoluyla gelmediğini unutmayalım. O, kendi olgunluk seviyesinde ayrı bir varlık (antite) olarak ana rahminde gelişmesini tamamlayan bedene girer.

Bebek bekleyen her anne onun çeşitli gelişim evrelerini bilir. Organizmanın ne kadar olgunlaştığını, ilk defa ne zaman hareket etmeye başladığını ve benzer hâllerini fark eder.

Bir yetişkinde, hatta yeni doğmuş bir çocukta, her hareket beyin tarafından yönlendirilir. Diğer bir deyişle her hareket ruhsal varlık ve candan gelen bir emirdir. Ana rahmindeki hareketler refleksdir, anneden gelen impulslar bu refleksleri meydana getirir; kısacası hepsi istem dışıdır, hiçbir zaman şuurlu bir ifade şekli değil, duygusal reflekslerin ortaya çıkardığı hareketlerdir. Bunu anlamak kolaydır. Embriyo hâlindeki çocuk rahim içinde serbestçe hareket edemez, bir kordonla annesine bağlıdır. Gelişmesi için gerekli bütün gıdaları bu yolla alır.

Kordon kesildiği anda, kaybolan enerjiyi yerine koyar

cak bir vasıta bulunmadığı takdirde beden ölüme mahkûmdur. Ruhsal varlığın dünya hayatına girişi enkarnasyon anıdır.

Gümüş kordonun kopmasıyla maddenin tutsaklığından kurtulan ruhsal varlığın yeryüzünden ayrılması üzerine öteâlemde bir çocuğun doğmasına benzer bir işlem tekrarlanır. Burada spiritüel "kordon" kozmosun sonsuz enerjileriyle irtibat hâindedir. Bedenden kopunca ruhsal varlık dünya hayatının bütün hatıralarını kaybeder. Ama sadece hafızası, elde etmiş olduğu olgunluk hâli kendisinde kalır. Mutlaka sizin de aklınıza gelmiştir, fakir ve entelektüel bakımdan geri çevrelerde yetişen bazı insanlar, hemcinslerini inanılmaz derecede aşarak, ne müşahede etmiş, ne de kendilerine cezbetmiş olabilecekleri özellikler sergilerler.

Tıp bilimi bu önemli temelden, yani varlığın enkarne oluşundan yola çıkmalıdır. Çocuk doğarken hiçbir annenin bu enkarnasyon olayını izleyemeyeceği doğaldır. Çocuğun ilk ağlamasıyla birlikte canlı olduğu anlaşılır. Ruhsal varlık bu şekilde bedenin organlarını kullanabileceğini, ikâmet edeceği yerin hâkimiyetini ele geçirdiğini gösterir. Pek tabii öteâlemde kendisine tanılan serbestlikle mukayese edilince yeni mekânı gayet sınırlıdır.

Enkarnasyon işlemi ve doğum hakkındaki bu bilgi, insana yeryüzünde bir ruhsal varlığı koruyup gözetme ve ilerlemesine yardımcı olma vazifesinden kaynaklanan büyük sorumluluğunu idrak etmesini öğretmediği takdirde değersizdir. Bedenli varoluşta insanın yerine getireceği en önemli taahhüdü çocuk yetiştirmektir.

Ama bu sadece ana babaların taahhüdü değildir. Ruhsal varlık ailede yerini almıştır. Uzak ve yakın çevrede herkesin duygusal ilişkilerde kendi payına düşeni yapması bir sorumluluktur.

Şimdi kısaca ruhsal varlığın enkarne olmadan önce dör-

düncü boyutta neler yaptığını görelim. Yeryüzünden kurtulduğu zaman başıboş kalmamış, hedefine biraz daha yaklaşma gayreti içine girmiştir. Bu aslında parlak ışığa çekilmesi şeklinde olur. Parlaklık derecesi o zamana kadar erişilmiş spiritüel olgunlukla alâkalıdır.

Parlak ışığın daha yüksek seviyelerde daha parlak olduğunu elbette tasavvur edebilirsiniz. Yeryüzü atmosferinde de ne kadar yükseklere çıkılırsa güneş o kadar parlaktır ve uygun bir noktadan bakıldığında bir şekilde örtülü olan yerler karanlıktır. Şimdi şöyle bir anlayışı kabul edelim: Ruhlar, kendi spiritüel olgunluklarına göre yüksek ve düşük seviyelerde bulunmaktadır. Sadece bir kıyaslama şeklinde düşünüldüğünde bu fikirden bir zarar gelmez.

Benim yazılarımla ilgilenen siz okuyucularım eminim ki az gelişmişlerden değilsiniz. Hakikate yaklaşmanıza ve hayatın maksadını anlamınıza yardım ettiğinden dolayı size verilen her işaret direği için mutlaka şükran duyuyorsunuz. Materyalist insanlar olmadığınızı var saymak, ya da en azından maddî servetin boşluğunu idrak etmeye çok yaklaşmanız beni mutlu ediyor.

Umarım ki madde âleminden ayrıldığınızda daha parlak bir âleme geçer, sizden çok daha yüksek varlıkların ışıklarını görebilirsiniz. Nitekim evrenin harikalarına kavuşmadan önce pek çok dünyasal sınavlardan geçeceğinizi derhal fark edeceksiniz. Böyle bir idrak ümitsizliğe yol açmayacak, tekâmülünüze devam etme fırsatı verileceğini, karanlığın aşıldığını, önünüzde sadece ışık olduğunu bilmek sizi mutlu edecek.

Bu âlemlerde güven ve mutluluk vardır. Orada varlık, enerjilerini faydalı işlere sarf ederek ruhunu temizler. Gelişmeyenin devam ettirilmesi gerekiyorsa, yücelerden yeryüzüne dönme zamanı geldiğine karar verilinceye kadar dünya anlayışına göre çok zaman geçecektir. Bu seviyede her ruh

dünyada kendisini nelerin beklediğini bilmektedir, ama denkarne âlemde sonsuz varoluşla kıyaslandığında yeryüzünde geçireceği zaman o kadar kısadır ki, böylesine gönülden istediği yüksek tekâmül yolunda çalışabilmek için bu fırsatı sevinç ve şükranla kabul eder.

İki âlem arasındaki derin tezat açıkça anlaşılmalıdır ki, yaratılışın maksadı ve yaratılanın tekâmülü ortaya konulabilsin.

*Bu Âlemle Öteâlemin Birbirlerine
Tâbi Oluşunun Gerekliği.*

Bir kimsenin dünya hayatına girdiği ve oradan ayrıldığı zaman olup bitenleri epeyce anlattım. Bu enteresan konuyu açıklamak çok zor. Madde ve ruhsal varlığın tabiatı esasen birbirinden son derece farklı olduğu için kıyaslamak mümkün olmuyor. Nitekim asla birarada var olamayan, buna rağmen karşılıklı etkileşim içinde bulunan su ve ateş gibi, ruhsal varlık ve fizik beden de birbirine tâbidir.

Her ruh tekâmül etmek ve mükemmelliğe ulaşmak için başka birine ihtiyaç duyar. Bu, kozmik ikizi olabilir. Bu âlemde ve öteâlemde daima aynı hayatta birlikte yaşamayacaklardır, yine de iki boyut arasında bu tür ilişkiler vardır ve gereklidir.

Kozmik ikizini bulmuş ve yeryüzünde yaşadığını öğrenmiş olan hiçbir ruhsal varlık onun başından geçenlere ilgisiz kalamaz, pasif kalamaz. Uzaktaki sevgili çocuklarına, sevgili dostlarına pozitif düşüncelerle iyi dileklerini göndererek iyi tesirleriyle onlara yardımcı olan insanlar gibi, ruhsal varlıklar da dünya hayatını yaşayan enkarne varlıklara müdahale edecek, yardım edecek bir pozisyonudadır.

Düşünce naklinin insanı hayretler içinde bırakan çağrı-

şımlara sebebiyet verdiği göz önüne alınırsa bu yardımları anlamak mümkün olur.

Yalnız arada bir fark vardır. Düşünce nakli yoluyla kurulan irtibatlar pek çok zaman sonradan ispatlanabilir, ama öteâlemden gelen tesirler ispatlanamaz. Sadece medyomsal özellikleri olan insanlar bunu anlayabilir.

Birinci kitabımda bir uyarıda bulunmuştum. Şimdi onu tekrarlıyorum: Açık bir çağrı almadan, inandırıcı bilgiler gelmeden bu tür işlere girişilmemelidir.

Medyomsal çalışmalar, medyomların aldığı yazılar, ya da sevilen insanlarla irtibata geçerek onların öteâlemde ne hâlde olduklarını öğrenmek, bunu istemek, hepsi Kilise'nin öğretilerine karşıdır, ama haklı değildir.

Bu âlemde öyle faaliyet alanları vardır ki, eğer insanlık onların nimetlerinden faydalanacak yerde kendisine zarar veriyor, felâketlere yol açıyorsa, bunların hepsinin kesinlikle yasaklanması gerekir.

Bazı irtibatların iyi, bazılarının geri seviyeli olduğunu tespit eden, ruhsal varlıklarla irtibat kurmanın merak ve eğlenme arzusuyla yapılmamasını öğreten merkezler kurulmalıdır.

Bu konuyu sık sık tekrarlamamın sebebi, eserimin ilk bölümlerini görmemiş okuyucularıma da öğretmek.

Zamanın akışı içinde madde dünyasındaki hayat birçok bakımlardan değişmiş, kültürler ve uygarlıklar yüzyılları aşan zamanlarda birtakım farklılıklar kazanmıştır. Teknik gelişme hayat tarzına tesir etmiştir ve gelecek yüzyıllarda giderek artan bir ölçüde tesir edecektir.

Bedensiz âlemden gelen tesirler madde dünyasının kendisi kadar eskidir ve yeryüzünde tekâmül etmek isteyen varlıklar mevcut olduğu sürece devamlılık arz edecektir.

Psişik yeteneklere sahip insanlar her zaman olmuştur.

Aynı şekilde hem iyi, hem de geri ruhlar dünyanın gidişatına karışarak yardımlar göndermek, aydınlatmak, bir yandan da tahrip etmek, yok etmek için büyük gayretler göstermişlerdir.

Işık âlemlerinde yaşamayan, yani daha geri seviyeli ruhsal varlıklar mevcut olduğu sürece dünyanın çoğu yerinde kargaşa ve mücadele, uyumsuzluk ve anlaşmazlık görülecektir.

Demiştim ki evren hâlâ bir mayalanma dönemi geçirmektedir. Her yerinde değil, ama bedenli dünyada olduğu kesin. Ancak, maddeye galip gelindiğinde saf ruhsallık yer bulacak ve olumsuzluk sebepleri ortadan kalkacaktır.

Hiçbir insan varlığı bu gelişme için gereken zaman faktörünü değerlendirebilecek bir durumda değildir. Böyle muazzam bir gidişi kapsayan dönemleri dünya lisanıyla anlamak ve anlatmak imkânsızdır.

İşte bu yüzden, görünürde çok az ilerleme gösterilmiş gibi gelse bile, ne kadar küçük olursa olsun hiçbir çabanın boşa gittiği düşünülmemelidir. Biliyoruz ki insan, içinde, derinlerde, yüce bir hedefe ulaşma arzusu ve gayreti taşımaktadır ve herkes, halen karanlıklarda soluğu kesilmiş duranlar bile, bir gün ışığa kavuşacaktır.

Bu bilgiyle insanın kendisini koyvermesini, doğru yolu bulmaları için başkalarına yardımdan vazgeçmesini kabul edemiyoruz. Bu yanlış davranışların altında yatan sebep bencilliktir. İnsanın egosu teşekkür bekler, çabalarının takdir edilmesini ister, içsel tatmine o kadar değer vermez. Oysa çabalarına toprağa dikilmiş, bakım gerektiren ve belli bir zaman sonra büyümeye başlayan tohumlar gözüyle bakmalıdır. Arada şöyle bir fark vardır: Küçük spiritüel bitkilerin büyümesinin özellikle bu dünyasal varoluşta başlaması şart değildir. İnsan her zaman iyi bir fiilin, iyi niyetli gayretlerin meyvelerini alamaz.

Şöyle ki dünyanın birçok nesilleri kapsayan gelişimi, sebepleri ve temelleri hafızanın çok gerilerine giden geçmiş çağlardan kaynaklanabilen faktörlerin tesiri altındadır.

Bugün her âlemde insanlığa sunulan tüm bilgelik yer-yüzünde ilk varlık soluk alıp vermeye başlamadan önce de sunulmuştu. En ileri bilgi insanlığa sonsuz kaynaklardan verilir.

Onu insanlığın faydasına açmak, bu bilgidен faydalanmaların kişisel iradesine bırakılmıştır. Tahripkâr amaçlarla kullanıldığı takdirde insanlık bu nimetlere kavuşmak için daha sonraki bir varoluşunu beklemek zorundadır, maddî engellere karşı yeni baştan savaşması gerekecektir.

Bu bölümü toparlayalım. Gelecek sefer daha hoşunuza gidecek, size daha yakın meselelerle ilgileneceğiz.

İnsanlığın Kendisiyle Yüzleşecek Cesareti Olmayışından İleri Gelen Depresyonlar ve Bunların Tedavisi.

Amacım insanlara kendi kendilerine doğru yolu bulmayı öğretmek, ihtiyaç baş gösterdiğinde her sefer dışarıdan gelecek yardıma bağlı kalmamak. Hür iradeye müdahale edilmemeli. Çoğu zaman tavsiye isteyip istememek arasında karar verilecektir. Tercih hakkını bir başkasına bırakmak mı, yoksa insanın kendi muhakemesine göre hareket ederek hata yapma riskine girmesi mi?

İnsanın yapması ve yapmaması gereken şeyler listesinde hatanın önemli bir unsur olduğuna dikkat çekmiştim. Hata yapılmadıkça ilerleme gösterilemez, çünkü spiritüel güçlerinizi harekete geçirerek ilerlemeye çalışmanız için bir sebep yoktur. Çoğu insanlar bir hata yaptıklarında cesaretleri kırılır. Kendilerini yetersiz hissederler ve kişiliklerini zayıflıkla-

rına feda etmeye razı olarak her türlü tekâmül gayretinden vazgeçerler. Psişik görüş açısından böyle vazgeçmeler tehlikelidir, aşağılık hisleri doğurur. Bunları takiben kabullenme ve spiritüel aktivitenin felce uğraması görülür. Can bunun şiddetle ağırlığını duyar, hayatiyeti azalır.

İnsanların hatalarını kabul etmeleri için cesarete ihtiyaçları vardır. Bu itiraftan ve fiillerini daha farklı ve daha iyi yapma kararından güç alırlar.

Pratikte bütün depresyonlar -yabancı ruhsal varlıkların sebebiyet verdikleri dışında, ki bunlar obsesyon vakalarıdır- cesaret eksikliğinden kaynaklanır.

Bu depresyonların çeşitli sebepleri vardır. Pek çokları yanlış eğitimin sonucudur. İşlerin gerçekte nasıl olduğundan habersiz ana babalar ve öğretmenler genç bir insanın kendi başına bağımsız kararlar alamayacağını var sayarlar. Onlara göre bu yetenekler yetişkinlerin tekelindedir. Bu bakımdan geleceği garantilemek için otorite kullanmak önem taşır. İnsanlara hiç durmadan ruhsal varlığın olgun olduğu anlatılmalıdır. Onlar da rehberlik ve desteğe ihtiyacı olup olmadığına, varsa ne dereceye kadar yapılması gerektiğine karar vermek için sabır ve anlayışla çocuğun ruhuna nüfuz etmeye çalışmalıdırlar. Çocukların yaptığı her hatayı teşhir etmek, aşağılamak öğretmenlerin vazifesi değildir. Onların başlıca işi, öğrencilerini, yaptıklarının, düşündüklerinin doğru olup olmadığına kendi kendilerine karar vermeye teşvik etmektir.

Sonsuz olanla Yaradan'ın sonsuz yasaları arasındaki bağlantının bilgisi öğretilmeksizin günümüz eğitimi uygun bir işlerlik kazanamaz.

Bu bilgi bize bir tabağa konulup sunulsaydı, ne yapacağımıza, ne düşüneceğimize, ne hissedeceğimize dair eğitim verilseydi her şey kolay olurdu. Ne kararlarımızı kendimiz almak, kendi irademizi harekete geçirmek, ne de davranışla-

rımızın sorumluluğunu üstlenmek zorunda kalırdık. Sorumluluk almak demek şuurumuza yüklenmek, yaptığımız ve yapmadığımız şeyleri eleştirmektir.

Güçlü bir iradeye sahip insan böyle bir karar verirken zorlanmayacaktır. Yeryüzüne getirdiğimiz programa dahil edilmiş bir hâlde her birimizde aynı yetenek var. Uygun kararları verme kapasitemizden şüpheye düştüğümüz, tereddüt ettiğimiz zaman güvensizlik, tatminsizlik ve ümitsizlik yaratırız. Depresyon dediğimiz rahatsızlık bu hâlin ifadesidir. Bu türlü duygusallıklardan etkilenmeyen, şuuru, nefis hakimiyeti ve ahlâkî tavrı üzerindeki bu zorlamalara rağmen özgüvenini kaybetmeyen pek az insan vardır.

Burada bedensiz âlemde de aynı şekilde her zaman olgunluk göremez, varoluşun temelini teşkil eden karşılıklı ilişkilerin tanınması veya bilgisini bulamazsınız. Çoğu zaman tam tersi olur, yani yüksek değerlere karşı ilgisizlik ve ihmalle birlikte tam bir cehalet.

Depresyona giren insanlar aslında spiritüel açıdan daha ilerlemiş olanlardır. Onlara uygun tedavi, dış şartların ve olayların tek başına bu durumdan sorumlu tutulamayacağı varsayımından yola çıkmalıdır. Hayatın maksat ve hedefinin yanlış yorumlanması, başarısız olma korkusu ve o zamana kadar erişilmiş spiritüel seviyenin gerisinde kalmak genellikle depresyona sebep olur.

Bu vakalarda insanlara, karşılıklarına çıkan güçlüklerle kolayca başa çıkabilecekleri, spiritüel değerlerinin başka insanlardan geri kalmadığı, başlarına her ne geldiyse çaresizlik içinde kabul etmeleri için hiçbir sebep bulunmadığı anlatılmalıdır.

Bir hata ortaya çıktığı zaman veya hakikat anlaşılmadığı zaman depresyon oracıkta beklemektedir.

Her depresyonu tedavi etmek şu açıdan mümkündür: Bir hatanın kabul edilmesi yücelen yolda ilerlemeye işarettir.

Hakikati bulamamak onun arandığının ve bu kişinin kurtuluş yoluna girdiğinin belirtisidir.

Böyle bir vakada ilâç veya ameliyata gerek olmadığı her doktor için gayet açıktır, daha ziyade hastanın zihinsel yeteneklerini araştırarak spontan aktivitelerini engelleyen tıkanıklıkları (blokajları) tespit etmek uygun olur.

Bunlar hastanın çevresinden gelen tesirlerden ya da anormal duygusal tavırlarından kaynaklanabilir.

Kelimenin tam anlamıyla hastadır, iyi bir bakım ve anlayışa muhtaçtır.

Bir düşünün, zihinsel ve duygusal yetenekleri yerinde kaç kişi doğallık içinde, çekingenlik duymadan, güvenle, tavırları üzerinde yapılacak ciddî ve yoğun bir araştırmaya razı olur? Ne yazık ki tavırlarının suçlanabileceğine ve geri özellikler gösterdiğine inanarak gerçek tabiatlarını gizlemeye, kendilerini farklı bir açıdan ifade etmeye çalışan mustarip, güvensiz kişiler söz konusu olunca son derece az insan...

Dikkat edin, söylediklerimin doğru olduğunu göreceksiniz. İnsan, gelişiminin daha önceki bir hayatta erişilmiş spiritüel standardı temel aldığı teorisini bir kere kabul etti mi, bundan böyle kendini suçlayarak, aşağılık duygularına kapılarak nefesine işkence etmeyecektir. Bilecektir ki, herkes şu veya bu gelişim evresinden geçer.

Daha az tekâmül etmiş insanlardan biri olmak ne bir yanıştır, ne de utanç. Mükemmeliyete ulaşma, gayretlerinin karşılığını alma fırsatı herkese verilmiştir.

Çok zor da görünse yaşama cesaretlerini kaybetmemeleri için hemcinslerimize yardım etmeliyiz.

Bununla sadece doktor vazifeli değildir. Herkes, hatalar yapmış, huzur ve sükûn arayan bir insan kardeşine örnek olabilir. Neyin doğru olduğuna dair kanaatinizi kendi hayatınızda nasıl düşünce ve fiiliyat sahasına çıkardığınızı ona gösterin. Kendini kandırma ve samimiyetsizlikten uzak, dü-

rüst gayretlerle elde edilen bilgiye dayalı itiraz edilmez hakikatler karşısında içten, pozitif bir tavır almaya dayalı bir iyilik anlamında doğru olmak.

Dünya malının insanlara hakça ve eşit dağıtılması konusunu artık bitirmemiz gerekiyor. Haksız yollardan kazanılmış servet eşit dağıtılmamış kaynakları telâfi edecek şekilde kullanılmış olsaydı, hayat daha sağlıklı bir hâle gelirdi. Buna rağmen yeryüzünde hiçbir kuvvet böyle bir eşitlik sağlayamayacaktır.

Öteâlem ve sonsuz yasalarla ilişkilerimiz bilinir hâle gelince maddî anlamda tatminsizlik ortadan kalkacaktır. Bunun gerçekleşmesi biraz zaman alacaksa da biz bu arada kendimize düşeni yapmak isteriz.

İsteri, Teşhis ve Tedavisi.

Kendi Kendine Negatif ve Pozitif Telkin.

Bugün özel bir bölüm söz konusu. Ele alacağımız başlık bir dizi hastalık ve özürü içeriyor. Teşhis ve bunu takiben tedavide temel alınacak husus son derece önemli.

Çoğunlukla ilk anormal davranışlar çok kısa bir zaman içinde gelir geçer; hastalanmak veya ölüm korkusuyla ortaya çıkar, ama bir hastalık sebebi de olabilir.

Bunlar patolojik bir hâlin abartılması ya da tersine inkârıdır. Birinci tipe giren vakalar daha sıktır, doktor isteri (hysteria) veya kuruntu (hypochondria) teşhisi koyar. İkisi de aynı şeydir, ama hastanın cinsiyetine göre bu iki terimden biri kullanılır. Bir erkeğin de kadınlar gibi böyle duygusal hâller yaşayacağına kimse inanmak istemez.

Sebeplerinin oldukça doğal ve anlaşılır olmasına rağmen, isteri uzun zaman hastalık olarak kabul edilmemiş, daha ziyade, en başta kendine hâkimiyet, özeleştirme ve özdisip-

lin eksikliğine bağlı bir kötü davranış olarak nitelendirilmiştir.

Modern tıp biliminin görüşünü oldukça değiştirdiğini vurgulamama gerek yok, ancak kuruntulu (hypochondriac) ve isterik (hysterical) kişiler hâlâ damgalanmaktadır. Bu insanlar erişilmez gibi görünen bir hedef uğrunda çalışmak ve bu hedefe ulaşmak için enerji ve iradelerini kontrol altında tutacakları yerde, çevrelerindeki insanların sempatisini kazanmak maksadıyla hastalığa sığınan, aşağılık kompleksiyle işten kaçan zayıf kişiler olarak düşünülürler.

Hür irade hiçbir hastalığa yol açmaz. Bu, hayatın anlamıyla çelişir. Demek ki bu davranışlara yol açan başka sebepler aranacaktır.

Böyle insanlar hastalandıkları zaman kendilerini dünyadan kopmuş hisseder, başkalarıyla sağlıklı insanlar gibi ilişki kuramayacaklarını zannederler. Bu uzak kalma hissini kendi vicdanlarına karşı haklı çıkarmaya çalışırken şikâyetlerle birlikte patolojik hâl abartılır ve gerektiğinden daha kötü bir ışık altında gösterilir. Kendi kendine telkin mekanizmasının ruh ve can üzerinde olduğu kadar organizmanın tümü üzerindeki güçlü tesiri bilinmektedir. Yaşanan bir hâli sadece şiddetlendirmekle kalmayıp onu bir hastalık şeklinde ortaya çıkarması da aslında mümkündür.

Öyle bir noktaya gelir ki insan yemek yiyemez olur. Ortaya çıkan organik bozukluklardan beden tam bir ahenksizlik içine girer. Bir organ zayıf ve savunmasız kaldığında ciddi bir çöküntü gelişir ve hastayı vahim neticelere götürür.

Bir hastalığın tedavisinde kendi kendine telkinin çok büyük yardımı dokunabilir. O da olmasaydı iyileşme süreci gerçekten uzun ve meşakkatli olurdu.

Bir fikre saplanıp kalan, bir probleme cevap buluncaya kadar rahat edemeyen bir kimsenin hâli gibi, böyle bir hasta da tuttuğu yoldan bir türlü kendini kurtaramaz. Felâketin

eşiğine geldiğinde sadece ölüm korkusu adımlarını geriye götürebilir. Acınacak hâldedir. Tedavi edilecekse sonsuz sa-
bırla şefkatli ve dikkatli bir bakım görmesi gerekir.

Böyle bir rahatsızlığa yol açan sebepler çok farklıdır. Te-
daviye başlanmadan önce araştırılmalıdır.

Kendi durumu hakkında doğru bir fikre sahip olan has-
ta pek yok gibidir. Bunun için, dediğim gibi, açıklamaların ve
tanımların dikkatle aktarılması gerekir. Hasta, olan bitene
karşı dürüstçe konuşmaya başladığında büyük ilerleme kay-
dedilmiş demektir. O zaman kendi durumunu objektif ola-
rak ele almaya ikna ederek ılımlı özeleştirme yapmaya yönlend-
rilirse, bu güzel işbirliğinin sonuçlarını değerlendirmede
âciz kalabiliriz.

Herhangi bir sebepten dolayı kendisine karşı yalan söy-
lemesi gerektiğine inanan bir kimse farklı bir meseledir. Bu
olay çoğu zaman şuuraltındadır. Doktorun sebepleri bir bir
ortaya çıkararak sonuçları doğru şekilde muhakeme etmesi
kolay değildir. Pek çok hasta, üzerine aldığı bir vazifeyi ta-
mamlayamadığından pişmanlık duyar. Aslında kaçtığı ke-
sinlikle bu vazifedir. Kendini ona yeterli hissetmemektedir.
Hastalık onun için en iyi sığınaktır. Kendi kendini hasta et-
miş, işi tamamlayamaması karşılığında cezasını çekmiştir.

Bu davranışını kendi içinde doğrulamak isterken ken-
disini gerçekten hasta etmek zorundadır. Bu tür bozukluklar
genellikle dolaşım problemleri şeklinde gelişir, ardından ba-
yılma nöbetleri gelir. Sinir sistemi çökmüş bir hâldedir. Soluk
alıp verme düzensizdir, kalp fonksiyonu bozulmuştur. Bu
hâldeki bir hastanın kendini çok kötü hissetmemesi müm-
kün müdür? Benzer ya da aynı fizik rahatsızlıkları olan bir
hasta kadar ilgiye, sevgiye, özenli bir bakıma hakkı yok mu-
dur? Aradaki fark birinde hasta bir organın varlığı, diğerinde
her türlü klinik muayenede tepki vermemesine rağmen yine
de organ fonksiyonlarının ritminde düzensizlik görülmesi-

dir. İkinci hastanın ıstırabını hafife alarak onun sadece hayal ettiği düşüncesiyle ilginizi kesmeyin. Organik hastalığı olan bir kimseden çoğu zaman daha güç durumdadır, içinde bulunduğu zihinsel ve spiritüel kördüğünden çıkamamaktadır.

Böyle bir ıstırap için genel bir tedavi veremiyorum. İlaçlarla iyileşecek bir hâl değil. Sebepler araştırılırken hastanın aldığı ilaçlar trankilizan etkilidir, yani ağrıyı dindirir ama zihin faaliyetine engel olmaz. Bu hususa dikkat edilmesi gerekir. Kişi zihninde hastalık olarak canlandırdığı hâlden yavaş yavaş uzaklaşmasını öğrenmelidir. Onu normal hayata döndürmenin en iyi yolu okuyabileceği iyi kitaplar vermek, hafif işlerle meşgul etmek ve her mümkün olduğunda açık havada yürüyüşler yaptırmaktır. Enerjisi artacaktır. Günler geçtikçe çalışma ve başarı arzusu da artacaktır. Aşırı miktarda istirahat ve trankilizan verildiği takdirde bunun gerçekleşmesi mümkün olmayacaktır. Normal hayata dönüş, başlangıçta zor da olsa en küçük bir başarı bir uyarı yerine geçecek, yaşama arzusunu uyandıracaktır. Bundan böyle önceden yaşananları unutmak için büyük bir çaba gerekmeyecektir. Sebebi çoğu zaman hastalığa sığınma isteği olan nüksetmeler, zayıflıklar karşısında sevgi, şefkat, anlayış ve bağışlayıcılık gösterilmelidir.

Böyle rahatsızlıkları iyileştirmekle alâkalı vazifeleri küçümsemeyin. İş sadece doktorun işi değildir. Hemcinsleriyle uyum içinde yaşamak isteyen herkesi ilgilendirir. Dürüstlüğü abartılması ve eksikliği kendini kabul ettirme isteğinin bir parçasıdır ve aşırı hâllerde hastalık yapabilir. Bir kimsenin gözünde büyüttüğünü bir başkası önemsemez. İnsan olmanın bu yönü hakkında söylenecek çok şey var. Daha sonraki bir bölümde bu konuya tekrar döneceğim.

* *
*

Önümüzdeki bölümler ruhsal varlıklarla irtibatın ayrıntılı bir şekilde incelenmesi üzerinde toplanıyor ve her iki âlem arasındaki bağlantıların tam bir tablosunu çiziyor.

Temel prensipleri tekrar tekrar hatırlatıyorum. Bütün bilgilerimiz bu değişmez temeller üzerinde kurulu olmakla kalmayıp, okuyucularımız da bu tip materyali nadiren bir okuyuşta özümseyecek durumdadır. Dünyadayken meslek hayatımın akışı içinde verdiğim konferanslarda olduğu gibi en önemli unsurları tekrar tekrar anlatacağım. Onları değişken düşünceler içinde vererek zihninizde yer edeceğini ve daha ileri öğretilere sağlam bir temel teşkil edeceğini umuyorum.

Spiritüalizmle aktif olarak ilgilenenler ıstıraplara, zorluklara ve hayal kırıklığına uğramamak için, çalışmalarının gerekli şartlara sahip olup olmadığını kontrol edecekler, konuyu araştıranlar izlenecek doğru yolun nasıl bulunacağını benden öğreneceklerdir.

Aynı zamanda, spiritüel güçler karşısında muhafazakâr tutumları bilimin ilerlemesini engelleyen ve özellikle ruhsal şifa ve yıkıcı güçlerden kurtulma alanında çok yararlı birtakım gelişmelerin önüne set çeken kişilere itirazımın doğru olacağına inanıyorum. Söylediklerime sadece birkaç kişi kulak veriyor olsa bile, kaçınılmaz başarıya giden o uzun yolda her şeye rağmen bir başlangıç teşkil ediyor.

Madde Âleminde Spiritüel Enerjilerin Tesiri Hakkında Temel Düşünceler.

Bugün yeni bir bölüme başlıyorum. Dönüp dolaşıp sözü öyle bir yere getirmek niyetindeyim ki günümüzün rahatsız edici boyutlara varan sorunları enine boyuna tartışılmış olsun.

Örneğin, çoğu insanlar şu sorulara yanıt bulmakta güçlük çekiyor: İnsan kaderine, karmasına göre mi hayatını yaşamalı, yani onun yolunu değiştirecek durumda değil midir? Hayatına bir düzen verecek hür iradesi yok mu? Kendi kişiliğini oluşturamaz mı?

Sizin neye inandığınızın önemi yok. Hayat tarzınızı belirleyen prensiplerinizi çok daha büyük sonuçlar doğuracaktır. Dindar bir kimse hayat yolunu izlerken tuzaklara düşmekten daha fazla bir şeyin elinden gelmediğini düşünür ve tevazu içinde yukarıdan yardım ve merhamet diler. Bu basit bir davranış gibi görünebilir, ama aslında, öteâlemden gelen hâkim tesirlerin tarzı ve boyutları hususunda gayet geniş bir yelpaze üzerinde yer alan görüşleri kapsamaktadır.

Uygunsuz davranışların affedilmesi için yalvarıp yakarmanın boşluğunu size anlatmıştım. Kusurları düzeltecek ciddi bir girişim olduğu takdirde iş değişir. Böyle iyi niyetler her zaman iyi ruhların hizmet ve yardım alanına girer. Negatif unsur bir kere giderilince, şaşmaz bir şekilde, bir özgürlük duygusu, işlediğiniz suçun affolunduğu duygusu gelişir.

Kendinizi ilâhî rahmete bıraktığınız zaman farklı bir meseledir. Her türlü endişe ve güçlükler yok olur. Siz başkalarının zorluk içinde olduğunu, sizin yardımınıza ihtiyaç duyduğunu aklınıza bile getirmeden dua, meditasyon ve murakabe hâlinde kaldığınızda günler sükûnet içinde gelip geçer.

Bu şekilde Tanrı'ya iman ederek evrenin pozitif enerjilerini beklemek boşunadır. Böyle yaşayanlar öteâlemdeki yerlerine döndüklerinde kesinlikle tekâmül etmediklerini anlayacak ve derin bir hayal kırıklığına uğrayacaklardır.

Size anlattıklarımın doğru ve inanılır olduğunu biliyorum. Ama bunu ispatlayacak tek kişi öğrettiklerimi kabul ederek hayatma ona göre düzen veren birisidir.

Dediğim gibi, araştırmacılar bu alanda hâlâ tereddutlü.

Duyular dışı algılama (extra-sensory perceptions) hakkında bilgileri ileri bilgiler değildir. Uzun zamandan beri doğru ilişkiler ve bunların sebepleri hakkında açıklama yapacak durumda olan birçok fikir adamı, bilgilerinin ispatlayacak deliller bulamadıklarından dolayı bunu yapacak cesareti göstermemiştir. Fizik ve diğer tabii bilimler alanında bir yol aramaya çalışmaktadırlar, ancak bu bilgilerin açıklaması çok daha karmaşıktır ve evrenin spiritüel yapısını ve ona ait sonsuz yasaları kabul etmek kadar inanılır değildir.

Madde âleminde fiziksel olarak açıklanabilir görünen fenomenler hiçbir bilimsel teoriye uymayan enerjilerle başlatılmaktadır.

Örneğin, dağdan bir parça, heyelânla sürüklenip gidecek olsa, doğadaki tesirlerle açıklanabilen tamamen fiziksel bir olay şeklinde düşünülür. Oysa çoğu zaman böyle felâketlere başka boyutlardan gelen enerjiler sebep olmaktadır. Kuşkusuz bu fikrime saçmalık gözüyle bakılır ve hiçbir düşünür asla böyle bir teoriyi kabul etmek istemez. Bu tür bir olay açıklanamıyorsa, sadece bir sır olarak kalır. Daha fazla araştırma yapılmaz. Uçak kazalarının çoğunu kötü güçlerin araya girmesine bağlamak mümkündür ve uçaktakilerin hayat programlarında plânlanmıştır. Kazalardan uzak durmak istiyorlarsa belli bazı yerlere hiç gitmemeleri gerektiğini bilen insanlar vardır. Altıncı hisleri yokmuş diyeceğim geliyor. Aslında bu konuda yardımsever ruhsal rehberlerle iyi bir ilişki içinde olmak, tavsiyelerini tutmak yeterlidir.

Günümüzde fiziksel araştırmalarla ispatlanamayan her olayı insanın kişilik alanına itme eğilimi vardır.

Maddeye hâkim olan zihin kavramı, insan bedenindeki bütün anormal tezahürlerin sebebinin psişe olduğunu ispatlamak isterken, örneğin, bir olguyu görmezlikten gelmektedir; şöyle ki, bir ruhsal varlık insanı obsede ettiğinde varlığın ışınları ve enerjisi hesaba katılmalıdır. Bu yapılmadığından

ortaya çıkan tablo ve olay hakkında yürütülen muhakeme oldukça yanlıştır.

Araştırma yapabilecek insanlar, öteâlemle olan bağlantılara ve bunların tesirlerine tamamen alışkanlık kazanmış fikir adamlarıdır. Eğer onlar da hâlâ doğa bilimlerine dayalı açıklamalar yapmaya devam ediyorlarsa, ya bilinçli olarak aldatmak istemektedirler ya da bilime dokunulmaz gözüyle bakanların henüz olgunlaşmamış itirazlarından korkmaktadırlar.

Araştırmalar sırasında sağlığı zarar gören bir medyom ve bir de buna ek olarak, hayatı özellikle lütufkâr bir himaye altında değilse bu seanslara asla katılmamalıdır.

Sırası gelmişken söylemem gerekiyor, bir insanın can veya ruhunun fizik değişiklikler ortaya koyabildiğini iddia etmek çok saçmadır. Düşüncenin eşyayı harekete geçirmesi oldukça imkânsızdır. Bu olayların açıklaması gayet basittir. Üzerinde araştırma yapılan kişinin medyomsal yetenekleri vardır ve onun bedenini kullanan ruhsal varlık çok düşük kapasitelidir. Buna benzer durumlarda, bu tür bir araştırmadan faydah bilgiler edinilip edinilmediğine ve test süjesinin zarar görmemesine çok dikkat edilmelidir.

Bununla beraber araştırmacıları öteâlem enerjilerini önerdiğim tarzda tetkik etme ve onları insanlığın faydasına kullanma imkânlarını değerlendirme hakkından mahrum bırakmıyorum. Ancak bilinmeyenle karşılaşıldığında ortaya çıkabilecek tehlikelerin iyi bilinmesini tavsiye ediyorum. Yanlış şekilde ve kendilerine uzanan o çok gerekli korunmaya karşı çoğu zaman tam bir ilgisizlikle çalışmış ne kadar çok medyom olduğunu bir düşünün. Kısa sürede en ağır bedensel ve zihinsel rahatsızlıklarla doktorlarını şaşkınlık içinde bırakmışlardır.

Her şey doğada ve evrenin her yerinde geçerli yasalar bazında açıklanabilir. Yine de araştırmmanın gerçek değeri konusunda bir karara varmak uygun olur.

*Düşünce Nakli ve Dezenkarne Ruh Varlıkları
Üzerindeki Etkisi. Öteâlemde Güç Kazanma Mücadelesi.
Enkarne ve Dezenkarne Görüş Açıklarından
"Materyalizasyon" ve "Telekinezi".*

Dün bu cildin konularının neler olabileceğini ana hatlarıyla ortaya koydum. Hiç kimsenin, bilimin tanıdığı enerjileri kullanmaksızın, sadece düşünce yoluyla fizik yasalarını değiştiremeyeceğini, nesnelere harekete geçiremeyeceğini anlattım. Görünen aldatıcıdır. Medyom da bunun farkında olabilir.

Düşüncelerin, doğanın bütün kuvvetlerinden daha güçlü olduğunu söylemişim. Şimdi dikkatimi bir gerçeğe çevirip demin söylediklerime karşı çıkacağım. Düşüncenin yaydığı tesir fiziksel enerjilerin tesirinden farklıdır; ayrıca, madde temelinde elde edilmiş güçlerden kaynaklanmaz; sadece spiritüel, görünmez ve kontrol edilemez şekillerde tezahür eder.

Bilim, düşünceleri fiziksel biçimde kaydedebileceği noktaya henüz gelmemiştir. Herhangi bir evrede buna imkân bulunursa düşünceleri de otomobildeki gibi beygir gücü ile ölçmek meselesi olmayacaktır. Düşünceler elle tutulamaz, esrarlı ışıklardır ve sadece söz konusu süreye tesir ederler. Bu olay "düşünce nakli" diye bilinir. Düşünceleriyle bağlantı kuran insanların auraları birbirine ne kadar çok benzerse olay o kadar iyi gerçekleşir.

Düşünceler olaylar, arzular, niyetler vb. ile ilgiliyse, fikirlerin iyi mi kötü mü, dostça mı negatif mi göründüğünü ve çalışmayı gerçekleştirme arzusunun ne derece güçlü olduğunu bilmek önemlidir.

Önceki ciltlerde biz ruhsal varlıkların düşüncelerinizi bildiğimizi ve insanların bunları ağızlarından çıkan sözlerden daha çok kontrol etmeleri gerektiğini söylemişim. Ruh-

sal varlıkların alıcı kabiliyetlerinin de birbirinden değişik olduğunu tahmin edebilirsiniz. Düşük tekâmül seviyelerinde bulunanlar değersiz düşüncelere karşı, yükselmiş olanlardan daha fazla ilgi duyarlar.

Bu geri seviyeli düşünceler ne kadar şiddetli olursa, benzer tekâmül seviyesindeki ruhsal varlıkları da o kadar güçlü bir şekilde cezbeder. Bu varlıklar maddeyle ilişkilerini kurmak için geri düşüncelerin gücünden yararlanırlar.

Şimdi ülkenin birinde pek çok insanın yaşama şartlarından hoşnut olmadığını, savaş veya ihtilâl yoluyla bunları düzeltereklerini varsayalım. Çoğu zaman halkı uyandırmalarına ve bir harekât plânı yapmalarına gerek kalmaz, çünkü başkaldırma kendiliğinden derhal huzursuzluğa dönüşür ve en uzak bölgelere bile yayılır.

Genel görüşe göre böyle bir girişimin dikkatlice plânlanarak birtakım kişilerin bunu bütün ülkeye yaymış olması akla gelmektedir. İşin gerçeği şudur: Öteâlemin spiritüel enerjileri kendilerine uygun düşünceler tarafından cezbedilmiştir. Ondan sonra huzursuz halk ile ittifak kurulmuş, sonuçta kendi kindarlıklarını, kötülük içgüdülerini ve kana susamışlıklarını tatmin etme fırsatını bulmuşlardır.

Bu sebepten herkesin kötümser düşüncelerine karşı koyması, evrene sadece saf ve iyi fikirler göndermesi önemlidir. Pozitif düşünceler, pozitif insanlığın mükemmeliyete doğru ilerlemesini isteyen ve insanlığı iyiliği için kendilerini memnuniyetle onunla özdeşleştiren iyi enerjileri cezbederler.

Yeryüzünde olup bitenler, insanca hataların dışa vurumu ve güç kazanmak için dünyasal bir hırs olmaksızın, aslında öteâlemin iyi ve kötü ruhsal varlıkları arasındaki mücadeleden başka bir şey değildir dersem bana inanmalısınız.

Bu görünmez güçlerin kötü tesirlerine karşı koymak, onları durdurmak ve geri çevirmek sizin elinizdedir. Ama in-

san zihni bu kadar çok negatif düşünce, intikam arzusu, güç kazanma hırsı ve kötü niyetle dolu olduğu müddetçe evrenin negatif güçleri uğursuz faaliyetlerini sürdüreceklendir.

İnsanlar zamanla felâketlerin sebeplerini anlayacak, kendilerini savunmayı öğrenecek, düşüncelerine düzen verecek ve yerinde bir güvenle teslim olanlara hizmete hazır bekleyen pozitif tesirlere açılacaklardır.

Dış enerjiler hakkındaki bilgiler titiz bir anlayışla geliştirilmeli, birtakım temel sorular ele alınmalıdır. Daha sonraki bir bölümde buna döneceğim. Şimdi başka bir mesele üzerinde düşünelim. Olağanüstü, yani fizik yasalara göre olağanüstü bir durum için nasıl gayet basit bir açıklama bulunabilir?

Materyalizasyon fenomeni iyi bilinmektedir. Bu olay, öteâlemden fizik âleme geçişe bir örnek olarak verilir. Aslında buna öteâlemde çok geri seviyeli bir olay gözüyle bakılmaktadır. Oradan bakışla yeryüzünde halka açık bir gösteriye benzetilebilir ve öyle bir gösteri ki sadece varlığın kendini tanıtması için kişisel arzusunu tatmin etmeye yarar. İnsanlar arasında olağan dışı bir olay sayılması anlayışıyla ve hoşgörülle karşılanabilir. Gerçekten ölümden sonra hayatın çarpıcı bir ispatı olduğuna şüphe yoktur. Ama bir insanın böyle bir hadise ile karşılaşması hiçbir şekilde ayrıcalık değildir. Ruh-sal anlamda bir ilerleyiş göstermez, spiritüel olgunluğu değerlendirme standardı olamaz. Enerjisini ve en çok sinirsel enerjisini korumak isteyen insan, bu çeşit ziyaret ve deneyimlerden uzak durmalıdır.

Yeryüzündeki bir medyomun arzusu üzerine ruhsal varlığın performansı da böyle açıklanabilir. Aynı şekilde medyom kalemini hareket ettirmek için kendi enerjisini kullanmaktadır ve normalden çok daha hızlı yazabilir. Bazı vakalarda eşyalar bir ruhsal el tarafından hareket ettirilir, medyom fizik varlığıyla buna katılmaz.

Savaş zamanı gibi dünya şartlarının karışık ve düzensiz olduğu hâllerde, evinden uzakta, daha hayata yeni veda etmiş oğulların resimlerinin görünürde bir sebep olmaksızın duvarlardan düştüğünü duymuşsunuzdur. Peri masalı denerek bu olayların üzerinde durulmamıştır. Oysa ki önemsenerek o insanlara teselli verecek bir sonuç çıkarılmalıydı. Ölmüş oğullar oradaydı, var olduklarına dikkat çekmek istemişlerdi.

Medyom, bir ruhsal varlığın yardımıyla hemen hemen aynı şeyi yapar. Ancak bu çalışmalarda büyük bir yanlışlık gözden kaçmaktadır. Yani istenen tecrübenin süresi ve de ne kadar güçlü olarak tezahür ettiği yönünden medyomun sağlığına özen gösterilmemektedir.

Tecrübeler yapılırken medyomun kendi güçlerini kullanmadığını hatırdan çıkarmayın. Yabancı bir ruhsal varlık onu idare etmekte, ya da isterseniz şöyle söyleyelim, onu hükmü altına almaktadır. Normalde ruhsal varlığın kim olduğunu medyom bilir, ama gizli tutarsa diğer kimseler varlığı tanıyamaz. Bu noktayı açığa kavuşturmak şarttır, çünkü medyom kiminle irtibat kurduğunu gerçekten bilmiyorsa çalışmanın durdurulması gerekir. Bu hem medyomu korumak, hem de araştırmanın niteliğini bozmamak içindir.

Gelecek bölümde araştırmalarda uygulanacak temel kuralları açıklayacağız. Sözlerimin dostça ve anlayışla karşılandığını umarak bugünlük izninizle ayrılıyorum.

Ruhsal Âlemde Araştırma Çalışmaları İçin Temel Kurallar. Medyomların Seçilmesi.

Son tebliğimde ruhsal âlemde yapılacak araştırmalar için bir plân ve temel kurallar vereceğimi söylemiştim. Güvenilir bir sonuca varmak isteniyorsa bunlara uyulması gere-

kir. En kolay yol, güven duyulan iyi medyomlarla çalışmak olacaktır. Onlar irtibatlarını öyle bir şekilde formüle ederek sunarlar ki, gök kubbenin altındaki en büyük şüpheciye bile anlamlı gelir.

İşte problem burada başlıyor. Tamamıyla güvenilir, mükemmel medyom kimdir? Nerede bulunur? Güvenilir olduğu nasıl ispatlanır? Birtakım kriterlerin göz önüne alınması gerekmektedir. En başta -bunu herkes bilir- medyom hayatını kazanmak için bu alanda faaliyet göstermemelidir. Tamamen maddî ihtiyaçlarını karşılamak için çalışması asla kabul edilemez.

Spiritüel hayatın diğer alanları gibi bu alanda da iyi ve dürüst medyom diye düşünebileceğimiz insanların farklı tekâmül seviyelerinde bulunduğunu ve onlara eşlik eden ruhsal varlıkların da çok ilerlemiş olmayabileceğini hesaba katmalısınız.

Bana diyeceksiniz ki, ruhsal eş varlıklarını medyomlar kendileri seçemezler, ayrıca onların kim olduğunu da bilecek durumda değillerdir. Doğru olabilir. İşte o yüzden medyom yanındakilere aktarması istenen bilgileri ciddiyetle tetkik etmelidir. Verilen bilgiler orada oturup kendisini dinleyen, olağanüstü bilgilere susamış insanların ilgisini çekecek değerde midir? Olağanüstü olan ve aklın sınırlarını aşan her şey en çok ilgi çektiği için böyle tebliğlere özellikle özen gösterilmelidir.

Hazır bulunanların da, tecrübelere başlamadan önce, test süjesini (burada tabî ki medyom), onda görebildikleri insanî özellikleri dikkatle tetkik etmeleri gerekir.

Maalesef genellikle şöyle bir durumla karşılaşılacaktır: İşin nedenini, niçinini düşünemeyecek bir seviyede olan basit insanların müstesna medyomlar olduğuna inanılır. Şöyle ki, aktardıkları acemice bilgiler insanlar tarafından kabul görmektedir. Onlarda mevcut duyular dışı algılama ye-

tenegi bu insanlara göre yeterlidir.

Dostlarını seçerken zekâ düzeyleri, kişilikleri size uymayan kimselerden uzak durduğunuz gibi, ruhsal celselerde de geri seviyeli ruhsal varlıklarla irtibat kurulmamalıdır. Toplantılarda zaman zaman suçlulara, intihar etmiş olanlara, uyuşturucu bağımlılarına konuşma hakkı tanınmış, onlardan mesajlar alınmıştır. Anlamsız irtibatlarla girişmek doğru değildir. Böyle bir celsede hazır bulunanlardan biri oradan ayrılırken davetsiz bir misafiri de çoğu zaman beraberinde götürebilir. (Yani varlık o insandan ayrılmak istemez.) Kişilik ve eğitim açısından çok ileri bir medyomda böyle bir olayla asla karşılaşılmaz.

Bir medyomun liyakati, onunla irtibat kuran ruhsal varlıklarla değerlendirilebilir. Aksi hâlde, medyomun olgunluk ve bilgeliğinden onun vasıtasıyla tezahür eden ruhsal varlıkların yüksek bir tekâmül seviyesinde olduğu hükmüne varılabilir. Bu durum, özellikle medyomun ruhsal varlığı dünya hayatında tanımadığı durumlar için geçerlidir.

Dünyasal bir tanışıklığın devamı söz konusu olmadıkça, ruhsal varlığın kendi kimliği diye verdiği kişi olup olmadığını anlamak genelde çok zordur.

Vasat sayılabilecek bir medyomun sıradan tebliğler nakletmesi oldukça normaldir. Eğer insanlar irtibatları sırasında sürekli bir şekilde saçma veya parlak sözlerle süslü bir akış alacak olurlarsa zamanla işin orijinalliği kalmaz. Ve irtibatlarda bir yavaşlama, bir gevşeme görülür. Medyom kendi inisiyatifini kullanarak sansasyona susamış bir topluluğa uydurma mesajlar nakletmeye karar verirse o başka bir meseledir. Yabancı enerjilerden gelen güçlü tesirleri ve onlara bağımlı olduğunu bilmediğinden çok geçmeden fiziksel bir inişe geçecektir.

Sonuçta ortaya çıkacak hastalıklar karşısında doktor, dürüstlükten uzak çalışmalarından doğan tehlikeleri açıklar.

mak zorundadır. Medyom gerçekle yüzleşme korkusunu yenerek doğru zamanda ruhsal âlemle temasını keserse, büyük mutsuzluklardan, sıkıntılardan kendini korumuş olacaktır.

Medyomluk çalışmaları hakkında gerçekten bilgi sahibi olan doktorlar ilgili vakaları kabul etmelidirler. Doğru bir yol tutulacak ve bu yol izlenecek olursa kudretli ve bilge yardımcılarının hazır beklediklerini söylemiştim. Hiç kimse hayatı pahasına kötülüğün büyüüne kapılmaktan korkmasın.

Celsede kendisini tanıtan varlığın yeryüzünde gerçekten yaşamış olduğu ispatlandığı zaman, hayatın devam ettiğine dair hiçbir şüphe kalmaz. Bundan sonra şu noktaya gelinir: Daha ileri nitelikli ne gibi araştırmalar yapılmalı ve bunlar nasıl yürütülmelidir?

İrtibat kurduğumuz ruhsal varlık çok bilgili ise ve sorularımızı güzelce yanıtlıyorsa, daha fazla araştırmalar yaparak ispat aramamıza gerek kalmayacağını söylemesi kolaydır, ama mesele bu kadar basit değildir.

Biz birbirinin içine girmiş ve birbirini tamamlayan iki âlemle karşı karşıyayız. Öteâlemdaki ruhsal varlıkların faydalanması için var olan enerjiler insanlar için hemen hiçbir değer taşımaz.

Öteâlemde varoluşumuzu sürdürebilmemiz için gerekli ışınlar ve akımlar bu âlemde tezahür edecek olsalardı, akla hayale gelmeyecek rahatsızlıklara yol açarlardı.

Bundan böyle, kendilerini gözü kapalı, ruhsal âlemden gelen yabancıların ellerine bırakan ve tüm zamanlarını onlara adamaya istekli medyomların maruz kaldığı tehlikeler hakkında sizi uyarıyorum.

Öteâlemlerle meşguliyet kötü bir alışkanlık hâline, hatta dejenere olarak obsesyon hâline gelebilir. Eğer yüksek seviyeden bir irtibat kurulmuşsa, ilerlemiş bir ruhsal varlık medyomuna özen göstereceğinden ve sonsuzluk yasalarına göre böyle yapması gerektiğinden kötü bir durum asla görülmecektir.

Bu bölüm izin verilen uygun araştırmalarda ilk kullanılacak kurallardan ibarettir. Medyomlar olmadan ruhsal âlemden yardım görmek mümkün değildir. Gerçek çağrı almış, insanlığın ilerlemesine hizmet eden değerli tezahürlerle yetkisiz ruhçuluk arasındaki farkı bilen medyomları cezbetmek ilk ihtiyaçtır.

Normal olarak izah edilemeyen tezahürleri araştıran parapsikologların çabalarını alayla karşılamak doğru değildir. Bu âlemi araştırmak onların vazifesidir. Bedensiz âlemdaki enerjilerin tesirlerinin su götürmez bir gerçek olduğu hakkında uzun zamandan beri elde ettikleri bilgiyi yaya- cacak cesareti göstermelidirler. Ondan sonra temel bir uyanıklık hâline ulaşılacak, madde dünyasında hayatın büyük ölçüde insanların bu enerjilere karşı tavırlarına bağlı olduğu anlaşılacaktır.

İrtibat Kurmak İsteyen Ruhsal Varlıkların Tanınıp Değerlendirilmesi. İrtibatlarda Seçici Davranış.

Dün ruhsal tebliğlerin her zaman özel bir maksadı olmadığı hakkında konuştuk. Bunlar çoğu zaman eğlence olsun diye, aynı zamanda insan merakını tatmin için yapılmaktadır ve her zaman ilgili kişilerin faydalanması düşünülmez. Gayet sık olarak, ruhsal varlıklar dünya hayatlarında nasıl kendilerini üstün göstermek isterlerse burada da aynı şekilde davranırlar. Onları dinlemeye hazır insanlar bulmaları zor olmaz, yani fazla soru sorup, fazla bilgi istemeyen, bir celseye kabul edildikleri için minnettarlık duyan insanlar.

Tebliğler mevcut bilgileri temel aldığı, şekil ve içerikleri o insanların tekâmülüne katkıda bulunduğu sürece bu hadiseyi kabul etmek mümkündür. Celselere katılan bireylerin sınırları, sağlıkları bozulmadığı sürece itiraz edilemez. Ama

bu celselerin, birkaç kelime söylemek isteyen daha başka ruhsal varlıkları da cezbediği ve bu mümkün olmayınca bazılarının hazır bulunanlardan birine yaklaşıp onu bırakmadığı çok sık görülmemiştir? Görünmeyen bir şeyin sinir merkezini çekiştirip durduğunu, kontrol edemediğiniz tarifsiz bir rahatsızlık verdiğini bir düşünün. Bu, ruhsal varlığın olgunluğuna bağlı olarak değişik derecelerde ortaya çıkabilir. Baskı devam ettiği takdirde ağır ruhsal ve fiziksel harabiyete yol açar. Ancak bu ihtimallerin farkında olan ve kendini korumasını bilen bir kimse, birbirlerine tamamen yabancı olan medyum ve ruhsal varlığın ikisiyle birden karşılaşma riskini göze alabilir.

Doktorlar sinir hastalıklarının bu yönünü gayet iyi bilmedirler ki böyle vakalarla karşılaştıklarında müdahale etmeye hazır olsunlar. İleri bir ruhsal varlık insan organizmasına asla rahatsızlık vermez. Bununla beraber geri varlıklar karşısında sözünüzü sakınmanıza gerek yoktur. Her zaman dediğim gibi, köklü önlemler almadan önce onları nezaketle ikaz ediniz.

İrtibatların değerinden söz ettik. Bunları ölçecek sabit bir cetvelimiz, kesin bir formülümüz yok. Tebliğlerin verildiği kişiye bağlı. Diyebiliriz ki, **tebliğler, hedef alındığı çevrenin ışığında ve uygulanacakları şartlarda değerlendirilmelidir.**

Medyomu ve çalışma şeklini kontrol etmeyi söyledik. Şimdi aynı şekilde irtibat kurulan varlıkları ele alacağız.

Her ruhsal varlık bir insanın onun kimliğini tespit edemeyeceğini bilir. Bu yüzden pek çoğu son dünya hayatları üzerinde durmak zahmetine bile katlanmaksızın, tanınmış olsun veya olmasın birtakım isimler kullanırlar. Kimliklerinin ispatlanması çoğunu onları takip edenlerin gözünde kıymetten düşüreceğinden dolayı bunu tehlikeli görüyor olabilirler.

Zaman zaman bir ruhsal varlık, yaşadığı son hayatın detayları araştırılsın diye tanmacak bir isim verir. Böyle bir durumda bile ruhsal varlığın gerçekten iddia ettiği kişi olup olmadığını kontrol etmek mümkün değildir. Tebliğlerin içeriğinin ne gibi bir değer taşıdığını anlamak için tek çare onları inceden inceye tetkik etmektir. Sadece gevezelikten mi ibarettir, yoksa ruhsal varlığın dünya hayatı ile ilişkili midir?

Tabii ki bu kimlikleri bilinen seçkin ve tanınmış kişiler için geçerlidir.

İsa olduğunu iddia eden herkes o değildir. Diyebilirim ki böyle bir iddiayı kabul etmek de yanlıştır. Bunlar çoğu zaman, hayatlarında İsa'nın yollarından geçen ve şimdi söylediklerini peygamberlerinden gelmiş gibi göstererek onlara inanılabilirlik kazandırmak isteyen varlıklardır.

Kimseye zarar vermediği sürece bu küstahlığın görmezlikten gelinebileceğini söylemiştim. Yine de kötü niyetlerini göstermemek için bu asil bayrağın gölgesine sığınıyorlarsa telâfi edilecek büyük bir mesele ortaya çıkacaktır.

Bu kategori, gecenin bir saatinde medyumlarını uyandırarak ve onların yüce mertebelerini öne sürerek zorla tebliğler yazdıran ruhsal varlıkları içermektedir.

Bir kimse böyle bir isteği bir kere yerine getirdi mi, ruhsal varlığın hükmü altına girmemesi, kendini ondan kurtarması için elinden geleni yapması pek kolay olmayacaktır. En başta bu hizmetten kaçamayacağı inancı baskın çıkar. Ancak bu sürekli gece ziyaretlerinden dolayı sağlığı bozulmaya başlayınca giderek kendini kurtaracak cesareti kalmaz ve inişe geçer. Eninde sonunda psikiyatriste gidecektir.

Psikiyatrist hastanın ardındaki tabloyu öğrenirse ve aynı derecede önemli olarak hasta gerçeği açıklarsa, o zaman ona yardım edecek bir duruma gelebilir.

Böyle hatalar yapmış inanılmaz sayıda insana rastlayabilirsiniz. Aptal yerine konan bu insanların alayla karşılaş-

mayacağı, cezalandırılmayacağı bir spiritüel ilk yardım istasyonu açılmalıdır.

İçine biraz sansasyon merakı karışmış olsa bile, psikiyatrik tedavi, inanç yüzünden işlenen bir hataya karşılık acımasız bir cezadır.

Özellikle dinî çevrelerde böyle haddini bilmezlik diyeceğim olaylar sık görülmektedir. Bağlı oldukları mezhebin katı kurallarına riayet etmiş olduklarından ve hâlâ bunu yapmaya devam ettiklerinden dolayı, yeryüzünün küçük cahil din adamları olan birçok önemsiz ruh varlığı son enkarnasyonlarında kaçırdıklarını sandıkları fırsatları yakalamak için ortalıkta dolanıp durmaktadır. Bazıları da Kilise'nin yüksek makamlarını işgal etmiş kimselerdir. Bunlar yeryüzünde çok önceleri yaşamışlardır. Şimdi neyi yanlış anladıklarını ve o kadar inatçı ve cahil olmasalardı ne kadar çok insana yardım etme fırsatı bulacaklarını görmektedirler. Tebliğleri, inançlı kişilere ulaşacak olsa da bundan faydalı bir tesir doğması beklenemez. Takip edecekleri prensip iki ayaklarını sağlamca yere basmak olmalı, dezenkarne âlemi günlük hayatın içine taşımaya çalışmak veya ruhsal çevrelerde yapıldığı gibi sahte mezheplerin sözcülüğünü yapmak olmamalıdır.

Ruhsal âlemi az tanıyan veya hiç tanımayan kimseler bu sözlerimi anlamayacaklardır. Önemli değildir. Sözlerim yanlış yollarda dolaşıp duranlar içindir.

Ruhsal varlıkları tanıma ve değerlendirme imkânlarına devam edelim. Örneğin, bir varlık, doktor olduğunu iddia ediyorsa somut sorularla bilgisini ölçmek kolaydır. Gerçekten doktorluk yaptıysa mutlaka tatminkâr cevaplar verecektir. Doktor değilse, kaçamaklı konuşacak ve çabucak bırakıp gidecektir. Tanınmaları zor olan fikir adamları karşısında son derece ihtiyatlı davranılması gerekmektedir. Kimyasal bileşikler ve bunların uygulama alanları konusunda verilen bilgiler test edilince acınacak sonuçlar çıkmıştır. Aynı şekilde

tibbî tavsiye sadece bir doktora nakledilmeli ya da doktor nezaretinde medyoma verilmelidir. Çünkü bir taraftan medyum dava açılma riski taşır, diğer taraftan cahil ve yanlış anlayan bir kimseye nakledilen mesaj iyilikten çok zarar verir.

Neticede şunu ifade etmek isterim ki, bu meselelere bağlı olarak gerçekten çok güzel gelişmelerle karşılaşılıyor, aynı zamanda pek çok hatalar da yapılıyor. Bireysel fenomenlerde uygulanan kriterler yeterince ciddî değil ve bilimsel özellik taşımamakta. Bu alanda ilginç tecrübeler kaydedilmiştir, ama hâlâ bilinmeyen fenomenlerin değişmez somut kurallara göre aydınlatılabilmesi için bir sistem eksikliği duyulmaktadır.

Medyomların İyi İrtibatlar Kurması.

Dün aldatılmamak, yanlış yola sevk edilmemek ve sağlığını tehlikeye sokmamak için hangi ruhsal irtibatları tercih edeceğinizi anlattık.

Şimdi, iyi bir irtibatın nasıl kurulacağını ve nasıl hareket edeceğinizi ele alacağız.

Ayrıca kimin dördüncü boyutla irtibat kurmasma izin verileceğini de bir açıklığa kavuşturmak istiyorum. Ben sadece medyomlardan söz ediyorum, ruhsal celselerde hazır bulunan üçüncü kişilerden değil.

Bu serinin birinci kitabında bu konuya değinmiştim, ancak neler yapılması ve nelerden kesinlikle uzak durulması konusunda bütün prensiplerin anlaşılır olması için bir kere daha açık seçik tavsiyeler vermeyi uygun görüyorum.

Nitekim hâlâ pek çok soruların ortaya çıkabileceğini ve söylediklerimin çoğunun kendilerini bu son derece güç alanı araştırmaya adanmış olanların düşünce tarzına uymayacağını kabul ediyorum.

Dünyanın her yerinde bulunan önyargılı görüşler, yanlış yorumlamalar gerçeklerin hiçbir tesir altında kalmadan samimiyetle kabul edilmesini zorlaştırmakta, hatta çoğu durumda imkânsızlaştırmaktadır.

Bir kimsenin apaçık kabul ettiği bir teoriyi reddetmesi, sorumluluk taşımayan bir kimsenin en sunî bir doktrini kabul etmesinden daha zordur.

Şimdi bana karşı çıkarak sizin daha iyi bildiğinizi ve bana ders vereceğinizi söylemeyin. Yanlış bir görüşünüzü değiştirip yeni bir anlayış kazanmaya zaman ayırın, anlayacaksınız.

Artık söz verdiğim konuya geliyorum. Medyomlar kernaldır, özellikle bu âlemle öteâlem arasındaki vasıtalarıdır. Medyomluk bir vazifedir, daha doğrusu bir çağrıdır. Hiç kimse kaderin bir yazgı olarak ona lütfettiği bu vazifeyi bir kez hissettikten sonra bilerek geri çevirmez. Pek çok kimse medyom olmak ister ve bedensiz âlemin enerjileriyle irtibat kurmakta tereddüt etmez. Bu irtibatlar, aldıkları tebliğler onları can sıkıcı günlük hayat seviyelerinden yükseltecek, bir kişisel önemlilik hissi verecek diye ümide kapılırlar. Pek çoğu aldatılıp oyuna getirildiğini, üzerlerine aldıkları vazifenin mantal düzeylerinin çok daha gerisinde kaldığını anlayıncaya kadar bunun kişisel bir ayrıcalık olduğunu iddia eder. O zaman ya görünmez güçlere karşı savaş başlar ya da olay felâketle sonuçlanır.

Size şunu anlatmaya çalışıyorum: Hiç kimse açık seçik bir talimatla çağrı aldığından emin olmadan medyomluk vazifesine başlamamalıdır. Bunun nasıl anlaşıldığı kişiden kişiye değişir. İnsan ve ruhsal varlık sayısı kadar çok sayıda değişken vardır.

Medyomluk vazifesinin otantik oluşuyla ilgili kural hep aynıdır. Çok sayıda ruhsal varlık izinli olmadıkları hâlde insanlarla irtibata geçmek isterler. İzin verilip verilmediğinin

hiç üzerinde durmazlar. Benim bulunduğum yerden yargılanacak olursa, bir insan varlığı için nasıl bu tür irtibatlar istenmiyorsa, öteâlemdeki bir varlık da aynı işi yapmaya yetkili değildir.

Biliyoruz ki her ruhsal varlığın iyi ve çoğu zaman disiplinli bir rehberi vardır. Varlık böyle işlere girişebilmek için ondan izin almak zorundadır. Arzularını tatmin etmek ve kendini tanımak isteğiyle izin almadan bunu yapacak olursa her iki taraf da aynı derecede büyük zarar görür.

İnsan varlığı huzurunun kaçmasıyla, bedenen zarara uğramasıyla, daha doğrusu beyin harabiyetiyle bunun bedelini öder. Kendisine fazla yüklenilip kötüye kullanıldığı için bu muameleye dayanamaz. Beyin hücrelerindeki transformasyon (değişim) psikiyatristi organik bir hastalık olduğu kanaatine götürür, sebebini araştırmaya gerek duymaz.

İyi medyomlar, dediğim gibi çağrı almıştır, yani başka medyomlar bu mesajı kendisine iletmeye yönlendirilmiştir.

Bir medyomun gerçekten çağrı mı aldığını, yoksa sadece eğlence olsun diye mi hizmet verdiğini araştırmak istiyorsanız, geçmişini, hangi şartlar altında bu işe başladığını dikkatle kontrol etmelisiniz.

İyi bir medyom vazifesini çok ciddiye alır, vakit geçsin diye, eğlence olsun diye kullanılmasını hoş görmez.

Bir medyomun yüce vazifelere çağrılı olmasının en güvenilir işareti çalışmalarını bir tek ruhsal varlıkla sınırlamış olmasıdır.

Transa geçen medyomlar zaman zaman hem yüce vazifeler yapmışlar, hem de birkaç varlığa tezahür etme fırsatı vermişlerdir. Bu durumda çalışması en yüksek seviyeli bir çağrı değildir, ya da olabilir ki bir grup ileri ruhsal varlık birlikte çalışmaya karar vermiştir.

Prensipte her iyi medyom -trans medyomları da buna dahildir- çok sayıda ruhsal varlığa aracılık etmeyi istememe-

lidir. Ruhsal rehberlerin davetsiz misafirleri uzak tutmasını talep ederek bunu gerçekleştirebilir. Nitekim işin ta başından beri böyle yapılmalıdır. Misafir bir kere kabul gördükten sonra kolay kolay oradan ayrılmaya ikna edilemez.

Başka bir kriter de medyomun çalışma süresidir. Bununla kaç yıl olduğunu değil, her bir celsenin süresini kastediyorum. İleri ruhsal varlıklar medyomlarına zarar vermeden ne kadar zaman onları kendi ışınlarına maruz bırakabileceklerini bilirler. Zaman zaman hazır bulunanların canının sıkılmasına rağmen nispeten kısa bir zaman sonra irtibatı, verdikleri tebliği keserler ve arkasından medyomu mantal ve ruhsal olarak canlandırırılar. Yapılması gereken de budur. İrtibatın değerini gösterir.

Aynı medyomu kullanan bir ruhsal varlıklar topluluğundan söz ettim. Bütün ruhsal varlıklar farklı radyasyon yayınladıklarından böyle bir grup içinde varlıkların her birinin medyomu aynı şekilde kullanması mümkün olamaz. Bu yüzden kendilerine uygun başka bir medyom ararlar ve onun vasıtasıyla tebliğlerinin son kısmını naklederler. Tebliğlerin başlangıcı tamamen farklı bir ülkede başka bir medyoma verilmiş böyle olağan dışı vakalar bilinmektedir. Alâkalı medyomların, mevcutların en iyileri arasında bulunduğuunun ispatıdır. Çünkü dördüncü boyuttaki düşünürler çok iyi vasıfta olmayan medyomlarla ve yarım yamalak işlerle tatmin olmazlar.

Sanatsal faaliyetler de medyomsal işbirliği içerir. Sanatçı diye bilinen pek çok kimse ilhamla eser verdiğini açıklamıştır. Yalnız bu ilhamı kimin verdiğini sorgulamazlar. Bir kere daha, diğer alanlarda olduğu gibi, öteâlemden gelen her ilhamın iyi ve değerli olmadığı gerçeğine dikkat çekmeliyiz.

Birçok dezenkarne ressam veya müzisyen hâlâ yeryüzünde bir eser yaratma arzusu taşımaktadır. Bunlardan birisi böylece kendisine istekli bir araç bulur. Bu insan beklenme-

dik şekilde toplumun ilgisini çekmekten gözleri kamaşmış bir hâlde, kalıcı değerden yoksun, ucuz bir kompozisyon olabileceğini hiç aklına getirmeden bu sırrın daha da derinlerine inmesi gerektiğine inanır. Nice dehalar yoldan sapar ve asla hak ettikleri şekilde yaratıcılıklarını tezahür ettiremezler. Sanatçıya yardım edilmekten çok engellenmiş olur. İleriye gitmek için hür iradesini kaybetmiş, hayatının en iyi kısmını boşuna harcamıştır. Sanatçılar gayet hassas insanlardır. Ruhsal varlıklar onları realist düşünüp mantıkla hareket eden insanlara tercih ederler.

Sanat okullarının programlarına almaları gereken bir eğitim de öğrencilerine kendi irade güçlerini harekete geçirip kendi görüşlerine değer vermelerini öğretmek olmalıdır. Böylelikle samimiyet ve yargılarda açıklık geri seviyeli hayalciliğe üstün gelecektir.

Bir insan liyakat kazanarak seçilmiş olduğu takdirde, spiritüel olgunluğu varsa, tabii ki önemsiz ruhsal varlıkların oyuncağı hâline gelmeyecek, kendi varlığındaki yetenekleri yüksek âlemlerin gücü ve ilhamıyla birleştirecektir. Bu özelliğin ne kadar ender görüldüğünü vurgulamama gerek yok; üstün değeri nadir oluşundan anlaşılabilir.

Medyomsal İrtibatların Amacı. Pozitif ve Negatif Sonuçları.

İki âlem arasında iyi bir irtibatın nasıl sağlandığını ve sadece izinli ve değerli bağların kurulabilmesi için ne yapılması gerektiğini anlatmaya başlamıştım.

Doğadaki tüm güçlerden daha güçlü olan düşüncenin gücü hakkında daha önce konuşmuştum. Söylediklerim, düşünce gücünün etkilerinin tasavvur edebileceğinizden daha kalıcı ve daha uzaklara gidecek özellikte olduğu şeklinde an-

laşılmalıdır.

Ruhsal âlemle karşılaştığımızda düşündüklerinizin kelimeler hâlinde dökülmesi önemli değildir, yoksa düşünceleri kelimeler hâlinde ifade etmenin gereği yoktur mu demeliyim? Öteâlemde bütün düşüncelerinizi okuyabiliriz. Bu sebepten sizin arzu ve amaçlarınızın neler olduğunu kesinlikle biliyoruz. Biz ancak istersek bunu yaparız, düşüncelerinizden etkilenirsek, ya da siz bizimle diyalog kurmak istediğinizde ve bizim hakkımızda iyi veya kötü düşündüğünüzde ya da konuştuğunuzda. Bizim ne gibi tepkiler verdiğimizizi görebilseydiniz şaşırır kalırdınız.

İyi âlemlerde sadece pozitif reaksiyonlar vardır. Bu demektir ki sizin görüşünüze göre şartlar endişe verici ya da çok üzücü olsa bile bizim asla canımız sıkılmaz. Zihninizdeki her düşünceyi görebildiğimiz için biz bağışlamayı ve anlayış göstermeyi öğrendik. Zahmetimize degecek gibi görünürse düşünce akışınızı daha iyi bir hâle getirmeye çalışırız, ya da kendiniz hatada değilseniz size bir bağışlayıcılık hissi aşılama-ya gayret ederiz.

Madde âlemindeki hayatta olduğu gibi, her irtibatı almamız ve tepki göstermemiz de farklı derecelerde ortaya çıkar. Yeryüzünde kelimelere dökülür, burada düşüncelere.

Bütün ruhsal varlıklar o kadar da iyi kalpli değillerdir. Birçokları huzursuzluklarını, nefretlerini, kötü niyetlerini dördüncü boyuta getirmişti; değişmeye, kötülük yerine iyiliği hâkim kılmaya hiç niyetleri yoktur. Nefretlerini ifade etmeye konsantre olurlar ve bunu yeryüzündeki insanlar vasıtasıyla yapabileceklerine inanırlar. Bu insanlar ruhların dalga boyuna uygundur ve onların bir kere daha kendilerini göstermelerine, isteklerini yerine getirmelerine aracılık ederler. Kendileri isteyerek ruhsal varlıkların iradesine tâbi olurlar. Onlar da normal hayatlarında yapmayacakları bir şekilde hareket etmelerini isterler, daha doğrusu bu-

nu zorla yaptırırlar. Esasında tâbi olanlar değişken karakterli insanlardır, pek fazla iç dirençleri yoktur.

Böyle bir tesir, daha doğrusu obsesyon, yeryüzündeki insanın arzusu, iradesi ve işbirliği olmaksızın kendi başına hareket eden ruhsal varlık tarafından oluşturulabiliyorsa, o birey dezenkarne âlemle irtibat kurma arzusu gösterdiği takdirde her şey nasıl çok daha kolay olacaktır. Obsede olan insanın kötü veya kriminal (suça eğilimli) davranışlara yönlendirilmesi gerekmez. Ruhsal varlıkların ona sımsıkı sarılmaları, sinir sistemini yıpratmaları, onu kendi çıkarlarına kullanmaya çalışmaları, inanılmaz karışıklık ve zararlara sebep olmaları yeterlidir.

Şunu söylemeye çalışıyorum: Gerçekleştiği takdirde değerli bir merteye olacaksa bile, hiç kimse öteâlemle irtibat istemek, bunu talep etmek hatasına düşmesin. Biliniz ki bir ruh kalabalığı hiç vakit geçirmeden onun etrafına toplanacaktır. Ancak bu kişi büyük bir hata yaptığını fark edecek idrake sahipse ve kendisini kurtaracak iyi ruhsal varlıklardan yardım alırsa zararın önüne geçilebilir.

Obsede etmek isteyen ruhsal varlıkların olgunluk ve niyetlerine göre bu insanda her türlü duygu ortaya çıkabilir ve obsedör varlıklar tarafından meydana getirilebilir.

Şunun da göz önünde bulundurulması gerekmektedir: Özel bir varlıkla irtibat kurma isteğimize rağmen, onun tezahür edecek bir pozisyonda olması şart değildir, çünkü dünya ile irtibat kurmak isteyen ruhsal varlıklar buna izin çıktığı takdirde nasıl hareket edeceklerini öğrenmek zorundadırlar.

Medyom olmak bir vazifedir. Ruhsal irtibatın, hayattaki her durumda ve bütün güçlüklerden uzak kalabilmesi için medyoma bilgi ve öneriler vereceği varsayımıyla, rahat, güvenli, kaygısız bir hayatı garanti altına alacak bir vasıta değildir.

Bütün iyi medyomsal çalışmalar başkalarının ya da top-

lumun yararına olmalıdır. Maddî hayata tesir etmek veya haber almak maksadıyla kullanılmak üzere hazırlanmamıştır.

Hiç şüphesiz pek çok medyomsal irtibatlar bu maksatla kullanılmaktadır. Çeşitli derecelerde önem taşıyan kehanetler alınmaktadır. Ben buna karşıyım. İnsanların başına gelecek, iyi olsun, kötü olsun birçok şeyleri önceden görebildiğim hâlde böyle tebliğler vermeyi reddediyorum.

Eğer bir insan güçlüklerden, felâketlerden korunacaksa, iyi ruhsal varlıklar yardımcı olmaya gayret edecektir. O insanın onlara karşı pozitif bir tavrı varsa ruhsal varlıklar çok daha fazlasını da başarabilirler.

Medyomsal faaliyetlerden bu kadar çok zarar görülmesi her ruhsal irtibatın tam bir bilgisizlikle kabul edilmesi ve karşılıklı gerçek ilişkilerin hatalı yorumlanmasından doğmaktadır. Dünya hayatında doğru ilişkiler kurmanın ne kadar zor olduğunu unutmamalısınız. Sık sık gerçekten iyi bir dost bulduğunuza inanır, ama bunun tam zıddıyla karşılaşsınız.

Kendi dalga boyunuzdaki kozmik ikizinizi bulmak sadece bir arzu meselesi değildir. Sonsuz yasalara göre ilâhî izin gerekir ve bu, insan aracılığı olmaksızın gerçekleşir. O zaman bu âlemle öteâlem arasında veya hâlâ ayrı olan ruhlar arasında en saf formuyla spiritüel bağlantı kurulabilir.

"Çağırduğım ruhsal varlıkları uzaklaştıramıyorum" diyerek çaresizliğe düşerseniz, kendinizi bilinmeyen ruhsal varlıkların eline bırakmamanız yeterince vurgulanmamış demektir.

Bilgili insanların bile böyle tecrübeleri göze alması doğru değildir. Onlar da aynı durumdadır. Eğer başlangıçta o ruhları hoş karşılamışlarsa çok gelişmiş zekâları ve üstün eğitimleri onları rahatsız edilmekten kurtarmaz.

Medyomsal irtibatları insanlık için değerli olmaları açısından ele alın, başka bir şey değil. Dezenkarne âlemden ge-

len tesirler, sözlü mesajlar veya otomatik yazı vasıtasıyla nakledilen düşüncelerle sınırlı değildir. İnsanın yalnız kendisinin başarmaya yeterli olmadığı eylemler de ortaya çıkabilmektedir. Pek çok insan, sık sık tezahür eden olağanüstü değişikliklerin nasıl ve nereden kaynaklandığını bilmeksizin bunun farkındadır. Aptal yerine konmaktan korkarak, onlarca bilinen tüm doğa güçlerini sebep göstermek için her zahmete katlanırlar ve öteâlemden gelen bir müdahale ihtimalini kabul etmektense, insanın ilâhî nizamın işine karışacak durumda olduğunu söylemeyi tercih ederler. Giderek büyüyen bir sayıda insanın geri ruhsal varlıklar tarafından kötü amaçla kullanılarak sebebini bilmeden sağlıklarını kaybetmelerinin önüne geçmek için tam bir temizlik yapılmalıdır.

Birçok örnek verilebilir. Öyle sıra dışı olmayabilirler ve sadece mantığınıza hitap edebilirler. İnsanı fazla etkileyen fenomenlerden uzak durun. İyi ruhlar tarafından verilen kurallara uygun yaşayın. Maddenin içinde bulunduğunuz ve ona bağımlı olduğunuz müddetçe kalbinizi, zihninizi madde âlemine odaklayın.

Sonunda her türlü abartmanın ve olağanüstü olana yaklaşma itiliminin sağlıksızlığı anlaşılınca kadar saçmalıkları, mantıksızlıkları suçlamaya devam edeceğim. Eğer bana inanmak istemiyorsanız psikiyatri kurumlarını dolaşarak buralardaki hasta insanların yıkılmış hayatları hakkında söylenen hikâyeleri dinleyin. Yakınlarında onlara uygun açıklamalar yapacak, tavsiyeler verecek hiç kimse yoktu ve bu tehlikeli, zehirli irtibatlardan kendilerini koruyamadılar,

Gelecekte çeşitli medyumsal faaliyetleri ele alarak, spiri-tüalistik uygulamanın çeşitli fenomenlerini açıklayacak, bunların değerini veya değersizliğini anlatacağım.

Önerilerimin, ikazlarımın ciddiye alınacağı ümidiyle bugün sizlerden ayrılıyorum.

*Medyomsal Mesajlar İçin Doğru Konu Seçimi.
Verilebilen Bilgiler.
Medyomluk Kabiliyetinin Çeşitli Dereceleri.*

Bugün aynı konuya devam edeceğiz. Gayemiz mümkün olduğunda insanları eğitmek ve prensiplerinden haberdar değilse psişik fenomenlere karışmamaları hususunda onları uyarmak.

Herkes bilir ki insan bir faaliyeti iyi yapmak istiyorsa ona karşı doğru bir tavır içine girmelidir. Bir vazifenin yanlış algılanması engellenme veya başarısızlık doğurur. Üzerinde çalışılan konu medyomluk uygulaması gibi sıra dışı ise iş daha da ciddiyet kazanır.

İyi bir medyomun spiritüel eşine karşı nasıl davranması gerektiğini ana hatlarıyla çizdim. Şimdi ele alınabilecek, üzerinde soru sorulabilecek konuların seçilmesine geçmek istiyorum.

Gündemde sadece insanları spiritüel tekâmüllerinde ileriye götürecektir ciddî konular olmalıdır. Bu düşünce alanı kapsamlıdır ve soruyu soranın olgunluğuna göre değerlendirilecektir. Ölümünden sonra hayat yanlış yorumlamalara açık bir konudur. İnsan varlıklarının gayet sınırlı ufukları içinde bu konuya girmek yerinde olmaz. Öteâlemden buna ilişkin çelişkili tebliğler alınmıştır. Bu âlemin şartlarında onları anlatma girişimlerinin tümü başarısızlığa mahkûmdur. Çünkü sözün kısıtı dezenkarne şartlar enkarne terimlerle anlatılamaz. Faaliyet alanınız olan dünyayı maddesiz hayal etmeyi bir düşünün. Hayatınız biterdi. Hiçbir şey kalmazdı.

Bizim için madde yabancı bir kavram. Bu bakımdan sizin varoluşunuz bizimkiyle kıyaslanamaz. Sizler, sizin de göremediğiniz, ancak tesirleri varoluşlarının su götürmez ispatı olan ışıklara, akımlara alışkınsınız.

Biz maddî anlamda varoluşumuzu sürdürmüyoruz; yine de biz tartışılmaz güçleriz, bütün insan hayatının temel elemanıyız. Biz sayısız formlarda ruh ve canız. Nitekim "form" sözü yine dünyasal anlamda kıyaslamalara ve anlayışlara yol açıyor.

Bu bakımdan size verdiğimiz bilgiler yeryüzünde kazandığımız bilgilerle sınırlı kalıyor ve öteâlemdeki spiritüel gelişmemiz sonucu şimdi sizler için doğru ve değerli olduğunu görüyoruz. Hakikati arayışınızda sizi kuşatıp önünüze set çeken şüphelerinizi gidermekte her birinize yardımcı olmalıyız. Ama mutlak formunda hakikati sunmaya yetkili değiliz. Herkes varoluşunun maksadını anlamakta kendine bir yol bulmak zorundadır. Kişisel gayretlerle kazanılan bilgi en değerli ve en uzun tesirli olan bilgidir.

Bir ruh varlığı birçok yeryüzü hayatı sırasında neler öğrenmişse sadece bunları anlatmakla önemli bir olgunluk seviyesine gelmiş olduğunu ispatlayamaz.

Bir varlığın hangi spiritüel âlemden geldiğini kimse tespit edemez. Ama irtibatından vericinin ve alıcının benzer tekâmül seviyelerinde olup olmadığına karar vermek mümkündür.

Dezenkarne âlemin tebliğleri, enkarne alıcının zekâ düzeyinde olduğu ve medyom kendisine söylenenleri anlayabildiği takdirde hâl böyledir denebilir. Dezenkarne âlemdeki bir ruhsal varlığın olgunluğu, daha önce anlattığım gibi, sadece bilgisiyle değil, bilgelik ve ahenk demek olan her varlığı kucaklayan sevgisiyle birlikte bilgisi açısından değerlendirilebilir.

İnsan toplumunda olduğu gibi, öteâlemin bütün vasatlarında da hakikati arayanlara bilgilerini aktarmak isteyen ruhsal varlıklar görülmektedir. Medyomsal tezahürlerde böyle birbirinden farklı fenomenlerin ortaya çıkışı bu yüzdendir.

Bilimsel tebliğler medyumlar vasıtasıyla nakledilebildiği gibi, çeşitli irtibat şekilleri arasında en vasıtasız form olan otomatik yazı medyumları tarafından da verilebilir. Bunların değeri geniş ölçüde medyumun kalitesine bağlıdır. Medyum, -şuursuz olsa bile- başkalarıyla ileri bir entelektüel seviyede iletişim kuracak kadar bilgi sahibi bir insan olduğu takdirde, tebliğler özellikle önem kazanır. Geçmiş hayatlarından birinde medyumun dünyasal faaliyeti şu anda irtibat kurduğu varlığına uyacak bir tarzda olması dolayısıyla böyle bir hâl ortaya çıkabilir.

Bir dizi özel fenomen böylece açıklanıyor. Örneğin, büyük bir kompozitörün, bu alanda yeterli olduğu takdirde, ilhamı en saf formuyla alıp özümseyebilmesi gibi, aynı şekilde bir medyum da -bununla kompozitör olmayan bir kimseyi kastediyorum- geçmiş hayatlarından birinde büyük bir müzisyen olduğu takdirde böyle bir ilhamdan yararlanabilecek ve olağanüstü değerde eserler besteleyecektir.

Fizik medyumlar, yani şifa medyumları da benzer durumdadır. Aslına bakılırsa bu medyumların vazifesi anlattığımız işten oldukça farklıdır. Çünkü medyumlar kendi düşünce ve tasarımlarını gerçekleştirmeye çalışacak olsalar ruhsal varlıkların şifa enerjileri engellenebilir. Bir kimsenin geçmiş hayatlarından hangi kabiliyetleri, hangi bilgileri muhafaza ettiğini bilebileceğimizi de söylemeliyim.

Doktor olmayan, hiç tıp öğrenimi görmemiş bir kadının karmaşık ameliyatlar yapabilmesi ve bu sırada zihinsel bir degajman hâlinde bulunması şaşırtıcı değil midir? Bu şartın oluşturulması kesinlikle gereklidir. Bu vakada geçmişte büyük bir doktor olan ruhsal varlık medyumunu tam bir kontrol altında tutabilmelidir ki onda varlığın işini bozacak bir karşı koyma duygusunun zerresi bile kalmasın.

Bir ruhsal varlık medyumun aracılığı olmaksızın böyle bir ameliyat yapamaz, çünkü maddeyi sadece madde de-

ğiştirebilir veya yerinden çıkarabilir. Bu husus özellikle gözle görülebilen beden dokusunda değişiklik yapılması veya dokunun yerinden alınması hâlinde geçerlidir.

Ruhsal varlığın ışınlarıyla verdiği tesir başka bir meseledir. Örneğin, yardımcı bir ruhsal varlıkla doğru tarzda temas yoluyla çoğu zaman ağrı iyileştirilebilmektedir. Ruhsal varlıkların aslında bir çeşit hükmetmek demek olan rehberlik ve kontrollerinin pozitif tesirleri de vardır, ama sadece çok nadir vakalarda insan bunun farkındadır. Bunun sebebi kendisini medyom olarak düşünmemesidir. Ona göre medyom tebliğler alan veya diğer insanlar için çalışan bir kimsedir.

Bir dereceye kadar herkesin medyom olduğu üzerinde pek durulmamıştır. İnsanda, pozitif bir anlamda kendi yararına olacak şekilde medyomluk ortaya çıkabilir. Ama bunun için spiritüel güçlere doğru şekilde açılmayı öğrenmesi gerekmektedir. Bu yoldan enerji almak, sağlık kazanmak mümkündür; ama insanlarda maddî başarı isteği çok daha önemli sayıldığından sağlıklı olma ve formda kalmanın temelinde maddeyi görmek gibi bir hataya düşerler.

Dünya, üzerinde yaşayan herkesin topluma iyilik ve hizmet etmek gibi bir çabaya gireceği bir seviyeye henüz gelmemiştir. Birtakım insanlar negatif anlamda hayatlarını sürdürmeye çalışmaktadır. Bu insanlar sağlıklı olmayan güçleri çekerler ve geri ruhsal varlıkların medyomu olarak tahripkârlık ve barbarlıktan hoşlandıkları için onlara hizmet ederler.

Yeryüzünde daha tekâmül etmiş insanlar, buldukları nimetlerle yan gelip yatarak ve kendilerinin başkalarından daha üstün, daha ileri olmasının tadını çıkararak gerisini düşünmezlik etmemelidirler. Onların bir vazifesi vardır. Ümitsiz gibi görünse bile bu insanları eğitmek zorundadırlar. Eki len tohumlar birkaç nesil sonra meyve verecektir.

Medyomlar ve onların çeşitli yetenekleri hakkındaki

görüşlerimi burada bitiriyorum. Yarın farklı türden tebliğler ve ruhsal varlıkların çalışmalarını ele alacağım.

Görünürde Farklı Amaçları Olan İrtibatlar.

Sonsuz Yasalarla Çelişen Kehanetler.

Hür İradeye Yer Verilmesi.

Medyomsal İrtibatların Doğru Değerlendirilmesi.

Bugün irtibatların tipleri ve onları gönderen ruhsal varlıkların çalışmaları hakkında fikir yürütmeye söz verdim.

Bu konuda bu tip tebliğleri benzer dünyasal fikirlerle kıyasladıktan sonra psişik irtibatı genelde insanlık için ve ilgili çevre için değerlendirmek uygun olur. Bu iş tamamen tarafsız bir tarzda, dezenkarne âlemden gelen tebliğler karşısında sahte bir yüceltme hissiyatı gösterilmeden yapılmalıdır.

Yeryüzünde birbirinden çok farklı tabiatta insanlar olduğu gibi, dördüncü boyutta da çok farklı ruh varlıkları bulunduğunu anlatmıştm. Zaten hepsi üçüncü boyuttan buraya geldiklerinden dolayı böyle olması doğaldır.

Bütün âlemlerde, kendilerine hâlâ çok yakın gelen madde âlemiyle irtibat kurmak isteyen, çeşitli spiritüel olgunluk derecelerinde çok sayıda ruhsal varlık mevcuttur. Bunların irtibat kurmak istemelerinin sebebi hep aynı değildir. Niyetleri de daima bencillikten uzak değildir. Çoğu zaman kendilerini tanıtma hürsünü tatmin etmek, cahil küçük insanlar üzerinde üstünlük kurmak isterler.

Böyle ruhsal varlıkların insanların kendilerine gösterdiği saygı ve sınırsız güven dolayısıyla faaliyette bulunmaları ne kadar çok teşvik edilirse o kadar yüzszleşirler ve küstahça taleplerinde o kadar ileri giderler. Şatafatlı sözlerle tebliğ veren ruhsal varlıklar bu irtibatı kurmak için spiritüel rehberleri tarafından bu işe pek yönlendirilmiş veya izin almış

değillerdir. Pek çokları izin almak gerekmediğini düşünür, yeryüzündeki gibi her istedikleri zaman konuşabileceklerini var sayarlar. Dünyada çekingen davranmışlardır, çünkü istedikleri açık eleştiri değildir ve orada kendilerini şimdiki kadar güvenilir hissetmemişlerdir.

Spiritüel çevrelerde bir süre bulunmuş insanlar, bir zaman düzenli şekilde celselere gelmiş birçok ruhsal varlığın birdenbire, veda bile etmeden uzaklaştığını ve onlardan bir daha haber almamadığını söylersem beni destekleyeceklerdir.

Yapmakta olduğu işin yanlışlığını ya kendi kendine idrak ettiğini ya da tebliğ ve ifşaat dediği sözlerinin çizgiyi aştığını ve spiritüel rehberinin onu geri çağırdığını düşünebilirsiniz. Madde dünyasındakilerden farklı olsalar bile ruhsal varlığın saptıramayacağı veya saptırmaya cüret edemeyeceği kurallar ve düzenler vardır.

Bunlar gerçekten ilâhî bir düzenin ilkelerini tespit eden ve bu düzenin işlerliğini sağlayan doğal yasalardır. İnsanı yasalar sonsuz yasalardan alınmıştır, ama ciddî kusurlarla doludur. Evrenin ilâhî düzenini bilmeyen insan tarafından konulmuş olan yasalar, fazla gelişmemiş bir zihniyette mevcut tüm zayıflıkları yansıtır.

Karşılıklı ilişkiler anlaşıldıktan sonra büyük değişiklikler olacaktır, ama zaman alacaktır. Birtakım insanların gözlerinin açılması meselesi değildir. Sabır ve bu kadar yaygın önyargıların aksi yönde değişmesini gerektiren uzun bir süreçtir.

Şimdi konumuza dönmek istiyorum, yani irtibatların tipi. Ve deminden beri söylediklerimin ışığında şunu vurguluyorum: Kendi beyninizi kullanmak zahmetine girmeden önlerine koyduğunuz sorulara ruhsal varlıkların cevap vermeye yetkili olduğunu, hatta onlardan bunun beklendiğini düşünmemelisiniz. Bir girişiminizin yerinde ve iyi olduğunun

doğrulanmasını istiyorsanız bu da aynı şey demektir.

Biz ancak kendi irade gücüyle doğru yolu bulmak için bağımsız gayretler gösterdiğinde bir kimseye gizlice yardım edebiliriz.

Uzun zaman boşuna gayret ettikten sonra bir probleminiz veya zor bir vazifeniz için doğru bir çözüm bulunduğunu aniden fark etmeniz, hepinizin ne kadar sık başınıza gelmiştir. Probleme özellikle konsantre olmadığınız bir zamanda birdenbire aklınıza bir çözüm gelir. Kelimelerin gerçek anlamıyla cevap sanki beyninizin tam içine düşer. Hayata ve vazifelerine karşı doğru bir yaklaşıma sahip olduğu takdirde herkes bu yardımı isteyebilir.

İstenilen veya korkulan bir olayın olup olmayacağı asla sorulamayacak bir sorudur. Cevap mutlaka doğru çıkmayabilir. Bir ruhsal varlık göz önüne alınacak tüm unsurları bilemez. Temelde gelecekte haber vermek yasaktır.

Biz ruhsal varlıklar insanları doğru hareket etmeye yönlendirmeli, size bir zarar geleceğini sizden çok önceden ya da olayın ortaya çıkmasından önce fark edebildiğimizden bundan uzak kalmanız için izlenecek yolu göstermelidir.

Bir ruhsal varlık en iyi niyetlerle, son derece iyi bir medyum vasıtasıyla bir kehanette bulunabilir, ama çoğu durumda insanlar bunu doğru anlayamazlar.

Ayrıca ruhsal varlıkların yanılmaz olmaları gerekmez. Dezenkarne âlemden gelen tebliğlerin genellikle son derece ciddiyetle karşılanmasından dolayı, onlarda yanılmalar ortaya çıkınca büyük bir şaşkınlık ve güvensizlik doğar. İki tarafın da böyle hatalar yapmaması gerekir.

İnsanların, moral yönden takviye edici konuşmalar yapmak amacıyla iyi ve yüce ruh varlıklarıyla irtibata geçmesi gerektiğine katılmıyorum. Önemli olan böyle bir irtibatta huzur, neşe, mutluluk ve pozitif bir zihin hâlinin yaratılması, kişisel kararlara müdahale edilmemesi ve zorla bir şeyler yaptırılmaya çalışılmamasıdır.

Hayatî kararlar almadan, yeni işlere girişmeden önce bir astrolog veya durugörü medyomuna danışan pek çok insan vardır. Her bakımdan negatif görünüşleriyle tatminkâr olmayan bir burç, hatta tam bir başarısızlık kehanetinde bulunulduğu takdirde bu insanlar tamamen çekimser ve güvensiz bir tavır içine girerler.

İnsanlar irtibat kurdukları ruhsal varlıklardan da böyle tahminler bekleyebilirler. Bütün bunlar yapılmamalıdır.

Herkes kendi iki ayağı üzerinde durmak zorundadır, kişisel çabalarla elde edilmeyen sonuçlar değer taşımaz, uzun süreli olmaz. Sadece ruhsal meselelerde yardım ve tavsiye istenmelidir; oysa insanlar genellikle maddî başarıya ulaşmak için yardım isterler.

Bazı aşıkâr vakalarda, hiçbir şekilde ruhsal tekâmüle yol açmayan bir durum vardır; yabancı bir gücün kötüye kullanılması söz konusudur.

Bir ruhsal varlığın yetenek ve faaliyetleri bir önceki hayatından ve tekâmül ettiği ortamdan edindiği bilgi ve bilgeliğe bağlıdır.

Ruhsal varlığın spiritüel olgunluğu ile enkarne hayatta sebat ve çalışmasıyla gösterdiği mantal tekâmül arasındaki farkı bilmek çok güçtür. Sizin ikincisine bakışınız sanırım daha kolay olabilir.

Bu bakımdan öteâlemdeki büyük bir fikir adamı genellikle, son enkarnasyonunda akademik çalışma alanında hiçbir zaman aktif olmamış bir ruhsal varlıktır. İnsan genellikle belli bir vazifeyi yerine getirmek veya geçmiş hayatların birinde yapmayı ihmal ettiği bir davranışın telâfisi için yeryüzünde özel bir hayat tarzı seçer.

Her şeye rağmen bilgili bir ruh olma özelliği devam eder. Aurası da gelmiş olduğu seviyenin ispatıdır.

Öteâlemde çalışmalarıyla tekâmül etmiş olduğundan, ayrıca yeryüzünde eski meslektaşlarıyla bağlantı kurma ar-

zusu gösterdiği takdirde, onlardan, beklenenden çok daha ileri bilgiler alabilir.

Burada öteâlemlerle tüm irtibatların nihaî bilgelik olmak iddiası taşıyabileceğini söylemek istemiyorum. Bu sebepten bilimsel veriler ve görünüşte yüksek standartta bilgiler alındığında çok dikkatli davranılmasını tavsiye ediyorum. Çoğu durumda dünyalı meslektaşların yazı ve konferanslarında yapıldığı gibi öteâlem bilgisinin de analiz edilip değerlendirilmesi gerekmektedir.

Sizlerin yanılmaz bir şekilde doğru saydığınız irtibatların değerini sorgulayacak olursam buna hiç canınız sıkılmaz. Çoğunluğu yukarıda bahsettiğimiz kategoriye girecek, ama "mükemmel" notu almayı hak edenler de bulunacaktır.

Ruhsal Varlıkların Kendilerine Dikkat Çekme Yolları.

Dün, öteâlemden gelen irtibatların değeri, onları dikkatle ve eleştirel bir zihinle kabul etmenin gerekliliği hakkında konuştum. Özellikle bilimsel bildirilerden ve diğer uçta önemsiz konuşmalardan bahsettim.

Spiritüel tesirlerin her zaman yazı veya sözle ifade edilmediğini ve bu bakımdan medyumun yetenek ve tecrübesine bağlı olduğunu da biliyoruz.

Geri ruhsal varlıklarla, uyuşturucu bağımlılarıyla, intihar etmiş olanlarla irtibat kurulamaz. Zararlı etkileri düşünülerek kabul edilmemelidir. Ne yazık ki şüpheli insanlık ruhsal varlıkların mevcudiyetine ve çeşitli yollardan kendilerine dikkat çekebildiklerine hâlâ ispat arıyor.

Bazı düşünürler bunun pekâlâ farkındalar, ama kabul edecek cesareti gösteremiyorlar.

Spiritüel irtibatları seçerken bilimin kesin kurallarına göre fark gözetmek gerekir diyeceğim. Bununla bir bilim

adamının bir bilim akademisine tayin edilmesindeki ölçüyü kastediyorum.

Ama bu, medyomsal irtibatın her imkânını kapsamıyor. Spiritüel âlemin, kendisini yeryüzündeki insanlara tanıtmasının başka yolları da vardır.

Madde âleminden ayrıldıktan hemen sonra, neredeyse her ruhsal varlık hâlâ bir insan varlığı olma arzusu duyar. Bilgisizliğinden ve dünyaya bağlılığından kendisine yardım ve destek arar.

Ben de başlangıçta ne yapacağımı bilmiyordum. Kendimi tamamıyla şaşkın ve terk edilmiş hissediyordum. İyi olduğumun farkındaydım, ama bulunduğum yeri beğenmiyordum. Yanıma sokulmaya çalışan ruhsal varlıkları o zamanki ruh hâlim yüzünden hoş karşılamadığımı anladım.

Dostlarımla iletişim kurmayı ne kadar istediğimi size anlatmıştım. Bir gürültü yaparak dikkati kendime çekmeyi düşündüm. Görülmüyor, işitilmiyor olmayı anlayamıyordum.

Eşyaları hareket ettirerek, devirerek zorla dikkat çekme imkânı vardır. Spiritüel yardımcılarımla bunu yapmalarına izin vermedim. Arzu ve isteklerimi saygılı bir şekilde uzaklaştırdıklarını fark ettiğim zaman başka hedeflere yönelmem ve nereye ait olduğumu öğrenmem gerektiğini anladım. Biraz sonra bir şeyi daha apaçık anladım. Zor kullanmak benim itibarıma yakışmazdı. Bu da iyice açıklığa kavuşunca önümde inanılmaz güzellikte bir yol açıldı.

Artık bu konuda konuşmak istemiyorum. Ruhsal varlıkların hangi yollardan dikkat çekebildiklerini anlatacağım.

Benim tecrübem size, ilerlemiş bir ruhsal varlığın bir kere yolunu bularak ait olduğu halka tarafından kabul gördükten sonra artık öyle bir şey yapmayacağını size gösterecektir.

Bir medyum vasıtasıyla düşünce nakli yoluyla gerçekleştirilen sözlü ve yazılı irtibatlar, tabî ki ruhsal varlıkla

medyomun ışınları birbirine ne kadar uygun olursa, o kadar kolay doğru ve tam aktarılmış olur.

Bir tebliğin tam aktarılması derken medyomun kendi düşüncelerini dile getirmediği veya yazmadığı anlaşılır. Daha ziyade ruhsal varlık medyomun kendini ifade şekline adapte olur. Ben kendi durumunda medyomun tebliğlerime benim kelimelerimle kanal olabilmesinden dolayı şanslıyım. Beni dünyada tanıyan dinleyicilerim kendimi ifade ediş tarzından beni teşhis edebildiler.

Birkaç medyom vasıtasıyla irtibat kurmaya çalıştığımı itiraf edeyim, ama sadece Budapeşte'de Bertha sözlerimi açık açık ve kusursuz bir şekilde tekrarlayabildi.

İyi otomatik yazı medyomları genellikle daha güvenilir oluyorlar. Medyom kendi düşüncelerini kâğıda dökmeye kalkışrsa, düşünce nakli anında kesilir. Düşünce akışı engellendiği anda kalemin hareketi durur. Dürüst bir medyom asla devam etmeye çalışmaz; zaten elyazımda da epeyce farklılık görülür.

Tebliğlerimin birinci cildinde kendisini iyi bir medyom sayan ve bedensiz âlemle irtibat kurmuş veya kurmaya çalışan herkesin kendisini herhangi bir ruhsal varlığın iradesine terk ederek kalemi kâğıda koyamayacağı anlatmıştım. Çoğu vakada bu irtibat tek bir varlıkla sınırlı kalmayacak, medyom, sağlığı göz önüne alınmaksızın varlıkların hücumuna uğrayacaktır. Bu işin sonunda göreceği zararları açıklamamıza gerek yok.

Aradaki vasıtanın kalem, müzik, resim olması önemli değildir. Doğru ölçüyü aşmamak önemlidir.

Fizik medyomlar hakkında konuşmuştuk. Konuşma ve yazma sadece madde âleminde var olan fizik prosesler olduğundan dolayı aslında bütün medyomlar fizik medyom sınıfına dahil edilebilir.

Bir kere daha söylüyorum: Dünyayı düşünceler yönetir ve buna büyük önem verilmesi gerekir.

Fizik terimlerle ifade edersek, ruhsal varlıklar ışınlardan ibarettir. Bu ışınlar en üst derecede yoğunlaştığı zaman materyalizasyon denilen olay gerçekleşir. İnsanlar bu fenomeni o kadar olağanüstü görürler ki diğer olguların hepsinin üstünde değer verirler. Bu bir hatadır.

Tabii insanî bakış açısından bu tepki anlaşılabilir. Normal olarak bir medyom vasıtasıyla öğrendiğiniz bir şeyi kendinizin görmesinin yarattığı dramatik etki hayret vericidir.

Materyalizasyon, aslında enerji ve fikir konsantrasyonundan ibarettir. Bizim bakış açımızdan maddeye inerek alçalmaktır, yüksek spiritüel bölgelere ve gerçek ilâhî âleme doğru tekâmül etmek değil.

İtiraz edebilir ve diyebilirsiniz ki seçkin, gerçekten en seçkin ruhsal varlıklar bu şekilde tezahür etmişlerdir. Tamamıyla yanıldığınızı söylemem gerekiyor.

Hiçbir yükselmiş ruh bu şekilde insan formuna girmez, böyle tecrübeler için saf ruhsal ışınlarının kullanılmasına izin vermez.

Önemsiz bir varlık materyalize olma arzusu taşıdığı takdirde ya da bu yolla dünyaya dönebileceğini düşünüyorsa, saygı, itibar veya tersine korku uyandıracak bir tarzda görünme hevesine kapılır.

Bugün bu meselelerde benim haklı olduğuma kimse inanmak istemeyecektir. İnsanlar sansasyon meraklısıdır. Sansasyon bilinen ölçülerin dışında şiddet kazandığı zaman güçlü bir etki yapar.

Bir noktayı aklınızda tutmanızı istiyorum. Bir spiritüel grupta böyle bir olaya şahit olursanız, materyalize varlıktan yayılan radyasyonun odayı ve odanın içindeki her şeyi etkileyeceğini hesaba katmalısınız. Böyle bir olaydan sonra havada garip bir kokunun kaldığı bilinir, hatta şeytan yokladı derler.

Bu, birçok ruhsal varlık için büyük bir hayal kırıklığıdır,

ama çoğu zaman da aydınlanmaya doğru ilk adım atılmış olur. Kısa bir zaman sonra ışın beden çöker ve tamamen bitkin bir hâlde madde dünyasına sırt çevirir.

Bu hatalı tezahürlerde kabahat sadece ruhsal varlığa ait değildir. Onu çağırın ve görünmesi için rica eden insanlar daha kabahatlidir.

Materyalize varlık artık dünyada tanıdıkları kişi değildir. Onların arzularını yerine getirmeye çalışan, onların düşünce ve hayat güçlerinin yarattığı bir varlıktır. Zaten başlıca özellikler teşhis edilebilse dahi, ufak benzersizliklerin fark edileceği kadar açıkça görülememektedir.

Böyle olağanüstü olgulara duyulan ilginin azaldığı ve insanlığın böyle tecrübelerin doğru değerini öğrenmeye başladığını bilmek beni mutlu ederdi.

Parapsikolojinin Spiritüel Fenomenlere Karşı Yanlış Tutumu ve Sorumluluğu.

Spiritüel görüntüler hakkında çok şey söylenmiştir. Uzman denilebilecek kişiler topluluk karşısında yapılan pek çok gösteride bunları tecrübe ve müşahede etmiştir. Ancak bütün bu söz sahibi kişiler ya da bunların pek çoğu kartlarını masaya açarak bildiklerini açıkça kabul etme cesaretinden yoksun bulunuyorlar. Bu tavrın nasıl bir sonucu olmaktadır?

İyi iribatların ve tebliğlerin tümü anlaşılma iddiasıyla unutuluyor. Dördüncü boyut ve yüksek bir zekânın var olmayışına ispat aramış gibi her saçmalık inceden inceye araştırılıyor. Ruhsal âlemin var oluşuna dair özellikle böyle vakalarda ispat aranabilirse de, iyi, güvenilir, değerli tezahürler çoğu zaman heba edilerek sadece medyomun yeteneğine bağlanıyor.

Parapsikoloji gerçekten spiritüalizm biliminin öncü-

südü, oysa ki doğa bilimlerinde de görüldüğü gibi yolun tam ortasına gelince stop ediyor.

Yeni bir şey keşfedildiği anda, nihai bilgi gözüyle bakılıyor, ileriye yönelik hiçbir girişim olmuyor.

Parapsikoloji, telepatinin ötesinde bir ilerleme göstermemiştir. Anlayamadığı her ne varsa insan zekâsının gücüne ve kabiliyetine bağlamıştır. Örneğin hiç bilim eğitimi almamış cahil bir medyomun birdenbire, hiçbir dış tesir olmaksızın, kapasitesinin çok üstünde metinler yazarak bilgiler nakletmesinin nasıl olabildiğini söz konusu etmiyor.

Nitekim bu olay şuuraltıma bağlanmış ve bir emirle açılan ve bilgi veren bir dosyalama sistemi ile mukayese edilmiştir.

En başta, bu bilginin dosyalama sisteminde nasıl yer aldığı ya akla gelmemiş ya da bilmezlikten gelinmiştir.

Farklı yerlerde bulunan insanların aynı düşüncelere, aynı intibalara sahip olabileceği ispatlanmış olduğundan düşünce nakli normal sayılmıştır.

Düşüncenin gücü tartışılmaz, nakledilmesi mümkündür. Her zaman işin böyle olduğuna ve bu etkiyi yapabilecek başka bir kaynak bulunmadığına inanmak için bir sebep yoktur.

Meseleleri anlamayışınıza, açıklayamayışınıza epeyce hoşgörü ile bakabiliyorum. Ancak başka insanların küçümseme ve alaylarından korunmak için kendi isteği ile at gözlüğü takanlara saygım yok. Örneğin, bir medyomun karşısında oturan bir kişinin telepatik yoldan gönderdiği bir soruyu kaydedebildiği iddia ediliyor. Peki, medyom cevabı nereden alıyor? Soruyu gönderen kişi cevabı bilmemektedir.

Mantıklı düşünürseniz bu iddiaları çürütmek zor değildir. Birçok insanlar da bunu yapmak istemektedirler. Üstelik fikir adamları inandıklarını söylecek cesareti gösterecekler ne kadar zengin bilgiler ortaya çıkardı.

Kısa sürede zihin ve spiritüel benlik bilimi için verimli bir çalışma sahası açıldığını görüyorum.

Bir tarafta madde beyninin içindeki zihinsel faaliyet ve diğer tarafta "spiritüel benlik" kavramının anlaşılması arasında fark gözetmek önemlidir. Kavram diyorum, çünkü insanlar bunu gerçekten asla anlayamayacaklardır. Fonksiyonlar aynı değildir, zihinsel ve spiritüel gelişim çok farklı olabilir.

Parapsikologların en önemli vazifesi iyi, vasat ve kötü medyomları ayırt edebilmektir.

Ne çeşit tebliğlerin nakledilebileceği, kimlerin bunu yapabileceği ve hangi aktivitelerin zararlı ve faydasız görülerek devam ettirilmemesi konusunda titiz bir değerlendirme yapılmalı, prensipler konulmalıdır. Yeryüzündeki tıp doktorluğum kaç insanın medyomluk çalışmalarında yanlışlıkla, düşüncesizlikle en saf, en büyük mutluluk bulacaklarını ümit ederek, bazen gerçekten çok kötü olabilen bu güçlere kendilerini teslim ettiklerini göstermemiş olsaydı, uyarılarımda bu derece ısrarlı davranmazdım. Sonunda işin abartılması ve maddî çıkar beklenmesine bağlı olarak kendilerini bir psikiyatri enstitüsünde bulurlar.

Bütün bunları spiritüalizm alanında araştırma yapanların, durumun ciddiyetini kavrayamadıkları ya da bunun farkında olsalar bile bilmezlikten gelmeyi tercih ettikleri zaman nasıl sonsuz bir sorumluluk aldıklarına dikkatlerini çekmek için anlatıyorum.

Tebliğlerimin birinci cildinde spiritüalizmle yanlış şekilde meşgul olmanın getirebileceği tehlikelere işaret etmiştim. Açık ve objektif bir şekilde çalışacak, sebep ve sonuçları en ince detaylarına kadar tartışacak bir parapsikoloji temsilcisiyle bir program yapmaya oldukça hazırlıklıyım.

Ancak bizim gerçekten var olduğumuza daha başka ispatlar arayarak lâfı döndürüp dolaştırırsak sadece vakit

kaybıdır.

Bu kitabı okuyan herkese, medyomsal hâllerle karşılaş-tığında -eleştirel mantık yürütüp bir değerlendirme yapsa da, yapmasa da- bu anlattıklarım doğru gelecektir.

Bunlar sansasyonel olaylar değildir ve hayatta doğal karşılanmalıdır. Tabii ki herkese kendini liyakatli görerek aktif katılımı için çağrı aldığını zannettirecek derecede yaygınlaşmamalıdır.

Yeryüzünde nasıl herkes mesleğinde aynı derecede ba-şarılı olamıyorsa, öteâlemde de böyledir. Aradaki fark bir ölümlünün onu neyin beklediğini kendi gözleriyle göreme-mesidir.

Sadece bu gerçek bile onu kendi iradesini kullanmadan öteâlemin tesirlerine açılmaktan vazgeçirmelidir. Demek is-tiyorum ki, irtibatları kabul veya reddedeceğine kendisi ka-rar vermelidir. Konu ile ilgili kimseler bu tehlikenin farkın-dadır ve sonuçta sadece tehlikeli girdaplara çekilmemek, güçlülere saplanıp kalmamak düşüncesiyle spiritüalizm-den uzak durmuşlardır.

İyi, dürüst bir medyomun asla zarar görmeyeceği, yük-sek ruhsal varlıklar tarafından korunacağı gibi, iyi niyetli, dürüst maksatlarla bilgi yolunda çalışanlar da karanlık güç-lerin hedefi olmayacaktır.

"Ruhsal Doktorlar"ın Yardımıyla Yapılan Ameliyatlar.

Bugün birçok insanlarda merak uyandıran bir fenomeni inceleyeceğiz. Değişmez, basit bir prensibi temel almakta, yi-ne de insanlar akıl almaz bulmaktadır. Ruhsal doktorların yardımıyla yapılan bir ameliyattan söz ediyorum.

Doktor olmayan ve bir ameliyat için alışlagelmiş hazır-lık ve teknikler hakkında kesinlikle hiçbir bilgisi olmayan bir

kimsenin elinde hiçbir âlet olmaksızın ve hastanın durumunu dikkate almaksızın bedeninin içinde bir doku veya organu kesmeye kalkışmasına sihir gözüyle bakmakta haklı olabilirsiniz.

Bana garip gelmiyor. Kendi bakış açımdan bu fenomenin -size görüldüğü şekilde- nasıl olabildiğini apaçık görebiliyorum.

Medyomun yazması veya bir ameliyat yapması için eline hâkim olmam temelde aynıdır. Aradaki fark medyomdan çok, çalışmasını öteâlemden yapan ruhsal varlığa bağlıdır.

Yeryüzü farklı bölgelere ayrılmıştır. Her birinin özel bir radyasyonu vardır ve özel ruhsal varlıklar tarafından belli bir işin yapılmasına tahsis edilmiştir. Araştırmamızın önemli bir yanısıdır.

Bundan başka, bu vazifelere sadece özel medyomlar verilir. Medyomusal yetenekleri olan her kişinin bu işleri yapabileceğini veya buna çağrı aldığını düşünmek yanlıştır.

Büyük medyomlara yeteneklerini diğer medyomlara aktarması için -size öyle görünür- yetki verilmiş olabilir. Yeryüzündeki doktorlar ne kadar bilgili olurlarsa olsunlar, bu tür çalışmayı onlar öğretmezler. Bu gücü kimin alacağına spiritüel seviyede karar verilir. Karar verilirken ruhsal doktor ve hastanın, medyomun yanlış hareketleri yüzünden güçlük çekmemesi için çok dikkat edilmelidir.

Ameliyat, öteâlemden gelen ışın ve akımların tesiri altında yapılır. Bunlar hastanın hassasiyetini ortadan kaldırır ve aynı zamanda zararlı yan etkileri olmaksızın ameliyata dayanacak gücü verir.

Şifacı medyom -operatöre böyle denebilir- örneğin benim medyomum çalışma yaptığı zaman nasılsa, o da tamamen aynı şekilde pasif hâl içindedir. Ne yaptığını, elinin nasıl yönetildiğini gerçekten bilemez. Aynı zamanda hastanın durumuna bir teşhis koyması da gerekmez. Hastaların

çoğuna zaten daha önce bir teşhis konulmuştur ve bunu kendisine söylemişlerdir. Hastaya bakmış olan doktorun söz konusu tümörün veya ülserin ne kadar ciddi olduğunu, tedavi edilemeyeceğini düşündüğünden haberi yoksa bunun da bir sakıncası görülmecektir.

Ümit edelim ki bu iyi medyomların yeteneklerine artık hile veya saçma damgası vurulmasın, bunun yerine bizim varlığımıza ve uygun şekilde istendiği takdirde bizden yardım alınabileceğine dair inanç kök salsın.

Bunca sıkıntı ve ıstıraba bir son verilmesine yardımcı olmaya hazırız. Kararsızlık ve bilgisizliğin elinde oyuncak olmaksansa, insanlar kendilerine bilimin yeni yollarının açılmasından ne kadar mutlu olurlardı.

Şimdiye kadar uzak adalarda sessiz sedasız çalışmış o iyi insanlar nasıl da akıllıca davranmışlardır! Onların aldığı çağrıdan ve yeteneklerinden yıllar yıllar boyu pek çok insan fayda görmüştür.

Bu çeşit ameliyatları yapmaya kalkışan insanlarda hırs ve tamah gibi motivasyonların olmayacağını ümit ederim, yoksa iyilikten çok, zarar gelir.

Başkalarının da aynı bedensiz doktorlarla irtibat kurmasına kendini düşünmeden izin vermek ya da bu işten çıkar sağlamak için bu hakkı kendi ellerinde tutmak, halen bu sahada çalışan medyomların kararına kalmıştır.

Böyle bir ameliyatta neler olup bittiğini aynen nakletmeye yetkili değilim. Yalnız şu kadarını söyleyeyim ki, bu ameliyatlar sırasında dezenkarne âlemden yeryüzünde çalışmaya yetkili, maddenin yoğunluğunun engelleyemediği gayet bilgili operatörler tarafından ışınlar ve akımlar kullanılmaktadır.

Dünyalı doktor bunu anlayamaz, ancak böyle bir ameliyatta rüyasında bile göremeyeceği bir başarının gerçekleştiğini ve onu yapan kişinin de dürüst bir medyom olduğunu

kabul etmek zorundadır.

Ortodoks tıbbı dayalı açıklamalar aramayın ve bunu yeryüzünde kullanılan metotlarla mukayese etmeyin. Böyle bir ameliyatı hak ettiği saygı ve şükranla karşılayın.

Yaptığı işin güvenilirliğini tespit etmek için can sıkıcı incelemeler ve testlerle medyoma rahatsızlık vermeyin. Gelecek için faydadan çok, tedirginliğe yol açarsınız.

Onların metotları dünyasal ameliyat sahnelerine adapte edilemez. Bu şifacı medyomları rahat bırakın. Kullandıkları metotlar yönünden eğitilmiş ve tecrübelidirler. Kendilerini tamamen hemcinslerine adanmışlardır. Pek az insan böyle bir yardımla şifa vermek için benzer bir durumdadır.

Şimdiye kadar doğruluğu ispatlanmış tıbbî metotları ihlâl ettiklerini düşünmeyin. Onlar kuralın istisnalarıdır.

Ruhsal Doktorlarla Çalışan Medyomlar Yeteneklerini Nakledemezler.

Dün istisnaları kural hâline getirmenin mümkün olmadığına ve her şifacı veya her doktorun bu bir avuç müstesna insanın başarısına ulaşmasının beklenmeyeceğine değinmiştim.

Ruhsal ameliyatların sonuçları artık her yerde bilindiğinden onlara ruhsal varlıkların yardımıyla yapılan ameliyatlar denilmelidir. Şimdi bunların gerçekten müstesna olaylar sayılması hususunda dikkatinizi çekmek isterim. Öteâlem güçleriyle irtibat kurulduğunda tedbirli davranmak ve dikkatli olmak akıllıca bir iştir.

Bu işe çağrı alanlar sıkı bir eğitimden geçmişlerdir. Onlar bu yönde yeteneği olan pek çok kimsenin öğrenebileceği bir sihri bazlık gösterisi yapıyor değillerdir.

Hiçbir cerrah ne kadar ünlü ve önemli olursa olsun aynı

şekilde ameliyat yapamaz. Sebebi basittir. Hijyene bağlı kalmayı gerektiren kurallarla eğitilmiş, -negatif anlamda söylemiyorum- boğazına kadar bu kurallara gömülmüştür. Bütün kariyeri bu kurallara dayalıdır. Öteâlemden gelen yardimlarla çalışan şifacıların hiç tanımadığı temel prensipleri reddetmesi gerekecektir. Zaten bu medyomlar hiçbir şekilde tıp öğrenimi görmemişlerdir ve ruhsal varlıklara tâbi çalışırken son derece gerekli olan mutlak bir pasif hâle girebilmeleri için tıp öğrenimi görmemiş olmaları şarttır.

Bir otomatik yazı medyomunun ruhsal varlığın vermesi niyetlendiği materyale bir yakınlığı varsa kendi fikirleriyle irtibatın akışım zaman zaman kesebilir, buna karşılık konu hakkında fazla bir bilgisi olmayan medyom, irtibatı direnç göstermeden kabul eder.

Bu özel medyomlar eğitimlerini, hayat tarzlarını, işleri hakkında nasıl bir anlayışa sahip olduklarını size anlatsınlar. O zaman kendinizin aynı işi yapıp yapamayacağınıza karar verin. Yapabileceğinize inanıyorsanız, harekete geçmeden önce, aynı rehber ruhsal varlığın yanı başınızda teklifinizi kabul etmeye hazır bekleyip beklemediğini bilmenin bir yolu olmadığını düşünün. Atılan yanlış bir adımın karşılığı elbette ki pahalıya ödenecektir. Geri ruhsal varlıklar devreye girecek olursa bütün girişiminiz mahvolmaya mahkûmdur.

Uzak adalardaki bu insanların bildiklerini başkalarına öğretmelerini düşünenler olabilir, ama bunu sadece öteâlem güçlerinin yapabileceğini bilmiyorlar demektir. Ruhsal rehberlerinin yardımı olmaksızın bildiklerini aktarmayı asla başaramayacaklardır, çünkü medyomlar bedenli öğretmenler tarafından eğitilemez ve eğitilmelerine de izin yoktur. Onları sadece öteâlemde bulunan ruhsal varlıklar eğitebilir.

Pek çok insan bunu arzu etmiş ve kendilerine şifa yeteneği bahşedilmiştir, ama kısa bir zaman sonra geri varlıklar tarafından yanlış yollara sevk edildiklerini ve aptal yerine

konduklarını anlamışlardır.

Eğer böyle olağanüstü hadiselerle gözleriniz kamaşır da aldanırsanız, bunların sadece insanî yetenekler olduğu şeklinde bir yanlıya kapılarak yanlış bir yol tutar ve hakikî motivasyon gücünü ihmal eder veya her ne pahasına olursa olsun inkâra kalkışırsanız, önünüzde büyük tehlikeler gördüğümü söyleyebilirim.

Büyük bir ciddiyetle size şunu tavsiye edebilirim: Bu işin gerisinde neler bulunduğunun, yani saf ruhsal prensiplerin tamamen bilincinde olun. Öteâlemlerle irtibat kurmadan önce uyacağınız kurallara dikkat edin, tehlikelerini aklınızda tutun, küstahlığınıza, sansasyon merakınıza hâkim olun.

Sadece çağrı almış olmak insanın tekâmülüne yol açabilir, yine de ihtiyatı elden bırakmamalısınız. İyi niyet, doğru ve dürüst olma arzusu yeterli değildir, bu işin getireceği riskleri yok etmeyecektir. Zamanınızın hakkını verin. Bilim, ruhçuluğu denemelerden geçirinceye, onu doğru buluncaya ve bütünlüğü içinde kabul edinceye kadar bekleyin. O zaman kurallar ve yasalar -bilimsel olanlarını kastediyorum- konulacak, herkese hangi yolların tutulabileceği, hangilerinden uzak kalınacağı açıklanacaktır.

Tecrübelerle girişileceği zaman önerilerimin dikkate alınacağını, veto hakkını kullanacak yürekli insanlar çıkacağını kuvvetle ümit ediyorum.

Ruhsal varlıkların mevcudiyeti ve faaliyetleri bedenli âlem tarafından tanınmadıkça insanlar standarda uymayan ve bilimsel olarak ispatlanamayan bütün tecrübelerin yasaklanması gerektiğini düşünecek, hatta böyle bir zorunluluk hissedeceklerdir. Bilimin dar görüşlü tavrı ve modası geçmiş kuralları yüzünden bu sahanın uzmanları şimdilik yeterli sayıda değildir. Bilim ufuklarını genişleterek ruhsal fenomenleri kabul etmeye başlayınca, uzman kişiler iyi ve kötü parapsikolojik tecrübeleri tasnif edebileceklerdir. İleri araştırmala-

ra yol açılacak, neyin değerli, neyin zararlı olduğu hakkında karar verilecektir.

Bu meselelerin ele alınmasının, ricalarıma özellikle dikkat edilmesinin, yanlış şekilde spiritüalizmle meşgul olan insanları koruma yolları bulunmasının zamanı gelmiştir.

Bir uyarı daha: Hızlı başarılarla aldanmayın, iki ayağınızı yere basın. Can ve ruhunuza zarar vermeden ilerlemenizde kısa devre yapamazsınız ve buna cüret etmemelisiniz. Burada kastettiğim doğal ölüm değil, erişilmez kalması gereken bilgiyi alabilmek için bedensiz âlemlere şuurlu olarak nüfuz etme teşebbüsünde bulunmaktır.

Gelecek sefer size bunun sebebini anlatacağım.

Beden Dışı Deneyimler.

Bu Tecrübelerin Anlamsızlığı ve Tehlikeleri.

Bedenli bir kimsenin bedensiz âlemlere girme arzusunun çok yanlış olduğunu size söylemiştim. Şimdi sebebini açıklayacağım.

Ruhsal varlık dünya hayatı süresince bir madde bedenine hapsedilmiştir ve dolayısıyla bu varoluş formuna bağlıdır.

Ruhsal varlığın mekanik olarak ölçülebilecek bir anatominin parçası olmadığını, özel bir form veya pozisyonda teşhis edilemeyeceğini hatırlayacaksınız. Elle tutulur bir madde değildir. Bir yerde toplanabilecek bir enerji akışı da değildir. Aslında dünya lisanıyla anlatılamaz çünkü ilgili kelimeler mevcut değildir.

Ben ona basitçe insan bedeni içindeki hayat gücü diyorum. Hayat budur. Onsuz hayat olmaz.

Bu hayat gücü çocuğa doğumda verilir. Ruhsal varlığı fani kalıbına bağlayan kordon ölümle kesilerek onun boyut

değiştirmesine imkân verinceye kadar bedene hizmet etmesi sonsuz, değişmez bir yasadır.

Binlerce yıl önce ruhsal varlıklar dünyasal varoluşlarında devamlı olarak bedenlerinde kalacak kadar sıkı sıkıya bağlanmış ve gelişmiş değillerdi. Ama o varlıklar öteâlemde de tekâmül ettiler. Binlerce yıl boyunca pozitif enerjilere sürekli maruz kalmaları yeryüzündeki vazifelerini daha başarılı yapmalarına yol açtı.

Bedensiz âlemden giderek daha ayrı kalmaları bir tekâmül belirtisidir. Bugün hayat gücü sadece beden uykudayken, yani şuursuz bir vaziyetteyken yenilenir. Bu husus her varlığı kapsar, tabii ileri ve yükselmiş ruhsal varlıkları da.

"Yükselmiş" ifadesi bir spiritüel seviye veya yüksek derecede tekâmül etmiş bir kişilik göstermez. Yeryüzünde bir kelimenin veya bir ifadenin anlamı öteâlemdeki yorumundan çoğu zaman farklı olmaktadır.

Yükselmiş bir ruhsal varlık gelişmemiş denilebilecek bir uygarlıkta enkarne olabilir.

Ayrıca dünyasal vazifelerini yapmakta çok zorlanan bir ruhsal varlık yabancı ruhsal varlıkların bedenine girmesine izin verebilir. Davetsiz misafirlerin bu bedeni obsede etmelerine yol açılmıştır. O varlığın, vazifeleriyle yüzleşmekten korktuğu için sık sık fizik bedeninden ayrılması da mümkündür.

Böyle kişiler daha çok ilkel insanlar arasında bulunur. Her iki âleme gidip gelebilmelerini doğal kabul ederler. Onlara göre bu âlemler ayrılmaz şekilde birbirine bağlıdır.

Ama aynı anda iki âlemde yaşama arzusu, insan başarısının zirvesi şeklinde tamamen yanlış bir inanç yüzünden gelişmiş uygarlıklarda da artmaktadır.

Eğer böyle ruhsal varlıklar gerçekten yüksek varlıklarsa, bedenden çıkışlarında aynı plândaki varlıklarla biraraya gelecek ve bir zarar görmeyeceklerdir. Ama böyle bir tecrü-

beden ellerine geçen, yeryüzünde kaldıkları, onun yasalarına uyarak vazifelerini yerine getirdikleri zaman kendi enerjilerinin onlara sağlayabildiklerinden pek fazla değildir.

Yeryüzünde her bölgenin kendi radyasyonu olduğunu ve dolayısıyla öteâlemden buna uygun ışınlar aldığını size hatırlatıyorum.

Bu aynı zamanda, dünyanın her yerinde hayat tarzının farklı olmasının, hayatın maksadının farklı anlaşılmasının, dinî gayelerin birbirinden çok geniş farklarla ayrılmasının da sebebidir.

Olağan dışı olan şeyler, gerçek değerini fazlasıyla aşan bir ölçüde ilgi çeker. Hakikate ulaşma yerini sansasyona bırakmıştır.

Ama artık hâl böyle olmayacaktır. Dünya bir değişim yaşamaktadır. Farklılıklar giderek aşınmaktadır. Dikkatler kısa zamanda birey için iyi, faydalı, uygun ve hoş görülebilir olana çevrilmek zorundadır.

İki âlem arasında sınırların bulunmadığı, görünen ve görünmeyenin birbiri içine girerek beraberce bir bütün teşkil ettiği daha yaygın bir şekilde bilindiği zaman dördüncü boyutla irtibatlara gösterilen sansasyonel abartmalar azalacaktır.

En önemlisi, körü körüne öteâlem güçlerine teslim olmak, ya da onları kullanarak kendinize çıkar sağlamak veya başkalarının üzerinde güç kurmak yerine, kendinizi bu âleme adamanızın ve dikkatle seçtiğiniz varlıklarla bir bağ kurmanızın çok daha iyi olduğu anlaşıldığı zaman öteâlem fenomenleriyle ilişkili görülen mistisizm ortadan kalkacaktır.

Yeryüzünde kıyaslayabileceğimiz imajlar mevcut olmadığından dolayı öteâlem hakkında bir fikir vermek mümkün görünmüyorsa da, madde dünyasının yüksek ve alçak, aydınlık ve karanlık, iyi ve kötü diye tanımladığı özelliklerin

bedensiz âlemde de spiritüel formda var olduğu hatırdan çıkarılmamalıdır. Başka bir şekilde ifade edeyim. Öteâlem tesirleri, madde dünyasının sonsuz sayıdaki kıyaslamaları gibi, aynı şekilde, pozitif ve negatif, değerli ve değersiz olabilir.

Arada bir fark var. Dünya tesirleri anlaşılabilir, tahmin edilebilir, uzak durulabilir . Bedensiz güçlere fark gözetmeksiz teslimiyet mevcut olduğu takdirde onlardan uzak durmak mümkün değildir; veya çok nadiren mümkündür.

Bu meselede tutulacak tek yol bedensiz âleme geçiş vakti gelinceye kadar sabırla beklemektir.

Ruhsal varlığın bedenle senkronize olduğunu ve ona uyum sağladığını, daha önceden anlatmıştım. Buradan anlaşılıyor ki bedenın ruhsal varlığın ürettiği enerjiyi dengeli bir şekilde muhafaza etmesi de önemlidir.

Ruhsal varlığı beden dışına çıkarmak için şuurlu ve istekli olarak enerjilerini tükettiklerini ve insan üstü bir güce ihtiyaç duyduklarını söyleyecek olursam böyle beden dışı tecrübeler girişmiş kimseler bana pek de karşı çıkmayacaklardır. Böyle tecrübeler zaman zaman anî bir sonla biter. Ruhsal varlık yeniden girememiştir. Bu işlerin güçlük çekmeden ve tehlikesiz yapılamayacağı artık mutlaka anlaşmıştır.

Ayrıca ruhsal varlığın bedensiz âlemlerden getirdiği bilgiler de asla doğru değildir. Bu, insanın zihnini bulandıran bir uyuşturucu almasıyla şekilleri bozulmuş, karmakarışık olmuş bir dünyada eşyaları farklı bir ışık altında görmesine benzer.

Çok tekrarlanması sonunda, özellikle ruhsal varlığın hayatı ve hayattaki vazifelerini yürütebilmek için düzenli ve devamlı olarak kullandığı organda, yani beyinde organik zararlar görülecektir.

Bu bakımdan ya kendi başınızdan geçen ya da başka insanlardan duyduğunuz sansasyonel tecrübelerle yoldan çıkmamaya çok dikkat edin. Mantiğinizi kullanın. Sizler mad-

denin şartları içinde yaşamak için dünyada bulunuyorsunuz. Enkarne hazırlıklarınızı önce iyi bir şekilde tamamlamalısınız. Öteâlemin harikaları bekleyebilir.

Beden Dışı Deneyimlerden Doğan Hatalar ve Aldanmalar.

Bedensiz âlemlere gidişin sadece yasak değil, aynı zamanda tehlikeli de olduğunu bilmek yetmez. Bizim görüş noktamızdan ruhsal varlığın çok olgun olmadığını da göstermektedir.

Bu şekilde doğa yasalarının sınırını aşmanın maksadı nedir ve ne vermesi beklenir diye düşünmelisiniz. İlerlemiş bir insan böyle bir işi yapabildiğini öğrenmekten mutluluk duymaz. Bundan ne gibi bir fayda elde ettiğini, tecrübenin sonunda ne kadar akıllandığını kendi kendine sormalıdır.

Evet, belki ruhsal varlık için bir tecrübe olmuştur, ama fizik bedene dönmesiyle intibaları zayıflamış, imaj bulanmış, gerçek dışı bir hâl almıştır. Beyin olup biteni anlatabilecek bir durumda değildir. Hayal ön plâna geçer ve tecrübe dünyasal fikirlerin ifadesiyle sunulur. Dürüst bir insan, en çoğundan, parlaklık ve harikulâde renklerden söz edecektir. Bir başkası daha ileri gidecek, yeryüzünde görülenlerden daha güzel manzaralar olduğunu anlatacaktır. Bir üçüncü kişi, kimsenin olmaz diyemeyeceği peri masalları uyduracaktır.

Her vaka tekrarlanması için istek uyandıracak bir tecrübedir. Beden enerjisini ciddî şekilde tüketir, ne zihne, ne duylara ve tabîî ki ne de ruha faydalı olur.

Şimdi diyeceksiniz ki biz Hindistan'da, Tibet'te ve dünyanın daha başka yerlerinde büyük üstatlar tanıyoruz. Bu saygıdeğer insanlar çok büyük bilgeliğe sahip ve hayatları süresince bedensiz âlemle irtibatlarından fayda görmüş. Ama şu özdeyişi de bilirsiniz: "Bir insanın yediği başkasına

zehir olur."

En başta, bedensiz ruhsal varlıklardan çağrı almak anlamında, açık seçik bir çağrı önemli anahtar oluyor. Kendi kişisel arzularınızın burada bir rolü yoktur. Sizi uyardığım tehlikeler o kadar büyüktür, öyle umulmadık felâketlerle sonuçlanabilir ki aklı başında her insan, sağlığına ve hayatına mal olabilecek bilinmeyenlere kendini açmamasının daha iyi olacağını anlamalıdır.

Yeryüzünde oynanan savaşların aslında öteâlem güçleri tarafından çıkarıldığını ve onlar tarafından yürütüldüğünü anlatmıştım. Baş roldeki kişiler sadece onların kuklasıdır.

İnsanlık içinde zayıf iradeli, kullanılmalarına kolaylıkla izin veren ve hiç direnç göstermeyen bu kadar çok ruhsal varlık yaşadığı sürece yeryüzünde düşmanlıklar bitmeyecektir.

Bilmediği bir âleme bir plânı, bir gayesi olmadan giren bir ruhsal varlığın bir madde bedeniyle ilişki kurmasıyla gücü azalır, kimseden yardım ve himaye görmeyince de her türlü şiddet hareketinin hedefi olur.

Aynı zamanda şurası da iyi bilinmelidir ki ve benim de tekrar tekrar yazdığım gibi, bedensiz âlemde bir insan aldatabilir ve yanlış olgulara inanabilir. Bu bakımdan hemcinsleriyle günlük ilişkilerinde gösterdiğinden daha fazla dikkate ihtiyacı vardır..

Bu tehlikelerden haberdar insan, yaptığı tecrübe ne kadar iyi niyetli olursa olsun, yardım ve destek almayacaktır. Ya kalıcı bir zarar görecektir ya da en azından dersini almış olacaktır.

Öteâlem çevreleriyle spiritüel irtibat kurmak için çağrı almış kimselere geçerli olan pozitif yönünü de anlatmak istiyorum. Bunlar olgunlukları bir Mesih derecesinde veya bir Mesih'inkine yaklaşan gayet ilerlemiş ruhsal varlıklardır.

İyilik, sevgi ve bilgelik herkes için ayrı bir anlam, ayrı bir değer taşıyan özelliklerdir. Kişisel standartlara uygun ölçü-

ler oldukça bireyseldir, ancak yukarıda sıraladıklarımız en önemli temel ilkelerdir.

Çağrı almış bu insanlar bu dünya ile öteâlem arasında bağlayıcı unsurlardır. Vazifelerini yaparlarken spiritüel ve maddî âlemler arasındaki yakın ilişkiyi sergilerler.

Bu zincirde saf, iyi bağlantılar olduğu gibi, orta ve kötü olanları da vardır. Bununla beraber bu türlü tehlikeli tecrübeleri tavsiye eden bir kimsenin hangi gruba ait olduğuna hiç biriniz karar veremezsiniz.

Spiritüel olarak ilerlemiş bir insan böyle bir gidişte ısrarlı davranmaz. Yasaların ne derece katı olduğunu ve onları göz ardı etmenin ne gibi tehlikeler getireceğini bilir. Onun vazifesi insanlığa ilâhî bilgeliği aktarmak, dünya hayatı süresince hemcinslerinin doğru yolu bulabilmelerine yardımcı olmaktır. Hiç kimse hayat plânında bu olağanüstü yeteneğini bir başkasına aktarmayı taahhüt etmemiştir. Bunu yapmaya kalkışmak, Tanrı inayetini ihlâl etmek olur ve spiritüel olgunlukta kayba yol açar.

Ateşle oynamak tehlikelidir, görünmeyen güçlerle oynamak daha da tehlikelidir.

Sizlerin son bir konuyu düşünmenizi istiyorum. Tekâmül merdiveninde hiç kimsenin bir basamak atlaması mümkün değildir. Gerekli de değildir. Demiştik ki sonsuz varoluşta dünya hayatı sadece bir sayfadır. İnsanî zaman anlayışına göre saniyenin kesiri kadar sürer.

Daha iyi bir dünya görmek için hayat vazifelerinizin, zorunluluklarınızın hepsini tamamlamayı bekleyin. Onu mutlaka göreceksiniz ve spiritüel başarınıza göre oraya kabul edileceksiniz.

Şimdi bitiriyorum. Meseleleri öyle açık bir şekilde anlattığımı düşünüyorum ki aklı başında her insan söylediklerime dikkat edecektir.

"Paranormal Fenomenler"ın Sebebi.

Bugünün konusu çok somut gibi görünen, yine de esrarlı ve inanılmaz olan fenomenler. "Paranormal fenomenler" bilimin açıklayamadığı her olaya verilen bir isim.

Fenomenlerin çeşitliliği yeryüzündeki doğal, gerçek ve çok sayıdaki olaylara benzetilebilir. Zaten formu farklı da olsa, spiritüel âlem madde âleminin bir kopyasıdır.

Çeşitli fenomenler hakkında daha iyi bir anlayışa varmak için bu temel bilgi gereklidir.

Yeryüzünde bazı insanların zihinsel çabalara konsantre olması, bazılarının da en çok elle yapılacak işlerde çalışması gibi, öteâlemde de benzer farklılıklar vardır. Çok gelişmiş ruhsal varlıklar tezahür etmeksizin spiritüel tesirler vermek isterler. Kendi âlemlerinde neler olup bittiğinden hâlâ haberdar olmayan ruhsal varlıklar da varoluşlarını devam ettirdiklerini yeryüzünde göstermeye ya da insanların arasında bulduklarını görülebilir veya işitilebilir hareketler vasıtasıyla ispatlamaya çalışırlar.

Böyle kimlik ispatlarının şiddeti epeyce değişik olmaktadır. Tıpkı yeryüzündeki gibi ruhsal varlığın karakterine ve olgunluğuna bağlıdır.

Ama arada büyük bir fark vardır. Bir ruhsal varlığın beden gücüne ihtiyacı yoktur, zaten beden gücü de yoktur. Enkarne hayatında zayıf ve hastalıklı olan birisi, böylelikle talihsiz dünyasal varoluşuna bir karşılık alacağını düşündüğünde, mevcudiyetini gayet enerjik bir tarzda göstermek isteyebilir.

Öteâlemde her şeyin son detayına kadar kurallara bağlandığını, herkesin hangi istikamete gideceğini, ne yapacağını ve ne yapmayacağını kesinlikle bildiğini zannetmek büyük bir hatadır.

İki âlemde de benzer durumlar, parâlellikler vardır. Aradaki tek fark maddenin ve mücadelelerin ortadan kalkmış olmasıdır. Hak ve hakikat, huzur ve mutluluk arayışı değişmemiştir. Sadece insanlığa neyin yardımcı olduğu, neyin gelişmesini engellediği konusunda daha açık bir anlayış ortaya çıkmıştır. Madde ile kısıtlanmadığından ruhsal varlığın meseleleri kavrayıp özümseme yeteneği, enkarne hayatın dar çerçevesine göre çok artmıştır.

Tabii ki bu hâl, bu tarafa göçen herkes için değil, yalnızca başarıyla tekâmülünü sürdürmekte olan bir kimse için böyledir. Hiçbir zorlama yoktur, ama doğru yolu bulması için herkese aynı fırsatlar tanınır. Ve bir de, yeryüzünde nasıl kanunsuz işler yapılmaktaysa, bedensiz âlemlerde de alışıl-gelmiş kurallara zıt işler olması mümkündür.

Dördüncü boyut sakini temelde yasaya ve düzene riayet etmeli, bunlara bağlı kalmalıdır. Bunu yapmayacak olursa ceza görmez, ama tekâmülünde, yani yüksek âlemlere çıkışında bir duraklama olur. Bir ruhsal varlık bunu idrak ettiğinde yeryüzündeki cezalardan daha çok acı çeker.

Bildiğimiz gibi iki âlem arasında kesin çizgiler yoktur. Spiritüel âlem fizik dünyanın bir parçasıdır ve ona spiritüel atmosfer ile birlikte faaliyet ve tesirleri, insanlık tarafından anlaşılmayan güçler verir.

Ancak bu dünyaya tesir eden sadece bedensiz âlemin güçleri değildir. Dünya insanların tesirleri de spiritüel âlemlere uzanır.

Öteâleme göçmüş olanları çağırmamamız gerektiğini biliyoruz. Onlara sadece pozitif düşünceler göndermeli, aramızda bir anlaşmazlık varken bizi bırakıp gitmişlerse bağışlamalıyız.

Sadece bu bile birbirimize tâbi olduğumuzu, birliğimizi, yakın bağlarımızı gösterir.

Eğer biz çağırırsak, kendilerini göstermelerini beklersek, dikkat çekmelerine ve bize özel bilgiler vermelerine yardım edersek, onların tesirleri de daha güçlü olacaktır.

İnsanın bedensiz âlemle irtibat isterken yaptığı hatanın farkında olmaması gibi, bilgisiz bir ruh varlığı da dünyadaki-lerin çağrısını duyar ve en iyi niyetlerle yardım teklif ederse, o da aynı derecede yanlıştır.

Bir ruhsal varlık nadiren kendisini çağıran birinin arzularını kısmen veya tamamen tatmin edecek vaziyettedir. Bu onu üzer. Durumu ele alış tarzı spiritüel uygunluk seviyesine uygundur.

Bir ruhsal varlık sessizce ve üzüntüyle ayrılacaktır, ama uyumsuzluk, melânkoli ve bunalım yaratan negatif düşünceleri onun hâlini anlamayanlara tesir edecektir.

Başka bir ruhsal varlık öfkeli bir tepki verecek ve bu öfkesini irtibat kurduğu insanların üstüne boşaltacaktır. Onlar da acı duyacak veya son derece bitkin düşeceklerdir, ama ne-lere sebep olduklarını anlayamayacaklardır.

Hayal kırıklığına uğramış bir ruhsal varlık, fizik enerjileri kullanarak ev eşyalarında, elektrik tesisatlarında garip olaylar meydana getirebilen bazı aracı insanlara devamlı tesirler gönderdiğinde durum daha da ciddileşmiş demektir.

O zaman şaşkınlık, çılgınca açıklama arayışları ve esrarlı olayları bilimin koyduğu yasalara göre çözümleme girişimleri başlar.

Aslında fenomen oldukça normaldir, ama insanın aklına gelmeyen veya açıklanamayan bir sebepten ortaya çıkmıştır.

Son zamanlarda görülen bir vakada garip tezahürler aslında hiçbir şey yapmamış olan ama kendisini obsede eden ruhsal varlıkla, tesir altında harap olan cihazlar arasında köprü olmuş bir kimse tarafından başlatılmıştı.

İçinde kimsenin oturmadığı evlerde böyle rahatsız edici tezahürler asla görülmez, bunlar sadece aracı rolü oynayan insanların çevrelerinde ortaya çıkar.

Şimdiye kadar zaman zaman anlaşıldığı gibi, kendi şatolarından, kalelerinden ayrılamayan ruhsal varlıklar yakınlarda hiç kimse yokken etrafta pek dolaşmazlar, ama sadece görüleceklerini bildikleri zaman kendilerini gösterirler.

Böyle bir fenomen herkesin başından geçemez. Özel bir hassasiyet gereklidir. Tezahürlerin hile zannedilmesinin sebebi de budur.

Bir ruhsal varlık bir aracıyı tahripkâr amaçları için kullandığında, bu, o kişinin ya yetkili olmadığı bir spiritüel irtibat kurup geliştirdiğini ya da bilmeden ruhsal varlıkların obsesyonuna girmiş zayıf bir kişi olduğunu gösteren bir işarettir. Buna sebep olacak herhangi bir şey yapması da şart değildir.

Örneğin elektrik lâmbaları yanıp sönüyorsa, ruhsal varlık obsede ettiği insandan ışınlar göndererek elektrik devresini açıp kapamaktadır. Bu ışınlar elektrik akımı etkisi yapmıştır. Elektrik olsaydı, tesiri alan insan dayanamayacağı bir elektrik şoku geçirirdi.

Ruhsal varlık çok güçlü ışınlar neşrecek olursa, elektrik tesisatı buna dayanamayabilir ve böyle patlamalar olduğu görülmüştür.

İnsanlar üzerinde yapılan radyasyon tetkiklerinin ve testlerinin sonuçları pek aydınlatıcı olmayacaktır. Bir obsesyon vakası mevcutsa hâkim olan ruhsal varlığın ışınları yanlış bir bulguya yol açacaktır.

Bu bakımdan araştırmalar şu hususlarda yoğunlaştırılmalıdır: Kişi, spiritüel meselelere aşina mıdır? Onlara karşı tavrı nasıldır? Öteâlemle irtibatta olduğuna dair şüphe uyandıracak deliller var mıdır? Ondan sonra tam bir bilgilendirme ile obsedör ruhtan kurtulması beklenebilir.

Telepati ve Sınırları.

Dikkate değer bir mesele daha var: Telepati nerede başlar ve ne zaman yapılmasına hak tanınmaz?

Parapsikologlar telepatiyi yeryüzündeki insanlar arasında kurulan bir irtibat olarak kabul ederler.

Bu kısmen doğrudur. Belli bir yetenekle şuurlu olarak olağanüstü bir mükemmeliyet derecesine kadar geliştirilebilir.

Ancak insan yeteneğini aşan olaylar da vardır. Savaş zamanlarında yakında olacak ölümler veya daha önce olmuş ölümlerle ilgili birçok hikâyeler anlatılır.

Bilimin varsayımına göre ölmek üzere olan bir kişi dünyasal varoluşunun sonuna geldiğini fark eder. O zaman evine, ailesine şiddetle konsantre olması bu irtibatı meydana getirir. Onlar da, elle tutulur bir delil bulunmasa da, herhangi bir şekilde olması mukadder olayın bilgisini çekerler. Olayda ölümcül yaralar almış bir asker söz konusu ise, hayatının sonunu düşünecek zamanı olduğundan bu varsayım kabul edilebilir. Oysa anî ve beklenmedik bir ölüm olayında irtibat nasıl meydana gelmektedir?

Dünyasal varoluşundan beklenmedik bir şekilde koparılmış birinin düştüğü şaşkınlık hâlini görseydiniz teoriniz kısa sürede inandırıcılığını kaybederdi.

Ben bunu kanıtlayabilirim, çünkü ışığımın sönmek üzere olduğu hakkında benim de hiçbir fikrim yoktu. Yakında öleceğimi Grete'ye haber veren kesinlikle ben değildim. Bu düşünceyi asla ben nakletmiş olamazdım. En başta bunu ben de bilmiyordum. Aynı şekilde Grete de benden veya sizin dediğiniz gibi şuuraltımdan böyle bir fikri çekip alamazdı.

Hemen şunu da belirtmek isterim: Bir kimsenin düşüncelerini nakletmek gibi bir arzusu olmadığı takdirde hiç kimse onları alamaz.

Bir kimse kendisinin belki hiç sahip olmadığı fikirleri başka birine yükleyebilseydi bu nerede biterdi bir düşünün.

Olasılığı zayıf böyle teoriler, fenomeni gerçekten açıklamıyor.

Demiştik ki bir sonraki boyuta geçen ve madde dünyasını terk ettiğinin henüz tamamen farkında olmayan bir kimse, bütün gücüyle eşyalarına, sevgili ailesine, dostlarına ve genelde dünyaya sımsıkı sarılır. Var olmaya devam ettiğini anlatmak için dikkati kendi üzerine çekmeye çalışır.

Bu isteğini gerçekleştirmek için mümkün olan her şeyi yapacaktır. Benzer durumdaki ruhların yardımıyla ve aynı niyetlerle, şiddeti düşünce intibalarından başlayarak maddî cisimler vasıtasıyla ortaya çıkan tezahürlere kadar değişebilen sinyaller yeryüzüne nakledilir.

Örneğin, beklenmedik şekilde, bir veda sözü bile edemedi madde dünyasından ayrılmış birinin portresi veya onun en sevdiği tablo duvardan düşer.

Bu olayların gerçekten bu şekilde tezahür ettiğini ispatlamak her zaman pek o kadar kolay değildir. Benim yukarıdaki açıklamam, daha önce bahsedilen teorilerden çok daha akla yakın oldu. Tek bir insanın istek veya eylemine ihtiyaç vardır. İki insan arasındaki düşünce nakli ise, senkronize olmalarını gerektirir.

Bu beni, bilinmeyen bir dış gücün yardımı olmaksızın bir insandan diğerine düşünce naklinin mümkün olup olmadığı meselesine getiriyor.

İki insan duygusal bir uyum içinde pozitif, spiritüel bir irtibat kurabildikleri takdirde düşünce nakli mümkün olabilir.

Şimdiden sonra, spiritüel âlemin madde âlemine çok güçlü saldırılar yaptığı, onu derinden etkilediği, iki âlemi bilimsel olarak birbirinden ayırmaya çalışmanın tam bir saçmalık olduğu konusunda tümüyle anlaştık.

Her şeyden çok yazılarımın bu hakikati bilime taşımasını, ruhsal varlıklarla ne türlü çalışmaların değerli ve değersiz ve insanlık için tehlikeli olduğunun anlaşılması yolunda daha çok düşünülmesini istiyorum.

Parapsikolojinin mantığı ihtimallere dayalıdır ve -onun kendi terminolojisini kullanalım- kesin delillerle doğrulanmamıştır.

En azından insanî bilimler alanında uzmanlar ihtimallerle tatmin olsalardı büyük değer taşıyabilirdi. Tecrübeler yapılmalı ve bu yolda değerlendirilmelidir.

Doğacak sonuçlar şüpheci insanları bile ikna edebilirdi.

Müşahede edilen fenomenler çok çeşitli olduğundan ve maalesef hakikate uymadığından yine de onları suçlamak istemiyorum.

Açıkçası müphem vakaların hariç tutulması için şüpheci ve dürüst insanların bu alanda çalışması gerekmektedir.

Medyomun, aktardığı her şeyi, kendisine danışan kimşenin şuuraltından çektiği gayet sıradan bir şekilde iddia edilmektedir. Konuya böyle bakmanın hiç de dürüstlük olmadığı inkâr edilemez. Bununla beraber şüphe götürür vakalar araştırmalarda kullanılmamalı, medyomun dürüstlüğüne kusur bulunamayacak irtibatlar ele alınmalıdır.

Hiçbir şekilde bilimsel eğitim verilmemiş, ayrıca pek az eğitim görmüş ve yine de karmaşık bilimsel teoriler hakkında yazıp konuşabilen medyomlar olduğu bilinmektedir. Yakında yüksek eğitilmiş bir kimse bulunmasa dahi bunu yaparlar. Araştırmacılara göre bilgiler medyomların şuuraltından gelmektedir.

Şu soruma cevap bekliyorum: "Bu bilgiler medyomun şuuraltına nasıl girdi?" Olasılıkla daha eski bir hayattan bilgilerin orada tutulduğunu söyleyecekler. Peki ama bu kişi neden şuurulu olarak bu temel prensipler üzerinde durmuyor da medyomluk hâlinde onlardan faydalaniyor? Bana göre teori

çok zorlamalı ve karmaşık.

Kendisine danışan kimsenin hiçbir bilgi vermediği bir medyumun, o kimsenin çözüm bulamadığı sorulara cevap verdiğini düşünün. Çoğu zaman detaylı olabilen açıklamalar nereden gelmektedir? Soru düşünce nakliyle medyoma ulaşmış olabilir, ama cevap asla.

Şunu da ilâve edelim ki dürüst bir medyum soruları ziyaretçisinin zihninden bu yolla almaya kalkışmaz.

Şüphencilik ve dikkat öteâlem fenomenleri ile meşguliyetin iki önemli unsurudur. Ancak -alınan iyi bilgilere rağmen- bu kadar önemli ve aynı zamanda insanlık için çok tehlikeli olabilecek meselelerde güvensizlik artık bir tarafa bırakılmalıdır.

İnsan Organizmasında İşleyen Tesirler ve Ruhsal Varlıklarla Uygunsuz İrtibatlardan Doğan Zararlar.

Bugün farklı tabiatlı meselelerle meşgul olmak istiyorum: İnsan organizması üzerindeki tesirler ve öteâlem varlıklarıyla uygunsuz ve yasak irtibatlardan doğan zararlar.

Orijinlerine göre bunlar iki gruptan birine dahil edilebilir: psişeye tesir edenler -duygusal eğilimler- ve beyin faaliyetini bozan, hatta engelleyenler.

Bir spiritüel celsede öteâlem fenomenleri veya bildirileri bir insanı dünyasal tabiatıyla taban tabana zıt bir şekilde etkilediği zaman daima duygusal stres ortaya çıkar.

Böyle tamamen haricî ve olağan dışı intibaların özümsemesi sinirsel enerjiye ve duygusal reaksiyonların temelde yeniden ayarlanmasına ihtiyaç gösterir.

Sinir sistemi genellikle hayatta olması beklenen tesirlere şartlanmıştır.

Biliyoruz ki teknik ilerlemelerin olduğu bu zamanda,

insanın psişesinden kendisi için iyi olandan daha fazlası istenmektedir. İntibaların aşırı dozda alınması sıklıkla duygusal dengesizlik yaratmaktadır.

Bununla beraber, farklı ve çok daha tehlikeli bir stres formu insana düşünemeyeceği bir âlemden, yani spiritüel âlemden gelmektedir. Bu duruma karşı istirahatle veya anlık gevşemelerle tedbir alınamaz, çok farklı bir tedavi gerektirir.

Negatif öteâlem enerjilerinin yol açtığı ağır rahatsızlıkların ancak iyi pozitif varlıklar tarafından şifaya kavuşturulabileceği vakalar oldukça sık görülür. Pek çok vakada geleneksel tedavi bir işe yaramamakta, onun temsilcileri bile çaresiz kaldıklarını itiraf etmek zorunda olmalarına rağmen tıp bilimi bunu kabul etmemektedir.

İlk olarak duygusal rahatsızlıklar ve depresyonlar şeklinde tezahür eden vakaları gözden geçirelim. Burada psikiyatrik anlamda delilikten söz etmiyorum. Bizim ele aldığımız rahatsızlık ruhun dengesini sarsacak kadar olağan dışı bir olayın aniden ortaya çıkmasıyla başlamaktadır.

Can, histir ve his zekâdan daha güçlüdür. Uygun bir açıklama bulunmasındaki yetersizlik mantıklı düşünceye yer bırakmıyor.

Bu sebepten öteâlem fenomenlerine karşı çok ihtiyatlı olmanızı ve dışarıdan gelen spiritüel enerjilerin kullanılmasının hiçbir şekilde alışkanlık hâline getirilmemesini tavsiye ederim.

Depresif bir hastanın hayat tarzının ve mevcut ön şartların tetkiki makul sebep göstermiyorsa, bu durumun açıklanması sıklıkla öteâlemlerle herhangi bir irtibat formunda bulunacaktır.

Çoğu zaman şuursuzca ve istenmeden, bir kimse öteâleme geçmiş birine, ondan nasihat ve yardım almayı ümit ederek düşünce yoluyla bağlı kaldığında ortaya çıkar.

İstenmeyen bir rahatsızlıktır. İyi bir doktor hasta ile ko-

nuştuğu sırada bunu fark edip tedaviye geçebilir. Hafif vakalarda hastanın düşüncelerine yeni bir yön vermek yeterli olur.

Eğer hasta, ruhsal varlıkla irtibat kurmak için şuurlu olarak uğraşmış, ondan yararlanacağı bir şeyler öğrenmek, tavsiye ve yardımlarını almak inancıyla onu kendisine bağlamak istemişse, irtibatı kesmek, hastayı sakinleştirmek oldukça zordur.

Çoğu zaman hastayı obsede ederek, duygusal ve ruhsal gücüne göre onu kendi maksatları için kullananlar başka varlıklardır, onun çağırıldığı ruhsal varlık değildir.

Çok az ruhsal varlığın, hareketlerinin yeryüzündeki insanlar için ne kadar tehlikeli olduğunu anlayabildiğini daha önce söylemiştim. Bu varlıklar sınırların nerede bittiğini bilemezler. Yapacak gücü buldukları sürece hastaların organlarını -özellikle beyinlerini- kullanırlar. Radyasyonun akıp gittiğini ve bunun beynin ve sinir sisteminin yapısını etkilediğini anlatmıştim. Tıp alanında ışın ve akım tedavilerinde olduğu gibi, bu ışınların dikkatli senkronizasyonu ve ölçülü kullanımının alıcının duygusal ve ruhsal enerjisini artırdığı var sayılabilir.

Bu alanın uzmanları insanlık için bu tedavinin sınırlarını geniş ölçüde bilmektedirler ve faydanın nerede bitip, zararın nerede başladığını anlamaları mümkündür.

Ancak ruhsal radyasyon konusunda bir önlem alınmaz. Herkes sınırlarının nerede bittiğine kendisi karar vermek durumundadır. Tabii ki doktor bu vakalarda hastanın yeterince uyumasını sağlamak için sakinleştirici ilaçlar vererek biraz yardımcı olabilir.

Onaylanmamış irtibatlar genellikle gece yapıldığından dolayı medyomluk faaliyetlerinin yol açtığı duygusal rahatsızlıkların çoğunda uyku kesintilidir ve azalmıştır.

Bilerek ve isteyerek başına bu işleri açan kişinin bulun-

duğu zor durumdan kurtulmak için iradesini kullanmaya hazır olup olmaması ya da aşşğılık hislerinden dolayı bir sıkıntısından kurtuluş yolu arayan kararsız bir insan olup olmaması çok şeyi değiştirir. Böyle insanlar dış tesirlere karşı kendilerini koruma gücünden genellikle yoksundurlar ve ümitsiz durumlarından bir kurtuluş yolu bulayım derken bir dereceye kadar ruhsal varlıkların oyuncağı olurlar. O ruhsal varlıklar da hiçbir dirençle karşılaşmadıkları için kendi davranışlarını pek haklı görürler.

Tıp bilimi bu duygusal problemleri tanımayı reddettiği sürece benim onları anlatıp durmam boşuna oluyor. Nitekim bir gün sağduyunun zafer kazanacağı ve elle tutulamayan, gözle görülemeyene karşı halen duyulan korkunun bir kenara bırakılacağı ümidiyle seçmiş olduğum yola devam edeceğim.

Zihinde rahatsızlık uyandıran dejeneratif tesirler bahsettiğim duygusal streslerden çok daha ciddîdir.

Bir duygusal rahatsızlık akıl hastalığı gibi apaçık göze çarpan bir hâl değildir, çünkü çoğu insanlar ruhlarının bu hâlini gizli tutarak konuşmalarından ve görünüşlerinden bir şey belli etmezler.

Çoğu insanda herhangi bir şekilde görülebilen küçük belirtiler üzerinde durulmazsa, geriye kalan önemli akıl hastalıkları gizlenemez. Hiçbir iki insan aynı gelişim düzeyinde değildir. Bu bakımdan aklı melekelerin değerlendirilmesinde esnek bir ölçü kullanılır.

Normal olarak kabul edilenden sapan her türlü kondisyon "akıl hastalığı" etiketi ile belirlenir.

Topluma uyamayan, uygarlığın kurallarını ve normlarını anlayıp uygulayamayan, sağlıklı bir hayatın icaplarına uyum sağlayamayan bir kişi akıl hastasıdır. Ansızın ortaya çıkabilen böyle bir hastalığın sebebini daha fazla araştırmamıza gerek yok gibi görünüyor.

Aslında burada sıralamayacağım sebepler tespit edilebilir. Ancak doktorlar çoğu zaman şaşkın bir durumdadır. Geleneksel tıp bilgileriyle hastanın davranışını herhangi bir teşhis standardına oturtmamakta ve problemi çözümlenememektedirler.

Haricî Spiritüel Tesirlerin Tanınması.

İlgimizi çeken problemleri ve olayları genel olarak ele aldığımız zamanlar epeyce geride kaldı. Bazı bireysel vakalar, geniş ölçüde uygulanan, ancak büyük karışıklıklara sebep olan ve insanların sağlığını bozan faaliyetler hakkında yazmamı gerektiriyor. Geleneksel tıbbin teşhis ve tedavileri göz önüne alındığında bu problemler daha da ciddileşmektedir.

Ruhsal varlıklarla yanlış bir irtibat kurarak tesir almış kim varsa, bundan kurtulmanın ne kadar zor olduğunu da bilir. Pek az doktor böyle bir ıstıraba "şifa" vermeye cüret eder.

Aktif olarak spiritüalizmle ilgilenmese bile, herkes bu tür bir saldırıya açıktır. Tesir almış olanlar kendilerini yeterince koruyamazlar.

Bir insanın bu hâlin ve sebeplerinin farkında olması çok zordur. Zararlı tesirlerden uzak durmanın yollarını anlatmak gerekmektedir.

"Zararlı tesirler" diye ifade ettiğim hâlin ne olduğu bütün bu yazdıklarımın sonra açıkça anlaşılıyor.

Özetle: Madde dünyası ruhsal âlemlerle yakından ilişkilidir. Ruhsal âlemin dünya işlerine ve insanlığın gelişmesine müdahale ettiği sık sık görülmüştür. Bu âlemlerden biri, diğeri olmadan düşünülemez.

Biliyorsunuz ki, şuurlu olsun, şuursuz olsun, öte-

âlemden kabul edilen her şeye yanılmaz gözüyle bakılmalıdır. Öteâlemlerle kuracağınız bir irtibatın iyi veya kötü niyetli bir ruhsal varlık tarafından mı teklif edildiğine ve böyle bir irtibatın benimsemesinin mi yoksa reddedilmesinin mi gerektiğine karar vermekte zorlanırsınız.

Obsesyonun çeşitli derecelerde ortaya çıktığını ve özellikle stresli olmayan bir vakanın fark edilmesinin güçlüğünü anlatmıştım. Aklınıza getirebileceğinizden daha fazla insanın neler olup bittiğinin farkında olmaksızın ruhsal varlıkların tesiri altına girdiğini de duyduunuz.

Duygusal bir rahatsızlık, günlük hayatta fark edilir bir tesir yapmadıkça ve herhangi bir şekilde onu normal akışından saptırmadıkça, her duygunun istemli olduğu kabul edilir ve negatif kişilik özelliklerine veya kısacası, olağanüstü davranışlara bağlanır.

Standart ölçülerin kabul gördüğü bir çevrede bir insanın davranışları tuhaf bir hâl alırsa, bu da başka bir meseledir.

Böyle bir hâl ortaya çıktığında etraftaki insanlar ne yapacaklarını bilemezler. Çeşitli açılardan spekülasyonlar yaparlar, haricî tesirler ararlar, karakter zayıflığından ve bir aşağılık kompleksinden bahsederler.

Ama söz konusu insanda üstün yetenekler görülüyorsa, kendisi bir dâhi yerine konur. Başkalarına karşı tuhafliklarına, olağan dışı davranışlarına göz yumulur.

Obsesyon vakası olabileceğine inanılmaz. Ruhsal âlemlerle karşılaşma, en iyisi uzak durulacak bir tehlikeyi simgelemektedir. Kabul edilmiş ölçüden sapmış gibi görünen zavallı insanlar ise toplumdan ayrı tutulur ve başkalarına rahatsızlık vermemeleri için sakinleştirilir. Doktorlara göre, onlara hiçbir şekilde yardım etmek mümkün değildir.

Bunlar aklî dengesini kaybetmişler sınıfına dahil edilirler ve bundan böyle toplum tarafından hoşgörüle karşılanmazlar.

Şayet olaylara gerçekçi bir gözle bakılabilseydi, ne kadar çok insan bu korkunç kadere terk edilmekten kurtarılabilirdi ve -mevcut tıbbî görüşle çelişkili olsa dahi- İsa'nun iki bin yıl önce uyguladığı istikamette girişimler yapılabilirdi! O, mümkün olan her yoldan insanlığa örnektir. Niçin burada örnek olmasın?

O'nun insanlığa miras kalan bütün ilâhî işleri doğru ise, neden sadece geçmişte uygulananları değil, aynı zamanda yeryüzünde insanlar yaşadığı sürece geçerli olacak işlerini de örnek almayalım? İsa obsede insanları iyileştirdi, gizli celselerde değil, açıkça, kalabalık insanların gözü önünde. Bunu kendini yüceltmek için yapmadı, öğretmek için, örnek olmak için yaptı.

Bana diyeceksiniz ki, İsa, ilâhî güçlerle donatılmış saf bir varlıktı ve bu, onun yüceliğinin ve başarısının önşartıydı.

Size şunu söylemem gerekiyor: Bazı insanlar İsa'nın yaptığını yapacak cesareti göstermiş ve hastaları obsedör varlıklardan kurtarma ve iyileştirme gücüne sahip olmuşlardır.

Ruhsal âlemden gelecek faydalı enerjiler ve yardımlar herkese açıktır. İnsanın saf kalple ve iyi niyetle bakışlarını oraya çevirmesi gerekir. Günlük hayatta maddî kazanç getirecek girişimler için değil, yardım etmeye ve çıkarsız sevgiye hazırlık için.

Önemli olan daha başka düşünceler de var. Onları sırayla anlatayım.

En başta ve en önemlisi haricî tesirin tanınması, derecesinin ve ne tür bir rahatsızlık verdiğinin bilinmesi geliyor.

Ondan sonra, istemediği varlıkların kurbanı olan hastanın kendisini kurtaracak duygusal ve mantal gücünün olup olmadığına bakılmalıdır. Tabî ki ne kadar zamandan beri obsesyonda olduğuna ve kendisinin onu fark edecek ve değerlendirecek bir durumda olmasına bağlıdır.

Obsesyonun çeşitli derecelerde meydana geldiğini söylemiştim. Bu bakımdan davranışın spontan (kendiliğinden) mı olduğuna yoksa haricî tesirin kişisel iradenin ortaya çık-maması için baskı mı yaptığına çoğu zaman zor karar verilir.

Genellikle nazik ve hassas olan bir kimse garip tepkiler verdiğiinde özellikle hâl böyledir.

Kısa süren ve sadece bir kere ortaya çıkan bir tepki kişisel eğilimlerin bir belirtisi olarak düşünülebilir.

Normal davranıştan düzenli sapmalar olduğu takdirde farklı bir meseledir. Yabancı bir ruhsal varlık, bir maddî bedeni devamlı olarak işgal edemez, tekrar tekrar oradan ayrılır.

Genellikle, onun girmesine yol açan özel şartlar veya kurbanın belli bir hâli mevcuttur.

Tıbbın bu olayda açık seçik olma iddiası taşıyan gösterişli açıklamalarının tümü insanın hareketlerinden tamamıyla sorumlu olduğu varsayımına dayanmaktadır.

Şizofreni itibar gören bir teşhistir. Doktoru her zahmetten, her türlü tedavi girişiminden kurtarır, çünkü insan şuurunun bölünmesi iyileşemez diye kabul edilmiştir.

Konulmuş teşhise rağmen sağlığı yerine getirilen birkaç hasta şanslı sayılır.

Haricî tesirlerin büyük bir kısmını bilmek mümkündür. En çarpıcı olanlarını ele alacak, onların nasıl giderilebileceğini ve onlardan nasıl uzak kalınacağını açıklamaya çalışacağız.

Negatif Tesirlerin Giderilmesini Engelleyen Zorluklar.

Bedensiz âlemden gelen, yeryüzünde açıkça görünüp algılanan her şeyin insanlığın faydasına olmadığını zaman zaman tekrarlamamız gerekiyor. Enerjilerin sadece pek azı

değerlidir ve kullanılmasına izin verilmiştir.

Önceki bölümlerde her insanın öteâlemlerden gelen pozitif enerjilere alıcı olabileceğini söylemiştim.

Ama sadece saf ve pozitif bir tavrın değerli sonuçlar vereceğini de ilâve etmiştim. Materyalist bir tavır, bencillikten uzak saf niyetler içermediği takdirde, arzu edilen şeye ulaşamaz.

Şimdi başka bir unsuru gözden geçirmemiz gerekiyor. Alıcının tavır ve niyetleri saf ve dürüst olsa dahi, bu unsur, yani insanların sansasyon tutkusu son derece tehlikelidir. Bilgi susamışlığından başlayarak öteâleme hükmetmeye kalkışacak kadar geniş bir yelpazede yer alan tutkular... Yeryüzünde büyük çıkarlar sağlamak için zamanı gelmeden bilgiyi almak, öteâlemden gelen enerjilerin yardımıyla vazifeleri daha kolay başarmak, aynı zamanda tehlikelerden, hatalardan korunmak.

Bu hedefe ulaşma girişimlerinde sayısız tecrübeler yapılır.

Sonsuz tehlikelerle dolu ve asla tatminkâr sonuçlar veremeyecek beden dışı deneyimler ve kişisel kararlar vermekten, kişisel iradeyi kullanma zorunluluğundan kaçmak için - pratikte herkeste bir dereceye kadar mevcut olan- medyomusal yetenekler vasıtasıyla yapılan girişimler üzerinde de konuştuk.

Bütün bu girişimler yarı yolda kalmaya mahkûmdur. Temel yasa kişinin irade özgürlüğüdür. Bunu görmezlikten gelmek negatif tepkilere yol açar.

"Benim rehberim var. Ne yapacağımı düşünmek zorunda değilim. Ben her zaman doğruyu yaparım." Bu tür ifadeler yabancı ruhsal varlıkların tesirleri altında bulunan insanlardan gelir. Bunu çoğu zaman bilmeden söylerler, ama hiçbir kişisel sorumluluk almak zorunda olmadıklarını öğrendiklerinde bundan epeyce hoşlanırlar.

Böyle bir hâl doğa yasalarına uymamaktadır. Vazifeleri öteâlemden insanlara yardım etmek olan ruhsal varlıklar hiçbir zaman bu şekilde davranmazlar.

Bu bakımdan bir insanın kendi iradesini kullanmaması, hür iradesini ortaya koymaya yetkili kendi ruhsal varlığından başka ikinci bir varlığın, izinsiz olarak, kendisini empoze etmeye, dikkat çekmeye çalıştığını açıkça gösterir.

Nasıl iyi ve kötü insanlar varsa, ruhsal ve duygusal olgunluk ve gelişimin her seviyesinde ruhsal varlıklar da bulunmaktadır.

Yukarıdaki gibi bir vakada, sonsuz yasaları bilerek onlara uygun hareket eden yüksek tekâmül seviyesine erişmiş bir ruhsal varlık söz konusu olamaz. Şunu da unutmamalıyız ki, daha az gelişmiş varlıklar, motivasyonları ne kadar iyi niyetli olursa olsun dünya işlerine karışmalarının başlarına ne gibi tehlikeler açacağını idrak edemezler ya da ne gibi sıkıntılara sebep oldukları ve insan organizmasına nasıl zarar verdikleri ortaya çıkınca akılları başlarına gelir.

Dediğim gibi, en azından iyi niyetli, ama izin verilen sınırlara dikkat etmeyen varlıklar bu kapsamda görülmelidir.

İyi ve kötünün madde dünyasında olduğu gibi bedensiz âlemde de var olduğunu düşünürsek, kötü varlıklarla ruhsal irtibatın nasıl zararlı sonuçlar vereceğini, onlara karşı koymanın ne kadar zor olacağını artık siz hesap edin.

Düşüncelerinizi kontrol altında tutmanızın ve hiçbir şeyin hür iradenizi kısıtlamasına izin vermemenizin son derece önemli olması akla yakın geliyor.

Düşünceler, size anlattığımız gibi, doğanın tüm enerjilerinden daha güçlüdür. Onlar sizden çıktıktan hemen sonra ruhsal varlıklar tarafından tutulur. Hem iyi, hem de kötü maksatla onlardan yardım isteğiniz tahmin edebileceğinizden çok daha hızlı bir yanıt alır.

Öteâlemde bizler için zaman ve mekân engel teşkil et-

mez. Bunların önemi kalmamıştır. İhtiyaç duyan insanlara dediğim gibi: "Bir düşünün ve sizinle beraberim." Tabii ancak benim yardımım yerinde olacaksa ve bu yardıma izin varsa.

Size demiştim ki ruhsal varlık bir enerji ışını veya hayatî enerji olarak düşünülmelidir. Bu bakımdan size getirdiğimiz yardım her iki âlemde tıp bilimine uygun düşen bir ölçüde ayarlanmış ve yönlendirilmiş radyasyonlar vasıtasıyla nakledilmektedir.

Tıp bilimi derken ben sadece organ bilimini değil, akıl ve ruh sağlığım da kastediyorum.

Bu alanda bilgi ve uygulamanın arzu edilen bir seviyeye gelmesi için yapılacak çok şey var. İhtiyaç duyulduğu yerde kendimize düşen katkıyı yapmak, yardım etmek de bize düşüyor.

Burada demek istediğim şu: Doktor her türlü yardımı teklif eder. Her neye başlanmışsa başarıyla tamamlanması için, sadece cesaret verme, sabır telkin etme, düşünceleri doğru yönlere sevk etme ve bir rahatlama duygusu uyandırma meselesi olsa bile...

Her ruhsal varlığın radyasyonlardan ibaret olduğunu ve birçok insanın onlardan yardım ve enerji isteme yanlısı görüldüğünü hatırımızda tutarsak, her tür radyasyonun bir mucize ve ayırım gözetmeksizin size bahşedilmiş bir ilâhî lütf sayılmasının tehlikesi açıkça anlaşılır.

Bu yolda düşünme birtakım zararlara sebep olmuştur. Radyasyonun her formu faydalı değildir. Bir bedende şifa etkisi yapan belli bir radyasyon formunun bir başkasında aynı tesiri vermesi beklenemez. Bu sözlerimle bazı hayalleri yıktığımı biliyorum. Genel görüşe göre ruhsal çalışmalar veya ruhsal şifa daima ilâhî bir emrin icabıdır ve şifa verme yeteneğine sahip insanlara bir ilâhî armağandır ve onlar oldukça özeldir.

Aldığı ışınların kaynağından haberi olmayan, güvenilirlik derecesini bilmeyen onları alma zahmetine katlanmasa daha iyi olur. Sonuçta gelebilecek tehlikelerden de korunur.

Manyetizma veya ışın tedavisinden sonra şifacı, hastanın enerjisinde artma görüleceği yerde ikisinin de enerjisinin azaldığını tespit ederse, kaynağının sağlam olmadığı gerçeğiyle yüzleşmeli ve sonuna kadar bu işten vazgeçmelidir.

Bu konuda, şifa güçlerini insanların kendilerinde nasıl geliştireceklerini açıklayan literatür mevcuttur. Bazı vakalar başarılı olabilir, ama çoğunluğu iyi bitmez, insanlık için zarar vericidir. Başlıca tehlike, dengesiz veya duygusal ve fizik yönden zayıf bir insanın onu obsede edecek ve bir daha rahat bırakmayacak ruhsal unsurlara tanıtılmasıdır.

Bundan sonraki bölümlerde böyle yanlış yönlendirilen çabaların felâketli sonuçlarıyla nasıl mücadele edileceğinin yanı sıra, bu çabaların önlenmesini de ele alacağım.

Büyük bir dirençle karşılaşacağımdan pekâlâ haberim var, ancak bana güvenen birkaç okuyucumun, uyarılarımı dikkate alarak başı dertte olan bazı insanlara yardım edebileceklerini umuyorum.

Medyomsal Şifa ve Ruhsal Enerjilerin Doğru Seçilmesi.

Öteâlem enerjilerinin yardımıyla şifa veren insanlar bu işi pek nadiren bencillikten uzak yapmaktadırlar. Yüce bir çağrı almış olduklarını idrak etmeksizin, ruhsal âlemi fizik dünyaya indirerek bundan maddî çıkar sağlamaya çalışırlar.

Mutlak surette, bedenli ve bedensiz enerjiler arasında büyük bir fark olduğu iyice açıklanmalıdır. Bedensiz enerjiler maddî bir kalıba girmeye veya ona tâbi olmaya zorlanamaz. Yeryüzündeki ruhsal varlıklara hâkim olma gücüne sahiptirler. Bunu yetki almadan yapabilirler, çünkü hâkim ol-

manın anlamı hür iradenin nötrlenmesi ve yeryüzüne getirilen programın uygulanmasında ilgili kişinin iradesine karşı zıt yönde bir tesir altında bırakılmasıdır.

Daha önce de belirttiğim gibi, böyle bir harekete ilâhî izin verilmedikçe ve bu geçici müdahale organizmayı zayıflatacağı yerde kuvvetlendirmedikçe, ruhsal varlıklar aracılığıyla maddeye karşı yapılan her tecavüz bir suçtur.

Bu çok genel bir ifadedir. Bazen garantisi olmayan bir iribat geçici bir güçlenme meydana getirebilir. Bunun ardından da çok daha yıpratıcı veya zararlı bir tepki doğar.

İnsanüstü enerjileri nakletmek mümkündür, ama sonuçta alıcıya bir faydası olmaz.

Bu yorumlarıma öfkeli tepkiler gelecektir. Fakat yalnızca gerçeği ifade ettiklerinden dolayı değil, bu yoldan hayatını kazanabileceğine inanan bazı kimselere uyarı niteliğinde oldukları için. Bu sözlerimle, karşılardaki insanların da duygusal problemlerinden kurtulmak için, çalışmalarını faydalı olmaktan ziyade tehlikeli olabilen bu kişilerin eline kendilerini bırakmaktansa, yeryüzünde bulabildikleri iyi metotları kullanmalarının daha iyi olacağı sonucuna varmalarını diliyorum.

Tehlikelerden uzak durayım derken fırsatları da kaçırmayın. Zararlı tesirleri olmayan bedensiz âlemin enerjileri nakledebilen çağrı almış, akıllı ve dürüst medyomlar da vardır.

Öteâlemden gelen enerjilerle meşgul olan bazı kimselerin ilâhî izinle çalışan bir kanal olmalarını doğal kabul etmeyin.

Ruhsal eşlerini tanıyan ve kanallık ettikleri ışınların şifa maksadıyla kullanılabileceğinden emin olan medyomlar bu yolda çalışacak cesareti göstermelidirler.

Bu muazzam bir sorumluluktur. Kanal da, hasta da bunun bilincinde olmalıdır.

Eskimiş, yanlış fikirleri bir tarafa atmanın ve sadece pozitif, faydalı çalışmalar yapılması için önlem almanın zamanı gelmiştir ve bunun açığa çıkmasıyla yeni bir bilimsel araştırma dalı ve öğretisi kurulacaktır.

Ruhsal enerjilerle şuurlu irtibat arzusu uyanmış ve o kadar yaygınlaşmıştır ki artık zamanı geriye döndüremezsiniz. Bu faaliyetleri ve fenomenleri anlamak şart olmuştur. Önemli vazifeler alan ve hayatlarını bu işe adayan iyi medyomları küçümseyerek alay konusu etmeyiniz.

Her âleme uygun, ahenkli bir denge hâli oluşturulabilir.

Bir medyomun çalışmaları asla meslekî işi olmamalıdır. Böyle bir kurala bağlı kalındığında ıstıraplara yol açan zararlı öteâlem enerjilerinden uzak kalmak mümkündür.

Şimdi ortaya çıkabilecek çeşitli zararları detaylı olarak açıklamaya ve hasta vakalarını anlatarak örnekler vermeye çalışacağım.

Sağlık problemleri dolayısıyla olsun, bilgi alma isteğiyle olsun ya da sadece araştırma amacıyla yapılsın, derin bir arzuyla beklenen her öteâlem irtibatında can açılır ve ruhsal varlık radyasyonun alınması için kenara çekilir.

Bir kimse hangi ruhsal varlıkla irtibat kurmaya izinli olduğunu bilirse bu irtibat iyi ve faydalı sonuç verir. Ama bunu kim bilebilir? Pek az insan irtibat kurduğu varlığı tanıyabilmektedir.

Öteâlemden gelen her şeyin iyi ve değerli olması gerektiği görüşü, nakledilen ne türlü bir bilgi olursa olsun inançla ve güvenle beklendiğini ifade eder.

Bir medyom vasıtasıyla nakledilen şifa ışınları hissedilebilir. Dediğim gibi bunlar gayet faydalı olabilir. Organik ıstırap geçer ve aşırı vakalarda rahatsız edici enerjiler uzaklaştırılır.

Madalyonun diğer yüzü ise -ki maalesef çoğu zaman hâl böyledir- alınan ışınların çok hevesli ama bilgisiz bir ruhsal

varlık tarafından nakledilmesidir. Bu varlık, alıcı organizmanın bu ışıklardan yararlanacak şekilde emilmelerine imkân verecek kadar güçlü olup olmamasını düşünmez ve her türden, her şiddet derecesinde rahatsızlıklar ortaya çıkabilir.

Böyle bir sonucun derhal görülmesi gerekmez. Çoğu zaman ışıklar alındıktan sonra uzun bir süre geçebilir. Makul bir sebep yokken organik ıstırapların, duygusal kusur ve rahatsızlıkların ortaya çıkışının hiçbir doktor derinine inemeyecektir.

Bir insan varlığı için daha da kötüsü, açıklanabilen herhangi bir sebebi olmaksızın obsesyona yakalanması ve buna karşı kendini savunamamasıdır.

Zayıf bir duygusal ve fiziksel mizaca sahip olan ve ruhsal âlemle yakın ilişkileri tanımayan insanlar çeşitli derecelerde rahatsız edici tesirlere maruz kalabilirler. İradelerinin ortaya çıkışı o kadar kısıtlanır ki, hani denildiği gibi, onlar artık kendileri değildir.

Sebep, duygusal zafiyet ve zayıflamış bir dayanma gücü gibi görüldüğünden ortaya çıkan her türlü anormal davranışın söz konusu insandan beklenebileceği doğal olarak kabul edilir. Öteâlemden gelen tesirlerin işlerlik kazanması ihtimali kimsenin aklıma gelmez, çünkü nörologlar ve psikiyatristler bir insanın hareketlerinin tümünden sorumlu olduğunu düşünürler.

Rahatsızlıkların asgarî ölçüde görülmesine ve sinirsel baskıyı empoze eden ruhların yanlış faaliyetlerine rağmen iyi niyetli oldukları sürece iradeyi güçlendirerek, hastaya cesaret vererek veya bedeninin dayanma gücünü artırarak hasta şifaya, daha doğrusu kurtuluşa kavuşturulabilir.

Depresyonların büyük bir yüzdesi, paramnezi vakaları, aşağılık komplekslerine bağlı anormal davranışlar bu şekilde tedavi edilebilir.

Hasta, içinde bulunduğu hâli daima negatif düşünceler-

le anlattığı için doktorun bu rahatsızlıklara ruhsal varlıkların sebebiyet verdiğini bilip bilmemesi gerçekten önemli değildir. Bu düşüncelerle mücadele etmek davetsiz misafirleri çıkarmakla eş anlamlıdır. Yeryüzündeki doktorluğumdan, hastanın davranışının temel kişiliği ile hiçbir şekilde uyumlu olmadığı pek çok vaka hatırlıyorum. Şimdi bildiklerimi o zaman biliyor olsaydım, o insanlara çok daha çabuk ve etkili yardım edebilirdim.

Obsesyondaki İnsanların Tedavisi.

Üzerinde konuştuğumuz vakalarda anormal tesirlerin yanlış bir hayat felsefesi yüzünden mi yoksa ruhsal tesirlerle mi ortaya çıktığına karar vermek kolay değildir.

Benim görüşüme göre böyle vakalarda duygusal stres, hayatî enerjiyi güçlendirmek ve ruhsal tesirlere inanmasa bile hastaya negatif düşüncelerle mücadele etmesini öğretmek suretiyle tedavi edilebilir.

Şayet kendi ruhsal varlığı büsbütün dışarıda bırakılmış ve ruhsal faaliyeti kısıtlanmış olduğundan böyle tuhaf ve kararsız davranışlar gösteriyorsa bu da ayrı bir meseledir.

Bazı vakalarda bu tür davranışın uyum eksikliği ve insan hayatına hâkim olan normal kuralları hiçe sayma belirtisi olduğunu da göz önünde bulundurarak, vakaların çoğunda haricî bir ruhsal varlığın insanı obsesyonu altına aldığı var sayılmalıdır. Şüphelenmeyen bu insanı gasp eden ruhsal varlık, onun beyni aracılığıyla düşüncelerini tezahür ettirir, niyetlerini ifade eder. Obsesyonun ilâhî ilhamdan başlayarak kötü, adî yaltaklanmalara ve suça teşvike kadar varan çeşitli derecelerde görülebildiğini anlatmıştım. Öteâlemin de yasaları vardır. Sonuç olarak, ruhsal varlıkların da o yasalara uymayabileceklerini hesaba katmalıyız.

Örneğin, çocuğun attığı her adımı takip etmeleri gerektiğine inanan ana babalar öteâleme geçtiklerinde de bu işi devam ettirirler, hâlâ yeryüzünde yaşayan çocuğu yönetmek için her çareye başvururlar.

Tamamen onlara bağımlı yetişmiş olan çocuğun uysallıklı onlardan gelen tesirlere itaat etmesi işlerini daha kolaylaştırır.

Çocuğun sevgiyle üzerine düşme, hayatında elbette kolaylıklar sağlayabilir, hatta onu bazı güçlüklerden korur, ancak böyle bir rehberlik ruhsal gelişmeye asla hizmet etmeyecek, dünyaya getirilen hayat programının uygulanmasına katkı yapmayacaktır.

Vefat etmiş ana babalar için matem tutmaktan bir türlü vazgeçemeyen insanlar bazı enerjileri çekerler. Bu enerjiler ruhsal gelişmelerine engel olduğundan dolayı negatif sayılmalıdır.

Tesirlerin ne kadar çeşitli olduğu, hiçbir iki insanın hayatın anlamını aynı şekilde yorumlamamasından da tahmin edilebilir.

Buradan anlaşılacağı üzere bir dış tesirin tipi ve şiddeti için hiçbir genel ölçü bulunamaz. Hayatta herkesin kendi kişisel hedefi, kendi bireysel kişiliği ve kendine özgü irade gücü vardır.

Aynı zamanda şunu da hatırd tutmalıyız: Öteâleme geçmiş ve yapmış oldukları hataları idrak etmiş ana babalar, yeryüzünde yapmayı ihmal ettikleri hususları telâfi etmek için çocuklarıyla irtibat kurmaya çalışırlar. Oysa yeryüzündeki çocukları, yıllar boyu ne yapacakları söylendikten sonra şimdi çaresiz kalmışlardır, tamamen şaşkın bir durumdadırlar ve gerçekten kendi hayatlarını idare edememektedirler.

O zaman tekâmül yoluna henüz ulaşamamış ve ümitsizce yeryüzünde kalmaya çalışan ruhsal varlıklar, irtibat kurmaya kolaylık sağlayan bir insan bulmuş olurlar. Bu insa-

nı iyi niyetli davrandıklarına inandırırılar, sinirli ruhunu yatıştırırlar, onu arzu ve niyetlerini almaya hazır hâle getirirler.

Hayatta olduğu gibi, aynı fikirleri paylaşan iyi ve asil ruhlarla irtibat, gelişmeye, tekâmüle yol açabilir, dünya vazifelerinin yerine getirilmesinde değerli bir temel olabilir. Haricî ruhsal varlıklarla ilişki, ilâhî izin ile olduğu takdirde fayda verir.

Sadece bu durumda insanın iradesi serbestçe ortaya çıkar, hayattaki yolu engellenmez ve gideceği yönden şaşmaz.

Bütün diğer irtibatlar, çeşitli derecelerde duygusal streslere zemin hazırlar, çünkü dezenkarne varlık, hükmü altındaki kişinin iradesine söz geçirebileceğini veya onu bloke edebileceğini, buna karşılık hayatın zevklerinden ve tezahürlerinden pay alamayacağını pek çabuk fark eder.

Makul bir ruhsal varlık yapmış olduğu hatayı anlayarak madde bedenini terk edecek ve tekâmülü için kendisine uygun bir yol arayacaktır. O kadar makul olmayan bir varlık başka insanlarda şansını deneyecek ve güçlü bir müdahale ile böyle dolaşıp durmasına bir son verilinceye kadar o talih-siz insanları rahatsız edecektir.

Dezenkarne varlığın, kurbanının beynini kullanabildiği unutulmamalıdır. Bu bakımdan, onun hâkim olduğu şahısla konuştuğunuz gibi bu varlıkla da konuşmanız mümkündür.

Davetsiz misafirden kurtulmanın, yanlış davranışını açığa kavuşturmanın tek yolu budur.

Obsesyonun her derecesi ile bu şekilde meşgul olup ondan kurtulmak mümkündür. İlerlemiş iyi ruhsal varlıklar yardıma çağrılmak üzere daima iş başındadır.

Hatalı ruhsal varlığa da mümkün olduğu kadar yardım edilmesi, aklının başına getirilmesi her zaman temel şarttır.

Bedenli düzeyde bütün girişimler onu yerinden etmeyi başaramıyorsa, biz kendi cephemizden köklü bir ihraç hareketi düzenleyebiliriz.

Bu durumda bazı noktalara dikkat edilmeli, obsesyon altındaki kişiye de kendi payına düşeni yapması anlatılmalıdır. Bu iş tam bir kendini adayış ve şaşmaz bir irade gerektirir.

Obsesyondaki kişi bizimle işbirliği yapmayacak olursa onu asalak varlığından kurtarmak kolay değildir. Başlangıçta başarılı olmamız mümkündür, ama kendi direnci zayıf olduğu takdirde olayın tekrarlanması kaçınılmaz olur.

Zihinsel problemin sebebini kesinlikle tespit etmek mümkün olursa onu halletmek için doğru yolu bulmak kolaylaşacaktır.

Tek bir müdahale kurbanı sürekli olarak kurtarmaya yetmeyebilir.

Yakınlarda medyumumla ben ciddî bir obsesyon vakasını tedavi ettik. Bu vakayı şimdi size anlatırsam açıklamalarıma örnek olacağını düşünüyorum.

Söz konusu hanımın eşi bu olayın detaylı bir raporunu tutmuştu. Bir sonraki bölümde raporun bir kısmını bulacaksınız.

Bir Obsesyon Vakası- "Bayan. E. H.- Münih"

Münih'li Bay H. Aralık 1971'de şöyle yazıyor:

"47 yaşındaki eşim tamamen sağlıklıydı, herhangi bir sinir veya akıl hastalığı şikâyeti hiç olmamıştı.

Anlatacağım vaka Jurgenson'un 'Ölmüş İnsanlarla Radyo İletişimi' adlı kitabı ile başladı.

Mümkün olduğu kadar çabuk kayıt yapmaya karar verdik. İlk tecrübemiz 1971 yılının Paskalya bayramında arkadaşlarla birlikte oldu.

Sonuçlar hayallerimizi boşa çıkardı. Bizim aramızdan söylenen sözler dışında bantlarda sadece birkaç darbe sesi ile

bir iki fısıltılı hece vardı.

Gelecekte yalnız çalışmaya karar verdik. Kısa bir zaman sonra eşim, radyoda orta dalga üzerinden kendisini Anna diye tanıtan birisiyle irtibat kurdu.

Her gece saat 9'da cihazdan garip, ritmik hışırtılar geliyordu. Günün diğer zamanlarında istasyon düğmesini çevirerek yaptığımız arama kısa bir ifade veriyordu: 'Dokuzda dinle'. Saatler süren sabırlı çabalardan sonra sadece irtibat kurulabilmişti.

Ama bir hafta sonra gözle görülür bir ilerleme oldu. Eşim kadar uzun süre ve dikkat kesilerek dinlemediğim hâlde ben bile giderek daha çok kelime anlar olmuştum.

O zamana kadar Haziran gelmişti bile. Aynı konularla ilgili diğer insanlarla tanışmak için Kaernten'e gittik.

Bugün şunu garip buluyorum: Bu seyahatin iyi bir fikir olup olmadığını Anna'ya sorduğumuzda, cevabını anlayamadık.

Orada bir kere Anna'dan bir tebliğ aldık, ama sadece tek bir tebliğ, çünkü radyo çok parazit yapıyordu. Ama şunu sökebildik: 'Konuşamıyorum, burada başka bir ruhsal varlık var.' Ve ertesi gün: 'Edith'in kötü ruhsal varlığı var.' Eşim irtibatı kesmeye karar verdi. Ben diğer insanlarla birlikte devam ettim. Bu yeni sesin giderek yükselmesine rağmen, tek kelime anlayamıyorduk.

Eşim uzak durmak için her gayreti gösterdi, ama sesi kapatamıyordu.

Münih'e döndüğümüzde Anna ile bir kere daha irtibatlandık. Uzun bir konuşmadan sonra ertesi gün bandı analiz etmeye karar verdik. Ama eşimin duyduklarının önceki akşam dinledikleri ile kesinlikle alâkası yoktu ve kendisi sesin farklı olduğundan da emindi.

Birkaç gün hiçbir şey yapmadık, sonra kısa dalga yoluyla irtibat kurmaya çalıştık. Bu şekilde araya karışan diğer

ruhsal varlığı kesmeyi ümit ediyorduk.

Anna irtibat kurdu, ama sadece 'Dinleme' dedi. Bunu o kadar çok tekrarladı ki artık konuşmaktan vazgeçtik. Bir de, diğer sesler araya karıştığında eşim vücudunda bir rahatsızlık hissetmişti. Kollarından başlayarak kalp bölgesine yayılan bir çekilme hissi.

Birkaç gün sonra normal radyo ve televizyon programları sırasında sesler işitti. Bunun üzerine her iki cihazı da kapalı bıraktık ve birkaç gün ortalık sakinleşti.

Ama sonradan hangi odaya giderse gitsin orada sesler duymaya başladı.

Başlangıçta zararsızdı ve eşim gülüp geçiyordu. Sesler izlediğimiz dizi programına neşeli, canlı bir şekilde katıldı. Ayrıca ilginç bir şey, köpeğimizle de konuştular, o da derhal tepki gösterdi. Bitişik odada bir ses şöyle diyordu: 'Hanımın sana et verecek'. Köpek salyaları akarak mutfığa koştu, yemeğini hep orada yedi.

İki gün işler oldukça iyi gitti. Sesler eşime devamlı olarak olanları anlatmamasını söylüyorsa da, o yine de notlar aldı ve olanları bana anlattı.

Ertesi gün ses öfkeli ve saldırgandı. Eşim köpeği gezdirirken kötü tehditlerle onu durmadan rahatsız etti.

Eşim ağlamaya başladı ve rahat bırakılmak istediğini söyledi, artık onu dinleyemiyordu.

Ses yatıştırıcı oldu: 'Biz bir hayat süresi için arkadaş olduk. Sonra yalnız kalacaksın ve bana korkunç ihtiyaç duyacaksın. Eve gitme. Beni dinlemezsen pişman olursun. Kırta git ve ağacın altında dur. Orada yağmur damlaları sesi iyi naklediyor. Köpeği boş bırakma. O da iyi bir iletici.'

Seslere gerçekten aldırış etmemesi gerektiğine karar verdik. Ama bunun için çok geçti.

Şimdi sesler sadece tehdit ediyordu: 'Seni parça parça edeceğiz.' En azından böyle gözdağı veriyorlardı. Bu, gün

boyunca sürdü.

Ertesi gün, ilk defa, eşimin düşüncelerini ve sözlerini kontrol edemediği duygusuna kapıldım. Kelimeleri anlamsızca sıralıyor ve sonra ilgisiz bir tavırla derin düşüncelere dalıyordu.

Birdenbire bağırdı: 'Bir dakikada her şey bitecek'. Bana diyorlar ki 'Aklımı kaçıracaktım', bir de 'Köpek bana saldıracak, beni ısıracaktı'. Bunu söyler söylemez çılgın atarak elleriyle yüzünü kapadı. Hırlayarak, tüyleri dimdik olmuş bir hâlde köpek üzerine atladı. Oğlumla ben onu güçlükle uzaklaştırdık. Bundan sonra eşim saatlerce şuursuz kaldı. Sürekli bir çekingenlik içinde anlamsız bir şeyler mırıldanıyordu. Onun yanında oturuyorduk. Doktor çağırmaya cesaret edemiyorduk. Olabilecek şeylerden korkuyorduk."

Medyumum hikâyeye buradan devam edecek. Benim rehberliğim altında kadını iyileştirdi.

Bayan H'nin Tedavisi Hakkında Medyumun Raporu. -Münih

H. Ailesi, "Bir Doktorun Ruhsal Dünyadan Mesajları" kitabını okumuş olduklarından benim hakkımda bilgileri vardı ve benimle buluşmayı arzu ettiler.

Ben o zaman Münih'teydim ve onlara bir randevu verdim.

4 Eylül günü telefon ederek gelemeyeceklerini söylediler. Bayan H. o kadar kötü bir hâldeydi ki onu bir akıl hastanesine yatırmak zorunda kalabilirlerdi.

Birden onlara üzülmemelerini söyledim. Nowotny'nin yardımı ile onu iyileştirebileceğimden emindim ve Bay H ile oğlunu ertesi gün gelip beni görmeleri için davet ettim.

Sonra vermiş olduğum anî tepki hakkında düşünmeye

başladım. Böyle ağır bir vakayı iyileştirme fırsatım hiç olmamıştı.

Baba oğul gelmeden önce iyi ruhsal varlığımdan şu mesajı aldım: "Bayan H'yi iyileştireceğiz ve ev halkı normale dönecek. Ben aile ile birlikteyim, bakalım neler yapabilirim. O iyi adam eşinin daha rahat olduğunu görünce bundan hoşlanacak. Emin ol, ben seni koruyacağım."

Kadının durumu hakkında gelen haber acıklıydı. Baba ile oğul ümitsizdi, uykusuz gecelerden yorgun düşmüşlerdi.

Nowotny şöyle yazdı: "Sevgili dostlar. Buluşmamızın sebebi size trajik görünüyor. Ama işler yakında düzelecek ve çok mutlu olacaksınız, çünkü eşiniz düşünce ile benimle irtibat kurmuş durumda.

Rahatsızlıklar tehlikeli değil, ama biz her an hazırlıklı olmalı ve gerekirse mücadele etmeliyiz.

Başınıza bu derdi açanlarla siz de mücadele edebilirsiniz. Eğer sesler duyacak olursanız ve obsesyon açığa çıkarsa, o zaman müdahale ediniz ve bu varlıklarla yüksek sesle konuşunuz. Onlara evinizi terk etmelerini ve bir daha asla geri dönmemelerini söyleyiniz.

Tavrınız dostça olmalıdır, ama sizin bedeninize girmeye çalışmamaları için zayıf da olmamalıdır. İtirazınız o kadar kesin olmalıdır ki onların size tesir etmesi sorunu olmasın.

Eşiniz şu anda neyin iyi ve neyin zararlı olduğundan hâlâ şüphe içinde ve sık sık öteâlemden rehberlik almak istiyor. Bundan uzak durmalıdır.

Grete aracılığıyla irtibat kurmaktan memnun olurum, çünkü onun ruhu yoluyla muazzam tesire sahibim. Dostça bir toplantı ayarlanabilir."

Bayan H., daha önce durumunun izin vermeyeceğini söyleyerek bir toplantı davetini geri çevirmişti.

Son cümleyi yazmayı henüz bitirmiştim ki telefon çaldı. Bayan H. oğluna henüz aldığı harika bir mesajı vermek iste-

mişti. Mesaj şuydu:

"Hemşire O., öldü. Kendisi yeni İsa olacak ve 5 Haziran 1972'de Viyana'da enkarne olacak."

Bu telefondan yararlanarak onu ziyaret etmek için randevu aldım. Ama ilk başta hemşire O.'yu telefonla arayarak hayatta ve iyi olduğunu öğrendim.

5 Eylül günü öğleden sonra Bayan H.'ye gittim. Hâli uzak ve soğuktu, ama sorularıma cevap olarak bu sinirsel baskıdan kurtulmayı arzu ettiğini ve kendisini Nowotny'nin ellerine bıracağını söyledi. Aldığı mesajları açıklamayı reddetti ve sadece devamlı sesler işittiğini söyledi.

Ayrıca "harika mesaj"ın doğru olmadığına inanmak istemedi, çünkü ona haberi yayma vazifesi verildiği söylenmişti, bunu kabul ediyordu. Onun isteği üzerine bir kalem aldım ve Nowotny şöyle yazdı: "Durumunuz ciddî ama ümitsiz değil. Bu mutlu, ahenkli yuvaya sıkıntı vermek isteyenlere karşı mücadeleye girişmekten çekinmeyeceğim.

Sevgili yavrum, bu baş belâlarının sizi bulmasında bir suçunuz yok. Yeryüzünden ayrıldıklarını kabul etmek istemediklerinden huzur bulamayan ruhsal varlıklar, kendilerine en az direnç gösterenlere yaklaşır onunla kalıyorlar.

Davranışınızı eleştirmiyorum. İyi ve yardımsever bir kimse olduğunuzu gösteriyor.

Kafamın huzura kavuşması için size bir diyeceğim var ve sözlerimi açıklayacağım ki doğru anlayasınız.

Siz ve ben spiritüel irtibat kurmuş durumdayız ve sizi halen taşıdığımız yükten kurtarmak en içten dileğimdir.

Kendinizi siz de kurtarabilirsiniz, gereken enerji ve hayatiyete sahipsiniz. Günlük hayatınızla çelişkili olan bu tezahürler karşısında sadece doğru tavır almanız gerekiyor.

Nereye ait olduklarını bilmeyen ruhsal varlıklar kurbanlarının sinirsel enerjilerini esirgemezler. Bunu tecrübe etmiş bulunuyorsunuz.

Bir insan varlığı için dört dörtlük yaşamak ve enkarne olduğu âlemle bütünleşmek büyük önem taşır.

Spiritüel âlemin de yasaları vardır. Tıpkı yeryüzünde akıllı veya cahil insanlar olduğu gibi, akıllı veya cahil ruhsal varlıklar da görülür.

Yeryüzünde cehaletle savaşmanız için birçok vasıtalarınız var, ancak haricî tesirlere karşı savaşmak bunlardan daha güçtür.

Bedensiz âlemlerdeki ilerlemiş ruhsal varlıkların vazifesi iki dünya arasında yardımcı olarak çalışmaktır.

İlâhî bir izin ile bu grup varlıklar arasındayım ve ruhunuzun daha fazla ıstırap çekmesine izin vermeyeceğim. Buna gerek yok. Bu durumdan siz sorumlu değilsiniz.

Bana biraz yardım edecek ve tavsiyelerime uyacak olursanız, yapılması gereken işi bitirmekte güçlük çekmeyeceğiz.

İnsanlar evinize geldiğinde size rahatsızlık verebilecekleri hissine kapılırsanız onlara kapıyı gösterirsiniz. Düşünceler veya sesler ne zaman mahremiyetinize tecavüz edecek olursa, ne zaman sizi sinirli yapar ve zihninizden kendi düşüncelerinizi çıkarırsa, aynı şeyi yapınız. Nitekim nazik birisi olmanıza rağmen onlara kapıyı göstermelisiniz. Bunun gibi bir olay ortaya çıktığı zaman, siz nasıl beni düşünüyorsanız, aynı şekilde yardım arayanlara bana gelmelerini tavsiye etmelisiniz. Yazılarımı o kadar ilgiyle okudunuz ki bana sırt çevirmeyeceğinizden eminim.

Demir kabuklar altındaki inançlarından insanın kendisini kurtarması elbette kolay değildir. Ama sükûnet içinde düşünmeye başlamak ve gerekeni yapmak zamanı geldi.

Başkaları nasıl ruhunuzu zorlayamazsa, köklü değişiklikler yapmanız için ben de sizi zorlamıyorum.

Ama bunları kendi hür iradenizle yapabilirsiniz, bu odadaki en mutlu insan olursunuz. Çünkü kendinize karşı

kazandığınız bir zafer -bu vakada olduğu gibi- her türlü saldırıya dayanabilmeniz için en büyük özgüveni ve rahatlık hissini verecektir..."

Bu ilk ziyaretten sonra meseleyle doğru şekilde ilgilenmiş olup olmadığım endişe duyuyordum. Acaba iyi bir doktor çağrılarını tavsiye etmeli miydim?

Şu tebliği aldım: "Ben seninle beraberim. Bir şeyden korkmamalısın. Yardım edecek olan doktor benim. Başkası değil. Doktor olmadığın için kimse seni suçlayamaz. Tekrar yazacağız ve bugün kalbini açacak."

Bay H. beni almaya geldi ve iyi bir gece geçirmiş olan eşinin yanına götürdü.

Gülümseyerek bana doğru geldiği zaman gözlerime inanmadım. Zarif bir şekilde bir gün önceki kaba davranışından dolayı kendisini hoş görmemi rica etti.

Suçlu ruhsal varlığın kim olduğunu biliyordum. Ona açıkladım. Vefat etmiş ilk kocası idi.

"Bunu nereden biliyorsunuz?" diye sordu. "Benden hep, bir şey söylememi istedi, yoksa beni öldürecekti." Ve bana başından geçen her şeyi bir bir anlattı.

Uzun bir konuşmadan sonra kalemimi aldım ve Nowotny şöyle yazdı: "Sizinle konuşmayı bekliyorum. Grete çok neşeli, çok mutlu. Onu ayıplayamam, ama ben de onun mutluluğunu paylaşmak istiyorum.

Üstünüzdeki yük kalktı. Her şey tekrar sakın hâline dönecek. Hâlâ yapılacak küçük bir iş kalıyor, ama siz, bu hoş olmayan tesirlere karşı direnç gösterme yolunu buldunuz. Tabii ben hep yanınızdayım. Bir düşünmeniz yeter. Sözümü tutarım.

İçiniz rahat etsin. Bedeniniz zarar görmedi, ama kısa bir seyahat tavsiye ediyorum, açık havada birkaç gün ve güzel manzara.

Sonuç olarak diyorum ki: Gelecekte ruhsal varlıklarla ir-

tibat kurmak için hiçbir girişimde bulunmayın. Ayaklarınızı sağlamca yere basın. Problemleriniz olursa bana güvenebilirsiniz. Şimdi bu evde huzur var. Şayet kötü bir ruhsal varlık bir daha sıkıntı vermeye kalkışacak olursa en esaslı lâflarla ondan sonsuza kadar uzak durmasını dilersiniz.

Eski kocanız iyi niyetlerle irtibat kuranların arkasından geldi. Sizi hükmü altına almak ve hayatında yapamadığını yapmak istedi."

Oturup beraberce kısa bir değişiklik için nereye gidebileceklerini konuştuk. Ansızın Bayan H.'nin vücudu titredi ve itilir gibi oldu. "Ö, yine burada. Onun için dua etmemi söylüyor." Onun önümde durduğunu hayal ettim ve onunla ciddî konuştum: "Hepimiz doğru yolu bulmanızı ve huzura kavuşmanızı umuyoruz. Bu iyi hanımı bırakın ve Nowotny ile gidin." Bundan sonra Bayan H. şu sözleri duymuş: "Nowotny, bana yardım et!" O andan itibaren sükûnet hâkim oldu.

Bay H. o gün eşiyile birlikte seyahate çıktı. İki gün sonra telefon ederek hâlâ rahatsız edici tesirler aldığını, ama Münih'tekiler kadar şiddetli olmadıklarını söyledi.

Nowotny şöyle yazdı: "Problemlili evlâdımız yavaş yavaş normale dönecektir. Onu sevdiğimi söyle. Yardımına ihtiyaç duyduğu sürece onu bırakmayacağım. Önemli olan onun işbirliği ve bana güvenmesi."

Münih'ten ayrıldım. 18 Eylül'de döndüğüm zaman Bayan H.'nin hâlâ ara sıra sıkıntılar geçirdiğini öğrendim. Şimdi Nowotny'yi işitebildiğine ve onun kendisine talimat verdiğine inanıyordu.

Nowotny şöyle yazdı: "Bayan H.'nin hâlâ ufak problemleri var. Diğerleri de faaliyette ve beni taklit ediyorlar. Güven duyarak beni hatırlamasını söyle, ama aynı zamanda onun aracılığıyla konuşmak istediğimi söyleyen sesleri ve öyle düşünceleri aklımdan çıkarsın.

Sevgili bayan H., ben size düşünce gönderiyor değilim. O düşünceler henüz doğru yolu ve kendilerine düşen vazifeyi bulamamış olanlardan geldi.

Benim tesirimi hissedemezsiniz, ama beni düşündüğünüz zaman emin olun, rahat olun.

Bağımsız düşünmelisiniz, tamamen bilinçli bir zihinsel hâlde ve hiçbir baskı olmaksızın. Hiçbir zaman 'Şimdi Nowotny burada' diyemeyeceksiniz. Benim mevcudiyetimi hissettiğinizi düşünürseniz, o bir hatadır, diğer enerjilerin sebep olduğu bir aldanmadır. En yüksek sözlerle konuşmalarına rağmen onlar düşük zihinli varlıklardır.

Her zaman beni düşünmemelisiniz, size ruhsal irtibatı hatırlatan veya aynı amacı taşıyan ne varsa aklınızdan çıkarmanızdır."

Sonra onun özgüvenini yükseltiyor, uyması gereken tavsiyeler veriyordu.

Başından geçenleri yanlış anlamaması gerekiyordu. Bu bakımdan Nowotny şöyle diyordu: "Gelecek için bu tecrübeden faydalan, çünkü sen hayatın bütün zorluklarına dayanacak güce sahipsin.

Ruhsal varlıkların zararlı tesirlerine karşı kendisini başarıyla savunmuş bir kimse hayat vazifelerini yerine getirecek kararlılığı elde etmiştir."

Ekim başında Bayan H.'yi ziyaret ettim. Hâlâ bir miktar huzursuzluk ve bazı rahatsızlıklar mevcuttu, ama artık eve gitmek istiyordu. O ve eşi birlikte gelmemi rica ettiler.

2 Ekim'de Nowotny şöyle yazdı: "Evine gidebilir. Ancak ruhsal âlemlerle her türlü irtibattan kaçınmalı.

Evin baştan başa havalandırılması faydalı olabilir. Bunun sağlanması için Grete ile çalışmaktan mutlu olacağım."

3 Ekim'de yola çıkmadan önce bir tebliğ daha geldi: "... Size hâlâ yaklaşanların yakında akılları başlarına gelecek. Uygunsuz tavırlarını onlara açık açık anlatıyorum.

Onlar ancak iradelerine itaat edilmesiyle tatmin olacaklardır. Ama ben sizin sarsılmaz, kendine güvenli tavrınıza ümit bağılıyorum. Yenilmeyin, size duyulan ilgi azalacaktır.

Kendi kudretlerine olan komik inançlarını gülüp eğlenerek boşa çıkarın.

Biz yenilmiyoruz ve tabii ki vazgeçmiyoruz. Zavallı, güvensiz ruhsal varlıklar bize zarar veremez.

Düşünce akışınız bu istikamette olsun. İyi huylu ruhsal varlıklar kısa sürede mantığın sesine kulak verirler. İnatçı olanlarının köklü çözümlerle uzaklaştırılmaları gerekmektedir.

Bana ve kendi gücüne güven. O zaman diğerlerinin saldıracakları bir hedef kalmayacak ve bir duvara çarpacaklar. (Bayan H. bir küfür işitti.) Bana yöneltmiş değildi bu. Bazı ruhsal varlıkların size hâkim olmak için mücadelesi... (Bayan H. şu sözleri işitti: Nowotny, devam et, yaz.)

Bunu yapmaktan mutluluk duyuyorum ve tekrar tekrar söylemem gerekiyor: Zavallı yavruyu rahat bırakın. Onun bedeninde kalmanız yanlıştır. Bu şekilde asla huzur bulamayacak ve arzularınıza kavuşamayacaksınız. Siz öteâleme geçtiniz, başka birinin bedenine sahip çıkmaya hakkınız yok. Kadıncağızı rahat bırakırsanız bizi mutlu edeceksiniz.

Bu size büyük zevk verecek. Sizi sevgi yoluna götüreceğim. Barış, huzur ve tekâmül etmek istiyorsanız tutacağınız yol budur."

Münih'e döndüğümüzde Nowotny diğer tebliğlerinin akışı içinde şöyle yazıyordu: "Bu kâbuslar dönemini kapatmanın zamanı geldi. Başka saldırılara izin yok... Halen her şey huzurlu. Pozitif iyi düşünceler, negatif gizli düşünceleri uzaklaştırmak zorundadır.

Ben buradayım ve sizin yanınızda kalacağım. Yardım edeceğimden emin olabilirsiniz."

Bu son cümle kısa zamanda doğrulandı. O gece rahat ra-

hat uyumaktayken bir kuvvet beni aniden uyandırdı. Dostlarımın yatak odasıyla benim bulunduğum odayı ayıran duvarın ardından sesler geliyordu. Kendimi bir rüzgâr hortumuna kapılmış gibi hissettim, ama oldukça rahatlamış bir durumdaydım. Birkaç dakika sonra ortalık yeniden sessizleşmişti. Şaşırp kalmıştım.

Ertesi gün 6 Ekim'de Nowotny şöyle yazıyordu: "Canlı ve mutlu tartışmalarınıza katılmaktan mutluyum. Bana havanın yine sakın olduğunu gösterdi.

Artık bana açıklayacak bir tek şey kalıyor. Bütün kurtarma operasyonunu neden tek başıma yürütemedim, yani yürütemezdim.

Benim vazifem insanlara güç vermek, daha doğrusu vazifelerini tek başlarına yapabilecekleri bir dereceye kadar mevcut güçlerini artırmaktır.

Her ikiniz için de muazzam bir işti. Eminim ki bu zaferden çıkardığınız faydalar, enerji kaybınızın ve üzüntünüzün çok daha üstünde değerlendirilecektir.

Siz bunu henüz anlamayabilirsiniz, ama geriye bakıp söylediklerimi düşüneceksiniz.

Bu olaydan başka vazifeler çıkacaktır. Tehlikeyle burun buruna gelme yeteneği, anlaşmazlık ve çekişmelerle mücadele... Ruhunuz bir güvenlik hissi ve uzak bir rehberlik sezgisiyle dolacaktır.

İhtiyaç duyulduğu zaman yardımın yakınarda olduğu bilgisi bir insan varlığının en büyük mutluluğudur. Onu şüpheden kurtarır ve özgüven verir. İlâhî yardıma lâyık olmak için doğru ve iyi bir hayat yaşama kararını güçlendirir.

Eğer hayat insana aşılacak engeller getirmezse, bilgi ve bilgelik isteği kalmayacaktır.

Daha özgür ve daha iyi bir varoluş tarzı, kendilerine en zor vazifeleri hazırlayan ve sonra da onları çözümleyebilenler içindir. Böyle bir durumun, daha yeni üstesinden geldiği-

nize göre bunu size söylüyorum. Kaderinize küsmeyin.

Barış ve huzur bunun sizin gününüz olduğunu yakında ispatlayacak ve ondan sonra benim oynadığım rolü unutacaksınız. Zaferinizi kendi başarınız olarak kabul edin ve unutmayın ki, biz öteâlemdelikler bu dünyada bir doktorun yapabileceğinden fazlasını yapamayız. Aradaki tek fark bizim yardım etmek için başka vasıtalarımızın da olması ve bu yardımı ne zaman ve nasıl yapabileceğimizi görmemiz.

Ama beni yanlış anlamayın, şimdiden sonra tehlikenin tamamen geçtiğini söylemiyorum. Bu beklenmedik saldırıların yeniden olması gerekmez. Ama olursa cesaretinizi kaybetmeyin. Artık gerçeği bildiğinize göre savaşı sükûnetle sona erdirebilirsiniz.

'Savaşa devam' demiyorum. Bu durumun ömür boyu süreceği izlenimine kapılmamanız için savaşı sona erdirmeniz uygun olur.

Halihazırda benim içim rahat. Hoş olmayan bir tesir alacağınızdan korkum yok. Ancak ben bile, bütün tesirleri öteâlemdede önceden bilemem. Böylece bana inancınızı kaybetmeyin ve bütün kötü saldırıları kendi başınıza karşılayabilecek güçte olduğunuzu da unutmayın.

Bu zararlı varlıklarla nasıl ilgilendiğimi merak ettiğinizi biliyorum. Neler olup bittiğini insan terminolojisiyle tam olarak anlatamam, ama sonuç bir öğretmenin dikkatsiz bir öğrenciyi boşuna uyardıktan sonra onu, sınıftakilerin geri kalanından fiziksel olarak ayırmasına benziyor. Kendi tecrübenizden çok iyi biliyorsunuz ki başbelâlarının bir kere uzaklaştırılması daima başarılı olamıyor.

Başka bir rahatsızlığın olmayacağına inanarak bu gece dinlenmeye çekilelim. Rahatlamış, dinlenmiş olarak yarını karşılayabiliriz."

Başka rahatsız edici olayların olmasından korkarak gece kalmamı istediler. Ama Nowotny'nin yazdığı gibi oldukça

sakin bir gece geçirdik.

7 Ekim'de Nowotny aşağıdaki veda mektubunu yazdıktan sonra vicdanım rahat olarak onlardan ayrıldım.

"İyi akşamlar, sevgili evlâdım!" Bugün çabalarının bir ödülü olarak sana daha samimî şekilde 'sen' diye hitap edeceğim.

Bana çok yakınlaştın. Devamlı rehberin olamıyorsam da seni gelecekte yalnız bırakmayacağım. Bir düşüncen beni çağıracak. Ondan sonra bir huzur hissi bütün vücuduna yayılacak. Buna dikkat et. Öz güvenini artırır.

Bu kadar sevgiyle başlamış olan irtibatımızın kopmasını beklemiyoruz. Düşüncelerim senin düşüncelerine birleşir. Hâlâ aklına takılan sorular, zamanın akışı içinde yanıtlanacaktır.

Mutluluk ve neşe seninle ve ailenle olsun. Sıkıntısız güzel günler geçireceksiniz. Başka her şey yerine oturacak. Biz birbirimize aitiz. Dünyadaki hiçbir kuvvet dostluğumuzu bozamaz.

Seni kucaklıyorum, evlâdım ve dostluğunu istiyorum. Lütfen yazdıklarımı kocana ilet ve bana gösterdiği güven için teşekkürlerimi söyle. Allahaismarladık. Nowotny."

Bundan sonraki bölümde hikâyeye Nowotny devam ediyor.

"H.-Münih" Vakasına İlişkin

"Bedensiz Âlemden Sesler" Hakkında Bir Rapor.

Medyomun raporu kapsamlı ve gerçek olaylara dayanıyor. Birçok doktor ve psikiyatrist kendi vakalarıyla mukayese edebilir ve cesaretini toplayarak savunduğum metodu de neyebilir.

Bu olaylar geçtikten sonra Bayan H.'nin başka bir sıkın-

tısı olmadı. Sağlığı da çok iyi. Grete ertesi yıl bunu kontrol etti.

Her şeyden çok, okuyucularımın düşüncelerini kontrol altında tutmalarını, onları doğru şekilde yönlendirmelerini, spiritüel güçler ve fenomenlerle ilgilendiklerinde gayet dikkatli davranmalarım diliyorum.

Şimdi Grete'den, bedensiz âlemlerden gelen sesleri araştıran ve kayıtlar yapan bir bilim adamına naklettiğim bir yazıyı buraya eklemesini istiyorum. Bu tür araştırma çalışmalarının daha iyi anlaşılması ve paranormal fenomenlere karşı yanlış bir tavırdan doğabilecek tehlikelerin değerlendirilmesi maksadıyla burada kitabıma alıyorum.

8 Kasım 1971'de, St. Gallen'de yazdıklarım: "İyi akşamlar, saygıdeğer dostum. Kendini beğenmiş biri değilim. Ben kendi sahamda nasıl çalışıyorsam başkalarının da faydalı çalışmalar yaptığını biliyorum.

Bizimle irtibat kurmakla gösterdiğiniz alâkayı takdir ediyorum. Çalışmalarınızda faydalı olabilecek bazı bilgileri size nakletmeme fırsat veriyor.

Hissedilebilen ve bazen görünür hâle getirilebilen ışınlar ve akımların hepsi insanlık için faydalı değildir.

Teknik açıdan araştırılan akımlar, insanlık onların uygulanabilirlik sınırlarını tanıdıkları takdirde, sadece genel bir kıymete sahiptir. Her zaman doğa yasalarıyla uyumlu olarak kullanılmamaktadırlar.

İnsanlar aşırılığa kaçarlarsa, fayda verebilecek şeyleri ılımlı bir şekilde kullanmasını bilmezler.

Nitekim doğa yasaları dikkatle göz önüne alınıp aşırılıklardan kaçınılacak olursa, düzen ve disiplin bu sahada yavaş yavaş gelişmelere yol açacaktır.

Asıl çok daha zor olan, fiziksel değil spiritüel enerjilerin uygulanmasında gösterilecek dikkat ve özendir.

Aradaki fark, makinelerin doğal, fiziksel enerjilerde ol-

duğu gibi, spiritüel enerjileri de asla analiz edemeyeceğini kaydedemeyeceğini açıklamaya yetiyor, örneğin konuşmayı.

Aşkın bir fenomeni dünyasal sözlerle ifade etmek benim için kolay değil.

Bizim için düşünce olan şeyler makinelerinizde ses olarak kaydediliyor. Ama sizin elinizde onların orijinini kesinlikle tespit edecek vasıtalar mevcut değil.

Örneğin sizin çevrenizde yapılan yaygın bir hata, makinelerinizden yayılan seslerin dezenkarne ruhsal varlıklardan geldiği sonucuna varmanız. Aldığınız sözlerin ne kadar ilkel olduğunu hiç düşündünüz mü?

Atmosferde, yaşayanların ve ölmüş olanların düşünceleri gibi birçok farklı enerjiler vardır. Bunlar ortalıkta dönüp dolanırlar, ama hiçbir zaman açık açık kaydedilemezler.

İnsanlar düşünce alışverişi yaptıkları zaman, çoğu zaman bir karşılıklı düşünme hissi mevcuttur, ama buna bilgisi mevcuttur diyemeyiz. Her insan varlığının içinde bulunan hissetme kapasitesi, bir insanın başka bir insanın hislerini algılama ve özümsemesine imkân verir, ama paylaşılan şeyin anlaşılması çoğu zaman alıcının kişisel yorumudur. Madde kafesine sınıksız kapatılmış bir ruhun, bir mesajı almaya ve onu yorumlamaya tamamen hazırlanmış olsa bile, bir anten gibi onu alması ve faydalanması çok güçtür.

Spiritüel enerjilerin -organizmanın dışındakileri kastediyorum- tesirlerinin nerelere kadar yayıldığını ve iki âlemin nasıl birbiri içine girdiğini tahmin edemezsiniz.

Ruhsal âlemin işbirliği olmasaydı hiçbir şekilde birliğe varılamazdı. Ama bu asla anlaşılamayacak bir sırdır. Çok eğitilmiş teknik elemanlar bile bunu açığa kavuşturamaz.

Kesin bir açıklama yapabilmek bilimin spiritüel âlemleri kontrol ettiği ve onlara hükmettiği anlamını taşır.

Dostum, bunun küstahlık olduğunu düşünmüyor mu-

sunuz?

O bilgili teknik elemanlar, tekâmül yolundaki ruhsal varlıklar ve evrendeki enerjiler için bu dünyanın sadece küçük, önemsiz bir ara durak olduğunu anlamalıdır. Şöyle ifade edeyim, burası bir oyuncak.

İnsanlar yaptıkları hatalardan, daha mütevazı olmasını öğrenmeli ve kendilerini gönderildikleri seviyenin üstüne çıkarmalarındaki yetersizliklerini bilmelidirler. Merdivenin bir basamağını atlamak mümkün değildir.

Spiritüel güçlerle yanlış şekilde kurulan irtibat hiçbir fayda sağlamaz ve sağlığa zarar verir.

Bir zamandan beri yürütmekte olduğunuz bazı fiziksel tecrübelerde karşınıza çıkan bilmeceyi çözebilmek için size açıklamalar yapmamı bekliyorsunuz. Sadece diyebilirim ki: Elinizi çekin! İşi bırakın, problemi çözemeyeceksiniz. Bu meseleler yanılgılar ve hilelerle çevrilmiştir.

Size anlattığım gibi, ruhsal varlıkları kontrol edebilirseniz tatminkâr bir sonuç alabilirsiniz.

Grete aracılığıyla hallettiğim kötü olayı işittiniz. Buradan anlayacağınız gibi dezenkarne âlemden sesleri kaydettiğinizde davetsiz misafirleri de çekiyorsunuz.

Sebebi çok açık ve basit. Bu tecrübeleri yapan insanlar kendilerini bütün spiritüel tesirlere isteyerek açmaktadırlar.

Bu ruhları çeken makineler değil, onları almaya istekli oluş, yani onlara davetiye çıkartmanızdır.

Bazen iyi bir ruhsal varlığın yaklaştığı da görülebilir, ama hiçbir zaman alıcının yararına olmaz. Herhangi bir şekilde obsesyona gider. İnsan o kadar ıstırap çekmese de normal hayatı aksayacaktır. Sonuçta sebebi bulunmayan çok çeşitli hastalıklar ortaya çıkabilir.

Size bütün bunları anlatıyorum. Sizin aldığınız çağrı ruhsal enerjilerin yanlış kullanılmamasını, onların zarar vermemesini sağlamak. Uyarılarınızı iyi örneklerle destekleye-

cek olursanız dikkati çekersiniz ve size inanırlar.

Seçtiğiniz yolda huzur içinde yürüyün. Başarısız olmayacaksınız. Sizinle beraberim. Başarınız kesin."

Dezenkarne âlemden gelen sesler hakkındaki bu bölüm son olarak Münih'ten Bayan H.'nin oğlundan gelen bir mektubu ekliyorum. Bu mektup o olayın doğru çözümlenmesinden ailenin nasıl faydalandığını gösteriyor.

21 Eylül'de medyumuma şöyle yazıyor:

"Yardımlarınız için size ve Dr. Nowotny'ye bir kere daha çok içten teşekkür etmek istiyorum. Siz olmasaydınız olayların böyle harika bir şekil alması asla mümkün olamayacaktı.

Nezaketle duruma el koymanızdan önce babamla benim nasıl tamamen şaşkın bir vaziyette olduğumuzu tahmin edemezsiniz.

Olayı ele alış tarzınız bizim hakikat hakkındaki bilgimizi sağlamlaştırdı ve bir insan sağlığı olarak değerlendirebildiğim kadarıyla hayata karşı sağlıklı bir bakış kazandım.

Başımızdan geçmesi mukadder olan bu harika olayı başkalarına anlatmaktan her zaman mutluluk duyacağım ve bana bunu nasıl yapacağımı gösterecek her türlü tavsiyenizi minnetle karşılayacağım.

Sevincim büyük. Bu satırlarda size bunun bir kısmını iletebilmeyi ümit ediyorum.

İçten dileklerimi gönderiyorum. Peter H."

Obsesyon Vakalarıyla İlgilenen Doktorlara Öneriler.

Bugün, insanların, maruz kaldıkları tehlikeleri bildikleri zaman, kendi kendilerine nasıl yardımcı olabileceklerini anlatmak istiyorum.

İnsan evrendeki en yüksek varlık değildir. Dışarıdan

yardım almaksızın kendi başına büyük zihinsel uğraşlara girişebileceğini var sayarak küstahlık etmektedir. Kendi başına bir şey yapamayacağını veya gerçekten bir şey yapamamış olduğunu hissettiği zaman özellikle kibirli oluyor. Daha da kötüsü ruhsal yardımı bildiği hâlde söz konusu meseleyi kendi eliyle sonuçlandırmış gibi yaptığı da görülüyor.

Her şeyden önce, insanlar kendileri başarmış gibi görünen her ne varsa bunu tevazu ile karşılamayı öğrenmelidirler. Alınan yardımları takdir etmek, haksız gururdan ve kendine önem vermekten daha büyük tekâmüle yol açar.

Ne yazık ki çok az insan doğru tavır içindedir. Bu kavram, genelde benimseninceye kadar daha çok zaman geçecek ve gerçekleştiğinde hayatın her yerinde muhakkak bir mutluluk ve güvenlik içinde yaşanacak.

Öte yandan kötü veya geri tesirlerin farkında olan bir insan, tekâmülünü engelleyen her ne varsa, enerjisini, kendini bunlardan kurtarmaya harcar ve onu genelde toplumun yararına olmayan kanallara sevk eder.

Bu negatif tesirler sonunda yanlış hareketler, illüzyonlar ve insanın kendi kişiliği hakkında uygunsuz değerlendirmeler yaptığı görülür. Hastalık ve sıkıntılara dahi yol açar.

Bu sebepten iki âlem arasındaki ilişkilere ait bilginin geniş ölçüde yayılması ve açıklığa kavuşması önemlidir.

Şimdilik iyi niyetler hâlâ dirençlerle karşılaşılıyor. Bunların başlıca sebebi ruhsal fenomenlerin yanlış kullanılması ve Kilise'nin hatalarıdır. Her gün ruhsal enerjiler karşısında yanlış bir tavır veya faaliyet göstermenin sonuçlarıyla yüz yüze gelen doktorlar at gözlüğü takarcasına bu vakaları isteyerek geçıştirdiklerinde, hatta öteâlemden gelen tesirlerin işe karışması varsayımını düşünmeden reddettiklerinde bu, affedilmez bir ihmal şeklinde düşünülebilir. Bu negatif tavırlarıyla şimdiye kadar açıklanamaz gibi görülen fenomenle-

rin tetkikinde, ilerlemeye engel olmaktadırlar. Açıklaması olmayan her vakaya "şizofreni" teşhisi konuyor.

Bu sebepten doktorların gerçek ilişkiler hakkındaki anlayışlarını artıracak vakaları ele almak istiyorum. Bunlar, medyumun vasıtasıyla anlattıklarına ispat olacaktır.

Önceki bölümlerde detayı ile verdiğimiz obsesyon hikâyesi o bayanın gerçekten dış tesirler altında olduğunu açıkça ifade ediyor. Tebliğlerimden kazandığı bilgi ile bu enerjilere karşı kendisini savunacak gücü buldu. O derece başarılıydı ki bu hayati meselelere karşı önceki tavrını değiştirmeyi başardı.

Gayretlerinin mükâfatı, hayatının geri kalan kısmında bir akıl hastanesine kapatılmak değil, huzur, ahenk ve fevkalâde bir sağlık oldu.

Sonuçların her zaman böyle dramatik gelişmesi gerekmez. Gerçek durumundan habersiz bir kimse belki çoğu zaman ıstırap çeker, bazı sarsıntılar geçirir. Bu hâllerin aşırı bir tavıra ve normal insanlardan tecrit edilme hâline yol açması beklenmez, ama yine de anormal ve patolojik olarak adlandırılabilir.

Hastanın bu can sıkıcı negatif saldırılara karşı kendisini savunabilmesi için uygun şekilde cesaret verici konuşmalarla enerjisi uyandırılır ve güçlendirilirse, böyle tarif edilmeyen problemlerin iyileştirilebileceğini veya rahatlatılabileceğini anlatmıştım. Tıbbî bakımın her zaman gerekli olmadığını da söyledim.

Bir insan başkalarının desteğine ihtiyaç duymadan da kendisini kurtarabilir. Ama yakınlarının anlayışı, cesaretlendirici söz ve tavırları tabii ki ona yardımcı olacaktır.

İnsanların yaşadıkları birçok tecrübelerin ruhsal âlemlerde hazırlandığı bilgisi ile hemcinslerimizi, bütün sorumluluğu insan kişiliğine yüklediğimizde yapabileceğimizden

daha objektif ve daha iyilik dolu bir şekilde değerlendirebileceğiz.

Bu bir yeniden öğrenme, bizi bekleyen veya içimizde tezahür eden şeyleri uygun bir perspektiften görme meselesidir. Buraya kendimi de dahil ediyorum, çünkü öteâlemde biz de birçok tesirlere karşı kendimizi savunmak zorundayız; biz de tekâmülümüz için neyin değerli olduğunu ve neyin olmadığını iyiden iyiye düşünerek karar vermek zorundayız.

Bizim önümüze çıkacakları görmemiz o kadar da zor değildir. Biz sadece hangi enerjileri kabul edeceğimizi, hangilerini reddedeceğimizi seçmek durumundayız.

Yeryüzündeki insanlar da tamamen aynı şekilde bir tepki vermek zorundadır, ama onların kendilerine açıklandığı kadarıyla iyi, yoldan saptıran veya kötü tesirleri tanınmaları çok daha güçtür.

Böyle bir karar verebilmek için bir seçme hakkına sahip olduklarını bilmelidirler. Onlara bir temel bilgi verilmelidir ki bir karara varabilsinler.

Herkes iyi olanı aramakta değildir; herkes kendisini negatif tesirlere karşı savunmaya, onları uzaklaştırmaya istekli değildir.

Hayatın maksadı konusunda kişisel yorumu bireyin spiritüel olgunluğu ile belirlenir. İnsanlığın ruhsal gelişiminde geri veya olgun olmayan unsurlara boyun eğmesini kabul etmek için bir sebep yoktur.

Tam tersine, her insan ve tabii her ruhsal varlık, içinde tekâmül etme, mükemmelliğe erişme arzusu taşır. Bazı vazifelerini yerine getirmekte ihmalkâr davrandıklarını düşündüklerinden dolayı ne kadar korksalar da, tekâmül arzusu hisseden ve kendi istekleriyle bu yola giren ruhsal varlıklar, onlar için eriştikleri yücelikten geriye dönüş olmadığından kuşku duymamalıdır.

Ruhsal Tesirlere Karşı Doğru Tavrı İçin Gerekli Eğitim.

Son olarak insanların ruhsal âlemlerden sunulan yardımlar karşısında yapabilecekleri seçimler hakkında bilgi sahibi olmaları gerektiğinden konuşmuştuk.

Herkes bir seçim yapmaya zorlanmamaktadır. Seçim yapacaksa ne çeşit enerjilerle karşı karşıya olduğunu bilmelidir.

Tepkisi genellikle içgüdüseldir, özel bir düşünceye dayanmamaktadır. Hayattaki belli bir durum için yardım ve rehberlik gördükten sonra nadiren onların farkına varmaktadır.

Doğru tavrı içinde olduğu sürece ve böyle bir yardım istemesi ilâhî yasalara karşı çıkmıyorsa, evrenden gelen yardımlar herkese açıktır demiştim.

İnsanlar hâlâ materyalizme o derece gömülmüşlerdir ki servet kazanmak için veya buna benzer başka bir bencil maksat için ruhsal âlemlere el açabileceklerini zannederler.

Bu tavırları giderek daha çok maddeye tâbi olmalarına yol açar. Birtakım yeni tecrübelerle, kendi varlıklarına yeni ağırlıklar ilâve ederek, dengeleme gayretleri ruhsal tekâmülü engelleyebilir ve asla mutluluk getirmez.

Ruhsal âlemlerden bir kere olsun maddî çıkar fırsatı verilmiş bir insan kendisini bu itici güçlere açmaktan o kadar mutlu olmasın. Çıkış noktasına dönecek yolu bile bulmakta zorlanacaktır.

Maddenin insanı yönettiği böyle bir zamanda, maddî hedeflere varmak için yardım almanın faydalı olmaması garip görülebilir. Ama bedensiz âlemde maddî zenginliği en arzu edilen özellik şeklinde gören ruhsal varlıklar da vardır. Kendileri maddenin dışında olduklarından ve onunla artık kendilerini tatmin edemediklerinden dolayı insanları bu yola sevk etmekten mutluluk duyarlar.

Bu sadece bir örnek. Her kişilik özelliği için birçok örnekler verebilirim.

Obsesyonun ilâhî ilhamdan başlayarak kötü ruhsal varlıkların hükmü altına girmeye kadar giden çeşitli derecelerde ortaya çıktığını da söylemiştim. "Obsesyon"un çağrıştırdıklarının, sadece genellikle kabul edilen hayat kurallarına zıt olanları değil de, öteâlemden gelen her tesiri kapsamı bir anlayış meselesidir.

İnsan mantıklı düşünme yeteneğini yok sayarak, niyetlerinin doğru ve uygun olup olmadığını düşünmeksizin yönlendirilmeye açık bir vaziyete geldiğinde dış tesirler derhal faaliyete geçer, hareket özgürlüğü kısıtlanır veya tamamen elinden alınır.

Buradan, bir insanın bağımsız düşünme gücünü geliştirmesinin, özgür karar verme ve kendinden sorumlu olma hususlarında olgunlaşmasının önemi anlaşılabilir.

Eğitimi, kişisel irade gücünü başkalarının iradesine tâbi kılmak değil, onu güçlendirmek üzerinde yoğunlaştırılmalıdır.

Dezenkarne âlemlerden gelen tesirlerin empoze edilmesine veya bunların talep edilmesine yol açabilecek bütün ihtimalleri sıralayalım. En başta kişisel irade gücü yetersizliği.

İrade gücü ve inisiyatif eksikliğine bağlı davranış tarzı psikiyatride şizofreni olarak tanımlanmakta, ancak irade gücünün olmayışının sebebine dair bir açıklama getirilmemektedir.

Yeryüzündeki insanları kendilerini fark gözetmeksizin diğer boyutlardan gelen tesirlere açmamaları için uyardıma çalıştığımız gibi, dördüncü boyuttaki varlıklar hâlâ dünya ortamında bulduklarını kabul ederek enkarne varlıklara musallat olduklarında aynı şekilde onları da mantıklı davranmaya çağırıyor, bu insanlara korkunç bir yük olduklarını anlatıyoruz.

Daha dünyada yaşadıkları zamandan ölümden sonra gösterecekleri gelişmeler hakkında insanları eğitmek için, bu bile başlı başına yeterli bir sebeptir.

Bir insan varlığı negatif tesiri, özellikle bir depresyon veya tutku şeklinde tezahür ettiğinde, gerçekten anlayamaz.

Ama kriter, her zaman, bir taraftan haricî tesiri almaya istekli olurken, diğer taraftan bu hâkim ruhsal varlığın olgunluk seviyesine dikkat etmektir.

O kadar çok varyasyon vardır ki hiçbir şüpheye yer bırakmadan gerçek sebebin anlaşılmasını sağlayacak bir norm (ölçü) tespit etmek mümkün değildir.

Her bireyin kendine özgü kişiliği olduğundan dış tesirlere karşı tepkisi farklıdır. Bazı ortak özellikler bulunabilirse de bunların derecesi insandan insana değişir. Buna eklenecek bir de iki varlık arasındaki ruhsal radyasyonun senkronizasyonu (eşzamanlılık, uyum) vardır ki çok önemlidir. Tekâmül seviyeleri ne kadar birbirine yakınsa, birinin diğerini tesiri altına alma gayretleri ve diğerinin de onu kabul etme isteği o kadar fazla olur.

Bir insanın öğrenebileceği en önemli ders, hayatta karşısına çıkan her durumda dışarıdan alacağı yardımlara güvenmemesi, kaderi kendi akışına bırakmaması, yani dizginleri kendi elinde sınıksız tutmasıdır.

Bu, sunulan her şeyi kabul veya reddederken dikkatli düşünüp akıllıca karar vermesi demektir.

Herkes -akıl sağlığı yerinde olanları kastediyorum- pozitif ve negatif arasında kararını verebilir ve rahatsız edici zararlı tesirleri uzaklaştırabilir. Ama sadece irade gücü olduğu ve bu âlemle öteâlem arasındaki yakın ilişkileri bildiği takdirde. Size bazı örnekler vereceğim.

Anlatacağım vakalarda hastanın başlangıçtaki normal davranışları büyük ölçüde değişmiş ve anomali göstermiştir.

Münih'teki vakayı örnek vermiştik. Teşekkür mektubu,

çekilen ıstırabın derecesini açıkça ortaya koyuyor.

Genç adam bu mektupta annesine yardım edildiği şekilde o da başka insanlara yardım etme arzusunu ifade ediyor. Böyle bir fırsat çıkması uzun sürmedi. Bundan sonraki bölümde bu vakayı ayrıntılarıyla ele alacak ve hangi haricî tesirlerin obsesyona veya akıl hastalıklarına yol açabileceğini anlatacağız.

Çevre Tesirlerinden Doğan Obsesyon. Tirol'de "Margit" Vakası Doktorlara Acil Bir Uyarı Oluyor.

Bu bölümde, bir insanın içinde büyüdüğü çevrenin onu nasıl dezenkarne âlemlerin hâkimiyetine girmeye hazır bir hâle getirdiğini anlatacağız.

Bir insanın yeryüzünde yaşadıkları zamandan tanıdığı iyi niyetli ruhsal varlıklardan pozitif tesirler alabileceği gibi, haricî tesirlerin bilgisizlik veya başka sebepler yüzünden empoze olduğu durumlar da vardır.

Münih, H. vakasındaki gibi, medyumum, yine işe müdahale etmesi ricasıyla karşılaştı. Grete hikâyeyi kendisi anlatıyor:

"1972 yılı Mayıs ayı başlarında Münih'teki Bayan H.'nin oğlu Peter H.'den bir telefon aldım. Avusturya'da, Tirol'de bulunuyordu. Aşağıdaki hikâyeyi anlattı:

Evlilik dışı doğmuş bir çocuğu olan 24 yaşında bir kız, yakın bir zamanda büyükannesini kaybetmişti. 82 yaşındaki bayan düşmüş, omurgasının başladığı yerdeki kemiği çatlamış ve tekrar şuuruna sahip olamadan ölmüştü.

Margit, yani kız birdenbire, belli hiçbir sebebi olmaksızın akıl hastalığına tutuldu. Birisinin kendisini vuracağından korkuyordu.

Peter'in bana anlatabildiklerinin hepsi bu kadardı. Kızın

obsesyona girdiğini düşündüğünden benden Nowotny'ye danışmamı istedi.

Soruma cevaben Nowotny şöyle yazdı: 'Olanlardan haberim var. Durumu geriye gitmeyecektir. Peter haklı. Başına gelenleri henüz anlayamayan yaşlı bayan... Kızı bırakmıyor. Eskiden çok yakındılar. Kendi güç durumu yüzünden Margit bu yükü kabul etmeye hazırlanmış.

En önemli adım, onu yanlış bir şey yapmış olduğu his-sinden kurtarmak. Ancak o zaman devam edecek gücü bu-lur. Genç olduğu için zarar görmeyecek ve çocuğu ile mutlu-luğa kavuşacaktır.

Ona her şeyi açıklamaya en uygun insan Peter. Bunu ya-pamayacağından korkmasın.

İnsanları rahatsız eden varlıklar hakkında ona açıklama yaparken yumuşak bir tonda konuşsun. Bu şekilde onların ikisinin de rahatlamasına yardımcı olabilir. Aksi takdirde karşılıklı bağılıklarından birbirlerini engelleyerek ıstırap çe-kerler.

Büyükannesinin doğru yolu bulmasına yardımcı olmak kızın vazifesi. Bu işi bitirdiğinde mutluluk duyacaktır. Ben de ona yardıma hazırım.

Kızın annesine de evlâdına karşı sevgi ve iyilik göster-mesini öğretmek iyi olur. Azarlamaya hakkı yok. Aile içinde sevgi atmosferi oluşturmayı ihmal etmiş olanların suçu.'

Margit ruhsal irtibatlar hakkındaki açıklamaları anladı ve iki gün sonra kendisini kuruntularından kurtardı.

Her şeye rağmen annesi bir nöroloğun görüşünü almak-ta ısrar etti. Doktor onu derhal bir psikiyatri kliniğine yatırdı. Orada hebephrenia (çocuksu bunama) teşhisi kondu.

On dört gün sonra, verilen ağır ilâçlara rağmen, irade gücü zayıflamış olan kızcağız, doktorun tavsiyesine karşılık annesini kendisini alıp eve götürmeye ikna etti.

Ben bunu öğrenmeden önce Nowotny şunları yazmıştı:

'Düşüncelerim istenilen istikamette yerini buldu ve ana baya kızlarını klinikten çıkarmaları için tesir etti. İlâçlarını bırakmasınlar. İlâçların verdiği yorgunluk hâli yakında geçecek. Aileyi ziyaret et. Bir mucizeye şahit olacaksın.'

Kız eve döndükten birkaç gün sonra ziyaretine gittim. Hiç kimseye sormama gerek kalmadan Nowotny'nin yazdıklarının doğru olduğuna dair ihtiyaç duyduğum bütün kanıtları elde ettim.

Geçmişte anne kız arasındaki atmosfer o kadar gergindi ki büyükanne sık sık kızın savunmasını yapıyor ve o da büyükannesinden anlayış ve himaye bekliyordu.

Artık anne kız arasındaki ilişkiyi düzeltme meselesi kalmıştı ki büyükanne ruhsal âlemden müdahale etme zorunluluğu duymasın ve böylece kız da daha fazla duygusal sarsıntı geçirmesin.

Bu insanların ikisi de bana yabancı oldukları hâlde böyle kısa bir zamanda bunu başarmam mucize gibi geliyordu. Margit iki hafta dinlendikten sonra işine öndü.

Bu yılın sonuna kadar hastalığı nüksetmedi ve sağlığı hâlâ gayet iyi."

Nowotny hikâyeye şöyle devam ediyor:

Hastalığın seyri doğru olarak ayrıntılarıyla tetkik edilmiştir. Ben doktorların dikkat etmesi gereken bir hususu da eklemeye kendimi zorunlu hissediyorum.

Bunun gibi bir vakada teşhis koyarken daha fazla dikkat ve özen gösterilmelidir. Tam bir tetkik yapmadan ve sadece hasta yakınlarının anlattığı müphem ve parçalar hâlindeki hikâyeye dayanarak teşhis koymak bir kumar oynamaktır veya daha doğrusu saygısızlıktır.

Bu teşhis, hastanın zihin yetenekleri, geri kalan hayatı boyunca alacağı sakinleştirici ilâçlarla tamamen yıpranmış bir vaziyette normal yaşama şartlarındam uzak tutulmasına sebebiyet veriyorsa özellikle haddini bilmezliktir.

Hastalığın tedavisinin mümkün olmadığı vakaların da bulunacağı tabii ki görmezlikten gelinemez, ancak semptomların ne tip bir harabiyete veya bedensel özüre bağlanacağına karar verilirken gayet dikkatli tetkikler yapılmasının zamanı gelmiştir.

Tabii bunu yapmamak insanın kolayına gelir. Bir obsesyon vakası bile zamanla sona erebilir. Hasta iyileştiğinden değil, ruhsal varlık veya varlıklar felce uğramış bir beynin artık kendilerini tatmin edemeyeceğine karar vererek zavallı yarattığı bırakıp gittiklerinden.

Madde Dünyasından Ayrıldıktan Sonra İyi ve Kötü İnsan İlişkilerinin Devamı. Yüce Âlemlerin Tesirleri ve Yardımları Karşısında Alınan Çeşitli Tavırlar.

Bir önceki bölümde sadece madde dünyasında buldukları süre içinde değil, daha sonra da hiçbir bağlantı noktası yokmuş gibi görüldüğü hâlde insanların birbirlerine ne kadar bağlı olduklarını veya en azından irtibatla olduklarını gösterdik.

Psşik veya zihinsel rahatsızlıklara sebep olan bir tesirin her zaman dezenkarne âlemden gelmesi gerekmez. Başka bir insana karşı hissedilen, bu dünyada başlamış bir bağlılığın veya itilimin ölümle ayrıldıktan sonra iyi veya kötü tesirleri olabilir.

Sevilen bir evlilik eşi veya dostları öldüğünde insanlar çoğu zaman her şey bitmiş gibi hisseder ve kendi hayatlarının artık bir maksadı kalmadığına inanırlar.

Bu nasıl yanlış bir tavırsa, bir insanın kötü bir eşin ölümlüyle ondan kurtulduğuna inanması da yanlıştır.

Hayatta düşüncelerin insanlara tesir ederek onlara yol göstermesi ve belli bir tarzda hareket etmelerine sebep olma-

sı gibi, bedensiz âlemden gelen düşüncelerin de madde ile sınırlanmadıklarından dolayı çok daha şiddetli derecede tesirleri vardır.

Bu meseleler karşısında doğru tavır insan hayatının her sahasında büyük önem taşır.

Bu tavır, irtibatlarda seçme özgürlüğü ve dünyasal vazifelerin yapılmasında özgürlük anlamına gelen mutlak bir irade özgürlüğü temeline oturmalıdır.

Siz kendinize düşen çabayı veya inisiyatifini göstermeden ruhsal tesirlerin karşınıza çıkan güçlükleri ortadan kaldırmalarını bekleyemeyeceğinizi veya bunu talep edemeyeceğinizi anlatmıştım.

Güç vazifelerle karşılaşmanız, özellikle ruh üzerindeki stresler, çoğu zaman bir irade gücü eksikliği, problemi başarıyla çözümlenize engel olsa dahi, her zaman bir zayıflığınızdan veya bir hatanızdan dolayı değildir.

Dürüst özeleştiri vasıtasıyla irade gücünü kuvvetlendirmek özgüvene ve gelişmeye yol açar. Ancak iradeniz doğru şekilde uygulanmalıdır. Neyin iyi ve spiritüel yasalara uygun olup olmadığı veya insanlığın faydası için neler yapılması gerektiği üzerinde düşünmek şarttır.

Benim mantıklı düşünme çizim kendime değil, daima başkalarına hizmet etmek için hayatın çevresinde dönüp doluşmaktadır.

Etrafta olup bitenlere hiç ilgi göstermeden bir münzevî hayatı yaşayarak diğer insanlardan veya ruhsal varlıklardan gelen tesirlerden kaçabileceğini hiç kimse aklına bile getirmez.

Yeryüzündeki varoluşun bütün sahalarında diğer insanlarla birliktelik tek doğru temeldir. Bu gerçeğin anlaşılması toplum hayatına bir çeki düzen veren yasaların konulmasına yol açmıştır. Bunların hepsi ilâhî yasaya uymamaktadır, ama hepsinde ortak temel fikir karşılıklı dayanışmadır.

Herkes kaçınılmaz şekilde çevreye bağımlıdır. Hiç kimse bedenine ve ruhuna zarar vermeksizin ilâhî yasaları çiğneyemez.

Temel kural her şarta ve her vazifeye uyum sağlamak ve ona hâkim olmaktır. Vazifelerini bilen ve sağduyusunu kullanarak bunları yerine getiren bir kimse, ruhsal âlemlere doğrudan bakışı engellenmiş de olsa, oradan yardım ve himaye göreceğine güven duyabilir.

Etrafınızda iyi yardımcıları olduğunu bilmek ve sizi yoran, çaba gerektiren ne varsa onların üstüne atabileceğinize inanmak tamamen yanlış ve aynı zamanda tehlikelidir. Çünkü o zaman, insanın her şeyden çok kendi zihinsel melekelerini çalışma sahasına sokması gerektiği bilgisi uyanuncaya kadar, yardımcılarınızın size arkasını dönerek başkalarının yaklaşması için meydanı boş bırakacaklarını hesaba katmalısınız.

Kayıtsız ve dikkatsiz bir tavırla kendinizi hayatın akışına kaptırmanızın tehlikeli olduğunu söylemiştim. Şimdi bu uyarımı açıklamak istiyorum.

İnsanlığın ruhsal varlıklara ve onlardan gelen tesirlere karşı aldığı tavırlar çeşitli gruplara ayrılabilir:

Açıkça onlara inanmayanlar, onları istemeyenler ve hakikati bulma konusuna kesinlikle hiç ilgi göstermeyenler.

İnanmaya hazır olup, boğazlarına kadar materyalist bir hayat tarzına gömülmüş olduklarından, zihinsel sınırları daha ileri bir gelişme göstermelerine fırsat vermeyenler.

Ruhsal varlıklar hakkında bilgisi olan ve hatta onların enerjilerini şuurlu bir tarzda belki de tecrübe etmiş olan, ama ardından kişisel irade gücünü bir tarafa bırakıp kendilerini bütün ruhsal tesirlere tamamen teslim etmiş olanlar.

Bunların sonunda ruhsal âlemle irtibatın gayet değerli olduğunun şuurunda, ama kişisel irade gücü vasıtasıyla ilâhî yasalarla uyum hâlinde yaşamaya gayret edenler. Bu in-

sanlar çoğunlukta değillerdir, ama onlar insanlığın ilerlemesi ve ruhsal tekamülü için temel kuvvettir.

Halen toplumda pek fazla ilgi uyandırmadan ve dikkatleri üzerlerine çekmeden sessiz sedasız çalışmaktadırlar.

Ruhsal tesirleri bilerek alanlar ve nedenine, nasılına en ufak bir dikkat bile göstermeyenler ayrı bir kategoridir. Örneğin yazdıklarının kendi bilgisinden, zihninden veya psişesinden kaynaklanmadığını bilen ünlü bir şairi ele alalım. Kendi düşüncelerini hareket geçirmeden kozmik enerjilere açılmakta, kendisinin bir akış içine girmesine izin vermekte ve hayata yaklaşımında tamamen pasif olmaktadır. Ama aslında onun yaptığı, sadece şiirini yaratması için ona ilham veren ruhsal varlığa değil, diğer ruhsal varlıklara da kendisini açmaktır. Sonuç şu veya bu şekilde obsesyon olabilir.

Böylece ünlü bir sanatçının -bedenli yaşamın bakış açısından ünlü- tezahür etmesine imkân verilmiş olur, ama bu iş genelde ruhsal varlıkların kişinin zayıf karakterinden veya onun merhametli, yumuşak kalpli tabiatından yararlanmaları tarzında bir hâldir. Psişe ve zihin kontrolünü kişinin elinden alarak çok çeşitli formlarda obsesyonlara veya depresyonlara sebebiyet verirler.

Doğru tavır yeniden ele geçirilemediğinden tam bir başarısızlıkla, evet, çoğu zaman intiharla sonuçlanır. İlhamın sona erdiğini bilmek ümitsizlik doğurur. Bu tahripkâr tesirlerden kendisini kurtaracak irade gücü yok olmuştur.

Sanatçı eğilimli insanlar bu bakımdan özellikle hassastırlar. Onları doğru yolda tutmak için iyi bir psişik tedaviye ihtiyaç duyulabilir.

Besteciler de ruhsal âlemin tesirlerine açıktırlar. Pek çok büyük müzik ustalarının hayatlarını akıl hastanelerinde sona erdirdiklerini hatırlayın. Bana soracak olursanız, bunun sebebi aşırı ölçüde beste yapmaları ve sadece gerçekten iyi ve değerli olanları benimseyip, negatif ve izin verilmeyecek

olanları reddetmesini öğrenememeleridir.

Bir insanın davranışları, diğer insanların onda akıl hastalığı bularak bir akıl hastanesine kapatılmasını uygun göcekleri bir tarzda olduğunda, yine de her şey bitmiş değildir.

Sakinleştirici ilâçlarla değil, yapıcı konuşmalarla direnme gücünün uyarılması bu hâlde olan insanları bile çok kısa zamanda özgür bırakıp işlerine devam etmelerine imkân verebilir.

Sanatçılar epeyce sık olarak bir hata daha yaparlar. Dezenkarne âlemle ilişkileri öğrenirler ve bu âlemlerden yardım isterler, ama çoğu zaman bu irtibatların sınırlarını bilmezler. Yeteneklerini artırmak isteyerek kendilerinin, "ilham" yoluyla nakledilen her ne varsa, gururları yüzünden, sanat olarak ortaya koyduklarını zannederler.

Hatanın büyüğü sanatın tanımında yapılmaktadır, yani neyin sanat kabul edileceği, neyin edilemeyeceği.

İnanın bana, bedensiz âlemlerden kaynaklanan her şey iyi değildir. Bu bakımdan size bahşedilmiş olan sağduyunuzla o âlemden aktarılan her ne varsa dikkatle inceleyin.

Medyom Olarak Çalışma Arzusu ve Bunun Getirdiği Tehlikeler.

Başladığımız bu bölüm sonsuz gibi görünüyor. İnsanlar günlük monoton hayatın üstüne çıkmak, vazifelerinden kaçmak ve aşağılık duygularını gizlemek için sürekli bir arayış içindedirler ve genellikle keşfedilmemiş sahalarda bir meşguliyet bulmak suretiyle bu arzularını gerçekleştirirler. Neticede kendi kendilerini aldatmış olurlar.

Hiçbir yalan, bilgisizliği, yetenek ve olgunluk yetersizliğini saklamaya çalışmak maksadıyla söylenen yalanlar kadar itibar görmemiştir.

İşte bu yüzden duyular dışı algılamayla meşgul olan insanları denemeye tâbi tutmak ve ruhsal fenomenler hakkında düşünce tarzlarını değerlendirmek son derece önemlidir.

Zaman zaman çalışmaktan kaçan ve özgüvenlerini yükseltmek ihtiyacında olan insanlarla karşılaşırız. Değişken karakterli, zayıf iradeli insanlar karşısında kazandıkları başarıdan yanılığa düşerek ve özellikle seçilmiş olma rolünde kendilerini yücelterek en başta maddî çıkar peşindedirler.

Bu aşağılık bir aldatmacadır. Böyle haddini bilmezlere karşı insanları uyarma zamanı gelmiştir.

Şu duruma dikkat ediniz: Her zaman vurguladığım gibi spiritüalizm karşısında doğru bir tavır, özgür iradenizden vazgeçmek pahasına baskı altında kalmanıza ve onu yerine getirmenizden doğan sorumlulukları reddetmenize asla yol açmaz.

Gösterişli tavırlarla bir ilâhî misyonu yürüttüklerini bildiren, insanlara tavsiyelerde bulunan, hatta onlara gözdağı verircesine maddî servetlerinden vazgeçmelerini emreden medyomlar asla kabul görmemelidir.

Maddeyi aşağılamak, onun değerini azımsamak, hatta ihmal etmek ilâhî bir arzu veya ilâhî yasa değildir. Madde çerçevesinde herkes için vazifeler düzenlenmiştir. Onun doğru kullanılması ve ondan faydalanılması evrensel tekâ-mülü ifade eder.

Sahte medyomlar pek çok insanda, böyle bir çağrı aldıklarını hissedip hissetmediklerine bakmaksızın medyom olarak çalışma arzusu uyandırırılar. Motivasyonları, heyecanlı bir tecrübe geçirme merakı veya bu yolla rehberlik alacakları ve sonra da bütün sorumluluklarından kurtulacakları kanaati olabilir.

İnsanlara gidecekleri yolu göstererek, onlara cesaret vererek yardım ve rehberlik arzusu taşıyan ruhsal varlıkların da mevcut olduğu inkâr edilemez. Böyle bir anlaşma insana

rahatlık sağlarsa da tekâmül yolunda gerçek mutluluğu bulmasına hiçbir şekilde yardımcı olmaz.

Bir insanın böyle enerjilere maruz kaldığında nasıl kuvvetten düştüğünü, davranışının kendisini yanlış yollara götürerek açtığı zararları nasıl anlayamadığını gösteren bir örnek vermek istiyorum.

Medyomum vasıtasıyla, benden, coşkulu mesajlara itibar edilmemesini anlattığım bir mesaj alan bir adam medyomsal yazıyla o kadar ilgilenip hayranlık duymuştu ki bir seansta, başkalarına yardım etmek maksadıyla o da aynı şekilde çalışma yapma isteğinde bulundu.

Toplantıyı idare eden trans medyomu vasıtasıyla kendisini hazır bir vaziyette tutması talimatım aldı. Geceleyin uyanık bir hâlde otomatik yazı yazabilecek ve tebliğler alabilecekti.

O gün, 1970 yılı Şubat'ın 22'siydi. 3 Mart'ta medyomuma anlattığına göre, 24 Şubat gecesi saat 3.15'te uykusundan uyandırıldı ve aşağıdaki tebliği yazdı:

"Ben, Alfa ve Omega, seninle konuşuyorum. Sürekli yanıt benim. Sadece doğru olanı yazmana izin vereceğime inabilirsin. Ellerini benim isteğim altında bırak ki ne yapman gerektiğini sana söyleyebileyim. Sana ne şekilde rehberlik verilmesi gerekiyorsa ben de öyle rehberlik vereceğim. Bir insanın uyanık kalması her zaman kolay değildir, ama kendini hazır tut, çünkü uyanık bir hâlde çalışacaksın. Ben kaynağım, bu bildiriği yapan içindeki Tanrı'yım. İnsanlığın faydası için sana söylediklerimi yazmalısın. Ben ruhların krallığında birçok seslerin sesiyim."

Adam, bir şeyin doğru gitmediği hissine kapıldı ve tebliği kontrol ettirmeye karar verdi. Grete'ye benim yorum yapmamı rica ettiğini söyledi ve çabucak cevap almayı ümit ediyordu, çünkü artık her gece uyandırılıyordu.

Ne kadar dikkatli olması gerektiğini anlamıştı, çünkü si-

nirlerinin hiç durmamacasına böyle rahatsız edilmeye dayanamayabileceğini hissediyordu.

Ona yardım etmeme izin verildi, çünkü çabalarında dürüsttü. Bu yardımı yapmam zor olmadı. Onun arzusunu yerine getiren ruhsal varlık da sadece iyi niyetler besliyordu.

Buradan açıkça görülüyor ki böyle bir çalışma için sebepler ne kadar iyi olursa olsun, ilâhî izin alınmadan yürütülüyorsa yine de son derece tehlikeli olabilir.

İnsan kendi üzerindeki kontrolünü kaybeder, baskı altındadır ve kendi kararlarını vererek ona göre hareket edecek gücü de pek kalmamıştır.

Bu hikâye ile iyi niyetli bir arzunun ve başkalarına hizmet yolunda dürüst bir isteğin izin verilen verimli bir irtibat kurmakta gerekli kriter olduğuna inanan insanları uyarmak istiyorum.

Bu açıdan özellikle sıkı olan sonsuz yasaları ne görmekte, ne de bilmektedir.

Dezenkarne âlemde bu yasalara her zaman uymayan ruhsal varlıklar olduğunu size söylemiştim. Dünyadaki yasalara enkarne varlıklar tarafından nasıl uyulmuyor ve ihlâl ediliyorsa, o ruhsal varlıklar da kendi yasalarına uymazlar ve onları ihlâl ederler.

Eğer hâl böyle olmasaydı hiçbir kötü negatif tesir insanlara üzüntü verip ıstırap çektirmezdi. Herkes yanlış görüşleri ve hatalarıyla buraya gelir. Hiç kimse, dünyasal ölümün bir insanı melek yaptığını hayal etmesin.

Dezenkarne âlemde ruhsal varlığın gelişmesi kesintilere uğramaksızın devam eder. Varlık hür iradesini hâlâ muhafaza ettiğinden, bunu arzu ettiği takdirde, yeryüzü hayatında ihmal edilen ve unutulmuş vazifeler telâfi edilebilir.

Demek ki izinsiz haricî tesirlerden, size defalarca anlattığım şekilde kendinizi koruyacaksınız. İki ayağınızla yere sağlam basınız ve toplum için vazifelerinizi iyi niyetle ve te-

miz bir vicdanla yerine getirmeye gayret gösteriniz. Bu davranış ilâhî yasalara uygundur ve ruhsal tekâmülünüze hizmet eder.

Tıp Biliminde, Özellikle Psişik Rahatsızlıklar ve Akıl Hastalıkları Sahasında Yapılması Gerekli Değişiklikler.

Sayın meslektaşlarım şimdi şiddetle itiraz etseler bile, yaptıkları işte o kadar büyük yanlışlar olduğunu ve tek başlarına tıp bilimini doğru istikamete sevk edemeyeceklerini söylediğimde eminim ki kimse dinlemeden geçmeyecektir.

Tahmin edebileceğimiz bir gelecekte sadece bir azınlığın ruhsal temeller üzerinde çalışacak bir olgunluğa sahip olacağı ya da çalışmalarında bu tesirlere şimdiye kadar yaptıklarından daha fazla dikkat gösterecekleri inkâr edilemez.

İhtiyaç duyulan şey yüksek bir ahlâk standardı ile yeni ve henüz o kadar alışılmadık enerjilerle ilgili tecrübedir. Ayrıca bunların yanı sıra enerjilerin nasıl kullanılacakları konusunda yanlış bir sonuca varmamak için oldukça büyük ölçüde cesaret ve özgüven de gereklidir. Bu enerjiler yardım ve tavsiyelerde bulunurlar, ancak onlardan yararlanmak gayet sıkı bir kontrol altında gerçekleştirilmelidir ki insanlık için beklenen iyiliğin tam tersi çıkmasın.

Temel şartlar sağlam bir özdisiplin, makul bir ölçüde tevazu ve başkalarının zihnini baskıdan kurtaran şeyin ilgili şifacıda kolaylıkla sıkıntı ve zararlara sebep olabileceği anlayışdır. Bu yüzden sabırlı olmaya hazırım. Tıp bilgilerinin bir gecede değişmesini beklemiyorum.

Psişik rahatsızlıklar ve akıl hastalıklarını seçen ve bu tıp dalında uzmanlaşmaya niyetli hekimler arasında sıkı ve dikkatli bir seçim yapılması gerekecektir. Benim öğretilerimin uygulama riskine girilmeden önce ruhsal âlemle irtibat bura-

da önemli bir rol oynayacaktır. Çocuk oyuncağı değildir. İnsanları obsesyonlardan kurtarmak tıp âleminin dışında kalan bir iş olamaz. Duygusal yönden hasta ve tedirgin insanlara nasıl tıbbî tedavi uygulanıyorsa, akli yönden rahatsız olanlar da aynı şekilde ele alınmalıdır.

Aradaki tek fark doktorun bu hastayı çeşitli ilâçlar, sakinleştiriciler veya ameliyat yoluyla iyileştirmeye çalışmaması, ruhsal enerjileri verimli bir hâle getirerek tedavi etmesidir.

Ancak her vakada doğru irtibat veya doğru vasıta, yani medyum bulunduğu takdirde istenilen netice elde edilecektir. Doktorun kendisinin hastayı kurtarıp iyileştiren ruhsal varlıklarla irtibat kurmasına gerek yoktur. Bu ruhsal enerjilere karşı direnç göstermekten, onları aşağı görmekten vazgeçildiğinde pek çok iyi medyum da bulunacaktır.

Tıp bilgilerinin tamamen dışında olan medyumların insanları iyileştirmek için bu enerjileri kendilerinin kullanması elbette arzu edilmez bir hâl değildir. Medyumlar, sadece ruhsal enerjileri kullanmaya çalışarak tıbbî incelemeleri ve bir doktorun yetenek ve tecrübesini hiçe sayanlara değil, iyi doktorlara köprü olmalıdırlar.

Günümüzde -diyebilirim ki- oldukça cahil bazı doktorlar da vardır. Ruhsal yardım olmaksızın doğru bir teşhis koyacak durumda değildirler.

Pek çok doktor güvenebileceği iyi bir ruhsal rehberlik altındadır. Ama inanın bana, bu âlemde de hata ve kötü niyet pek çok yer bulmaktadır. Bu yüzden dezenkarne ruhsal varlığın yeryüzünde tanınmış bir doktor olduğu hakkında kesin bir bilgi alınmadan ruhsal irtibatlara girmemeleri konusunda isteklileri özellikle uyarıyorum.

Öte yandan medyumlar da kendilerinin şifacı olarak ruhsal varlıklar tarafından kullanılmasına izin vermemeli, bu tür tedaviler başarılı olmuş olsa dahi doktorları atlayıp

geçmemelidirler.

Birçok vakada bir doktorun asistanlığı kesinlikle gereklidir. Gerçekten hasta sadece medyumun ellerine bırakılacak olursa bir yanlış anlama tehlikesi doğabilir.

Doktor da kararı tamamıyla ruhsal yardımcısının ellerine bırakmamalıdır. Tıbbî meselelerde ruhsal yardım sadece doktor tarafından istenmelidir.

Bir insanı obsesyondan kurtarmak halen farklı bir mesele olarak görülmektedir. Tıp öğretimi bu konuyu programına almaz. Semptomlar diğer kategorilere sokulur, yanlış teşhisler konur ve bunların sonucunda doğal olarak tamamen yanlış tedavi metotları uygulanır.

Psikiyatristler bu meseleleri incelemek için ciddi bir çaba harcamaya hazır olmadıkları sürece, diğer yardımcıların kendi güçlerini ve denenmiş metotlarını uygulamalarına izin verilmelidir.

Nitekim burada da bazı kısıtlamalara riayet edilmesi önem taşıyor. Önceki bölümlerde obsesyondan mustarip bireylerin kurtarılması hakkında yazmış, devamlı sağlık ve normal davranışa dönüldüğünü ispatlamıştım. Bu vakalar bizim müdahalemizden kısa bir zaman önce ortaya çıkmış akut rahatsızlıkları ele alıyordu. Hastaların fiziksel durumlarının henüz çok ağır şekilde zarar görmemiş olması, onların kendi enerjilerini harekete geçirmemizi mümkün kıldı ve daha ileri bir tıbbî yardıma gerek kalmadı.

Tam tersine, hastalar o kadar mükemmel bir şekilde iyileştiler ve yeniden uyum sağladılar ki pozitif ruhsal tesirler devam edecek ve gelecekteki hayatlarında onlara bir standart oluşturacak.

Obsesyon bir süredir iyice yerleşmiş olduğu ve ilâçlar organizmaya zarar vermeye başladığı takdirde farklı bir meseledir.

Böyle vakalarda hasta fiziksel ve zihinsel olarak zayıftır,

hiçbir duygusal direnç gösteremez. İrade gücünü kuvvetlendirmek yeterli olmaz. Üçüncü kişiler müdahale etmek zordur.

Epey sabır gösterilerek, spiritüel irtibat yerleşmiş ve hastaya en yakın kişiler yardımcı olmak için ne yapmaları gerektiğini anlamışlarsa işler düzeltilebilir.

Örneğin, zihinsel güçsüzlük nedeniyle yıllarca diğer insanlardan ayrı tutulmuş bir hasta, davranışı artık anormal görünmese dahi, bir gecede günlük hayata döndürülemez. Böyle bir kimseye devamlı olarak psişik özen gösterilmesi ve çok iyi bakılması gerekir.

Bireyin negatif tesirlere karşı koyma gücü beslenip desteklenmedikçe obsesyonundan kurtulma hâli uzun süre devam etmeyecektir. Bu hâl en çok, irade gücü zayıflamış olduğundan kendilerini kötü alışkanlıklarından bir türlü kurtaramayan kişilerde göze çarpar. İnsanlar çeşitli nedenlerle alkolizmin kurbanı hâline gelirler. Hayata ayak uyduramadıklarına inanırlar ya da üzüntülerini unutmak isterler. Ama gözle görülemeyen, elle tutulamayan ve bu yüzden onlarca bilinmez olan başka sebepler de vardır.

Çoğunlukla bunlar yeryüzünde alkolik olan ruhsal varlıklar tarafından obsede edilmiş bireylerdir. Serbest bırakılmak isterler, ancak mütecavizlere karşı koyacak irade gücüne sahip değildirler.

Neye karşı savaşıacaklarını da bilmezler. Doktorlar obsesyonu alkolizmin sebeplerinden biri olarak kabul etmedikçe, bu talihsiz insanlar zaman zaman kendilerini kurtaracak olsalar bile, daima yine aynı üzücü duruma geri döneceklerdir.

Özetle diyorum ki artık bize inanm; önyargılarınızdan, itirazlarınızdan sıyrılacak cesareti gösterin. Pişman olmayacaksınız. Biz yardım etmekten mutluluk duyuyoruz.

*Aynı Obsesyon Sebeplerinin Farklı Sonuçları Olur.
Bedensiz Dünyadan Dinsel Tebliğler.*

Obsesyon ve çeşitli sebepleri hakkında yazmıştık. Ama sebep ve sonucu biraraya getiremezsiniz. Aralarındaki farkı görmemiz gerekir, çünkü sebep çoğu zaman aynıdır, ama sonuç epeyce farklı olabilir. Bu, obsesyona giren kişinin temel karakterine ve bu rahatsızlıktan sorumlu ruhsal varlığa bağlıdır.

Her vakada önce sebep bulunmalı ve anlaşılmalıdır.

Bugün ruhsal dünya ile irtibat kurma teşebbüsünde bulunan pek çok insan var. Bu maksatla ses kayıt cihazları kullanıyorlar.

Her vakada sonuç farklı oluyor. İrade gücü yüksek insanlar belki bant kayıtları yapacak ve nereden geldiğine bakmaksızın kurulan irtibatın sesini dinlemekten hoşlanacaktır. Ama ortaya çıkabilecek tehlikelerden haberleri olsaydı, her türlü spiritüel saldırıya karşı savunma hâline geçerlerdi. İki dünya arasındaki gerçek ilişkileri ve büyük tehlikeyi bilmeyenler, kendilerini isteyerek bu tesirlere maruz bırakacaklar ve kayıt cihazı olmadığı zaman da sesler işitilirse bunu Tanrı'nın özel bir armağanı sayarak çeşitli saldırılara açık olacaklardır.

Görünen çoğu zaman aldatıcıdır. Gösterişli coşkun sözler her yerde ağırbaşlı, hayata uygun ifade tarzlarından daha fazla itibar görür. Tamamen anlaşılabilir ve gerçekçi tebliğler alındığında, bunlara verilen tepki mutlaka geri bir ruhsal varlıktan geldiklerinin zannedilmesidir. Tebliğ ne kadar karışık ve birbirini tutmayan sözleri içeriyorsa, onu alan insanların o kadar cezbeder.

Bunu açıklamakta ısrarlı davranmamın önemli bir sebebi var.

Öteâlemden gelen irtibatların sadece dinî tabiatlı olabileceği görüşü Tevrat'tan kaynaklanmaktadır. İlâhî rehberli-

ğın sadece yönetici sınıfa bahşedilmiş olduğu inancı, o dine inansınlar inanmasınlar, diğer her sınıfın halkı tarafından itirazsız kabul görmüştür.

Yanlışlık, dördüncü boyuttan gelen bütün tebliğlerin otomatikman hem doğru, hem de gerçek olması gerektiği inancındaydı. Ve bugün bile hâlâ öyledir. Ruhsal varlıkların insan varlıklarının bilgisizliklerinden, tecrübesizliklerinden yararlanmaları son derece kolay olduğundan, dinî tebliğler özellikle büyük bir dikkat gösterilerek ele alınmalıdır. Bu varlıklar kendilerini ön plâna çıkarma heveslerini tatmin için her yola başvurmaktan mutludurlar. Bu maksatla çeşitli hikâyeler uydururlar.

İlâhî yasalara kesinlikle saygı duymayan ruhsal varlıklar en yüksek seviyeden konuştukları izlenimini uyandırarak insanları aldatırlar. Emirler vermeye ve bilgi aktarmaya yetkileri varmış gibi gerçekle uzaktan yakından bir alâkası olmayan ve sadece karışıklıklara, üzüntülere yol açan bir tavır içindedirler.

İlâhî haberciler gibi davranarak insanların akıllarını karıştırırlar. Sebep oldukları dinsel mani, tedavisi son derece güç bir hastalıktır. İnsanın kıyamet günü korkusundan kendini çekip koparacak cesareti bulamadığı düşünülürse, böyle tezahürlerin ne kadar derin bir imanla karşılandığı kolayca anlaşılabilir. Bu tebliğleri almak için özellikle seçilmiş olma hayalleri aklî dengesizlik veya intiharla sona erer.

Sonuçların her zaman böyle korkunç olması gerekmez. Ama bu insanlar hayatın gerçeklerini açıkça görme yeteneklerini kaybederler. Sonuçta spiritüel gelişmeleri engellenir.

Bir vakada kötü bir ruhun İsa'nın falanca zamanda tekrar dünyaya geleceğine dair kehanetini işittik. Benim müdahalem mümkün olmasaydı, kadıncağız diğer hastalar gibi devamlı bir ruha bağımlı kalacaktı.

Genellikle iyi tabiatlı, doğru düşünceli insanlar tuzağa

düşmektedir. Tekâmüllerinde mutlaka büyük bir payı olacağına inanarak, kendilerini dinî konulara vermekten mutluluk duymaktadırlar.

Gerçekten dine bağlı ve ilâhî emir almış ruhsal varlıklarla karşı karşıya olup olmadığımıza karar vermek aslında pek güç değildir. İnsan kendi iradesi dışında bir şey yapmaya zorlandığını veya buna teşvik edildiğini hissettiği anda, aziz olduğunu iddia eden ama dindar olmaktan bile uzak kalan ruhsal varlıklarla kesinlikle irtibat kurmuş demektir. Sansasyon arzusunun veya başkalarını tesir altında bırakma tutkusunu tatmin eden bütün tezahürlerden uzak durmak gerekir. Bu ruhlar ilâhî müsaade olmaksızın bedenli insanlarla irtibata geçerler ve sadece ortalığı karıştırırlar.

İlerlemiş hiçbir ruh emirler yağdırmaz, tahakküm etmez. Bu husus, bir insan varlığının dünyaya gelişindeki temel sebebe ters düşer. Yani sonuçta spiritüel tekâmüle götürecektir, kişisel hür irade ve enerjiyle güçlüklerin yenilmesi yolunda duyulan ahlâkî sorumluluk.

Yapılacak en doğru şeyin bu olduğu sonucuna varduktan sonra kendi isteğiyle böyle ruhsal varlıkların rehberliği altına giren insanların da bulunduğunu söyleyerek bana karşı çıkabilirsiniz.

Sadece diyebilirim ki, kendilerini aldatmaktadırlar. Herkes kendi kişisel özgürlüğünün nerede başlayıp nerede bittiğini bilir.

Yeryüzünde hayata hâkim olmak yetersizliği yüzünden böyle davranışlar görülür. Bu hâl insanı gayesinden uzaklaştırır ya da kabul edilemeyecek veya hiçbir değer taşımayan aşırılıklara sürükler.

Dinî tavırlara karşı bir tartışma başlatmayı ve spiritüel dünyadan gelen her dinî konuyu kötü ve yanlış bulduğum gibi bir izlenim vermeyi gerçekten arzu etmiyorum. Ama özellikle bu sahada en büyük özen gösterilsin diye ısrar etti-

ğimde bana inanabilirsiniz. Ciddî eleştiri şarttır.

Kilise'nin hatalar içinde boğulup kalması, ruhsal dünyadan gelen her şeyin doğrudan Tanrı buyruğu olduğu inancı yüzünden sahte peygamberlerin, reform öncülerinin naklettiği mesajların gerçekmiş gibi kabul etmesine bağlanabilir.

Madde dünyasıyla irtibat kurmaya izinli olan bizler de Tanrı'nın nerede olduğunu göremeyiz ve O'nu ne şekilde tasavvur edeceğimizi de bilemeyiz. Bunu daha önce söylemiştim. İşte bu derin arzular çoğu zaman bahsettiğimiz mesajlara aksetmiştir. İnsan varlıkları da bu söylenenleri, güven duyarak, heyecanla karşılamaktadırlar.

İki bin yıl önce de böyleydi. Ve iki dünya arasındaki yakın bağlar hakkında bilginiz genel olarak kabul edilinceye kadar bu eğilim böylece sürüp gidecektir. Kişisel kararlarını vermekte insanların irade gücü ve yetenekleri yeterli olmadığından daha uzun zaman bir yenilik beklenmemelidir.

Yine de kötümserliğe yol açmak istemem. Tanrı buyruğu olmasalar dahi bu tesirlerin meydana getirdiği kötü değişiklikler kadar aralarında iyileri de vardır.

Halen negatif kalmaya devam eden tesirler bile yolundan sapmış insanlarda yavaş yavaş bir karşı koyma duygusu uyandırıyor. Bu insanlar irade gücünü kuvvetlendirme ve dünyadaki kötülüğe karşı savaş verme yeteneğini keşfetmektedirler. Aşırılıktan sakının. Heyecansız, objektif bir tavırla olaylara bakın. Aşırılık görüşü bulandırır ve mutlu ortamı karartır.

Çocuklukta Duygusal Hastalıkların Tanınması ve Tedavisi.

Bu bölüm çocuklukta duygusal hastalıkların tanınması ve tedavisini konu alıyor.

Birçok psikiyatrist, geçici olsun, devamlı olsun psikişik hastalıkların pek çoğunun anormal tavırlara, tecrübeler, yanlış örneklere ve kötü yetiştirilmeye bağlanabileceğinin farkındadır.

Ama burada aşırı sevgi ve endişe de bir rol oynamaktadır.

Çocuğun tepkilerinin sebepleri bilinirse, bu sebeplere karşı koymak ve onlardan korunmakta güçlük çekilmez. Ve böylece problemle başa çıkılabilir.

Çocuğun doğumuna kadar ana babaların kendi duygusal ve zihinsel tepkileri normal olduğu takdirde ve bu bakımdan çocuk kalıtım yoluyla vasat organik özellikler almış bulunuyorsa, onların genellikle sorumlu tutulamayacağı söylenebilir.

Çocuğun ruhuna ve onun duyarlılığına yeterince özen gösterilmeksizin tedavi edilen erken çocukluk hastalıkları çoğu zaman akıl ve psişe arasında bir dengesizliğe sebep olur. Çocuk olanları zihninde sindirebilecek bir durumda değildir. Geçirdiği tecrübe ruhuna ağırlık vererek onun korkulu ve kararsız olmasına yol açar. Bu temayüllerinden dolayı kendi kendini haklı çıkarmaya uğraşır, sebebini açıklamadığı depresyonlara ve endişe ataklarına sığınır.

Hem doktor, hem de çocuğa çok bağlı aile bireyleri sebepleri keşfetmekte zorlanırlar ve çoğu zaman imkânsız görürler.

Sevgi göstermek çocuğun dikkatini başka taraflara çekmek ve onun özgüvenini harekete geçirmek, bu davranışlarının giderek azaltılmasının en iyi yoludur.

Normal yetişkinlerin bile sindirmekte çok zorlanması anlayışla karşılanabilecek tecrübeler, örneğin korkunç savaş olayları, çocuğun ruhunda izler bırakır. Daha sonraki yıllarda ortaya çıkan bir psikişik rahatsızlık çoğu zaman bunlara bağlanabilir. Ayrıca, ana babalarla öğretmenlerin yanlış ta-

vırları, bir yük gibi görülen çocuklarına karşı sevgi eksikliği ve ilgisizlikleri yüzünden de pek çok rahatsızlıklar olabilmektedir.

Bir çocuğun ruhu son derece hassastır. Çevresindeki insanların görüşüne göre yanlış hareket ettiği zaman sert bir tepki veya ağır ceza verilmeden önce, o hareketinin sebebi araştırılmalıdır. Ceza, çocuğun direnmesini veya kötü davranışını sona erdirebilirse de verdiği faydadan daha çok zarar verici etkisi olur.

Aşırı yorulmuş bir çocuk bazen büyüklerinin hoş göremeyeceği bir şekilde hareket eder. Kendisini hayal kırıklığına uğratan bir tecrübe geçirdiği zaman, özellikle yaramazlık şeklinde ortaya çıkan abartılı bir tepki vererek duygusal dengesini yerine getirmeye çalışır. Hareketlerinde haklı olduğu hissine kapıldığından dolayı, yaşadığı üzüntüyü artıracak yerde onu unutmaya için anlayış ve bağışlayıcılık görmeye ihtiyacı vardır. Ona üzüntü veren şeyden haberleri yoksa, ana babaların veya öğretmenlerin o davranışını anlayamayacaklarını düşünemez.

Küçük bir sebepten çok ciddî bir sonuç doğabilir. Ve o zaman büyükler ne yapacaklarını bilemezler.

Böyle problemleri olan çocukların fark gözetmeksizin tıbbî bakıma tâbi tutulmaları gerekmez. Ana babaların sevgi dolu ilgileri belirleyici faktör olmalıdır.

Duygusal rahatsızlık organları tutmuş olduğu takdirde ilâç vermenin bir maksadı vardır. Sakinleştiriciler sadece doktor için sakinlik ve rahatlığın garantisidir. Ve bu her yaş grubu için geçerlidir. Bu ilâçlar hastanın duygularını köreltir ve tesirleri devam ettiği sürece olayları unutmaya yardım eder. Hastalık semptomları çarpıtılır, irade gücü felce uğrar. Tedavinin gayesi bu olamaz.

Bu hastaları tedavi etmenin çeşitli metotları vardır. Bir taraftan fiziksel durumları maksimum fonksiyon seviyesine

yükseltmelidir. Sağlam kafa, sağlam vücutta bulunur.

Diğer çocuklarla rekabete girme yeteneği çocuklukta özellikle önemlidir ve ayrıca, örneğin, mide, bağırsaklar, kalp ve kan dolaşımı uygun şekilde çalışırsa duygusal hastalıklara daha kolay dayanması mümkündür. Daha önce söylemiştim. Psişik rahatsızlıkların çoğuna şizofreni teşhisi konulmaktadır ve gayet ilkel bir teşhistir. Psikiyatristin açıklamadığı ne varsa bu genel terimle ifade edilmektedir.

Sebebin ne kadar sıklıkla obsesyon olabileceğini açıkça anlatmıştım. Bir insan kişiliğini ortaya koymak için yeterince irade gücü gösterdiği ve aklî melekelerini kullanmasını bildiği sürece böyle bir hastalıktan söz edilemez.

Zihin faaliyetinin tam olarak durması çoğu vakada, beyin ve sinir merkezlerindeki organik hasara bağlanabilir. Beyni hissizleştirip mahveden ilâçlar verilmeye başlanmadan önce her vakada hastanın irade gücünü kuvvetlendirmek, ona yaşama cesareti vermek ve kendine inanmasını sağlamak için ne lâzımsa yapılmalıdır.

Obsesyonda olan bir kimse ancak irade gücü kuvvetlendirilirse kendisini kurtarabilir.

Hastanın zihinsel güçlerini takviye etmeye yetecek iradesi yoksa ve düşünce prosesleri ile duygularının koordinasyonu bozulmuşsa o zaman şizofreniden söz etmek haklı görülebilir.

Hastalığın obsesyon olup olmadığına karar vermek için ilâçlar kesilmeli, doktorlar hastayla mantık yürüterek ona bir değişiklik yaptırmaya çalışmalı, benzer vakaları anlatarak onu ikna etmelidirler. Obsesyona giren insanların çoğunluğuna yanlış tedavi uygulandığını söylemesek bile, onlara yanlış davranılmaktadır.

Kendileri ile ilgilenen doktorlar sonunda obsesyonu iyileştirme metotlarını inceleyip uygulayacak cesareti bulabilirlerse, bu hastalar büyük çabalar harcanmaksızın, güçlük

çekilmeksizin gayet çabuk iyileştirilebilir. Nitekim doktor kusursuz davranışlarıyla bunu gerçekleştirebilir. Kendisinin obsesyona girme tehlikesine karşı onu koruyacak bir kişiliğe de sahip olmalıdır.

Bu konuda biraz daha konuşmak ve bu teoriyi destekleyecek deliller bulmak zorundayız.

*Spiritüel Tesirlerin Tanınması ve Değerlendirilmesi.
Parapsikolojinin Sorumluluğu ve Onun Özel Vazifesi.*

Amacım mümkün olduğu kadar çok obsesyon tipini anlatarak her vakaya uygun bir tedavi metodu bulunmasına yol açmak.

Burada kriter sadece hastanın kişiliği değil, aynı zamanda sorumlu ruhsal varlığın spiritüel olgunluğudur demiştim. Hastanın tabiatını ve zekâ düzeyini öğrenmek spiritüel tesiri tanıyıp değerlendirmek kadar güç değildir. Akıl hastalığına tutulmadan önce genellikle sakin ve iyi kalpli olup sonradan bunun tam tersi bir kişilik gösterenler, pasif ve ilgisiz olup sonra birdenbire fazla aktif bir hâle gelenlerden farklı şekilde ele alınmalıdır.

Kendi istekleriyle ruhsal varlıklarla uygunsuz irtibat kurmuş gürbüz ve kuvvetli tipler, irade gücü dışsal tesirlere karşı kendilerini koruyamayanlardan farklı bir şekilde yönlendirilmelidir.

Bedensel bir hastalık yüzünden başka âlemlerde huzur arayarak, örneğin dinsel mani'nin kurbanı olmuş bulunanlar da başka türüdür. Değişik hâlin ne kadar zamandan beri devam ettiğini ve kişinin kendini kurtaracak gücünün olup olmadığını daima aklınızda bulundurunuz.

Önde gelen bilim adamları artık tavırlarını değiştirmeli ve uzun zamandır özel olarak bildikleri gerçekleri açık açık

kabul etmelidirler. İnsan kardeşlerine daha çok yardım etmek istiyorlarsa, onların karşısına çıkıp dört bir yanlarının enerjileriyle çevrilmiş olduğunu ve pozitif oldukları takdirde bu enerjileri kabul, değilse reddedeceklerini söylemelidirler.

İnsan hangi fikirlerin yanlış olduğundan dolayı karşı konulması gerektiği hakkında bilgilendirilmediği sürece, onları asla tanımayacaktır.

Halen geçerli parapsikoloji teorilerine göre, insanın fikirleri, hisleri ve hareketleri kendisinden kaynaklanmaktadır. Sonuçta bunların kendi kişiliğine uygun olacağını kabul etmek zorundadır.

"Ben olduğum gibiyim. Anormal tavrımın sebebi çevremden ve kötü yetiştirilmemden geliyor." veya "Bu eğilimler bende kalıtsal, bu yüzden onlardan sorumlu tutulamam."

İnsanlar yanlış fikirleriyle mücadele ederek kendilerini kurtarıp kurtaramayacaklarını düşünme zahmetine bile girmeden yukarıdakilere benzer muhakemelerle kendilerini haklı çıkarmaya çalışırlar.

Gerçekleri ve sonuçlarını bilen ya da kendisine bunlar açıkça öğretilen bir kimse, yeniden uyum sağlayarak nelerden uzak durması ve ne için çaba göstermesi gerektiğinin farkında olacaktır.

Ben size yeni bir şey söylemiyorum, size yeni ve olağan dışı görünen şey, sebebin obsesyon olabileceğidir.

Parapsikolojinin insanın kabiliyetine bağladıklarının sadece bir kısmı gerçekten öyledir. Büyük kısmı dışsal tesirlerdir.

Bu bilim dalı en çok, tıp dünyasının obsesyon için doğru tedaviyi henüz bulamamış olmasından sorumludur. İnsan hayatındaki spiritüel temelleri araştırma ve analiz etme vazifesi tıp bilimine verilmiştir, ama at gözlüğü ile baktığından bu arada şüphe götürmez doğruları atlamakta ve insanlığın

tekâmülünü engellemektedir. Benim yaşadığım ve doktor olarak çalıştığım ülkede özellikle durum böyle idi.

Parapsikologlar bu dar görüşlü tavırlarından doğabilecek tehlikeleri de görmezlikten geliyorlar. Öteâlemdekiler de, ruhsal enerjileri ile sahtekârca mesafe katediyorlar.

Yaptığım suçlamalar içinde en kritik olanı cesaretsizliktir. Burada sadece ruhsal irtibatlarla ilgili olarak değil, en başta maddî hayatta cesaretsizliği anlatmak istiyorum.

Gerçeğe ve dünyasal enerjilerle ruhsal enerjiler arasındaki ekip çalışması kavramına uygun düşecek teoriler geliştiremeyeceklerinden şüphe duymaları, bilim adamlarını yüksek bir gücün hâkimiyeti altına girerek alçakgönüllülük ile doğru yolu izlemekten alıkoyuyor.

Sizden ve bilim dünyasından hakikate giden yolun kapısını daha fazla kilitli tutmamanızı istiyorum. Ruhsal âlemlerle değerli irtibat araçlarını geliştirmek için çaba harcayın.

Ote yandan sansasyonla şöhret yakalayan ve bu işi gelişigüzel bir şekilde yürüten, bu arada kendi çıkarını kollayan amatörlerin spiritüalizmle ilgilenmelerini yasaklayın. Böylece insanlığın kurtuluşundan çok, zararlara sebep olan vurdumduymazların bilmedikleri âlemlere el uzatmaları önlenecektir.

İki âlemin birbiriyle bağlantılı olduğunu anlamak kolaydır. Kalpte veya beyinde yer almış bir fonksiyon gibi görülse bile insanın bir cam olduğu bilimsel bir şekilde ispatlanmıştır. Zihinsel yetenek ise genellikle her hayat tezahüründe var olan bir fonksiyon şeklinde kabul edilir.

Bu fonksiyonları, eylemleri gibi görülmez olan "spirit varlık" gerçeğine neden bağlamayalım ve onun evrendeki her enerji kadar yok edilmez olduğunu var saymayalım?

Öyleyse beden öldüğü zaman ona ne olduğunu merak edeceksiniz doğal olarak. Gezegeninizin varoluşundan beri ruhsal âlemden size vermekte olduğumuz bilgileri incelemenizi ve onlarla bütünleşmenizi önerebilir miyim?

Bu bilgiyi temel alarak yeni bir bilim dalı oluşturun. Tanrı'ya iman ederek, size sunduğumuz bilgileri karşılaştırıp onların nitelikleri ve değerleri hakkında bir yargıya varın ve bunu açıklayın.

İç varlığınızda bizim mevcudiyetimizi bilen sizler, hakikate karşı koymakla, hakikati reddetmekle tabii ki madalya alamayacağınızın bilincinde olun. Hem burada, hem de yeryüzünde inançlarından cesaret alanlar itibar görürler.

Hazırlıklar tamam. Yakında insanların bu önemli vazifeye kendilerini adanmaları istenecek. Bir fikir adamının insanlık adına kabul edip yürüttüğü en ödüllendirici vazife olacak.

Bu vazifeden doğacak temel üzerine her dürüst insanın değer vereceği sağlıklı bir hayat felsefesi kurulacaktır.

Bilim adamlarına sesleniyorum. Rehberlik verilip aydınlatılmadıkça bireyler bu muazzam evrensel güçler karşısında doğru felsefeyi bulamayacaklardır. Ve diğerlerinden çok bu alanda, bilgisizlik hayat memat meselesidir, can ve ruh için en büyük tehdittir.

***Ruhsal Enerjileri Kullanan Kuruluşlar İçin
Temel Kurallar. Her İki Âlemde Birbirine
Denk Gelen Mantal Standartlar.***

Üstüme vazife olmayan işlere karışmakla suçlanabilirim. Yine de aklımdan geçeni söyleyeceğim. Belki de fikirlerim yararlı olur.

Hangi enerjilerin insanlık adına kullanılabileceğini araştırmak ve sonra da bunların doğru yönde gelişmelerine yardımcı olmak amacıyla kurulacak bir enstitü için çalışma plânı hazırlamak basit bir mesele değildir. Halen yeryüzünde böyle bir vazifeyi nasıl yürütebileceği hakkında bir fikir sahibi olan kimse yok gibi görünmektedir. Eskiden beri de-

nenmiş fikirleri bir tarafa atmamak özellikle önemlidir. Onlar bu hedefe giden yolu gösteriyor olabilirler.

Çeşitli bilim alanları var. Sadece birkaçı yakından ve yararlı olacak şekilde birbirleriyle ilişkilidir. Ama böyle önemli bir hizmet verilmesi gerektiğinde, hepsinin işbirliği yapması ve aynı fikirden yola çıkarak çalışması esastır, çünkü hiçbir bilim dalı böyle bir vazifeyi yürütmek için özel bir yapıya sahip olduğunu iddia edemez.

Bazı insanlara şöyle konuşmak uygun gelebilir: "Ben sorumluluk istemiyorum. Şimdiye kadar görmezlikten gelebildiğimiz ve birdenbire önem kazanarak sosyal bilimlerin ve fen bilimlerinin bütün dalları tarafından benimsenmesi gereken bir şeyle ilgilenmiyorum."

Önceki bölümlerde çeşitli bilgi alanlarını ele aldık. Din ile tıp, fizik, kimya gibi doğa bilimlerinin hepsinin ortak noktaları vardır. Biri olmadan diğeri var olamaz. Bu çeşitli alanlarda yürütülen araştırmalar insanlığın yararına olacaksa, proje ile ortak pek fazla özelliği yokmuş gibi görünen diğer bilim dallarının yardımlarına da ihtiyaç duyulacaktır.

Örneğin, tamamen teknik bir hedefi göz önünde bulundurarak kendi özel alanlarında temel yenilikler yapmak için ciddî uğraşlar veren bilim adamları yaptıkları çalışmanın insanlığa yararlı mı, zararlı mı olacağı konusunda, yeryüzü hayatının altında yatan ihtiyaçları her zaman düşünmek zorundadırlar. Yeni buluşlar sonsuz ilâhî yasalarla uyum hâlinde bulunmadığı takdirde uzun ömürlü olmayacaktır.

Bu açıdan bilimsel doktrinler ve araştırmalar bedenli ve bedensiz âlemler arasındaki irtibatlar ve karşılıklı ilişkiler bilgisini temel almalıdır. Bütün enerjilerin insanların dünyasından çok uzakta olan, yine de onunla yakından ilgili âlemlerden geldiğinin idraki ilginç keşiflerin alçakgönüllülükle ilân edilmesine yol açacaktır ki günümüzde durum hiç de öyle değildir. Kurulacak olan enstitüler sadece soyut amaçlara

hizmet etmemelidir. Diğer bilim dalları ile işbirliğine gidil-medikçe gösterilen gayretler sonuna kadar başarılı olmayacaktır.

İnsanlar genellikle gücü, ağırlık ve hareketle, direnç ve kuvvetle bir tutarak fiziğin sınırları içine giren bir kavram şeklinde düşünürler.

Ama zihin ve ruh gücü, inançların gücü, vs.'den de söz edilir, yani fizik terimi mantal faaliyetler için de kullanılır.

Bilimde akıl ve ruh arasında kesin bir ayrım yoktur. Bunların insan hayatının bütün tezahürlerinde mevcut olmakla kalmayıp kesinlikle var oldukları ve aktif oldukları açıktır. Bazı sahalarda bu husus daha fazla belirgindir, bazılarında ise daha az. Ama onlar olmazsa hiçbir şey başarılamaz veya yaratılamaz. Bu konuda artık şüphe duyulmamaktadır.

Şöyle bir sonuca varıyorum: Pek çoğunuz bunu tahmin etmiş olmalısınız. Tüm insan hayatının temel prensipleri, -maddî olanları değil, yıkılmaz şekilde ruhsal olanları kastediyorum- daima ruh ve can olacaktır. Sonuç olarak bunların geliştirilmesi ve bakımına en büyük özenin gösterilmesi gerekir.

Parapsikologlar bütün fenomenleri şu kısacık kelime ile açıklamaya çalışıyorlar: "Kesin". Sonra da ruhsal âleme açılan kapının önünde merak içinde öylece kalakalıyorlar.

Bu şekilde değerli zamanın kaybı söz konusu olur. Görülmemiş sonuçlar verebilecek ruhsal enerji de boşa gider.

Parapsikolojiye karşı çıkanlar, pratik değeri olan pek bir şey üretilmediğine dikkati çekerler. Onlara göre parapsikoloji günlük hayatın gerçek problemleriyle yüz yüze gelerek bunlarla meşgul olmaktansa uç noktalarda yer almıştır ve sonuçları anlamlı değildir. Bazı bakımlardan da zararlıdır.

Ruhsal enerjileri fizik metotlarla zaptetmeye çalışmak riskli bir iştir, ağır sonuçları olabilir. Bunun daha aşırı şekli

insanları asla kendilerinden gelemeyecek güçlerle donatmaktadır.

Fikirlerimin akışını kaybetmemek için şimdi yine bir özet vermem gerekiyor. Herkesin iyi ve kötü özellikleriyle, aynı zamanda bütün bilgi ve yetenekleriyle birlikte dezenkarne âleme geçtiğini sizlere anlatmıştım. Ruhsal enerjiler yeryüzünde her türlü hayatı sürdürürler. Buradan anlaşılacağı gibi, insanlara ruhsal olarak uyum sağlayan varlıklar onlara öteâlemden çeşitli yardımlar yapmaktadır. Ancak bu daha alt seviyeli enerjilerin araya karışmasıyla ortaya çıkan güçlükler ve noksanlıklar için de geçerlidir. Bunların tesiri ise alıcının spiritüel olgunluğuna ve ruhsal durumuna göre değişir.

Sanatçılar, sanatçı ruhlardan ilham alırlar. Sonuçta ortaya çıkan işin değeri sanatçının kişiliğine bağlıdır.

Eski zamanların büyük üstatları doktorlarla işbirliği yapmaktadır. Doktorların da onlar gibi insanların büyük yardımcıları hâline gelebilmeleri için doğru bir tavır almaya ve bu ruhlara uyum göstermeye ihtiyaçları vardır.

Bir kimse ölmüş olan eşinden veya bir dostundan yardım istediğinde faydalı bir sonuç alabilir, ama dünyadaki aile bağlarının ölümden sonra devam ettiği anlayışına varılmamıştır.

Öteâlemden doktorların, sanatçıların, fikir adamlarının aynı topluluklar içinde bulunmaları gibi çeşitli kilise mensupları da mezheplerine göre biraraya gelirler.

Hayatta onları ayıran dogmalar ölümden sonra da aynı şekilde devam eder. Pek azı öldükten sonra karşıt fikirlerin üstüne çıkma zahmetine katlanır. Sonuç olarak, insanlığın üzerine düşürdükleri o kocaman gölge uzun süre aynı seviyede kalır. Daha sonra yavaş yavaş bir hoşgörü hâline ulaşırlar. Oysa bu varlıkların verdikleri tebliğleri insanlar hayranlıkla karşılar, onları deşışmez hakikat olarak kabul ederler.

Sadece dinî çevrelerde değil, her alanda faaliyet gösteren sahte peygamberlerden bahsetmiyorum.

Demek ki kurulacak olan enstitülerde, her alanda doğru ve hakikî tesirlerin tanınmasına ve ruhsal enerjilerle doğru irtibat tarzına ihtiyaç duyuluyor. Pek çok yardımcı onlarla birlikte çalışmaya hazır olduğunuza dair bir işaret bekliyor.

O hâlde bilimin gelişmesinde yeni görüşlerin vurgulanabilmesi için prensipleri ayrı bölümlerde sırası ile anlatacağız.

*Sadece İnsanlığın Faydasına Olduğu Takdirde
Araştırma Yapılmalıdır.*

Duyular dışı algılamayla ilgilendikleri zaman insanların çok dikkatli davranmaları gerektiğini zaman zaman anlatmıştım. "Duyular dışı" duyularla algılamamanın ötesinde olan, maddî sınırlar içinde görülüp işitilemeyen ve yeryüzünün doğa yasalarına göre olmayan anlamına gelmektedir.

Eğer bir kimse bu fenomenleri araştırma arzusu içine girecek olursa, bu işi toplumu veya insanlığı tümüyle faydalandırarak olduğu takdirde yapmalıdır.

Kişisel hız maddî hedeflere varmak için vardır, ötelemele irtibat için değil. Hız sınır tanımaz ve şöhret tutkusuyla yakından ilgilidir. Eninde sonunda küstahlığa ve insanın kendisini olduğundan daha değerli görmesine yol açar.

Demek ki, geçen bölümde ileri sürdüğüm gibi, ruhsal enerjilerin araştırılması bilimin yararına olacak bir tarzda yürütülmelidir. Bu işe katılacak herkes gayet iyi bilmelidir ki, kendisi o koskoca makinede sadece bir araçtır, onun küçücük bir parçasıdır. Bu makinede, tek Ana Kudret tarafından her çarkın dişi birbirine oturtulmuştur ve her çark kontrol edilerek hareket hâlinde tutulmalıdır.

Ama bu Ana Kudreti bilmek için ilgili bilim adamlarının öteâlem ve öteâlem enerjilerinin temel prensiplerini kabul etmeleri ve kendilerini bunlara alıştırmaları kesinlikle hayati önem taşımaktadır. Yapılan her yanlışlığın bilgi akışı mekanizmasını durduracağı ve gösterilen çabaların boşa gideceğinin farkında olmaları gerekmektedir.

Bu sebepten öteâlemin var olduğunu samimiyetle ispatlamaya çalışan çevrelerin, çalışmalarında tavsiyelerimi temel almalarını istiyorum. Dördüncü boyut ve onun güçleri hakkında yine de herkesin kendine göre bir yorumu olacaktır. Bu önemli değildir. Temiz bir niyetle hareket ediyorsa, düşünceleri, davranışları en iyi olanı istediğini gösteriyorsa, tekâmül yolunu saptırmayacaktır. Özel olarak seçilmiş bu insan grubu içinde, ruhsal ilgiler arasında tercihi istekler diğerlerine karşı üstünlük kurma ve karşıtlar yer bulamaz. Sadece mutlak bir beraberlik devamlı başarıya götürecektir.

En önemlisi, bir bilim hâlinde gelecek olan bu araştırma dalında makul sonuçlar yayınlarla açıklanuncaya kadar sessiz kalınmasıdır.

Söz konusu iş, madde âleminin boyutlarını aştığından ve onunla karşı karşıya gelebilmenin gereği insanın kendi kişiliğini eleştirel bir bakışla değerlendirmesinden geçtiğinden böyledir. Yeterli öz kontrolü olmayan insanlar, sadece sağlıklarını değil, hayatlarını da tehdit eden tehlikelere maruz kalabilirler. "Kalabilirler" diyorum, çünkü her zaman kuralın istisnaları bulunacaktır. Akıl ve bilgileri eksik olsa da bazı insanlar zarar görmeyebilir. Ama çoğunluk tesir alacağından dolayı sizin ölçünüz bu olmalıdır.

Temel fikir sansasyonel kısmî neticeleri halka açıklamaktır. Çalışmanızın değerini ispatlamak durumunda değilsiniz. İspat kendiliğinden gelecek ve araştırmanızı gerçek ışığına oturtacaktır.

Enstitülerinize "Parapsikolojik" adı vermeyiniz. Onlar "para" (öte) değil, psikolojik ve spiritüeldir. En önemlisi, bulgularınızı sunmadan önce psikiyatlara bunu gayet iyi anlatınız. Böylece kendi sahalarındaki bilgilerini faydalı bir şekilde kullanmalarının yolu açılacaktır. Onlar prensipte bilimin yeni sınırlarını tespit edecek durumda olan insanlardır. Halen korunmakta olan bilimsel araştırma sınırlarını mevcut sınırların ötelere açabilir, şimdiye dek doğruluğuna ikna olunamayan bulguları kabul edebilirler.

Örneğin, çok sıkı denemelerden geçmiş bir medyumun aldığı ve yazarı uzun zaman önce yaşamış bilgili bir insan olduğu anlaşılmış metinler bilimsel olarak kabul görüp ona göre değerlendirilmelidir.

Yüzlerce yıl önce yaşamış pek çok bilgi insan madde dünyası ile irtibatını devam ettirmiştir. Devamlı değil, ancak kurulduğu zaman faydalı bir irtibat. Büyük hocamız Paracelsus (*) şifacı ve doktorlarla hâlâ irtibat hâlinindedir. Çağdaşlarının itibar etmediği bilgi ve metotların şimdi meyve verdiğini görmekten mutludur. Ben sadece iyi niyetlerle ve yardımlarımızın kötüye kullanılmaması ümidiyle sizlerde merak uyandırmaya çalışıyorum.

Kendilerini araştırmaya adayacak bilim ve fikir adamlarınız için bu kadar yeter.

Bu satırları okuyan diğer herkesin, bu araştırmacılar çalışmalarından sonuç alınca kadar sabırlı olmasını istiyorum. Geriye çekilip meyvelerin olgunlaşmasını bekleyenleri kastediyorum. Sonuçları güvenlik içinde kullanabilirler. Nitekim hepsi onların faydasına olacaktır.

Bir gün, hayattaki durumların pek çoğunda insanlık için değerli olduğu ispatlanacak doğa enerjileri keşfedilebilir. Aynı şekilde, dünyayı ruhsal tekâmülün daha yüksek seviyelerine hazırlayacak bilgiler uyanacaktır.

(*) *Paracelsus (1493-1541): Alşenist, Hermetik filozof ve şifacı.*

Ama hiç kimse tüm insanlığın faydasına olacak enerjileri kişisel çıkarları için veya başkaları üzerinde güç kazanmak için kullanabileceğini aklma getirmesin.

Paranormal fenomenler hakkında yayınlanan son kitaplar yanlış iddialarda bulunuyor. Ama doğru olan şey, insanî olduğu var sayılan enerjiler vasıtasıyla bazı bölgeler ve bazı milletler üzerinde kontrol kazanmak için tecrübelerin yapılmakta olduğudur.

Böyle potansiyel güçleri birbirlerine karşı kışkırtma teşebbüslerine girişildiğinde, derhal evrendeki kötü varlıkların müdahalesine yol açılmış olur. Halen hiçbir hayal gücünün eşini, benzerini hayal bile edemeyeceği bir cehennem ortaya çıkar. Bunun yanında, bugüne kadar gelmiş geçmiş bütün savaşlar, imha harekâtları, negatif tesirlerin sadece önemsiz bir kısmına tekâbül edebilir.

Bu bakımdan bu faaliyetlerin sonuçlarını doğru değerlendirin. Aynı silâhlarla karşılıklarına çıkılacağını zannetmeyin. Daha çok, iyi ve pozitif ne varsa onlara konsantre olun. Bunlar sizin en iyi araçlarınızdır ve inandırıcı sonuçlar verirler.

Olağanüstü fenomenlerin tesirinde kalarak kendinden geçen insanları göze aldıkları tehlikeler konusunda uyararak ve her türlü haricî tesire karşı koymaya teşvik etmek gerekir. İnsanlığı ancak bu şekilde saldırgan negatif güçlerden korumak mümkündür.

Açıkça anlaşılmalıdır ki, haricî düşüncelere ve öğretilere alıcı olma kabiliyeti tek başına büyük değere sahip bir özellik değildir. Aksine bir zayıflık ve bir gerilik işaretidir.

İyi insanların iyi düşünceleri vardır ve kötü önerileri reddederler.

Pozitif düşünme ve fikirlerinizi kontrol etme gayretleri, yeryüzünde huzurlu bir hayatın ve ruhsal tekâmülün garantisidir.

*Bedenli ve Bedensiz Âlemlerde İşbirliği
Arasında Bir Karşılaştırma.*

Önceki bölümde size anlattıklarımı tamamlamak için daha bazı noktalar eklemek istiyorum.

İleri araştırmalar yapmak isteyen insanların abartılı hırslara kapılmadan uyum içinde bu işi yapmaları dileğimi ifade etmiştim. Ayrıca bizim burada ruhsal âlemde onlara iyi bir örnek olacağımızı da bilmelidirler. Samimî bir işbirliği tavrı içine girdikleri takdirde, burada aramızda tam bir ahenk olduğunu, hiç birimizin herhangi bir üstünlük kurarak diğerlerine hükmetmediğini görmek onlar için kolaydır. Biz tam bir uyumla çalışırız ve nihai hedefi benimseriz. Bu sadece sizin zihninizde bulunan bir hedef değil, evrendeki bütün iyi ruhsal varlıklarca aziz tutulan bir hedeftir.

İşte bu yüzden maddî endişelerin size hükmetmesine izin vermeyin. Birbirinizden gizli hedefe ulaşma telâşına kapılmayın. Bu sadece, birçok yardım kaynaklarınızı kaybetmenize, aldanma ve hayal kırıklığının tuzağına düşmenize sebep olacaktır. Bu kadar dostça, birarada nasıl çalıştığımızı herhalde bilmek isteyeceksiniz. Yeryüzünde bir doktor hastasını belli bir tıp dalı uzmanına gönderdiğinde, aynı durum mevcuttur. Vazifesi sadece hastasının iyiliğini göz önünde bulundurmaktan olduğundan, o doktor da bunu yaparken parasal fedakârlığını düşünmemektedir.

Şimdi diyeceksiniz ki, varlıklar bedensiz âlemde maddî avantajları düşünmek zorunda değildirler. Tabii onlara kolay gelir. Haklısınız. Bizim kaybedecek ve kazanacak bir şeyimiz yok. Başlıca amacımız bütün enerjimizi ufkumuzu genişletmeye harcamak ve üstün bilgi ile saf bilgeliğe doğru adım adım tırmanmaktır.

Biz burada hiç birimizin hedefe tek başına ulaşamayacağını da idrak etmiş durumdayız. Dimdik yükselen yolda tü-

kenmememiz için enerjilerimizi birleştirmemiz gerekiyor. Başlıca vazifemiz toplumu geliştirmektir. Bilgi ve tecrübe-
rimizi her isteyenle paylaşarak bunu yapıyoruz. Yeryüzün-
de olduğu gibi, ama çok daha büyük ölçüde, karşılıklı yar-
dımlaşma isteğimize güven duyabiliriz.

Sadece bir grup tarafından alınacak bazı vazifeler var-
dır. O takdirde iyi güçler birleştirildiğinde, her birimizin
tekâmül yolunda ayrı ayrı gözü kapalı ilerlemeye çalıştığı-
mız zaman elde edeceğimizle kıyaslandığında, hiç kuşku-
suz daha kesin ve daha hızlı sonuca ulaşılmaktadır.

Artık rekabet ve kıskançlığın rol oynamadığı bir âlemde
bulunuyoruz. Yeryüzündeki insanların böyle bir uyumu ha-
yal etmeleri bile güçtür.

Rekabet ve kıskançlık, şöhret ve maddî servet tutkusu
hâlâ büyük ölçüde yeryüzünde hayatın en önemli sebebidir
ve insanların tekâmül etme çabalarını karmaşık hâle getire-
rek engelleyen de bunlardır.

İki dünya arasındaki farkı detaylı olarak açıklıyorum.
Doğru yaklaşımı edinmeniz için.

Zayıf kavramlar sonuca varmanıza yardımcı olamaya-
caktır. Hayatın amacı hakkında herkesin kendine ait bir fikri
vardır, ancak spiritüel irtibatlar ve güçler hakkındaki temel
görüşü hep aynı kalmalıdır.

İlk önce düşüncelerinizi kontrol altında tutmasını öğ-
renmeli ve kendinize sadece iyilik, doğruluk, dürüstlük ve
-defalarca söylediğim gibi- her varlığı kucaklayan sevgi-
nin faaliyet ve amaçlarınızda temel prensip olacağı bir
dünya kurmalısınız.

Madde dünyasında bütün enerjilerin fizik yasalarına
bağlanacağını ve onların mekanik metotlarla araştırılacağını
düşünmek gibi bir hataya düşmeyiniz.

Müşahedeye yer veriniz. Kesin delil derler ya, bu tür is-
pat metotlarınızı unutunuz. Çoğu zaman yanlış sonuçlara gi-

dilmiştir.

Bir noktayı daha vurgulamak arzusundayım. Bizden yardım ve destek isteyebilirsiniz, ama ısrarlı olmayınız. Tekâmülünüzde hangi istikamete sevk edileceğinizi siz göremezsiniz. Bu bakımdan size yardım edenlerin sonsuz yasalara uyumlu olarak sizin için hazırladıkları sürprizleri merak ve alçakgönüllülükle bekleyiniz.

Birçok talihsiz tecrübeyle öğrenmiş olduğunuz gibi, - belki de arzularınızı yerine getirmeye istekli- geri varlıklardan da bilgi alabilir ve onlara güven duyabilirsiniz. Ama bilmelisiniz ki, kendinizi adîce fikirleri olan uğursuz güçlerin emrine veriyorsunuz. Onlar size mutluluk getirmeyecek, aksine korku, endişe ve birçok bakımlardan büyük zararlar vereceklerdir. Onların oyuncağı olacaksınız. Sizi acımasızca takip edecekler. Bu belâdan kurtulmak için büyük güçlüklerle savaşıacaksınız.

Biz birçok şekilde yardım eder, pozitif düşünceler gönderebiliriz, ama siz ne yardım ister, ne de yanlış yolda olduğunuzu idrak ederseniz, yanlış bir hayat felsefesine karşı mücadele edemeyiz. Ümitsizliğe düşmüş pek çok kimseye pozitif düşünceler göndererek bağlı buldukları sıkıntılı durumdan kurtulmaları ve düşünce tarzlarını değiştirmeleri için yol gösterdim. Onlara yardım ettiğimden kendilerinin en ufak şekilde haberleri bile olmadı. Yine de, bir davranışı değiştirme yolunda bir isteklilik mevcut olduğunda ben müdahale edebilirim. Yardımlarım o kişilerin daima faydasına olur ve inanın bana, bu işi memnuniyetle yapıyorum.

Zaman ve mekânla sınırlanmış olmadığımız hâlde insanların düşüncelerine müdahale etmemizin kolay olmadığını anlayabilirsiniz.

Yeryüzünde enkarne bir hayat yaşadıkları sürece ruhsal varlıklar engellenmiş durumdadır ve sadece sahip oldukları belli bir hassasiyet bizim tesirlerimizi hissetmelerine imkân

verir. Haricî düşüncelere karşı pozitif bir tavır bizim için kapıyı aralar.

Yeryüzünde bulunan iki kişi arasında iletişim sağlamak kolaydır. Birbirlerinden ne kadar uzakta oldukları önemli değildir. Teknoloji uzak mesafeleri kolaylıkla aşabilir.

Ama, bedeninde tutsak ruhsal varlık sadece spiritüel yardımlarla aşılabilen çok daha dar sınırlarla kuşatılmıştır.

Bu bakımdan bütün zihinsel faaliyetleri beyne mal etmeyin. Bizlerden isteyebileceğiniz her yardım ve mesajın, iyi niyetle yapıldığı ve onların faydasına olduğu takdirde başkalarına nakledilebileceğini her zaman aklınızda bulundurun.

Hür iradeniz var. Enerjilerin faydalı şekilde kullanılması, ya da bunun tersi sizin seçiminize kalmıştır.

İyi niyetlerle ve temiz bir vicdanla hazırlık yapılmış ise, ben yardım edebilirim. Hareketlerinizin başarılı olmasını istiyorsanız, kendi üzerinizde çalışınız. İçinize, derinlere bakınız. Kendinizi aldatarak bizim sevgi hisleriyle kurduğumuz köprüleri yıkmayınız.

Bizler de tanınma arzusu taşımaktayız. Hayatlarını aydınlatmak için yeryüzündeki insanlara yardım etmek isteriz. Zor okullarında ilerleyebilmelerinde yardımcı olmak isteriz. Ama siz de bizi yarı yoldan karşılamalı, ellerinizi uzatmalısınız. Kaçırılmış bir şey yoktur. Eğer bizleri güç kazanma çabasına ve benzeri maddî maksatlara ortak etmek teşebbüsleri devam edecek olursa, daha öncede belirttiğim gibi, dünya karanlık bir gelecekle karşı karşıyadır. Çünkü o zaman bizler çekileceğiz ve onlar kudret tutkunuzu tahrik ederek kötü işler yapmanız için size cesaret vereceklerdir.

Seçim hakkı sizindir, ama umarım ki birçoklarınızın çok geç kalmadan düşünüp niyetlerinizi, arzularınızı gözden geçirmenize sebep olmuşumdur. Bilim dünyasını spiritüel fe-

Bir Doktorun RUHSAL DÜNYADAN MESAJLAR'ı

nomenleri dikkate almaya başlamasından mutluluk duy-
makla beraber, bu dikkatin uygun kanallara sevk edilmesini
yine de biraz endişeyle bekliyoruz.

BU KONUDA YARARLANABİLECEĞİNİZ DİĞER YAYINLARIMIZ

Bir Doktorun RUHSAL DÜNYADAN MESAJLAR'ı /1-2-3

Karl Nowotny

Nöroloji mütehassısı ve bireysel psikolojinin önde gelen temsilcilerinden biri olan Dr. Karl Nowotny 18 Nisan 1965'te öldü. Bu dizi yayınlarımızda okuyacağınız ruhsal tebliğler yoluyla bir kere daha bizim aramıza katıldı. Dr. Karl Nowotny'nin öğretileri ilginç ve önemlidir. Bu sebepten onları tavsiye etmekte hiçbir surette kuşku duymuyor, mümkün olan en geniş okuyucu kitlesine ulaşmasını umuyoruz.

Dr. Nowotny diyor ki: "Bu eser, doktorların ve bu işle ilgilenen okuyucuların, insanlara doğru yolda rehberlik etmeleri, onlara iyi bir hayat felsefesinin değerini göstermeleri, huzur ve güven vermeleri için bir teşvik unsuru olsun."

HAYAT, ÖLÜM ve ÖTESİ - Halûk Hacaloğlu

Gözlerini kırpmadan ölüm olgusuna bakabilen insanların, genellikle hayattan bir çekingenlikleri, hatta beklentileri bile yoktur, diyebiliriz. Her varlık için değişmeyen iki hakikat vardır sadece: Doğmak ve Ölmek. Hiç kimse bu iki olguyu yadsıyamaz. İnsanların en az bildikleri ve ne hikmetse bilmek istememekte de ısrar ettikleri bu konu, hayatın anlamını, amacını ve sırlarını saklar.

Ölüm son değildir, ölümden sonra hayat vardır. Hiçbir şey yok olmaz. Her şeyin, görünüşü ve yaptığı sürekli bir şekilde fonksiyonu değişir. Gerçekte hiçbir şey ölmemektedir. Ölüm ancak görünüşte kalan bir olgudur, yani ölümden sadece dış biçim değişir. Her şey canlıdır.

DOĞMADAN ÖNCEKİ HAYATIMIZ - Dr. H. Wambach

Dr. Helen Wambach, tekrardoğuş ve geçmiş yaşamlarla ilgili çok değerli çalışmalar yapan bir araştırmacı. İpnoz ve telkin yöntemiyle "insanın öncesi"yle ilgili çok ilginç bilgiler elde etmiş durumda. Kitap, insanların, kendisindeki ruhsal nitelikleri tezahür ettirmek ve dünyanın gelişimine katılmak amacıyla doğmayı seçtiklerini açık bir şekilde ortaya koyuyor. İpnoz ve telkin altında, doğmadan önceki şuur durumuna döndürülenler, insan hakkında çok aydınlatıcı bilgiler aktarıyorlar.

ÖLÜM YENİ BİR DOĞUŞTUR - Elisabeth Kübler-Ross

Dr. Ross, ölmekte olanların yanı başında yüzlerce saat geçirmiş ve hastaların gösterdiği davranışları değişik aşamalara ayırmıştır. Bu kayıtlarda, hastaların öteâlemden aktardığı vizyonlar ve olgular, karşılaştıkları durumlar da bulunmaktadır. Dr. Ross, "Ölüm sadece farklı bir frekansta farklı bir yaşamın farklı bir şekline geçiştir. Ölüm anı ise benzersiz, güzel, özgürleştirici, korkusuz ve sıkıntısız yaşanan bir deneyimdir." diyor. Kitap, yazarın, ölümden sonra yaşama dair inancını nasıl elde ettiğini de aktarıyor.

KARŞI TARAFIN IŞIĞI - Dr. Raymond Moody

Metapsişik araştırmalara getirdiği katkı bakımından tıp bilimi tutarlı ve kapsamlı sonuçlar ortaya koymuştur. Tıp bilimin en önemli fonksiyonlarından biri, hastalar üzerinde ölüme yakın deneyimleri kayıtlamak ve en azından ölümden sonra bir varoluşun olabileceği düşüncesini belgeleriyle kanıtlamak olmuştur. Ölüme yakın deneyimlerde hastalar bedensel açıdan ölü iken, şuursal açıdan başka bir hayatın içine kaymaktadır. Bu olgular, insanın ruhsal bir varlık olduğuna dair düşünceleri bilimsel yönden desteklemektedir.

SEVİNÇ VE GÜZELLİK ÂLEMLERİ • KADER

BİLMECESİ - Albert Pauchard

Albert Pauchard'm ölüm ötesinden verdiği tebliğler, yaşarken ruhçuluk öğretisini uygulayan, ömrünü bu yola hasretmiş

bir düşünürün, "ahiretteki" varoluşundan sonraki izlenimlerini içermektedir.

Her tebliğ bilgilerle dolu. Teorik olarak bilinenlerin gerçeği nedir? Kitap bunu açıklıyor.

RUHSAL ÂLEMİN SONSUZ İMKÂNLARI - A. Pauchard

Albert Pauchard'm bedenini terk ettikten sonra kavuştuğu ruhsal âlemdaki kendisi, çevresi ve ruhsal dünyanın çeşitli durumlarıyla ilgili izlenimlerini anlatan tebliğleri bu kitapta bulacak ve dinsel kitaplarda anlatılan ölüm sonrası olayların gerçeğini öğrenebileceksiniz. İnsanın sorumluluğu, günahı ve sevabı nasıl sonuçlanıyor? Tebliğler bunu anlatıyor.

ÖLÜMSÜZLÜK ve TEKRARDOĞUŞ - A. David Neal

A. David Neal, Hindistan'da karşılaştığı bir Guru'dan bilgi almış ve inisiyatik sırlara erişmişti. Eğitimi sırasında, Tibet'te, dağın içinde kaybolmuş bir mağarada olağanüstü kudretlere sahip olduğu ifade edilen bir keşişin hayatını paylaşmıştı. Sırası geldikçe Guru'su Alexandra'ya bir sırrı ifşa etmiştir.

Sen kimsin? Neden ibaretsin? Ölümden sonra sürüp gidecek olan nedir? Öz'ün var olacağını söylüyorsun, o zaman öz nedir? vs. daha pek çok soruların cevaplarını; Çin, Tibet ve Hint Ezoterik Öğretileri'ne göre ele alan bu kitabı ilgiyle okuyacağınızı umuyoruz.

GEÇMİŞ HAYATA DÖNÜŞ - Dr. Edith Fiore

Tekrardoğuş gerçeği eskiye oranla çok daha güçlü olarak incelenmektedir. Geçmiş hayatlarını kendiliğinden ya da "ipnotik gerileme" yöntemiyle hatırlayan ve onu en ince ayrıntılarına kadar yaşayan günümüzde pek çok kimse vardır.

"İpnotik gerileme" yöntemiyle elde ettiği bu çalışmalarla ilgili olarak yazar şöyle diyor: "Hastaların ve süjelerin yeteneklerinin, becerilerinin, güçlerinin ve zayıflıklarının olduğu kadar, kendilerine özgü âraz ve sorunların kaynağını bulmak üzere, daha önceki kişiliklerine büründüler. Hayatlarımızı örten kalın perdeler kadim ipliklerden dokunmuş olup, üzerindeki motifler çok karmaşıktır."

RUH ve MADDE YAYINLARI LİSTESİ

Akupresür: Sandon Courane
Akupresür - Anında Etki: Wolf C. Ebner
Altıncı Duyunuzu Geliştiriniz: Prof.Dr.Milán Ryzl
Antik Çağdan Günümüze Kadar
Esensiler ve Sırları: Robert Chaney
Ashtar Sheran'dan Dünyalılara Bildiriler
Ateş Üstünde Yürüyenler: Joël André
Bagavatgītā/Rabb'in Ezgisi
Beyaz Kartal-3/İçsel Sırlara Giden Yol
Beyaz Kartal-4 /Sevgide Ayrılmı Yoktur
Büyük İnisyeler: Edouard Schuré
Büyük Stenks'in Sırrı: G. Barbarin
Çocuklara Öyküler: Yavuz Keskin
Değişime Doğru: Ergün Arıkdal
Doğmadan Önceki Hayatımız: Dr.Helen Wambach
Ebedi Olan Ruhlar: Léon Denis
Edgar Cayce "Kâhin"/Anahtar Bilgiler: Herbert B. Puryear
Edgar Cayce "Kâhin"/Sırların İnsanı: Joseph Millard
Edgar Cayce "Kâhin"/Tufan Öncesi Atlantis Enerjileri: John G. Bennett
Enerji Beden Hekimliği: Dr. Janine Fontaine
Evrenin Gizemi: Erol Konyaloğlu - Cezmi Aksoylu
Fırsatları Değerlendirin: Robert Denmar
Geleceğin Felâketleri: Alparslan Salt
Gelen İyiliğin Habercisi: G.I.Gurdjieff
Gerçek Varlık Ruhur: Léon Denis
Gizli Parapsikoloji Savaşı: Jacques Bergier
Hayat, Ölüm ve Ötesi: Halûk Hacıoğlu
Hintlilerde Ak ve Kara Büyü: Paul Dare
Hint Kökenli Dinlerde Karma İnançının
Tenasüh İnançıyla İlişkisi: Dr. Ali İhsan Yitik
Hint, Yunan ve Mısır Mitolojileri'nde
Gizemli Bilgilerin Kaynakları: R.Emmanuel
Holografik Evren: Michael Talbot
İlke Hakikat ve Vazife İnsanı Ergün Arıkdal
İnsanın Bilinmeyen Psikolojisi: P.D.Ouspensky
İnsanın Gerçeği-Kendini Bilmek: P.D.Ouspensky
İpnoteizm ve Telkin: Ergün Arıkdal
İsa Keşmir'de mi Öldü?: Siegfried Obermeier
Karşı Tarafın Işığı: Raymond A. Moody
Kendi Kendine Telkin ve İpnoz: P.Clément Jagot
Kendini Bilmenin Temelleri: Harry Benjamin
Kirlian Fotoğrafçılığı: L.Gennaro-F.Guzzon-P.Marsigli
Kolay Meditasyon Rehberi: Roy Eugene Davis
Kriya Yoga Felsefesi ve Uygulaması: Roy Eugene Davis
Küresellik: Cengiz Çevre
Mantal Çalışma Uygulamaları: Kurt Tepperwein
Mistik Şiirler: Angelus Silesius
Mucizeler: P.Yogananda
Mucizeler ve Diğer Gerçeklikler: Lee Pulos-Gary Richman

Ne İçin Yaşyoruz?: J.G. Bennett
Ötopsi - Roswell Olayı: Gerçek mi Düzmece mi?: Y.Tokatlı
Parapsikoloji Derstleri: Paul Krafchik
Popol Vuh/Maya Kişeler'in Kutsal Kitabı
Psikometri: W. E. Butler
Psikik Becerilerinizi Geliştiriniz: Enid Hoffman
Renklerle Tedavi: Mary Anderson
Ruhçuluğa Göre Kur'an Öğretisi: Sadi Çaycı
Ruhçuluğun ve Ruhsal Tebliğlerin Özellikleri: Allan Kardec
Ruhsal Âlemin Işığı: Silver Birch
Ruhsal Âlemin Sonsuz İmkânları: Albert Pauchard
Ruhsal Deneyleri Uygulama Kitabı:
Sheila Ostrander-Lynn Schroeder
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 1: Karl Nowotny
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 2: Karl Nowotny
Ruhsal Hayatın Değişimi/Metamorföz: Rudolf Steiner
Ruhsal Şifa El Kitabı: Georgina Regan-Debbie Shapiro
Ruhsal Şifacı Olmak: Amy Wallace-Bill Henkin
Ruhsallık Üzerine Denemeler: Ergün Arıkdal
Sadıklar Plânı/Ruhsal Tebliğler
Sevme ve Güzellik Âlemleri • Kader Bilmecesi:
Albert Pauchard
Sonsuz Yüce Yol: Mehmet Fahri Öğretici
Süper Zihinler: John Taylor
"Şuur" Gerçeğin Araştırılması: P.D.Ouspensky
Şuuraltından Şuura Geçiş: Dr. Gustave Geley
Tanrı ve İnsan: Meister Eckhart
Tanrı'nın Eczanesi/Şifalı Otlarla Tedaviler: Susanne Köhler
Tekâmülüçü Ruhçuluk: Dr. Gustave Geley
Tekrardoğuş 1
Tekrardoğuş 2
Tezahür Kanunları: David Spangler
Trans/Değişik Bir Şuurun Oluşumu: Georges Lapassade
Vazife: Dr. Bedri Ruhşelman-Ergün Arıkdal
Vizüalizasyon: Ursula Markham
Yaratıcı İmgelemeden Nasıl Yararlanabiliriz?: R.Eugene Davis
Yaratılış Evrim İnsan: Dr. E. Günhan Yayla
Yay ile Ok Atış Sanatında Zen: Eugene Herrigel
Yüce Aklın Erdemi: Lao-Tzu
Zaman Enerjisi: Murp Hope
Zamanın Gizli Sahipleri: Jacques Bergier
Zen Budizmi Yolu: Eugene Herrigel
Zerdüş't "Ahura Mazda": Halûk Hacıoğlu
Zihinsel ve Fiziksel Radyestezi: Pierre Nicolas-René Colas
Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayınlanır)
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 19
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 34
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 35
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 36
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 37

Sipariş tutarının üzerine yurt içi %35, yurt dışı %50 PTT ücretini eklemeyi unutmayınız.
Havale kâğıdı veya posta çekinin arkasına istediklerinizin adını muhakkak yazınız.
Posta Çeki No: 655294 Bütün yayınlarımızın peşin ödemelidir.

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %20 indirim yapılmaktadır.
RUH ve MADDE YAYINLARI P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: (0 212) 243 18 14 - 249 10 01 - 249 34 45 • Fax: (0 212) 252 07 18

B İ L Y A Y

İNANLIĞI BİRLEŞTİREN BİLGİYİ YAYMA VAKFI

Elinizdeki kitap; (BİLYAY) İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma Vakfı'nın hizmet birimlerinden olan **RUH** ve **MADDE** Yayıncılık ve

Sağlık Hizmetleri A. Ş.'nin ürünlerinden biridir. Aşağıdaki konuları; objektif, tarafsız, tutarlı ve bilimsel yaklaşımla, insanı bilinmeyen yanlarıyla tanıtan **RUH** ve **MADDE** kitaplarında bulabilirsiniz. Temel konularımızdan bazıları şunlardır: Ruh, Tekâmül, Tekrardoğuş, Ölüm ve Ötesi, Karşılaşılmalı Dinler, Medyomluk ve Tebliğler, İpnoz, Duyular Dışı Algılama, Kendini Bilmek, Yeni Çağ ve ilgili konular, Evrende Zeki Hayat ve UFO'lar... Öteki kitaplarımızı ve yayın organımız **RUH** ve **MADDE** Dergisi'ni de incelemenizi tavsiye ederiz.

RUH ve **MADDE** Dergisi aboneleri tüm yayınlarımızı %20 indirimli alabilir. Öğrenciler için abone ücreti %20 indirimlidir. Kitap veya Dergi için ödemeler; elden yapılabileceği gibi, Posta Çeki No: 655294 ile veya **RUH** ve **MADDE** P.K.9 80072 Beyoğlu/İstanbul adresine posta havalesiyle iletilebilir.

Kitap ve Dergi yayınından başka BİLYAY'ın öteki etkinlikleri ve hizmetleri:

● **Konferans ve Seminer:** Her Salı akşamı, Vakıf merkezinde (Aşağıda, çizelgeyle gösterilen adreste) 19.30-20.30 arası halka açık, ücretsiz konferanslarımızla araştırma alanımız giren konular güncelleştirilerek görsel malzeme eşliğinde işlenmektedir. Ayrıca her yıl sonbahar aylarında konularımız seminer şeklinde de dinleyicilere sunulmaktadır. Değişik dönemlerde Cumartesi günleri (14.00-16.00 arası) **video arşivimizden** konularımızla ilgili belgeseller, konuklarımıza gösterilmekte ve tüm bu eğitsel etkinlikler, bilgi yüklü söyleşilerle soru-cevap şeklinde sürdürülmektedir.

● **BİLYAY Kitaplığı:** Yaklaşık 2500'ü aşkın, Türkçe ve çeşitli dillerdeki etkinliklerden oluşan kitaplığımız ülkemizin yegâne spiritüel ve metapsişik bilgi hazinesi durumundadır. Mevcut kitaplar, **RUH** ve **MADDE** Dergileri'nin ciltleriyle beraber Dewey Kartoteks Sistemine göre numaralandırılmış olup, üyelerin ve ilgilenenlerin hizmetine sunulmuştur.

İnsanlar arasında yardımlaşma ve dayanışmanın, sevgi ve hoşgörü ortamında birlik ve beraberliğin güçlenmesi için, mevcut bilgiler arasında müspet maneviyat incelemeleri yapmak ve üstün ruh değerlerinin ortaya çıkmasına hizmet etmek amacıyla kurulmuş olan **BİLYAY Vakfı**; görünen/görünmeyen tüm olanak ve yardımlarla "**İNANLIĞI BİRLEŞTİREN BİLGİ**"nin ortaya çıkmasına elverişli zeminin hazırlanmasına ve bu bağlamda insanları bilgilendirmeye devam etmektedir.

BİLYAY VAKFI:

Hasnun Galip Sk.

Pembe ÇıkmaZI,

Zarifi Apt. No:4 D:6

Beyoğlu/İstanbul

Tel: (0212) 243 18 14

Fax: (0212) 252 07 18

İstanbul dışında ruhçuluk konusıyla ilgili başvurulabilecek yetkin dernekler şunlardır:

Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği (ARAD): Necatibey Cad. No:72/7 06430 ANKARA

Tel:(0312) 229 54 46 Fax:(0312) 325 60 42

İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği (İRAD): Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452 Sk. No:7 K:2 D:2 Alsancak/İZMİR

Tel:(0232) 464 00 17 Fax:(0232) 422 72 12

Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği (ADRAD): Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 ADANA

Tel:(0322) 454 60 29

KKTC Metapsişik Araştırmalar Derneği: Hürriyet Cad. No:27 Girne/KKTC Tel:(0392) 8152205

BİR DOKTORUN RUHSAL DÜNYADAN MESAJLARI

Dr. Karl Nowotny bir psikiyatri ve nöroloji profesörüydü ve birçok bilimsel makale yayınladı. Ölümünden sonra, medyum Gręte Schroeder ile bağlantıya geçti ve herkes için mesajlar vermeye başladı. Tebliğlerinde, açık ve basit bir dille öteâlem ile olan bağlantıları açıklamakta ve bu dünyada yaşayanlara sağlıklı bir hayat felsefesi için öğütler vermektedir.

Bu kitapta düşük, sara, multipl skleroz ve nedenleri hakkında öteâleme ait görüşler; durugörü üstüne yorumlar; anormal duygusal ve zihinsel tavırların tedavisi ile ilgili öğütler; depresyon ve isterinin nasıl tedavi edileceğı; dinsel mesajlar hakkında görüşler; duygusal rahatsızlıkların çocukluk çağlarında teşhisi ve tedavisi; parapsikolojinin sorumluluğı; negatif enerjilerden zarar gören insanların tedavisi hakkında öğütler gibi birçok ilginç konu bulacaksınız.

ISBN 975-8007-35-1

9 789758 007356